

NO 5

IDAD
CCIÓN

FAS. I
SOC. JESU
PARS. II

BX3706

.A2

D7

1753

v.2

c.1

ÓNOMA

ERALDE

UANI

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCION GENERAL DE BIBLIOTECAS

271

4-18-83

R-53

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCION GENERAL DE BIBLIOTECAS

BK

BX3706

A2

D7

1753

N. 2

✠
 FASTIA
 SOCIETATIS
 JESU,

RES, ET PERSONAS
 MEMORABILES EJUSDEM
 Societatis per singulos anni dies re-
 presentantes, Operá,
 & Studiò

REVERENDI
 P. JOANNIS DREVVS,
 Societatis Jesu, Prutheno-Varmiensis
 S. Theologiae Doctoris concin-
 nati.

OPERIS POSTHUMI
 PARS II.

HISP. Typis JOSEPHI PADRINO
 annó 1753.

110182 38486

PROTESTATIO AVTHORIS.

Instituto Decreto SS. D. N. Urbani
VIII. ejusque confirmationi ac decla-
rationi, observantiâ, ac reverentiâ, quâ
par est; profiteor haud alio sensu, quid-
quid in hoc libro in laudem cujusquam
refero, quod speciem sanctitatis, aut mi-
raculi habere videatur, acciperé, & ac-
cipi ab ullo velle, quàm quo ea solent,
quæ humana duntaxat authoritate, non
autem divina Catholicæ Romanæ Eccle-
siæ, aut S. Sedis Apostolicæ mirantur; iis
tantummodo exceptis, quos eadem S.
Sedes Sanctorum Catalogo adscripsit.

FONDO BIBLIOTECA PÚBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEÓN.

CENSURA

*Magistri Fratris Michaelis de Me-
dina Provincialis Provinciae Bæticæ
Ordinis Sancti Patris N. Augustini,
& Examinatoris Synodalis hujus Ar-
chiepiscopatus Hispalensis.*

Quod olim in Ecclesia futurum va-
ricinatus est Regius Psalter, in
hiscæ Fastis faultè admodum
adimpletum videre mihi videor:
*Et dies pleni inveniuntur in eis. (1) Quid enim
sunt dies pleni? Habe ex antithesi: Quo-
niam omnes dies nostri d'fecerunt. (2) Defecisse
dies dicit (subjungit S. Parens noster) quod in
eis deficiunt homines amando, quæ transeunt. (3)*
Si ergo deficiunt, & vacui sunt dies, qui
vanis temporalium curis laboriosissimè
impendantur, pleni sunt proculdubio,
qui hiscæ contemptis, virtutum studio,
cœlestium negotiationi officiosissimè de-
dicantur: Hoc planè presentes exhibent
Fasti, * 2

- (1) Psalm. 72.
- (2) Psalm. 89.
- (3) S. P. N. apud hic.

Fasti, quos jure suavissimum dixeris flori-
legium omnigenæ virtutis pulcherrimo
specimine compactum; vel, sinavis, in
excultissimo, Societ. JESU viridario sum-
mis delibatis floribus melle jucundissimè
eruditionis redundantem favum, apicula
colligente atque dextrinè concinnan-
te Patre Doct. Joanne Drewus ejusdem
Soc. Alumno. Opus est tum Historiæ va-
rietate jucundum, tum vir tutum exem-
plis utile, atque proficuum, in quo proin-
de nihil reperio, quod non sit Religiosif-
simæ Societ. Scriptore dignissimum, quo
jursioni D. Doct. D. Petri Emmanuelis de
Cespedes in hac Patriarchali Ecclesia His-
palensi Canonico, & in Archiepiscopatu,
Provisore, & Generali Vicario satisfacio,
cætera enim, neque opus censura, neque
me ejus elogiis parem reputo. Dat. in hoc
S. P. N. Augustini Conv. Hisp. Maj. die
sexta Martii ann. 1753.

Mag. Fr. Michael de Medina.

Hispani 10. Martii anni 1753.

REIMPRIMATUR.

*Dr. D. Petrus Emmanuel
de Cespedes.*

CENSURA

*P. M. Fr. Didaci de Castilla, in
Sacra Theologia Doctoris, Hispa-
lensis Archiepiscopatus Examinato-
ris, & nunc Provincialis Carmelita-
rum de Observantia Bætica.*

Librum unum in quatuor voluminibus
distributum, potius dicam, fontem
copiosum in fecundissimo Societatis Je-
su Viridario, ac Ecclesiæ Paradiso, scatu-
rientem, qui inde in quatuor Capira di-
viditur ad irrigandam superficiem univer-
sæ benedictæ terræ Jacob, in lucem eden-
dum suæ Posteritati reliquit Reverendissi-
mus Pater Joannes Drews, Doctor sa-
pientissimus, qui veluti arbutum mira-
bile ejusdem fertilissimæ Societatis fruc-
tum hunc eidem protulit. Laboriosum
sanè Opus adhuc doctissimo viro, mihi
verò illi devotissimo perjucundum, So-
cietati ipsi utilissimum, decoris, hono-
ris, & gloriæ plenum, lectoribus histo-
riographis proficuum, & maximè faciens
ad

ad Dei gloriam exaltandam, & ad suam
munificam miserationis virtutem, quae in
suis electis splendet, extollendam condu-
cens. Erraverunt ergo in stilo, eum quon-
dam prelo, & torculo tradentes; cum
non atramento, & membranis, sed plum-
bi laminibus, seu certe in silicibus sculpi
deberet. Continebat igitur laudatus liber
fastos gloriosissimos Societatis Jesu à tem-
poribus suae felicitatis nativitaris, res insuper
miras ejusdem; atque dignissimas perso-
nas ibidem relatas. Ecce materia, operis
assumptum, & uno verbo, totum conti-
nens mirificae Religionis à Jesu dicta, &
nominata. O felix! oleum effusum no-
men tuum, lux es, & medicina singula-
ri quadam participatione ditata, & orna-
ta. Ut autem tanti operis jugis maneret
memoria, oblivioni que usquam esset ob-
noxium, librum praenominatum iterato
cudendum, & imprimendum pia duxit
devotio, cuius revisionem meae imbecilli-
tati commisit D. D. Josephus Mieda In-
quisitor Apostolicus, & pro moderandis
impresionibus regalis Judex: Ideoque pro
meo munere adimplendo, & ut, quae
propria sunt, perficiam, reproducendam
cen-

LICEN-
censui specialem hujus libri in Ecclesia
utilitatem; quatenus in factis, & rebus mi-
ris illic relatis, maximè Dei gloria replen-
det, dicente non semel Domino: *sic lu-
ceat lux vestra coram hominibus, ut videant ope-
ra vestra bona, & glorificent Patrem vestrum,
qui in caelis est.* Honorem praeterea suae Re-
ligiosissimae Familiae Excellentia quadam
conciliat; namque à fructibus his opimis
laus fructificantis. Conformatur denique
regulis nostrae fidei, bonis moribus valde
congruit; unde quantum ad me attinet
potest imprimi. Dat. in hoc Carmelo Ma-
jori Hispalensi die 20. Februarii anni Do-
mini 1753.

Fr. Didacus de Castilla.

LICEN-

L I C E N C I A .

DON Joseph Manuel Maeda del Ho-
yo, Colegial Huesped en el Mayor
del Arzobispo, Cathedratico en la Uni-
versidad de Salamanca, del Consejo de su
Mag. fu Inquisidor Apostolico mas anti-
guo en el Tribunal del Santo Oficio de la
Inquisicion desta Ciudad de Sevilla, Su-
perintendente de las Imprentas, y Libre-
rias de ella, y su Reinado.

Doi Licencia, para que se pueda
reimprimir un librito en octavo, su titulo
Fasti societatis Jesu, su Author el Padre *Juan
Dreves*, de la Compañia de Jesus, atento
à no contener cosa alguna contra nuestra
Santa Fè, y buenas costumbres, sobre que
de comision mia ha dado su Censura el
M.R.P. Mro. Fr. Diego de Castilla, del Or-
den de Nuestra Señora del Carmen de la
Observancia, Examinador Synodal deste
Arzobispado, y Provincial de su Provin-
cia: con tal, que al principio de cada uno
que se imprima se ponga dicha Censura, y
esta Licencia. Dada en Sevilla, estando en
el Real Castillo de la Inquisicion de Triana,
à 26. de Febrero de 1753.

Lic. Maeda.

Por mandado de su Señoria.
Mathias Tortolero.

I. APRILIS.

1. **A**Nno 1555. Ulyssipone sol-
verunt in Indiam socii duo-
decim, duo Goam, ceteri
Ethiopiam destinati. Iter ha-
buerunt, & procellis, & imperitiâ na-
varchorum tam periculosum: ut ipsos
religiosos destituisset animus, nisi para-
tum ad naufragia, & mortem attulissent.
Sed pejus negotium fuit cum ipsis homi-
nibus, qui navibus illis vehebantur, mi-
lites, turba nautica, negotiatores, &
varii alii: de quibus dixit non nemo, In-
dia gubernator; Societatis Patres, navi-
gationibus ad Indos, etsi aliud operæ
pretium non ferrent, multum præstare
magnùmque: quòd hujusmodi homi-
num colluviem, ad frugem meliorem
Pars 2. A re-

L I C E N C I A .

DON Joseph Manuel Maeda del Ho-
yo, Colegial Huesped en el Mayor
del Arzobispo, Cathedratico en la Uni-
versidad de Salamanca, del Consejo de su
Mag. fu Inquisidor Apostolico mas anti-
guo en el Tribunal del Santo Oficio de la
Inquisicion desta Ciudad de Sevilla, Su-
perintendente de las Imprentas, y Libre-
rias de ella, y su Reinado.

Doi Licencia, para que se pueda
reimprimir un librito en octavo, su titulo
Fasti societatis Jesu, su Author el Padre Juan
Dreves, de la Compania de Jesus, atento
à no contener cosa alguna contra nuestra
Santa Fe, y buenas costumbres, sobre que
de comision mia ha dado su Censura el
M.R.P. Mro. Fr. Diego de Castilla, del Or-
den de Nuestra Señora del Carmen de la
Observancia, Examinador Synodal deste
Arzobispado, y Provincial de su Provin-
cia: con tal, que al principio de cada uno
que se imprima se ponga dicha Censura, y
esta Licencia. Dada en Sevilla, estando en
el Real Castillo de la Inquisicion de Triana,
à 26. de Febrero de 1753.

Lic. Maeda.

Por mandado de su Señoria.
Mathias Tortolero.

I. APRILIS.

1. **A**Nno 1555. Ulyssipone sol-
verunt in Indiam socii duo-
decim, duo Goam, ceteri
Ethiopiam destinati. Iter ha-
buerunt, & procellis, & imperitiâ na-
varchorum tam periculosum: ut ipsos
religiosos destituisset animus, nisi para-
tum ad naufragia, & mortem attulissent.
Sed pejus negotium fuit cum ipsis homi-
nibus, qui navibus illis vehebantur, mi-
lites, turba nautica, negotiatores, &
varii alii: de quibus dixit non nemo, In-
dia gubernator; Societatis Patres, navi-
gationibus ad Indos, etsi aliud operæ
pretium non ferrent, multum præstare
magnùmque: quòd hujusmodi homi-
num colluviem, ad frugem meliorem
Pars 2. A re-

reduca nt. Cùm in ea navi, qua vehebatur P. Antonius Quadrius, initiò vix aliquis compareret, qui Patrem audiret concionantem: tandem patientiâ, & comitate ipsius deliniti, sensim è latibus suis emerferunt, itaque capti sunt: ut frequentissimi deinceps adessent, & manifesta appareret morum mutatio. Inter alios etiam meretricula è cavo suo proreperat, quæ prostituendum pudorem in Indias vehebat: sed evicit P. Quadrius apud Præfectum navis, ut instar ferae belluæ, tabulis concluderetur; nè ulli nocere posset. Sic domita lupa, quinque mensium spatio didicit sapere; ut virtutis amore in India ultrò servaret pudorem: quem in navigatione coacta servaverat. *Bartoli hist. Asiat. l. 6. n. 37.*

2. In Italia, annò 1576. deprecante Alphonso Salmerone onus gubernandi Provinciam Neapolitanam, quam ab ipso ejus ortu ad id temporis rexerat: Borghia Generalis id munus devolvit in Claudium Aquavivam, qui in gubernatione Collegii Neapolitani insigne experimentum dederat prudentiæ, dexteritatis, suavitatis simul ac efficacis, quamvis arate
ultra

ultra trigessimum annum vix processisset. Kalendis Aprilis, & solemnem Votorum 4. Professionem emisit, & impositum munus suscepit: itaque provinciam administravit; ut cuius muneris altiori jam tum par videretur. *Sacchin. part. 4. libr. 4. n. 57.*

Eodem die obierunt.

3. In Paraquaria, annò 1639. P. Gaspar Osonus, & P. Antonius Riparius Italus, ob damnatas avitas gentis superstitiones, & prædicatam Christianam religionem, à barbaris Ciaccis, ligneis clavibus trucidati. Post mortem ipsos sacrificali veste indutos, multaque luce circumfusus comparuisse, & fidem Christi commendasse, prodiderunt barbari ipsi.

4. Antuerpiæ in Belgio, annò 1598. P. Franciscus Vanden Bergen. Ad Societatem traxit illum spes Martyrii apud Indos: sed cùm hæc fefellisset, totus incubuit in se ipsum perdomandum, & crebras de se victorias reportandas, quas *parva Martyria* scitè vocitabat. Deiparæ Virgini, & Virgineo ipsius Sponso S. Josepho impensè addictus, fatebatur: se
A 2 ab

FASTI SOCIET. J.

4 ab hoc nihil petiisse, quòd non liberaliter impetrasset. Domi Angelus, foris dicebatur Apostolus, elogio maxima ambitione appetendo. Domi enim versabatur modestus, silentarius, ad omnem legum apicem compositus. Foris conversabatur, longè latèque verbo, & exemplo spargens animarum, & divinæ gloriæ zelum.

5. Cracoviæ in Polonia annò 1612. P. Justus Rabus, Polonus. Adolescens ab hæreticis parentibus ad varias heterodoxorum Academiæ, Vvitembergensem, Argentoratensem, Lipsiensem, expeditus est: ut in magnum sectæ suæ columnem evaderet. Sed Parisios delatus, dum Maldonati nostri lectionibus de fidei controversiis adest, Deo favente convictus, non solum ad Catholicorum, sed etiam ad Jesuitarum castra transit, in excidium hæreseon, militaturus. Lublini Ariarum Ministrum ita exagitavit: ut planè obmutuerit. Ad conciones, & in conscientia arbitrum à Sigismundo III. Rege Poloniæ assumptus, rara facilitate, & felicitate, prout occasio ferebat, Polonice, Germanicè, Latine, Græcè, Italicè, & Galli-

MENS APRILIS.

5

Gallicè concionabatur magno fructu auditorum. Cùm fractis viribus sacrificare amplius non possèt; quotidie tamen epulo divino pascebatur, donec ad coenam magnam evolaret. *Sotuell. in Bibl.*

II. APRILIS.

1. S. Indiarum Apostolus Goâ Malacæ dedit epistolam ad Jacobum Pereyram negotiatorem, amicissimum suum: qua eum monet, ut augendarum opum conscientia, quàm fortuna, sit avidior. Mando tibi, inquit, pro amicitia: ut priusquam proficiscaris in Sinas mercem quandam compares sanè pretiosam, quam Malacenses, Sinaeque negotiatores ferè negligunt, bonam dico conscientiam; quæ itiusmodi hominibus parùm admodùm nota est. Vulgò enim mercatores ita sibi persuadent: si animorum suorum conscientiaque suæ negotium agant, se continuo decocturos. Ego autem Deo adiutore futurum confido: ut Jacobus Pereyra, amicissimus meus magnas bonæ conscientia mercès secùm afferens, locupletetur: tametsi ceteri huiusmodi rerum ineuria

A 3

ad

ad egestatem redigantur. *Epist. vet. lib. 2: epist. 7.*

2. Alias dedit idem Sanctus literas annò 1552. Bazainum ad P. Melchiorrem Gonzalez: quibus ei author est, ut quàm maximè studeat conciliandæ sibi hominum benevolentia prudentiâ, & humilitate. *Si fueris humilis, & prudens, inquit, magna me spes tenet, te plurimum, Deo jurante, fructum relaturum.* Et infra: *spero enim, si lucia non defuturi favoris Domini Nostri, te, si fueris humilis, in magnum concionatorem evasurum; quamvis paucioribus naturæ dotibus ad id esset instructus.* Et iterum: *Mihi crede: spes amplius successus in perorando è sacro pulpito, non est sita in exquisitioribus sacra doctrinâ, in elocutionis elegantia, in pompa, & specioso chorazio facundia. Caput & compeadium artis est, iis probari, & placere, quos alloquaris: & prius parâsse claves cordium, quàm aurium aditum tentis. Persuadebis, quod vales, si te, qui audiunt, amaverint.* *Epist. novar. lib. 5. epist. 16.*

3. Eundem diem insignibus miraculis Porami in Calabria illustravit idem S. Apostolus, mortuis suscitatis, & sanitate reddita annò 1652. *Matronæ Sorianensis*

duo

duo filii, Carolus & Bruno, eadem nocte, in eodem strato jacentes, fatali quodam morbo extincti erant. Consternata duplici funere mater ad Thaumaturgum Potamiensem, Magnum Xaverium, supplex recurrit, emisitque votum procurandi sacrum in ejus honorem, si filii vitæ restituerentur. Dormienti apparuit Sanctus in amictu Sacerdotali, dixitque: Filios ejus sanos esse. Expergefata vivos sanosque reperit, & jurata coram Judicibus constitutis miraculum confessâ est. Altera quoque Portia Garofoldi, filiam Catharinam lethali morbo oppressam, & omni sensuum usu destitutam, voto à se facto ad Divum Potamiensem, subito sanitati restitutam, testata est. Tertia etiam, Vitaliana Rimedi, juridicè asseveravit: se ipsam ex doloribus colicis triduo jacuisse absque omni sensu; monitam autem ab apparente sibi sancto Apostolo, ut suam opem imploraret. Imploravit, & repentinè sana surrexit. Quarta Anna Primeriani in primo partu gravissimè cruciata, cum secundo vicina esset, voto facto S. Xaverio, sine omni dolore prolem est enixa 2. Aprilis. *Ex libello Miraculorum*

A 4

culorum

ditorum à S. Xaverio editorum Potami, legitime approbato.

Eodem die obierunt.

4. Limæ in Peruvia, annò 1626. P. Didacus Martinez, Hispanus, magnus in illis terris operarius. Commendaverat enim illi Indorum salutem disertis vocibus ipse Crucifixus JESUS, quam Didacus multis magnisque laboribus egregie promovit; admirandis solatiis inter colloquia cum Sanctissima Trinitate, Dei-para Virgine, & Angelis recreari solitus. Sape futura prædixit ex vero, non semel visus in aëre sublimis. Exercendis actibus divini Amoris, & gratiarum actionis ita assueverat: ut primum intra diem unum ducentos, deinde trecentos, postea mille, denique etiam septem millia elicuerit.

5. Parmæ in Italia, annò 1606. innocentem, & insigni virtute adornatam, animam edidit Carolus Cafarius, Italus, Scholasticus; postquam illam anno præterito, 2. Februarii, præsentè Dei-para, Angelo Custode paranympho, Sponso Christo desponderat; prout retulerunt,

qui-

quibus arcana conscientia illius patuerunt.

6. Posnaniæ in Polonia, annò 1662. P. Gaspar Druzicki, Polonus, exuvias corporis, perpetua, & acerba mortificatione exhausti, deposuit, ejusdemque incorruptionem meruit. Vir fuit Apostolico spiritu in agendo, admirabili lumine in scribendo, sublimes prudentia in regendo conspicuus, atque inter prima Provinciae lumina censendus; confirmatus in gratia, pretiosissima Dei Parentis tenerrimo, & accurato cultu insignis, prophetia, & altissima contemplationis dono, adedque communi sanctitatis eximia fama illustris. Plura & singularia dat vita typis edita.

7. In Insulis Marianis, quæ aliàs infami nomine *Latronum insule* dicebantur, annò 1672. à barbaris occisus est P. Didacus de San Vitores, Hispanus: postquam cum novem Sociis in iisdem tam fructuose laboravit; ut intra quadriennium in tredecim insulis, 30. millia, & amplius, barbarorum Christo sint aggregata. *Soi. nell. in Bibl. Soc.*

8. Varsavia in Polonia annò 1640.

P.

P. Mathias Casimirus Sarbiewski, Polonus, vir omni scientiarum genere excellens. Cum Theologiae lauream ornandus esset in Academia Vilmensi, Uladislaus IV. Rex Poloniae gloriosissimus, interesse, suoque annulo illum inaugurari voluit. Plurimum famae gloriaeque sibi comparavit Lyrica Poësi, Horatio par non paucis visus, & insignibus encomiis celebratus à Poëtis Belgis. *Situell. in Bibl. Soc.*

III. APRILIS.

1. **A** Nno 1582. concessit Gregorius XIII. Pontifex Maximus facultatem: ut Confessarii Societatis à locorum Ordinariis ritè approbati, & à suis Superioribus designati, etiamsi Magisterii, vel Doctoratus gradibus in Theologia, aut Jure Canonico, insigniti non sint possint S. Pœnitentiariae Romanae literas aperire, & absolutionis beneficium, juxta ipsarum dispositionem pœnitentibus impertire. *Bullar. Soc.* Breve incipit: *Exponi nobis nuper fecisti.*

2. Romae anno 1706. finita est Congregatio Generalis XV. praesidente A. R. P. Mi-

P. Michaële Angelo Tamburino, primum ut Vicario Generali, mox ut Praeposito Generali Societatis. *Decretum ejusdem congregat.*

Eodem die obierunt.

3. Guamangae in Peruvia, anno 1598. P. Jacobus de Zuniga, Hispanus, multas terras, & maria emensus lucrandarum animarum causâ, relictiis ubique excelsae virtutis vestigiis. In supremo morbo singularem Divinae providentiae circa se curam expertus est. Cum enim languente & cibos nauseante stomacho aliquando insinuasset; cum culi carnes sibi non ingratas futuras, & alia vice certum pisciculorum genus optaret; adfuit illico ante domum, qui cuniculum; & alius, qui pisciculos illos offerebat venales: quamvis cuniculi in tota regione prorsus non invenirentur, species verò illa pisciculorum non nisi rarissimè. Exequiae defuncto celebratae per octo dies, à Clero, & religiosis Ordinibus.

4. Viennae anno 1654. heroica charitatis victima cecidit in obsequio peste laborantium, Joannes Baptista Lechner, Coad-

13
Coadjutor, Germanus, ab obedientia, & pauperatis studio laudatus. Vexillum gestaverat in prophana militia; sed eo abjecto, ad Christi castra se recepit, & Dei paræ Virgini in mancipium consecravit, gestatâ è collo catenulâ, quam seculum sepeliri voluit. Vitam conclusit morte heroica, expertus illud: *Vexillum ejus super me charitas.*

5. In Belgio Antuerpiæ P. Joannes Tollenarius, Belga, annò 1643. Erga egros pauperes tenera, & forti erat charitate. Mortui pauperis cadaver, in humaneros sublatum, è superiore adium parte deorsum deportavit, cum feretrum per angustos gradus ferri sursum non posset. Agri, qui viaticum acceperat, vomitum generosè ipse hausit, in reverentiam Eucharistici JESU. Aliàs è pauperis ulceribus horridi scutella bibit, ut se pervinceret. Animus illi excelsus, & imperterritum ingenium: quod ipse illa ferè cote acuebat: *Ad majorem Dei gloriam. In Nomine Domini.* Auctor præcipuus fuit insignis Libri: *Imaginis primi seculi Societatis.* Inter moriendum se allocutus: *Ubi, ajebat, ubi hodie erimus?* Et respondit sibi: *In sinu*

14
sinu JESU, & MARIE. Felix receptus? utinam esset noster! mortuo parentarunt etiam Episcopi, & primaria Literatorum Sodalitas magno apparatu.

IV. APRILIS.

I. **A** Nnò 1600. Florentiæ S. Mariæ Magdalena de Pazzis, in mentis excessu vidit gloriam B. Aloysii Gonzagæ, erupitque in hæc verba: O quam gloriam habet Aloysius, filius Ignatii! Nunquam id credidissim, nisi mihi ostendisset meus JESUS. Vellem proficisci per totum orbem, & dicere: quòd Aloysius, filius Ignatii, sit magnus Sanctus. Habet tantam gloriam, quia operabatur ad intus. Aloysius fuit Martyr incognitus, tum per sui mortificationem; tum quia intimè cruciabatur, quòd Deum non amaret, sicut desiderabat; & quia videbat illum ab hominibus offendi. Sagittabat cor VERBI, quando erat hic inter mortales; scilicet crebris actibus Divini amoris, aliarumque virtutum: & nunc dum est in cœlo, sagittæ illæ conquiescunt in corde illius. *Nada si in Indice Memor.*

Eodem

Eodem die obierunt.

2. Ulyssipone, annô 1552. Pater Gonſalvus de Medeyros, Luſitanus; Societati olim aggregatus, poſtquam pro concione audivit: *altitia, non niſi occiſa, & deplumata, regiæ menſæ inferri.* Statuit igitur, omnibus relictis, mundo, & ſibi mori, ut cœleſti menſæ fieret idoneus. Aliquando graviter perplexo de ſalute ſua æterna, adfuit Angelus, dicens: *Confide, tu ſalvus eris.* Manè tres horas, vesp̄ri alias tres orando ducebat. S. Thomam Aquinatem dicitur totum memoriâ complexus.

3. Compluti in Hiſpania, annô 1586. P. Joannes Ramirez, Hiſpanus, pro concione dicere, ac vivere deſiit; magnum inter claros Hiſpaniæ concionatores nomen. Vox ejus vox erat virtutis divina. Valentia è triginta proſtituti pudoris fœminis, quæ cuidam ejus concioni aderant, duæ ſupra viginti ad caſtratis caſtra repente ſunt converſæ. Salmanticæ per Quadrageſimam auditus, ducentos præſtantis indolis, ac doctrinæ adoleſcentes, inter quos clariffimus Theologus Fran-

Franciſcus Suarez, impulit ad varios Religioſorum ordines. In quodam dubio cum coram Imagine Dei-paræ Virginis conſilium ejus imploraret: Imago manifeſtè illi annuit, capite inclinato. Haſitanti adhuc, & nutu capitis, & voce diſerta reſpondit Virgo: *Ità faciendum eſſe.* Et res, de qua agebatur, felicem exitum eſt fortita. Oranti intenſius pro defuncta fœmina nobili coram Venerabili, apparuit illa, tota in igne, dixitque: æternis ſuppliciiis ſe addictam ob confeſſionem præ pudore ſacrilegè factam.

V. APRILIS.

I. **A** Nnô 1525. S. Ignatius intentus in peregrinationem Hieroſolymitanam, Romam pervenit, habitu peregrini vilis, & ſubſidio omni deſtituti, præter copioſiſſimam in Divina providentia fiduciam. Acceptâ ab Adriano VI. Pontifice benedictione, pedes, & mendicans Venetias terendit. Perpulerat eum quidem quorundam benevolentia: ut nummos ſeptem aureos acciperet in futuram navigationem, & occuſuras neceſſitates: at ille mox graviter doluit de admiſſis, omnèſque

nesque nè obolo sibi relicto, in occurrentes mendicos divisit, ratus satis opulentum, & benevolum provisorum sibi sufficere Deum. *Bartoli in Vitalib. l. 1. num. 23.*

2. In Hispania, inclyta Complutensis Academia, annò 1602. hoc die datà epistolà ad Clementem VIII. omni, quo poterat, optimo modo fidem fecit: Doctores suos Theologos, ex mandato supremi Senatùs S. Inquisitionis, Librum P. Ludovici Molinæ diligenter legisse, considerasse, & excussisse, tam privatim, quam collatis in unum consiliis; sententiàmque suam pro illo ad sacrum illum Senatùm expedivisse. Hanc epistolam dedit Academia prædicta in confirmationem prioris, quam anno precedente, 10. Novembris expediverat ad eundem Clementem, significando, de diligentissime excusso libro Molinæ per annum integrum, & sententiàm pro illo pronunciatam, quam etiam approbârunt plurimi alii Hispani Doctores. Epistolam utramque recitat *Eleuth. hist. de Auxil. l. 4. c. 35.*

3. In Gallia, annò 1565. ingens tempestas consurrexerat contra Collegium Parisiense, inò sub hoc nomine contra Socie-

Societatem universam. Contra Collegium in Senatu steterunt, & pugnârunt, nomine Academiæ Paschasius quidam, antesignanus cæterorum; nomine Episcopi alius, nomine civium seu mercatorum alius, alius nomine Curionum, ac denique pro mendicantium Ordinibus alius: Adversus tam numerosam, & potentem aciem unicus pro Societate stetit Patronus, Petrus Versoris, qui hac die non minùs graviter, quàm fideliter, & feliciter peroravit. Post hunc consurrexit Advocatus Rëgius, homo ancipitis religionis, cujus tamen in Senatu Parisiensi maxima erat autoritas. Prima specie agere videbatur pro Societate: sed paulò post acerbissimè in eam est investus. Profecit tamen nihil, cum omnibus assèctis suis. Senatus rejecit causam ad regium consilium. Interim Pontifex Pius V. datis literis plenàque autoritate sua, causam Collegii commendavit Regi, & Cardinali Borbonio: & sic compositi sunt motus. *Sacchin. p. 3. libr. 1. n. 8 & seqq.*

Eodem die obierunt.

4. Conimbricæ, annò 1599. P. Georgii
Paris 2. B orgius

orgius Tavora, Lusitanus. In obsequio pette infectorum. Vir planè misericordiarum, natus videbatur ad miserorum levamen. Ipse ægros è publico in hospitio deportabat, lavabat, vestiebat, tondebat, vulnera fovebat, tuguria construebat, ligna cadebat, & comportabat, nihilque omittebat, quoad corporum curam, ut animas lucraretur. Cum à Sandapilariis efferretur ipse, urbs tota ingenti miserorum ejulatu personuit.

5. Bittunica in Gallia, annò 1635. P. Ludovicus Lallemand. Innocentia illi nulla graviore noxâ temerata, mirum in affectus suos dominium. Paupertas etiam in Bibliis sacris, & Breviario relucens, conscientia quotidie diligenti exomologesi purgata. Mortuo capilli, & vestes vultu ad venerationem.

6. Montella in Hispania annò 1637. P. Martinus de Roa, Hispanus: post annos sedecim impensos Cordubæ juventuti humanioribus literis, & solida pietatis exercitiis excolendæ, atque sacrarum literarum eruditam interpretationem, gubernationi admortis, rarâ prudentiâ, & charitate rexit Collegia, Xerense,

se, Astigitanum, Hispalense, Malacitanum, & Cordubense, ac denique Provinciam Bœticam. Inter curas gubernationis non omisit piorum eruditorumque librorum elucubrationem: quorum duos supra viginti recenset Sotuellus in *Bibl.*

7. In America annò 1690. odiò fidei interfecti sunt à barbaris Tauramaribus P. Didacus Ortiz de Zovanda, & P. Emmanuel Sanchez. *Ex libro Suffragiorum.*

VI. APRILIS.

1. **A** Nnò 1552. S. Xaverius in procinctu itineris Sinentis, communicavit P. Gaspari Barceo, Rectori Collegii Goani, Privilegia Pontificia Societati concessa, sibi recentet transmissa à S. Ignatio; concedendo etiam, ut eorum usum aliis, quos idoneos judicaverit, communicare possit. Subjuxit deinde complura monita, quæ diligentissime observaret, ad felix regimen istius Collegii. Primum est: ante omnia satage, ut in continuo intima tuæ depressionis sensu defixum teneas animum. Cum Patribus, si ve qui domi tecum vivant, si ve qui alibi degentes tibi subsunt, age semper, cum

orgius Tavora, Lusitanus. In obsequio pette infectorum. Vir planè misericordiarum, natus videbatur ad miserorum levamen. Ipse ægros è publico in hospitio deportabat, lavabat, vestiebat, tondebat, vulnera fovebat, tuguria construebat, ligna cadebat, & comportabat, nihilque omittebat, quoad corporum curam, ut animas lucraretur. Cum à Sandapilariis efferretur ipse, urbs tota ingenti miserorum ejulatu personuit.

5. Bittunica in Gallia, annò 1635. P. Ludovicus Lallemand. Innocentia illi nulla graviore noxâ temerata, mirum in affectus suos dominium. Paupertas etiam in Bibliis sacris, & Breviario relucens, conscientia quotidie diligenti exomologesi purgata. Mortuo capilli, & vestes vultu ad venerationem.

6. Montella in Hispania annò 1637. P. Martinus de Roa, Hispanus: post annos sedecim impensos Cordubæ juventuti humanioribus literis, & solida pietatis exercitiis excolendæ, atque sacrarum literarum eruditam interpretationem, gubernationi admortis, rarâ prudentiâ, & charitate rexit Collegia, Xerense,

se, Astigitanum, Hispalense, Malacitanum, & Cordubense, ac denique Provinciam Bœticam. Inter curas gubernationis non omisit piorum eruditorumque librorum elucubrationem: quorum duos supra viginti recenset Sotuellus in *Bibl.*

7. In America annò 1690. odiò fidei interfecti sunt à barbaris Tauramaribus P. Didacus Ortiz de Zovanda, & P. Emmanuel Sanchez. *Ex libro Suffragiorum.*

VI. APRILIS.

1. **A** Nnò 1552. S. Xaverius in procinctu itineris Sinentis, communicavit P. Gaspari Barceo, Rectori Collegii Goani, Privilegia Pontificia Societati concessa, sibi recentet transmissa à S. Ignatio; concedendo etiam, ut eorum usum aliis, quos idoneos judicaverit, communicare possit. Subjuxit deinde complura monita, quæ diligentissime observaret, ad felix regimen istius Collegii. Primum est: ante omnia satage, ut in continuo intima tuæ depressionis sensu defixum teneas animum. Cum Patribus, si ve qui domi tecum vivant, si ve qui alibi degentes tibi subsunt, age semper, cum

magna modestia, affabilitate, indulgentia; sine asperitate ulla vel fastu: nisi si qui eorum tua moderazione, & humilitate abuterentur. Quidquid à Patribus aut Fratribus contra obedientiam peccabitur, aliqua poena vindicetur: & in hoc Sacerdotum supra Clericos, & Laicos nihil eximii fors habeat. Si qui è tibi subjectis superbe se tecum gerent, & opinione sua tumidi, supercilium elatum, ac frontem duram opponent tuis nutibus, eos tu vicissim preme, plus imperiosa severitatis, quam benigna affabilitatis ad illos adhibens. Ergo poenas istis, maxime pro culpis quotidianis, publicas injunge; ac omni ratione provide, nè debilitatem in te aliquam hi sentiant, seque timeri putent. Nihil magis confirmat in audacia, provehitque ad rebellionem contumaces subditos; quam experimentum infirmitatis in Præsidibus. Fac igitur omnino, quod jubeo; nec te respectus ullus, aut metus judiciorum sermonumque teneat, quo minus quod debes, exequaris. *epist. nov. lib. 6. epist. 4. & 5.*

2. In Urbe annò 1570. Vaticanum Poenitentiariorum Collegium, Societati

relu-

reluctanti à Pio V. impositum, hoc die cum ipsius benedictione largissima occupatum est à duodecim presbyteris nostris, variarum linguarum peritis: ut cujusvis nationis accedentibus hominibus usui esse possent. *Sacchin. part. 3. lib. 6. n. 1. & seqq.*

3. Rigæ in Livonia annò 1582, auctoritate Stephani Regis Poloniae, compulsum est Senatus civitatis tradere Societati Templum S. Jacobi, cum adibus adjacentibus, expullis hæterodoxis ministris, *Sacchin. part. 5. lib. 2. num. 83.*

4. In America portum, Buenos Aeres dictum Hispanis, feliciter appulsi sunt Missionarii nostri 44. annò 1691. operaturi salutem Americanorum in Provincia Paraquariæ, numerante præter Collegia Reductiones populosissimas 26. quarum minima numerat quatuor, aut quinque millia Christianorum. *Ex literis P. Antonii Sepp datis in Europam 1692. impressis Novimbergæ in Germania.*

Eodem die obierunt.

5. Mulsiponti in Lotharingia, annò 1604. P. Thomas Darbispheirus, seu Albiicher, Anglus, è patria odiò fidei profcriptus.

B₃

criptus. Ad carceris arumnas ferendas animatus est ab ipso Christo obiectu cruentæ imaginis suæ. Cum deliberaret, an Carthuliam, vel Societatem ingredi-
tetur, inter orandum vidit virum clausis januis conclave intrantem, & audivique dicentem: *Tu quidem Carthusianus si vis, salutem tuam consulere; sed ubi futurus est proximus?* In Societate egit Magistrum Novitiorum religiosissimum, operarium strenuissimum usque ad octogesimam sexum ætatis annum, catechistam parvulorum tam solidum, & clarum: ut ejus catecheses Theologi in commentarium referrent.

6. Regina Hradecii in Bohemia, anno 1654. P. Mattheus Preitemberger, Bohemus, religiosa morte defunctus est, quem puerum Dei pura Virgo à gravi morbo liberaverat. Ut in Societatem admitti posset, ope S. Norberti, & S. P. Ignatii impensius implorata, struam depulit. In tyrocinio Magistri Novitiorum jussu impetravit muscis aliisque verminibus infestis; ut e granario facerent, nec corrumpere frumentum, in usus fervorum Dei congregatum. Habuit vim

vim prompta obedientia. Concederunt enim animalcula illa in tanta copia, ut palis ejici debuerint. Obsequio pelle tactorum bis caput suum, & operam devovit, magna virtutis, & Societatis commendatione. Si quid novarum vestium ei afferretur, negabat hæc esse idonea vestiendi cadaveri; rejiciebatque.

7. Vilnæ in Lituania anno 1668. Michaël Judkiewiez, Lituanus, Coadjutor Temporalis. Angelicæ puritatis studiosissimus, ante somnum manus sibi colligabat, nè fortè inter dormiendum minus conveniente corporis tactu exerrarent. Totos 26. annos in Collegio numerosissimo impendit officio cocci tam accuratè: ut assidue videretur ipsi obversari illud S. Patris effatum: *Dum servio tuis, qui sunt servi Domini mei, cogito me servare ipsi omnium Domino.* Unde cum duobus circiter ante obitum annis Superiores illum à laborioso illo avellere vellent munere: cum lacrymis deprecatus est eam indulgentiam: *Ab liceat mihi, orabat, ad supremum usque agonem Sanctis Dei id præstare, obsequii. Et præstitit fideliter alacritèrque usque ad morbum supremum. Ex annis.*

14
8. Varfaviae in Polonia, annò 1666, P. Joannes Rywocki Prutenus: Vir mortificationis, & religiosæ perfectionis perquam studiosus. Ab ipso tyrocinio, assumpto corporis vexandi studio, nec muscas nec culices à facie, vel manibus abigebat; & quamvis per plures annos ante mortem acutissimis configeretur doloribus, consuetas corporis afflictiones nunquam intermisit. Coram Venerabilibus plures transigebat horas, ac præsertim illam, quæ post mensam relaxationi animi concedi solet. Cum Provincialis iter ageret, semper oculos, & mentem in Christi Crucifixi effigiem, intentam habebat, dicebatque: se à Christo Crucifixò mirabilem viam ad perfectionem didicisse. Gubernationis dono præstans, Collegia Brunsbergense, Vilsnense, Dominum Professam Varfaviensem, & bis totam Provinciam Lituanam gubernavit.

VII. APRILIS.

1. **A** Nnò 1541. Ulyssipone solvit in Indiam S. Xaverius, cum Prorege Martino de Sosa, & duobus sociis, Paulo Camerte, & Francisco Mansilla. Jusse-

Jusserat Rex procuratorem classis Aradidum Comitum: ut omnia, non solum ad necessitatem, sed etiam commoditatem, largè suppeditaret. Sed multa habita contentione cum Xaverio, non plus extorsit: quam ut pauculos libellos, & rusticas penulas pro frigore hyemali, arcendo admitteret. Tantum enim opibus sanctæ paupertatis detrahi, dicitur ab Xaverio: quantum adderetur de bonis terrenis. *Bartoli in vita lib. 1. num. 32.*

2. In Urbe annò 1655. creatus est Pontifex Alexander VII. antè dictus Fabius Chisius. Propensum animum in Societatem declaravit, tum aliis luculentis argumentis, tum maxime constanti fortique sollicitudine: ut Societas, quæ ex observantia erga Sedem Apostolicam, è ditione Veneta ultrò cesserat sub Paulo V. in eandem restitueretur. Quod tandem evicit, *Gomez in Elog. Soc.*

3. In India egregiam epistolam dedit S. Xaverius ad P. Barzeum, virum Apostolicum: quam sic orditur. Petis à me, mi Gaspar, ut quoniam multus esse soleo in commendanda humilitate, & tu ipse intelligis, quanti ea virtus pretii ac mo-

momenti sit: etiam ejus exercendæ quan-
dam methodum suggerere nẽ graver.
Equidem libenter in eo argumento ver-
sor: ac quoniam tui causã plurimum, &
tibi audiens circumstrepere plausus con-
cionum interdum (sit est amor anxius)
vereor: nẽ dum sentis re placere omnibus,
incipias ipse tibi non displicere. Adscri-
bam hic, quæ in mentem veniunt ido-
nea, nĩ fallor, ut velut amulæri tibi
vice sint, ad prævertendam vim noxiam
blandi veneni arrogantia, per auram po-
pularẽ, inter gratulationes, insidiosè
ad incautos adrepentis. Ita Xaverius: pro-
ponit deinde varia media. *Epistolar. nov. l.
6. ep. 1.*

Eodem die obierunt.

4. Vigornia in Anglia, annõ 1606.
P. Edvardus Oldetonus Hallus, Anglus,
post 18. annos in patria excolenda multo
labore positos, tentus, atque in odium
fidei Catholicæ suspensus, & laniatus. Ig-
nis, quo ejus intestina combusta sunt, per
totos 16. dies extingui non potuit, licet
aquã largissimè affusã. Crevit postea in
eodem loco gramen, in modum regii

diad.

diadematis, diuque perseveravit. Inter
alios ad Ecclesiam reductos, nobilem ma-
trona in sua secta contumacissimam, ex-
pugnavit tandem (cum rationibus flecti
non posset) pertinaci quatuor dierum je-
juniõ. Passa est ipsa, conversam se; quod
vidisset P. Edvardum sui causã, quarto
jam die jejuniũ tolerare. *id. annu. 1606.*

5. Madriti, annõ 1658. mors suavif-
sima sustulit P. Joannem Eusebium Ni-
renbergium, Germanis parentibus in
Hispania ortum: cuius morientis vox,
post altum silentium fuit. *Quam dulcis res
est mori!* Ad talem mortem per omnem vi-
tam se disposuit singulari orationis, &
mortificationis studio. Orationi, dum
scholasticus esset, quotidie quaternas da-
bat horas, septenas postea. In alios blan-
dissimus, in corpus suum crudus omni-
nò fuit, quod exquisitis modis, & som-
no quatuor tantum, vel trium horarum,
atterebat; nunquam lecto, nisi cum ægro-
taret, usus. Dirigendis in spiritu Præla-
tis, Proceribus, & Illustribus matronis,
excipiendisque affluentis populi confes-
sionibus ita se impendit: ut miraculi lo-
co habitum sit, cum tot tantisque elu-
cu.

cubrare potuisse Tomos, & libros eruditione omnigena refertos. Quinquaginta recenset Sotuellus in Bibliotheca Societatis. Non unum misit Deipara Virgo ad P. Joannem pro consilio in salutis negotio. Angelus quoque expedit quendam ad ipsum: ut quaedam ab Angelo, dicta obscurius sibi peteret explicari.

VIII. APRILIS.

1. **A** Nnō 1544. S. Xaverius literis Manaparare datis ad P. Franciscum Mansilam, laudat fructuosum ejus laborem in excolendis Indis sibi commissis, monetque: ut fructum omnem non sibi imputet, sed Authori Deo. Sic tecum reputa, inquit, si quid bonæ frugis in olendo elaboretur, totam ejus in solidum laudem esse magni Molitoris, & Domini, qui aquam affundit, quæ mola versatur, ac tota incitatur ac vivit machina. *Epist. nov. lib. 2. epist. 4.* Miranda Dei judicia! Insignis hic operarius, à sancto Apostolo tam laudatus, tot epistolis informatus, eò tandem devenit; ut è Societate dimitti debuerit. Nimirum in proVectiore ætate eam amplexus, ingenium attu-

attulit mentis tractabile; & bona, quæ agebat, proprii judicii ac voluntatis tenacitate corrumperebat. Cum igitur Superioribus non satis morigerum se præberet: maluit Sanctus, in tanta operariorum paucitate, laborum socio carere, quam cervicosum tolerare. *Oriand. hist. Soc. part. 1. l. 5. n. 94.*

2. In Prussia Regiomonti, civitate vasta, inchoata est Missio Collegii Brunsburgensis, annō 1650. promoventē Serenissima Regina Poloniæ Ludovica. Primi illuc expediti sunt P. Michaël Radau, & P. Andreas Zieniewitz; ille Germano, hic Polono idiomate rem Catholicam promoturus. Insignes atque copiosos fructus tulit hæc Missio: quæ nunc jam quinque constar operariis nostris, numeratque Catholicos millenos, quorum illo tempore erant perpauca. *Ex Histor. Collegii Brunsburgens.*

Eodem die obierunt.

3. Ulyssipone, annō 1539. magnus in pusillo corpore Servus Dei P. Leo Henriquez, Lusitanus: præclara illius obedientiæ, humilitatis, aliarumque virtutum

38
tum decora, terribilem fecerunt damo-
nibus, gratiosissimum Deo, & homini-
bus. Non uni comparuit adhuc vivens, &
absens, juyitque in gravi necessitate. Co-
ram Sanctissimo Sacramento ferventius
oranti pro avertendis publicis calamitati-
bus, allapsa vox est ex hostia sacra: *nequa-
quam, nequaquam! Dimitte me, dimitte: nam
castigabo, castigabo!*

4. Mellana in Sicilia, annò 1592. ob-
dormiuit in Domino P. Antonius Sardus,
Siculus, ante initam Societatem medicus
celebris, & qui quasi principatum artis
medicæ per Siciliam obtinebat. At ubi à
Christo audivit: *Veni post me, faciam te scri-
ri medicum animarum;* relictis omnibus So-
cietati ejus se addixit cum tribus filiis exi-
miæ indolis; responditque cumulatè vo-
cationi suæ moribus, & gessis.

5. Luxemburgi in Germania, annò
1657. religiosam mortem opperit P. Do-
minicus Pierius, Belga; longà plùs quàm
quatuor ac trigintà annorum patientià in
humanioribus literis tradendis exercita-
tus; cum amplissimo fructu virtutis.
Apud omnes singularis modestia, suavis
animi candor, & religiosus agendi modus,
nomen

39
nomen Boni Patris, illi conciliârunt.

IX. APRILIS.

1. Defuncto Julio III. Pontifice fue-
cessit annò 1555. Marcellus
II. Cervinus antè dictus, ingenti bono-
ru in omnium gratulatione ac plausu, ip-
sis etiam plaudentibus sibi purpuratis Pa-
tribus, ob tam felicem electionem. No-
vum Pontificem cum adorandi gratulan-
dique causâ, Noster quoque adisset Pa-
ter, S. Ignatius; Pontifex hominem arctè
complexus, & suaviter deosculatus, cum
eo inambulans, de re componenda Chris-
tiana, de propaganda Christi fide, de
verteri disciplina restituenda, de sanan-
dis denique affectis Christianæ Reipubli-
cæ partibus, multa contulit. Denique
cohortatus ad augendam Religiosæ mili-
tiæ Societatem: *Tu, inquit, milites collige,
& bellatores instrue: nos utemur.* Sed spes
amplissimas paulò pòst inopina mors suc-
cidit. *Orland. hist. Soc. p. l. d. 15. r. 3.*

2. In Hispaniam expeditit S. Pater an-
nò 1553. P. Hieronymum Natalem, cum
titulo, & potestate Commissarii; ut Con-
stitutiones recens editas promulgaret: &
si

32. si videretur è re divina, & communi Societatis bono futurum, etiam declararet, corrigeret, & ad constantem observantiam aptaret. Tantum homini tribuit Vir modestissimus, & rerum suarum parcus aestimator. *Orland. ibid. lib. 13. n. 7.*

33. In India S. Franciscus Xaverius ad Sinas profecturus annò 1552. epistolam dedit Romam ad S. Ignatium; quâ petit idoneos operarios pro vinea Indica. Concludit epistolam: *Deus nos in caelestium felicitate, & (si ex ejus gloria futurum est) in hac vita conjugat. id enim si mihi imperetur, obedientie vi nullo negotio effici potest.* Epist. veterum lib. 4. epist. 6. En stupendam resolutionem, ad nutum obedientie deserendi terras vitâ sibi chariores, Indiam, Japoniam, Sinas; & remetiendi Oceanum, immenso tractu ab illis avulsum!

Eodem die obierunt.

4. Vallisoleti in Hispania, annò 1615. pro fide exul, P. Guilielmus Vestonius Anglus, post arumnosissimos carceres annis septemdecim toleratos infractâ constantiâ. Expeditus ex Hispania in Angliam, vestes novas admittere noluit, dicens: *fe*
in

33. in attritis, & vilioribus facilius à Deo cognoscendum profuit. Post sacrificium Divinum celebratum horam integram dabat gratiarum actioni, & colloquio cum Deo: cui cum aliquando anxius se, & negotia sua commendaret, in carceres vidit instar filii lucidam radium protensum è cælo; cum hac voce: *Hoc ego te fide suspensum habeo è providentia mea; tecum sum ego, nec te deseram.* Inde illi admirabilis fiducia in Deum, inter mille presentissima capitis pericula, & infestissimos Dæmonum insultus; quos vicissim ipse graviter vexabat, ejiciendo ex energumens. Præfuit Missioni Anglicanâ singulari prudentiâ dexteritate, & zelo, fructu verò incomparabili. Accepto imminentis mortis nuncio, exultans occidit: *Latus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in Domum Domini ibimus.*

5. Messanæ in Sicilia, annò 1612. inter dulcissimos cælestis musicæ choros, requievit P. Hieronymus Galista, Siculus, ingenio, doctrinâ, puritate, & religiosa disciplinæ studio insignis.

6. Romæ, annò 1583. Vincentius Aragonius, Ducis Terranova, & eo tem
Pars 2. C. post

34
 pore Gubernatoris Mediolanensis, filius; ut egregie efflorescentem virtutem suam proveneret ad perfectionem, & honores Ecclesiasticos, quibus à patre parabatur, declinaret: inscio ipso Roman evolavit, & se ad Societatis domum probationis recepit. Sed mox gravi agitudine correptus, intra decimum quartum diem pie decessit. Initio morbi Cardinalis Farnesius juvenem ad palatium suum trans ferre sumopere contendit: sed ille in sinu Societatis pauper mori, quam in palatio splendide foveri maluit.

X. APRILIS.

I. **M**agnum columen Societati subtraxit hic dies, annò 1585. Gregorium XIII. Pontificem Maximum cœlo quidem maturissimum; ut qui aetatem ad annos 83. extenderat, meritorum autem copiam in omnem aeternitatem. Nemo alius tot Societatem Constitutionibus, & Indultis firmavit, & munivit; nemo tot beneficiis ornavit, & locupletavit; nemo tot laudibus extulit, & planè paternâ curâ fovit. Unum pro multis beneficentiam ejus prædicabit aeternum,
 Col.

35
 Collegium Romanum, munificentissimè grandi sumptu fundatum, præter plura alia urbis Collegia, & sparsa per orbem Seminaria, Societatis gubernationi tradita. Obiit Sanctissimus Pontifex in affluencia solatorum liquidissimorum, paulò post, quàm P. Mesquita trium Japoniarum Principum Legatos, sacras ejus plantas, & supremam in terris dignitatem veneraturos, in Urbem adduxit. *Sacchm. hist. Soc. part. 5. lib. 5. num. 12.* Romani Pontificis idea, qui in pauperes vicies centena aureorum millia (ut ex publicis tabulis constat) scribitur impendisse, rectè usus Christi sanguine, & liberalitate Christianorum: sub cujus Pontificatu in S. R. Editione justitia, pax, rerum omnium copia floruisse perhibentur. Laudatus est eximie à Magistro Antonio Lemovice excellentissimo Oratore, & non satis, materiâ orationem superante. *Brevitius.* Eidem Pontifici in perpetuam rei memoriam exstat insculptum sequens elogium Brunbergæ: Gregorio XIII. Gente Boncompagno, patriâ Bononiensi; Pontifici virtute, doctrinâ, meritis in Urbe, & orbem Maximo, Seminario-

tuam pro diversis mundi partibus viginti
 trium (& in his Brunbergenis pro Sue-
 cia, Gothia, Vandal: Norveg: Dania,
 Pomer: Prussia; Livon: Mofcov: Rus-
 sia, Litua: & Hungaria. Anno 1582.)
 Fundatori munificentissimo memoriam
 hanc erigi fecit Joannes Stephanus Vvyd-
 ga Episcopus Varmiensis; ut legant, &
 videant, qui carpunt, quæ non capiunt:
 Romanis Pontificibus esse simul divitias
 artemque fruendi: & Catholicam Eccle-
 siam habere opes, non ut servet, sed ut
 bene eroget. Annò 1664.

2. In Lusitania, annò 1596. Ulyssipone
 in Japoniam solvit P. Carolus Spino-
 la, cum P. Hieronymo de Angelis, &
 sex aliis Sociis, quanta alacritate, tam
 infelici navigatione. Vi enim tempestatis
 æcti sunt primùm in Brasiliam; deinde al-
 tera tempestate in insulam Portorico de-
 nique cum hinc cursum repereret navis,
 ab hæreticis Anglis capta est, & in An-
 gliam abducta cum sociis. Nihil tamen
 hostile passus sunt, quòd non de industria
 appulissent in Angliam, & non Hispani,
 sed Itali essent: Permissi denique reperere
 Ulyssiponem, post tot ambages tantaque
 pe.

pericula: Sed hæc omnia extinguere non
 poterant charitatem, qua rapiebantur in
 Japoniam, & ignes Japonia: Per bien-
 nium sollicitavit P. Carolus Præpositum
 Generalem, ac tandem impetravit: ut
 iterum tentaret fortunam, quam exper-
 tus est magis faventem; feliciterque pe-
 netravit in Japoniam, ex illa per ignes
 evolarurus in cælum. *Hugo in Vita c. 5. &*
seqq.

Eodem die obierunt.

3. In Philippinis, annò 1645, P. Joan-
 nes Dominicus Aresius, Sardu, Missio-
 narius impiger, inter orandum, ab In-
 do (quem reprehenderat; quòd matrem
 mori permisisset, se non vocato, ad il-
 lam Sacramentis muniendam) lanceâ tra-
 jectus occubuit. Percussorem nullo mo-
 dò prodere voluit; nè alicui exitio esset,
 qui omnium saluti se devoverat.

4. Limæ in Peruvia, annò 1651, in-
 nocentem vitam pia morte clausit P. Isi-
 dorus de Saavedra, Peruanus, SS. Ignatii,
 & Xaverii, imò ipsius cœli Reginae conf-
 pectu, non semel recreatus, & ad excel-
 sam virtutem provocatus.

38
5. Panormi in Sicilia, annò 1593, Magister Joannes Baptista Tuballinus, Italus, mori desit, post toleratam per annos undecim paralyfim, quã protratus, jacebat immotus, cadaveris instar, sed dolorum plenus. Nullum unquam impatientis animi signum dedit: nunquam petiit aliquid, quò recrearetur, licet obnixè invitatus à Superioribus, semper vultu amœno Angelum spirare videbatur, pari nescium, ita; ut ipsos quoque aliorum turbatos animos aspectu suo serenaret.

6. Ingolstadii in Germania, annò 1651, P. Georgius Stengelius, Germanus; Doctorali Theologiæ laureâ, sed magis religiosa pietate ornatus, fuit in dicendo, scribendo, & usu conscientias gubernandi, felix, amœnus, & solidus. Infectiones, quæ subinde occurrebant, non ut injurias, sed ut benevoli animi testeras accipiebat; vir & sine supercilio doctus, & non artificiosè humilis. Ut proximo divitiis, & solidius prodesset; labori dicendi ex pulpito sacro, junxit lucubrandi studium, editis in diversa materia libris ad septuaginta, & amplius, quos recenset Sotuellus in Bib. Soc.

7. P.

7. P. Didacus Stunica. Post abdicatas cum hæreditate lauta (Majoratum Hispani vocant) nobilitatis avitæ spes, receptus in Societatem Salmantica Indias omnibus votis concupivit. In Peruviam secundâ navigatione delatus, cum in Americanis mancipiis instituendis, uti operaverat, lateret, traslatus est subito ad Limanum tyrocinium regendum, ob eximiam sanctimoniam pari conjunctam prudentiâ. Procurator ad conquirendum Christi cohortibus supplementum in Europam missus, inde copiosam strenuam juventutis retulit manum. Dum infestum prædonibus mare percurreret, incidit in Anglorum classem: portenti simile visum est, quòd oborta repente nebula, navim, qua vehebatur, oculis hostium subduxerit. Neque hoc prodigio caret, quod ægrotanti contigit. Jacebat omni ciborum sensu gustuque captus. Jubente medico, ut ediceret, ecquid obsonii palato arrideret; ille ut erat obsequentissimus, candidè feriam, nescio, quam appellavit. Sed hujus nè notum quidem illic nomen erat. Quæritur nihilominus, ut ægroto satisfiat, Prodeunti famulo puer igno-

msl. c

ignotus in limine occurrit cum illo ipso
 ferculo: idque ipsum aliàs eidem accidisse
 narrant. Sic seruos suos Deus ac filios
usque ad delicias amat. Extinctus est Gua-
 mangæ hoc die 37. annorum, sed virtu-
 tum plenus, & meritorum. Exequiæ per
 dies octo à Clero, & Ordinibus religiosis
 celebratæ. *Juvencius fol. 782.*

XI. APRILIS.

1. **C**UM laudatissimo Pontifici iusta
 persolverentur, Gregorio XIII.
 in Basilica Vaticana: P. Stephanus Tuc-
 cius solemnè panegyri immortalia eius
 merita celebravit tantò splendidius: quan-
 to plùs veritatis, quàm pigmentorum
 Rhetoricorum, illustrabat orationem.
 Statuam in Capitolio S. P. Q. R. posuit
 Principi Optimo, & Pontifici Maximo:
 Societas multis sacrificiorum millibus pa-
 rentavit beneficentissimo Parrono suo, &
 Fundatori Collegii amplissimi, è quo, ve-
 lut ex arce, erumpunt in orbem univer-
 sum validæ copiæ in propugnationem, &
 propagationem Ecclesiæ: prout jam
 olim vaticinatus est S. P. Ignatius. *Spon-
 dan. ad annum 1585.*

2. Idem

2. Idem Gregorius, Pontifex Maxi-
 mus propensissimi animi sui in Societa-
 tem insigne dedit argumentum annò
 1573. Cum enim hoc die accessissent
 eum, Congregationem tertiam Genera-
 lem celebraturi, P. Polancus Vicarius Ge-
 neralis cum aliis aliquot Patribus deputa-
 tis, benedictionem à Sua Sanctitate peten-
 tes pro electione novi Præpositi Genera-
 lis, post obitum S. Borgia: peramanter
 excepit illos; insinuavit tamen: cum præ-
 cedentes Generales omnes fuissent Hispani,
 nunc ex alia aliqua natione illum eli-
 gendum videri. Sed cum Polancus repo-
 sisset, Congregationes Generales ea po-
 tissimum de causa Romæ à Societate ce-
 lebrari, ut sub umbra, & tutela Sedis
 Apostolicæ illas gaudeant suffragiorum
 libertate: facile annuit, benedixitque Pon-
 tificex. Et electus tandem est Everardus
 Mercurianus, is, quem ipsemet optave-
 rat. Promovit negotium Electionis Bea-
 tissimus Pater non votis solum, sed Sacri-
 ficiis Deo oblatis. Cum enim illuxisset
 dies Electionis, inter eundem ad Sacrum,
 clarâ voce ut omnes circumstantes audi-
 rent, sacrificaturum Sacerdotem appel-
 lans:

ignotus in limine occurrit cum illo ipso
 ferculo: idque ipsum aliàs eidem accidisse
 narrat. Sic seruos suos Deus ac filios
usque ad delicias amat. Extinctus est Gua-
 mangæ hoc die 37. annorum, sed virtu-
 tum plenus, & meritum. Exequiæ per
 dies octo à Clero, & Ordinibus religiosis
 celebratæ. *Juvencius fol. 782.*

XI. APRILIS.

1. **C**UM laudatissimo Pontifici iusta
 persolverentur, Gregorio XIII.
 in Basilica Vaticana: P. Stephanus Tuc-
 cius solemnè panegyri immortalia eius
 merita celebravit tantò splendidius: quan-
 to plùs veritatis, quàm pigmentorum
 Rhetoricorum, illustrabat orationem.
 Statuam in Capitolio S. P. Q. R. posuit
 Principi Optimo, & Pontifici Maximo:
 Societas multis sacrificiorum millibus pa-
 rentavit beneficentissimo Parrono suo, &
 Fundatori Collegii amplissimi, è quo, ve-
 lut ex arce, erumpunt in orbem univer-
 sum validæ copiæ in propugnationem, &
 propagationem Ecclesiæ: prout jam
 olim vaticinatus est S. P. Ignatius. *Spon-
 dan. ad annum 1585.*

2. Idem

2. Idem Gregorius, Pontifex Maxi-
 mus propensissimi animi sui in Societa-
 tem insigne dedit argumentum annò
 1573. Cum enim hoc die accessissent
 eum, Congregationem tertiam Genera-
 lem celebraturi, P. Polancus Vicarius Ge-
 neralis cum aliis aliquot Patribus deputa-
 tis, benedictionem à Sua Sanctitate peten-
 tes pro electione novi Præpositi Genera-
 lis, post obitum S. Borgia: peramanter
 excepit illos; insinuavit tamen: cum præ-
 cedentes Generales omnes fuissent Hispani,
 nunc ex alia aliqua natione illum eli-
 gendum videri. Sed cum Polancus repo-
 sisset, Congregationes Generales ea po-
 tissimum de causa Romæ à Societate ce-
 lebrari, ut sub umbra, & tutela Sedis
 Apostolicæ illas gaudeant suffragiorum
 libertate: facile annuit, benedixitque Pon-
 tificex. Et electus tandem est Everardus
 Mercurianus, is, quem ipsemet optave-
 rat. Promovit negotium Electionis Bea-
 tissimus Pater non votis solum, sed Sacri-
 ficiis Deo oblatis. Cum enim illuxisset
 dies Electionis, inter eundem ad Sacrum,
 clarâ voce ut omnes circumstantes audi-
 rent, sacrificaturum Sacerdotem appel-
 lans:

142
lans: Fac de S. Spiritu, inquit, pro Generali Societatis legendo. Idemque ob interrupta eo die comitia, iussit postero die fieri. *Sacchin. hist. soc. part. 4 lib. 1. n. 35.*

Eodem die obierunt.

3. Posnania in Polonia, annò 1610. P. Stanislaus Gawronski, Polonus, olim B. Aloysio Romæ contubernalis, & virtutum amulus. Illustri licèt domo natus, cum Romam proficisceretur, aurigam agere non erubuit; & aliàs etiam Rectorem Collegii agens, ultima omnia eligebar, cibo valde modico, sapè nullo, contentus lectulo duro, vestibùsque attritis passim utebatur. Quem commoditatum suarum neglectum videtur Deus compensasse etiam in hoc mundo; quando post annos à morte duodecim, cadaver ejus inventum est penitus incorruptum, colore albo, quin, & sanguine è presso labio, & auriculâ dexterâ expresso; cum interim Sarcophagus, ac vestes planè consumpræ essent. Rem & nostri & quatuor Medici exploravère; auxitque admirationem corporis complexio, succi, & carnis plena, locusque sepulchri humidus à fluvio vicino. 4. Li.

4. Lima in Peru via, annò 1652. terrena reliquit Antonius Ruiz de Montoya, Apostolicis laboribus in Paraquaria perfectus. A Deipara Virgine, ut Seraphinorum Regina multis precibus, & sui mortificationibus Seraphicum erga Deum & ipsam amorem petiit, ac impetravit. Offerens illi aliquando cor suum, vidit ab ipsa gratiosè acceptari, & in pectore suo recondi; ac vicissim cor Marianum pectori suo inferi. A Christo lateri ejus aperto admotus, cœlestes delibavit delicias. In quanta fuerit opinione sanctitatis, funus docuit. Prorex enim Peruanus cum consilio regio, suis humeris corpus P. Antonii sepulchro intulerunt: Religiosus autem pius de Mercede Redemptionis Captivorum, vidit animam ejus cum gloria cœlo inferri.

5. Vilnæ in Lituania, annò 1668. P. Joannes Jacknowicz, Lituanus. Inter quavis honorata officia, quæ gerenda fuerunt, sive Rectoris, sive Præpositi, instituendis rudibus juvandisque pauperibus constanter se se impendebat. Ter ad obsequia pestiferorum se demisit. In supremâ ætate, ferè octogenarius, ad Grammaticam

44
 maticam docendam descendit: nec paucis editis libellis proximi salutem promovit, vir æque humilis ac zelofus. *Sotuel. in Bibi. Soc.*

XII. APRILIS.

A Nnō 1599. Albertus Archidux, Cardinalis, & Lusitania Gubernator, literas dedit ad Clementem VIII. quibus significavit: P. Ludovici Molina librum de Concordia Liberi Arbitrii, cum Gratia donis, divina præscientia, & prædestinatione, à se traditum esse examinandum Senatui Inquisitionis, aliisque Doctoribus, inter quos aliqui erant ex Ordine S. Dominici: atque ab ipsis in eo libro nihil compertum esse, quod Censuram promereretur; imò potius judicatum esse; eum continere doctrinam valde utilem, sanam, & conformem Scriptura, Conciliis, & SS. Patribus; & quod Author omnibus, quæ opponebantur, solidè satisfaciebat: ut liquet ex Decreto ejusdem S. Inquisitionis. *Hæc Albertus Cardinalis.* Sic in judicio contradictorio probatus, & approbatus liber (qui primus fuit ex editis in materia Theologica, à So-

Societatis Theologis) ac insuper à regibus Castellæ, & Aragoniæ Conciliis laudatus, gravi præjudicio tutus videbatur: sed ut magis inclaresceret, ad tribunal Romanum trahi debuit. *Stenther: hist. de Auxiliis lib. 2. cap. 3. & 4.*

2. Venetiis, annō 1550. institutum est Collegium Societatis, promovente, imò Authore, Andrea Liponiano, Viro amplissimo, & doctissimo: qui jam antè primum in Italia Collegium Patavii exererat, alebatque ibi personas duodecim; quot etiam pro Venetiis à S. Ignatio expetiit. *Orlind. hist. Soc. l. 10 n. 96.*

3. Romæ, post traslatum ad Beatos S. Franciscum Borgiam Præpositum Generalem, celebrari capta est Congregatio III. Generalis: in qua deinde P. Everardus Mercurianus electus est in IV. Societatis Generalem. *Hist. Soc. p. 4. l. 1.*

Eodem die obierunt.

4. In Æthiopia, annō 1640. P. Brunus à S. Cruce, Italus, & P. Ludovicus Caldeira, Lusitanus, in odium fidei ab Alexandrinis Schismaticis suspensi, & lapidati, pro more Æthiopum hac morte Ca-

Catholicos plectentium. P. Brunus ante suspendium ad Patris Ludovici genua provolutus, petiit ab eo benedici funi suo, & sibi, multaque mortificatione se ad eam lauream disposuit. Alias ab iisdem Hæretico-Schismaticis Catholico nomini infensissimis, quinque lethalibus vulneribus fauciarus est: vixit tamen superstes, altiori theatro, & glorioliori triumpho reservatus. Cum aliquando Deiparæ Virginis peteret robur, & constantiam in periculis, & tormentis, adspectabilis facta Virgo Mater anulo in digitum inserto, eum sibi despondit. Propertius Medicus, P. Bruni Germanus, acerbis doloribus humeri afflictus, audita ipsius morte, literas, quas antè ab ipso ex Ethiopia acceperat, humero agro admovit, petens à Deo sanitatem, si verum esset, quòd P. Brunus odio fidei Romanæ occisus esset. Confestim cessavit dolor, nec rediit.

5. In Peruvia, annò 1603. P. Petrus de Anasco, Hispanus, ad immortale transit, percharus Deiparæ Virginis, à qua cum parvulo Jesu comparente, sanitati olim restitutus fuit, & iussus ingredi

di Filii sui Societatem. Ad insignem perfectionem se excitabat exemplis aliorum, quibus convivebat, observando quam virtute quis excelleret, eamque imitari studebat.

6. Montanæ ibidem, annò 1624. non sine suspitione propinati veneni obiit P. Gaspar Ruels, Germanus, zelo Apostolico, & linguarum novem peritiâ præstans, Pudicitia, & Obedientiæ insigne specimen dedit: quando, in detectu medici, adducta est anus honesta, quæ gravi morbo remedium afferret. At P. Gaspar eam conspicatus, illic contestatus est, se mori malle, quam partem aliquam sui committere foeminæ. Ubi autem intellexit, eam esse Superioris voluntatem; sine mora morigerum se præbuit, & perpetuam, qua florebat, Virginitatem suam, pretioso vitricis Obedientiæ diademate coronavit. *Soruel. in Bibl. Soc.*

XIII. APRILIS.

1. **A** Nnò 1552. Gõ literas dedit S. Xa. Verius Melaporam ad P. Cyprianum; quibus graviter eum monet: ut asperiores agendi modum, præfer-

48
 tim cum Prælatiſ, & Magiſtratibus ſæcularibus, deponat. Accepi, inquit, te iſthic aliquid negotii habere, & aliis fa-
 ceſſere. Oro te per Deum, & Societatiſ
 noſtræ Parentem Ignatium, qui tibi fanè
 notus eſt: ut demittam te, humilem ac
 patientem omnibus præbeas. Atque illud
 mihi affirmanti credas, velini: quod
 Chriſtiana humilitas atque modeltia non
 impetrat; haud quaquam per elationem
 animi, atque iracundiam extorqueri poſ-
 ſe. Sed nimirum in eo interdum hallucina-
 mur, quod obſervantiam à populo, at-
 que obedientiam expetimus, hoc uno
 nomine; quod ſumus à Societate Jeſu.
 Neque enim admodum laboramus de vir-
 tutibus Sociorum propriis, ob quas ſcili-
 cet Deus Societati tantum apud populos
 authoritatis dedit. At nos ejus authori-
 tate, atque exiſtimatione uti malumus,
 quàm humilitate, moderatione, cate-
 riſque virtutibus, quibus illa partam tue-
 tur dignitatem. Concludit poſtea: Noli per
 Deum immortalem, cum Magiſtratibus,
 quavis multis ac magnis laceſſitus in-
 juriis, ſuſcipere ſimultatem. Sic enim
 habeto: ejuſmodi diſidiis multos ac mag-
 nos

nos animorum fructus interire, quos
 erat latura concordia, &c. *Epist. veter. lib.*
4. epist. 10.

2. Pius IV. hoc die, annò 1561. con-
 firmavit conceſſam à prædeceſſoribus ſuis
 Paulo III. & Julio III. facultatem, & de
 novo conceſſit: ut Societas etiam intra
 140. annas aliorum Ordinum, excita-
 re poſſit domicilia ſua. Conſtitutio inci-
 pit: *Eſt ex debito Paſtoraliſ Officii, &c.* Bul-
 lar. Societ.

Eodem die obierunt.

3. Brunsbergæ in Pruſſia, annò 1622.
 P. Engelbertus Keilert, Germanus, ope-
 rarius perſtrenuus, maxime in disponen-
 diſ ad felicem mortem agris: quos non
 verbis ſolum opportunis, ſed multa ora-
 tione, & ſui mortificatione juvare ſtude-
 bat. Hac Patris Engelberti opem expertus
 Sacerdos quidam externus, poſt mortem
 illi comparuit, gratiasque egit ampliſſi-
 mas pro fidei opera in extremis ſibi præ-
 ſtita.

4. Giennæ in Hiſpania, annò 1657.
 vitâ ſunctus eſt P. Franciſcus de Laredo,
 Hiſpanus, inter primos ætatis ſuæ Con-
 Pars 2. D cio,

cionatores dicendi facundia, & animarum zelo, numeratus. Inter exequias panegyri funebri pro merito laudatus est à quodam diferto, sibi que peramico, Ecclesiaste ex S. Augustini familia. Post paucos dies comparuit eidem interdiu P. Franciscus, ex interiore cubiculo in conclave ingressus, in solita Societatis veste, vultu tamen solito amoeniore, & quiddam celestis iucunditatis ac majestatis præferente. Turbatum primo aspectu religiosum iussit bono esse animo; & mox adductâ fellâ, ut amici solent, confedit, dixitque: Se Dei nutu venisse ad gratias ipsi agendas pro panegyri in funere suo dictâ, quam Angelus suus custos honorârît, concionanti assitens. Addidit deinde scito Societatem Jesu æterno Numini in deliciis esse. Sunt enim ei gratissimæ hujus Ordinis functiones. Perge porrò sinè mora ad P. Collegii Rectorem, & hæc ei meo nomine dicas: Caveant maximè Societatis concionatores, nè verborum phaleras, & flosculos caprent, spargantque; sed solidis argumentis corda moveant; ego enim, quia junior elegantia studiofior fui, plusculos dies in purgatorio va-

nitatem expiare debui. Sic ille concionatorum post mortem Concionator, dixit, disparuit.

XIV. APRILIS.

1. **A** Nno 1552. S. Xaverius, ratus Apostolarum sui terminos non esse Indiam, & Japoniam, solvit Goâ in Sinas, effractus ibi, Deo juvante, adamantina repagula, quibus Evangelio offeratum credebatur imperium illud. In itinere duplici vaticinio, & futura prædixit, & præsentia, longissimè disita enunciavit: scilicet pestiferam luem depopulari urbem Malacam, & cum sole cadente casuram tempestatem, quâ jaçtabantur, terramque apparituram prout evenit.

Bartoli in Vita lib. 4. nup. 14.

2. Magni hujus Thaumaturgi, & Apostoli honores ampliaturus Alexander VII. Pontifex Maximus, constituit anno 1657. ut in regno Navarra non celebraretur S. Firminus Martyr, ut Patronus principalis, & S. Xaverius ut secundarius; sed quilibet ex illis ut Patronus æque Principalis, tam quoad officium, quam Missam. Et hoc præcepit motu proprio,

FASTI SOCIET. J.
52 & de plenitudine potestatis. *Bullar. Com. Constit. 34. Alex. 7.*

3. Coram Clemente VIII. habita est annò 1603. disputatio XVI. de doctrina Molina, quæsitumque: An Molina, & Casianus conveniant in hac propositione: Quòd propter bona opera naturalia detur gratia; & an uterque eodem modo temperet hanc propositionem? Ad utrumque respondet P. Arrubal negativè. Nam primùm absolute non docet Molina: ideòque nec temperamento utitur, quo utitur Casianus docens: prævia opera naturalia non habere se quidem ut causam meritoriam respectu gratiæ, esse tamen occasiones seu dispositiones. *Eleuther. hist. de Auxiliis lib. 5. cap. 20.*

4. Romæ annò 1601. Sabbatho ante Dominicam Passionis, hoc die Sacerdotio initiatus est Verabilis P. Nicolaus Lancicius. Quantum verò Deus in anima recentis Sacerdotis sibi complacuerit: monstratum fuit piissimæ cuidam personæ extraordinariis gratiis à Deo honoratæ; quæ sibi imperare non potuit; quin post sacrificium Patrem his verbis compellaret: O Pater! gratias ago, quia me
in

in hoc Missæ sacrificio magna consolatione implevisti! Ostendit enim mihi Deus hoc tempore: quantopere illi placeat Anima Vestra Reverentiæ, & quòd in illa tanquàm in suo dilectissimo tabernaculo cum gustu resideat. *Balbinus in Vita cap. 7.*

Eodem die obierunt.

5. Hispali in Hispania, annò 1587. P. Rodericus Alvarez, Africanus Quæ nocte obiit, visa est anima ejus ab uno, & altero, magno stipante Angelorum, & hominum de Societate choro in cœlum ferri. Visionem hanc firmant excellentes viri virtutes, specialiter incredibilis in Deum, & Mariam amor, quorum familiari colloquio non rarò recreatus est. Deliberans de statu vitæ, vidit, audivitque Christum dicentem: *S. que. e. m. c.*; Cogitanti porrò, quomodo sequi deberet, respondit Deipara Virgo: Id facturum, si Societatem JESV ingrederetur. Paruit & fideliter secutus est.

6. Conimbricæ in Lusitania, annò 1615. requievit in Domino P. Sebastianus Barradas, Lusitanus, egregiis in Historia Evangelicæ Concordiam, editis To-

mis quatuor, & libris decem Itinerarii filiorum Israel ex Aegypto, clarus. Juveni, ut Societatem ingrederetur, impetravit Deipara Virgo. In concionibus ejus sonabat vox Domini in virtute, ita; ut uno anno ad sexaginta auditorum suorum impulerit ad Religiosa castra. Paupertatis studium prodidit calceorum par unum per annos octo portatum; vestes tam laeae, ut post mortem nec mendicis dari potuerint; thorax lineus clam illi subductus tam erat pannosus, ut pertica fuerit à piltore alligatus, ad cineres è furno colligendos. At illum bonus Pater sollicitè repetiit, nec sine lacrymis, testibus tenerrimè erga Matrem suam paupertatem voluntatis. Sub mortem jussus aliqui Socii dicere pro extremo documento, collecta voce dixit: *Humiliamini sub potenti manu Dei; ut vos exaltet in tempore visitationis; addiditque non posse se melius suggerere consilium, quàm Humilitatis, Virtutis Christi studium.*

XV. APRILIS.

1. **S**enente in Italia Collegium annò 1556. inchoatum est à quatuor sociis

sociis illuc expeditis à Sancto Ignatio. Disposuerat ad ejus foundationem civium animos P. Alphonsus Salmeron, redux è Polonia, quò cum Aloysio Lipomano Nuncio Apostolico abierat: sed mox à Pontifice cum Cardinali de Motula proficisci jussus in Belgium ferè dissipavit, quòd aedificaverat; civibus ejus absentiam ægerrimè ferentibus. Adfuit tamen in tempore ceteris sociis Deus, tam liberaliter, in civitate bellis omninò exhausta, annonam aliàque necessaria suppeditando: ut aliis quatuor sociis advocatis, annibus abundè sufficerent. Cum enim primi omnibus necessariis destituti, nihilominus nulli parcerent labori spirituali: terrena sibi ultrò adjici, mernerunt. *Orland. p. 1. hist. Soc. l. 16. n. 5. & seqq.*

2. In India, annò 1552. S. Xaverius datis literis respondit P. Gaspari Barceo petenti informari, de modo ac ratione agendi sine offensione cum hominibus. Præ ceteris monuit: mulieres, cujuscumque ætatis, ordinis, gradus sint, nemo nostrorum alloquatur alibi, quàm in loco publico, puta templo: nec in domibus visat, nisi periclitantes extrema necessitate

tate infirmitatis minantis mortem. Ac nè tunc quidem conveniantur, nisi viris aut consanguineis ipsarum presentibus, Nè in matribus quidem familias, quæ templorum nostrorum terunt limina, licet multam ostendent propensionem ad bonam erudiendis adhortandisque, nimiam vellem operæ, atque otii nostros impendere. Causa mihi sic judicandi est; quod inconstantibus in propositis, verbosæ in congressibus ferè sint foeminae: unde sequitur, & temporis plurimam illis alloquendis perdi, ac certi, & securi fructus colligi perparum, &c. Sic temperari voluit zelum zelosissimus Apostolus. *Epistolar. nov. lib. 6. epist. 8.*

Eodem die obierunt.

3. Hispali in Hispania, annò 1707. P. Franciscus Thamariz. Tantum in eo ad nostras Constitutiones servandas eluxit studium, ut licet à non nemine curiosè exploraretur, nunquam vel minimam notatus sit violasse. Impendebat singulis diebus horas plures rerum coelestium contemplationi, pluriesque visus, abjectis sensibus, in aera raptus. Aliis tranquillissimus,

mus, sibi semper infensus in sui mortificationem totus incumbere, nec unquam admisit commodum, quod ad vitam conservandam necessarium non existimaret. Pro sua Provincia ad Romam missus Procurator, præclarissima Urbis monumenta nec levem obtutum ab ejus invicta modestia extorsere. Novitiorum Magister, Provincialisque subditos ad perfectionem exemplis potius, quam verbis promovit. Cordium secreta ipsi pervia fuerunt, plurima prædixit, quæ postea accidere, cum Angelo Custode familiarissimum habuit commercium, non pauca prodigia narrantur ab ipso patrata, locisque per leucas aliquot disitis simul visus est adeste. *Menolog. Soc.*

4. Romæ annò 1610. P. Robertus Personius, Anglus, ex innumeris infidiis, & periculis in portum salutis feliciter inductus Missiones Anglicanas multis annis magnò ingenio, prudentiâ, zelò, & fructu incredibili gubernavit, inter assidue vitæ discrimina, quæ singulari Providentiâ divinâ, & mirabili dexteritate sua semper elusit, vel superavit, quamvis proditoribus ipsis ingens præmium per totam

58
 totam Angliam propositum esset ab Hæretica Regina, & omnes adhiberentur artes ad eum intercipiendum. Par ingenio elucebat in eo virtus, & peregrina in scribendo felicitas; facundia verò tanta, ut medulla Suae Anglicanæ diceretur. Multum illi debet melior Anglia, multum domicilia, pro ejusdem nationis juventute Catholica, fundata in Hispania, Lusitania, Belgio, Italia. Cum enim Personio satis non esset, Angliam in Anglia juvisse, verbo, & stylo: ad reges Gallia, atque Hispaniæ, ac demùm Romam ad summum Pontificem excurrit: ut alios super alias in Angliam immittere posset operarios, erectis quàm posset plurimis Anglorum Seminariis. His intentum mors religiosissima occupavit, post annos 30. totis viribus naturæ, & gratiæ, impensos Angliæ salutis, ita; ut verissimè de illo scripserit Cardinalis Alanus Anglus, ad Præpositum Generalem Aquavivam: P. *Roberti industria, prudentia, zelus, in scribendo, & agendo dexteritas, superat omnem fidem.*

5. Granatæ in Hispania, annò 1567. P. Martinus Gomez, Hispanus, post vitam religiosissimè actam morte memorabili

59
 rabili defunctus est. Rogatus enim aliis quando à Rectore suo, quando putaret, sibi è vita migrandum? Respondit: crastino die post sumptum Sanctissimum Viaticum; modò ipse P. Rector annueret. Ad hæc Rector: Fiat Dei voluntas; per me licet. Dictum, factum. Sequenti die, P. Martinus intra semihoram post sumptum sanctissimum Viaticum placidè exspiravit.

XVI. APRILIS.

I. **A** Nnò 1577. Stephanus Bartholæus, Rex Polonia, tendens cum exercitu contra Gedanenses, rebelles ac hæreticos, qui numerosis copiis viciniam infestabant; vovit: si Gedano potiretur, Catholica ibi restitutum sacra, & Societatis Collegium positurum. Paulò post hoc die præclaram retulit ex hoste victoriam, quamvis urbe validè munita potitus non est. Repararunt tamen per autumnum rebelles copias suas, tantòque ferocius agebant, quantò potentiores erant classe. Trajecto igitur sinu maris Baltici, quem Habum vocant, Varmia inferebant arma, & vastitatem. Brunsbergenses,

ses, qui primi occurrerunt, pecuniâ se suâ-
que redemerunt: sed adjecerunt haritici
conditionem: ut eijcerent Jesuitas, qui
celebre, & primum in Polonia, & Litua-
nia, ibi habent Collegium, à Cardinale
Hosio fundatum: aliâs cuncta se promif-
cûe everfuros, minabantur. Itaque socii,
nè civitas propter ipsos periclitaretur, ul-
trò in vicinas civitates, & pagos se rece-
perunt, relicto uno alteroque Fratre ad
custodiam Collegii. Non fuit diurnum
exilium. Post unam alteramve hebdo-
madam, cum de pace ageretur cum Rege,
reversi sunt ad sua. *Sacchinus part. 4. lib. 5.
num. 78.*

Eodem die obierunt.

2. Parisiis annò 1620. P. Jacobus
Gordonus, Huntleus, Scotus, vir doctri-
nâ, & virtute excellens, ob accuratissi-
mam morum compositionem, rarum il-
lud consecutus elogium: quòd in illo ni-
hil unquam ulli displicuerit. Philoso-
phiam, Theologiam, & linguam sanctam
docuit per ipsos annos quinquaginta. In
Hibernia personam sustinuit Nuncii Apof-
tolici. In Anglia, & Scotia multa acerba,
&

& arumnosos carceres perpeffus, mortem
cruentam evasit hoc Titulo, quòd regio
sanguine ortus esset.

3. Glattoviæ in Boëmia, annò 1643.
Apostolica vitæ cursum feliciter consum-
mavit P. Albertus Chanowski, Boëmus,
Missionarius toto Boëmiæ Regno cele-
berrimus, quem Deus ferè violentè in
opus Evangelii apud Hussitas, & Vviclef-
fistas aliòsque hæreticos prædicandi, se-
gregavit. Quidquid enim aliud muneris,
& negotii gereret, infeliciter cedebat; mor-
bis insuper gravibus podagræ, chiragræ,
colicæ, &c. torquebatur, quoties in Colle-
gio aliquo commoraretur, à quibus illicò
liberabatur suscepta Missionem aliqua. In
omnibus autem, iisque continuis, itine-
ribus nullo unquam jumento vel curru
devehi sustinebat: sed pedibus omnia, sar-
cinulâ cum rebus, & munusculis sacris,
ab humero pendulâ, conficiebat, multis
extraordinariis gratiis à Deo honoratus,
à populo autem Sancti, & Apostoli elo-
gio.

4. Neapoli, annò 1548. bonam,
quam sortitus fuerat animam insignibus
ornatam virtutibus reddidit Creatori
Guiliel.

Guilielmus Elphinstonius, Novitius, Religio sanguine in Scotia natus, Deipara Virginis amori, & cultui preprimis addictus. Moriens Angelorum conspectu, & colloquio recreatus est; post mortem visus à Beata Virgine in cœlum introduci, & coram throno SS. Trinitatis in genua provolvi, ritu adorantis.

XVII. APRILIS.

1. **P.** Simon Rodericus, unus è primis decem Patribus, à Sancto Ignatio prima designatione expeditus in Indias cum P. Nicolao Bobadilla, deinde cum S. Xaverio, Ulyssiponem attigit annò 1540. Xaverio adhuc cum Legato Regis in itinere detento, quòd serius Roma abiissent. Fuit Rodericus egregiis dotibus ad Indicam expeditionem comparatus: sed cum Ulyssipone utilissimam præstitisset operam in juvandis verbo, & opere animabus; volente Rege, jussus est ibidem subsistere, tum ad propagandam Societatem in Lusitania, atque ad expediendos inde idoneos operarios in Indiam. *Orland. hist. Soc. p. 1. l. 2. n. 101. Bartoli in Vita S. Xaverii lib. 1. n. 7.*

Eodem

Eodem die obieunt.

2. Eboraci in Anglia, annò 1595. odiò fidei suspensus, & sectus quadri-fariam, P. Henricus Vvalpolus, Anglus, post immanem torturam vicibus quatuordecim fortiter toleratam. Damnatus ad mortem, patri suo scripsit, ut excubitoribus carceris certam pecuniæ summam donaret. Adhuc adolescens prodidit, quantus futurus esset adultior, fidei zelator, & propagator; quando hæreticos viginti Catholicæ Ecclesiæ reddidit: ad Societatem verò exemplo suo consobrinum unum suum, & tres germanos pellexit.

3. In Lusitania, annò 1635. P. Emmanuel Texeyra, pretiosa iustorum morte decepsit; cujus testes fuerunt tum cœlestis quidam odor, quò à morte fragavit corpus ejus, triduano quot hebdomadis jejuniò maceratum; tum innocentie stola nullo per omnem vitam peccato lethali amissa.

4. Nesvisii in Lituania annò 1687. P. Michaël Radau, Prutenus, vir egregiis naturæ, ac gratiæ dotibus ornatus. Quid quid ageret, cum planctu, ac fructu agebat;

in

Guilielmus Elphinstonius, Novitius, Religio sanguine in Scotia natus, Deipara Virginis amori, & cultui preprimis addictus. Moriens Angelorum conspectu, & colloquio recreatus est; post mortem visus à Beata Virgine in cœlum introduci, & coram throno SS. Trinitatis in genua provolvi, ritu adorantis.

XVII. APRILIS.

1. **P.** Simon Rodericus, unus è primis decem Patribus, à Sancto Ignatio prima designatione expeditus in Indias cum P. Nicolao Bobadilla, deinde cum S. Xaverio, Ulyssiponem attigit annò 1540. Xaverio adhuc cum Legato Regis in itinere detento, quòd serius Roma abiissent. Fuit Rodericus egregiis dotibus ad Indicam expeditionem comparatus: sed cum Ulyssipone utilissimam præstitisset operam in juvandis verbo, & opere animabus; volente Rege, jussus est ibidem subsistere, tum ad propagandam Societatem in Lusitania, atque ad expediendos inde idoneos operarios in Indiam. *Orland. hist. Soc. p. 1. l. 2. n. 101. Bartoli in Vita S. Xaverii lib. 1. n. 7.*

Eodem

Eodem die obieunt.

2. Eboraci in Anglia, annò 1595. odiò fidei suspensus, & sectus quadri-fariam, P. Henricus Vvalpolus, Anglus, post immanem torturam vicibus quatuordecim fortiter toleratam. Damnatus ad mortem, patri suo scripsit, ut excubitoribus carceris certam pecuniæ summam donaret. Adhuc adolescens prodidit, quantus futurus esset adultior, fidei zelator, & propagator; quando hæreticos viginti Catholicæ Ecclesiæ reddidit: ad Societatem verò exemplo suo consobrinum unum suum, & tres germanos pellexit.

3. In Lusitania, annò 1635. P. Emmanuel Texeyra, pretiosa iustorum morte decepsit; cujus testes fuerunt tum cœlestis quidam odor, quò à morte fragavit corpus ejus, triduo quot hebdomadis jejuniò maceratum; tum innocentie stola nullo per omnem vitam peccato lethali amissa.

4. Nesvisii in Lituania annò 1687. P. Michaël Radau, Prutenus, vir egregiis naturæ, ac gratiæ dotibus ornatus. Quid quid ageret, cum planctu, ac fructu agebat;

in

in humiorem literaturam elegans, in severioribus disciplinis acutus, in concionibus fervidus, & eruditus, in disceptando cum A catholicis acer, & solidus. Rem catholicam difficillimis temporibus Regiomonti non solum sustinuit, sed promovit & auxit; quamvis de illa per Prusiam conclamatum esset. Doctoris Catholici cognomento passim honorabatur ab hæreticis: quod ille docendo, disputando, & predicando, cumulatè implebat, Theologus, & Missionarius consummatus: cui pretiosam imposuit coronam humilitas, quando post traditæ Philosophiæ, ac Theologiæ curricula gloriose confecta, docendos trivialis scholæ pueros Regiomonti suscepit; ne ab hæreticis Magistris venenum cum literis biberent. *Ex Annuis.*

XVIII. APRILIS.

1. **C**lemens VIII. Pontifex Maximus, accepta relatione Vicarii Capuani, & communi famâ de Apostolicis, & fructuosissimis laboribus Cardinalis Bellarmini in Archiepiscopatu Capuano, ad quem ipsum promoverat: gratulatoriam ad ipsum dedit epistolam, annò 1603
ut

ut currentem magis incitaret. Libenter vidimus, inquit, Angeluccium, Vicarium olim tuum, qui mirificè nos exhilaravit: dum retulit de virtutum exemplis, quæ in provincia ista concionibus, jejniis, supplicationibus, & sacrorum mysteriorum usu frequenti edis. Hinc verò agnosimus, quas agere Divinæ Majestati gratias debeamus, quæ tibi adest Numine ram propitio, & præbet vim suam coelestem: ut sustineas pastorale onus, atque impleas ministerium tuum. Et sanè æquius multò postulare nos à te preces ad Deum debemus: quàm ut tu in his, quæ agis laudabiliter, votis, & precibus nostris indigeas, &c. *Petræ sancta in Vita Bellarmini l. 4. c. 3.*

2. In Angliam annò 1580. prima suscepta est à Societate, sub Everardo Mercuriano, expeditio: pridem illa concepta fuit vel ab ipso S. Ignatio: sed deerant in Societate illius nationis homines, per quos promoveretur. Tandem ab annò 1575. Anglorum tam multi, & egregii viri, ac juvenes ad Societatem accesserunt; ut diceret Everardus Generalis: Jam haud dubiè Deum adversus Angliam comparare
Pars 2. E rare

rare bellum. Tredecim ergo partim ex Societate, partim ex Seminario Anglicano Romano, hoc die ex Urbe expediti sunt; inter quos eminebant Robertus Personius, & Edmundus Campianus, magna nomina inter athletas fidei in Anglia. Primum experimentum ingenii, & doctrinae suae dederunt Geneva (in illa haeticorum colluvie) praesertim Campianus, cum ipso Theodoro Beza congressus: quem ubi uxor advenit in angustias redactum, opportuno commento evocavit, prorecto literarum fasciculo, tanquam recenter ex Gallia allato. Geneva in Galliam, inde in Angliam feliciter transmiserunt; quamvis ibi accuratissime custodirentur portus, & effigies Personii, atque Campiani prostarent. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 8. n. 82. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Xeresii in Hispania anno 1601. P. Antonius Sanchez, Hispanus, religiosè obiit charitate in proximum, & sui mortificatione insignis. Peste infectis eximia charitate opitulatus est. In corpus suum ferè crudelis, cum illud acerbissime lace-

raret: *Sustine*, inquit, *inquietabat*; *sustine tantisper carnis*. Brachia interdum fervente aqua perfundebat, vel ardenti lampadi admovebat, dicens: *Ustulare immunda sus, ustulare*. Cum à natali domo sua non nisi leuca intervallo abeset, nunquam tamen adduci potuit, ut suos inviseret.

4. Halæ, in Germania, anno 1630. vivere desuit Daniel Rosner, Germanus, Coadjutor: apud quem ex haeresi ante initam Societatem educendum, cum nihil proficerent alia argumenta, tandem persuaderi sibi passus est, ut quotidiano Divino sacrificio interesset. Fecit non gravatus, semper tamen dubius de praesentia Christi sub speciebus panis, donec in elevata sacro-sancta hostia Christum patientis specie vidit. Haeresi ergo deserta, Societatem amplexus est, amabilis sacramenti, è quo sapere didicerat, longè amantissimus.

5. Gadibus in Hispania, anno 1601. P. Petrus Bernal, Hispanus. Magni nominis Jurisperitus cum esset; iudicii Divini metu in Societatem se recepit, ad tyrocinium Seprimacense, complurimum dierum itinere pedibus, & mendicatio profectus

fectus est. Talibus initiis reliquus vite cursus consonus fuit. Cùm Collegia, & provinciam regeret, cum gravitate suavis in alios, in se immitis fuit, lorica tum illi pectus, & dorsum; quâ setis cicicii, quâ ferreâ radulâ carni adstricta. Quàm multus tam efficax fuit in orando, etiam miraculosis gratiis impetratis. Moriens illud dilecti sibi S. Pauli acroama pronunciauit. Reposita est mihi corona iustitiæ. Defunctus Prælatorum humeris elatus est, & ære publico parentatum illi.

XIX. APRILIS.

I. S. P. Ignatius annò 1541. suscepit tandem munus Præpositi Generalis, ad quod communibus suffragiis jam ante complures dies vocatus fuerat; sed in animum inducere non potuit, ut admitteret. Ab urgentibus Sociis id agrè impetravit; ut re diligentius commendata Deo per quadriduum, iteraretur electio. Sed eadem omninò tulit suffragia scrutinio secundo. Interpretatus tamen est vir humillimus, cum suffragiorum favorem non aliundè provenire, quàm quòd mi-

nus nosceretur à sociis. Impetravit igitur, ut posset adhuc diligentius divinam explorare voluntatem: Recepit ergo se ad fratrem Theodosium Franciscanum, ad S. Petri in Janiculo, qui consenti solebat aures præbere. Huic spatio trium dierum vitam omnem confessione perdiligenti exposuit; deinde edocuit, quid actum esset de ipsius electione, petiitque: ut ipse, qui se penitius nosset, sensum suum de hac electione secundum Deum aperiret, & scripto testaretur, coram sociis legendo. Præstitit desiderata Fr. Theodosius: sed in scheda publico in conventu referata, iussit Ignatium Sociorum votis parere, & amplius Dei voluntati non reluctari. Sic tandem acquievit Ignatius, nè Deo resisteret. *Bartoli in Vita lib. 2. n. 48.*

Eodem die obierunt.

2. Monachii in Bavaria, annò 1630. ad immortales transit P. Hieremias Drexelius, vir ut calamo, ita moribus tersus, ac suavis, Maximiliano Duci Bavariæ unicè charus, cujus concionatorem solidum annis 23. egit, sinè ullius supplementi

to. Quanta gratia, & vis libellis ejus insit, docent in variis provinciis sapius repetiti typi, & ingens exemplarium editus, facileque distractus numerus. Monachii tantum imprella numerantur centum septuaginta millia Exemplarium. Locupletissime eruditionis thesaurum illi collegerunt, silentium cum legendi, atque notandi indefessa assiduitate. Visus non semel, dum ad concionem diceret, toto corpore luce cœlesti coruscare.

3. Mulsiponti in Lotharingia, annò 1657. P. Ludovicus Maigner obiit, studio orationis humillimo memorabilis. Inter orandam enim, præsertim coram Sanctissimo Sacramento, clam funem gestabat e collo tanquam reus læsæ Majestatis Divinæ; cubiculique pavementum frequenter osculis lambebat, instar miseri canis, ut ipse loquebatur. Extremis octo annis coadjutoribus se adjungebat, cum illi à Præfecto spiritus, materiam pro more ad meditandum acciperent, licet ipse totius provincia gubernationem cum laude sustinisset.

4. Apud Sin as annò 1640. P. Alphonsus Vagnonius, Italus, vir planè Apostolicus.

cus. Postquam improbo labore in perfectam idiomatis Sinensis possessionem venit: ita verbo & opere commovit provinciam sibi creditam; ut, cum nullum prorsus in ejus ingressu reperisset Christianorum captum, moriens centum, & duas in diversis civitatibus, & oppidis reliquerit Ecclesias egregiè instructas. In civitatis Chianensis ingressu, solum viginti quinque invenit fideles, decedens autem è vita, reliquit octo millia, & in iis amplius ducentos honoribus literariis, & Mandarinorum Præfecturis insignes. Tam fructuoso labori non defuit messis patientiæ. Ann. 1617. decreto Judicis Christianis infensissimi, raptus in carcerem, crudeliter baculo delumbatus, in cavea extra fines regni deportatus est. Sed extincto Judice illo, rediit Alphonsus ad Apostolicos labores, perseveravitque ad finem multo cum fructu. *Sotuell. in Bibl.*

XX. APRILIS.

I. **C**ontroversiarum circa doctrinam Patrum Prædicatorum, & Societatis, & Collationum institutarum co-

72
 ram Cardinali Ludovico Madratio, cur-
 sum interturbavit, imò abruptit, mors ejus-
 dem Cardinalis, hoc die annò 1600. op-
 perita. Ad primum proinde consiliium
 suum recurrerunt Adversarii, insliterunt-
 que apud Pontificem Clementem VIII.
 ut non de doctrina duorum Ordinum,
 sed particulari Ludovici Molinæ, & de
 Censuris contra ejus librum latis ab Exa-
 minatoribus, ageretur. Hoc enim nego-
 tium putarunt facilius confici posse, &
 per latera Molinæ confingendam Societa-
 tem. Procuratores ergo Molinæ, P. Di-
 dacus Alarcon, & Christophorus de los
 Cobos, jussi sunt à P. Claudio Aquaviva
 Præposito Generali, invigilare causæ, ac
 petere à Pontifice copiâ Censuræ concin-
 natæ contra librû Molinæ: quàm & impe-
 trârunt. Obtulerunt paulò post Pontifici
 supplicem libellum, quo exceperunt con-
 tra Censores tanquàm multis nominibus
 suspectos, & non æquos Molinæ: quàm
 exceptionem tam solidè firmârunt: ut
 Pontifex maturiori examine recognosci
 Censuram jussit. *Eleuth. hist. de Auxil.*

lib. 3. c. 15. & seqq.

2. Annò 1560. Ulyssipone solverunt

in

in Indiam hoc die socii quatuor, cum pri-
 mo Archiepiscopo Goano. E sex navibus
 unam conscendit cum socio P. Petrus Ar-
 boreda, alteram alii duo. Omnes paucis
 post diebus dispersæ sunt, non minùs peri-
 culosam, quàm laboriosam tenentes na-
 vigationem. Eminuit ingens P. Alboredæ
 pietas, & charitas. Ità enim officia pier-
 tis inter vectores, & vectos distribuerat: ut
 navis, formam Ecclesiæ repræsenteret.
 Ità se infirmorum curæ, & spirituali, &
 temporali, impendit: ut cum omnes ad
 unum contracta lue prostrati jacerent,
 nec ipse cum socio immunis esset; alio-
 rum manibus ad ægros deferri voluerit, ut
 ipsis impenderet officia charitatis. Unde
 apud omnes eam sibi conciliavit Autho-
 ritatem: ut, quidquid vellet, obtineret.
 Fuit in eadem navi homo, qui vindictæ
 furis agitatus, eo solùm sine ibat in In-
 diam, mille periculis caput obiciens, ut
 ibi adversarium suum confoderet. Sed
 emollitus Patris obsequiis, procidit ad
 ejus pedes, delictum confessus, injuriàm
 que condonavit. *Sacchin. hist. Soc. part. 2.*
lib. 4. n. 271.

Eodem

Eodem die obierunt.

3. Luxemburgi in Germania, annò 1636. piè decefsit P. Nicolaus Cufanus, Germanus, strenuus, & planè religiofus operarius domi, & foris. Ad Miffiones fe disponebat petita in triclinio erratorum veniâ, variis in culina humilitatis obfequiis, & acribus corporis caftigationibus, iter pedes inftituebat, & orando transigebat. Ubique B. V. Rofarium, & Vefpertinas ejus Litaniaſ perſuadebat. Sanctiſſimum nomen JESV non aliter ſcribebat, & pronuntiabat, niſi aperto, & inclinato capite. In concione iras, & igneſpirabat, aliâſ irâſci nunquam viſus. Scrupulis conſcientiâ cum agitari cœpiſſet, eoſdem fugavit aſſiduo, & ſtrenuo labore. Unde ſi de quopiam hujusmodi moleſtiâ obnoxio ſermo inferretur: Ceſſabunt, inquiebat, illi ſcrupuli, ſi egregiè occupetur.

4. Oeniponti in Tirolî, annò 1650. mórtem religioſam oppetiit P. Andreas Bruner, Germanus, olim à S. Andrea Apoſtolo, ſibi aſpectabili, non verbis tantùm, ſed plagis etiam tergiverſanti impoſitis,

ſitis, impulſus eſt, ad ferendam in Societate Chriſti crucem. Animabus purgatorii juvandiſ mirè addictus, multam viciffim ab ipſis experiebat gratiam; à Sancto Patre Ignatio ab hernia, à B. Aloyſio à longo, & gravi capitis dolore curatus.

5. Meſſanæ in Sicilia, annò 1601. terrena reliquit Magiſter Franciſcus Cajetanus, Italus, è Marchione Religioſus, humilitate, ſui mortificatione, & perpetua cum Deo conjunctione conſpicuus. Cum diviſiſ Synaxi accumberet, viſa eſt aliquando flamma ex ore ejus erumpere. In morbo extremo à Deipara Virgine, & Angelis viſitatus, etiam poſt mortem admirandiſ quibuſdam claruit.

6. Cibini in Tranſylvania, annò 1690 pro ſtipendio bonæ militiæ, quam militaverat, abiit P. Lucas Kolich, Moravus, in expeditionibus nuperis contra Turcas Miſſionarius caſtrenſis ſtrenuiſſimus, & mirè induſtrius. In expugnatione Budæ aſſilientium militum globo immiſtus, inter primos penetravit in urbem; ut præſtò eſſet, tum militibus caſuris, tum maxime infantibus Turcarum, qui proſtricti cum adultis à furente milite cadebantur.

à Patrè autem Luca, antequàm exspirarent, baptizabantur; non paucos abduxit ad castra vivos. Funus defuncti praesidium militare caesareum militari pompa deduxit, comitante tota ferè, licet haeretica civitate, Virumque planè Sanctum prædicante. *Ex Iann.*

XXI. APRILIS.

1. **I**nunte annò 1556. Summi Pontificis Pauli IV. jussu, postulante autem Ferdinando I. Caesare, S. Ignatius Socios duodecim in Bohemiam expeditit pro Collegio Pragensi inchoando. Pragam attigerunt hoc die excepti omnibus charitatis officiis à P. Petro Canisio, qui eorum adventum opperiebantur, & Cœnobium S. Clementis in Collegii formam utcumque redegerat. Abituri ex Urbe, cum Pontificem accessissent, benedictionem petentes: Pontifex, ut erat pietate, & eloquentiâ insignis, præclara eos incitavit oratione: ut Christo Duce irent intrepidi, tanquàm oves inter lupos, columbæ simplicitate, prudentiâque serpentis armati: nec dubitarent, si communis boni, & cultus

tus Divini ratio posceret, vitam ipsam in gloriosum discrimen offerre. Cui adhortationi non defuerunt Socii, multa incommoda per viam ab haereticis perpessi; nec ulli parcentes labori, ut Pragentium expectationi cumulatè responderent. *Orland. part. 1. hist. Soc. lib. 16. num. 19. & seqq.*

2. In Italia Pontifex Clemens VIII. sicut Robertum Bellarminum inter purpuratos Patres adlegerat: ita honoris causâ, voluit purpuram ejus pallio Archiepiscopali ornare, constituendo Virum meritisimum Capuanum Archiepiscopum 21. Aprilis, annò 1602. Dominica 2. à Paschate, qua Evangelium legitur: *ego sum Pastor bonus.* Hanc electionem præteream non potuit Cardinalis Baronius, quin eam infereret Annalibus suis Ecclesiasticis, ubi agit de Ecclesia Capuana in Metropolitanam evecta à Joanne XIII. rogatu Othonis Imperatoris. His diebus, *inquit*, quibus hæc scribimus (quod non tacendum) maximum accessit eidem Ecclesiæ ornamentum, dum vacante eadem Sede, obitu Caesaris Costæ Archiepiscopi, delectus est à SS. D. N. Clemente Papa VIII.

VIII. ad nobilissimæ Ecclesiæ regimen; vir doctissimus, ac religiosissimus, Robertus Bellarminus, S. R. E. Cardinalis, virtutū meritis toti Christiano orbi conspicuus, exoptatus votis, collaudatus suffragiis, atque exceptus plausu, illud sacro Collegio acclamante: Dignus, Dignæ! *Petræ sancta in Vita l. 4. c. 1.* Admisit hanc dignitatem Bellarminus duas præsertim ob causas. Primo quidem, ut à Romanæ curiæ luce ac negotioso strepitu longiùs abesser: deinde verò, quia videbatur ipsi conjunctior ea dignitas cum Societatis nostræ, quibus assueverat muniis, & laboribus in salute animarum occupatis.

Eodem die obierunt.

3. Messanæ in Sicilia, annò 1634. mortis die ex vero prædicta quievit in Domino P. Benedictus Moletus, Italus, inter assiduas occupationes semper conjunctus cum Deo, & orationi etiam magna noctis parte deditus. Fratris sui germani homicide non solum agnovit ipse, sed matrem etiam, totamque familiam nobilem in ultionem exardescentem, permovit, ut ignoscerent. A procaci femina

na

na ad scelus sollicitatus, etiam cum comminatione infamiæ nomini ejus affigenda, si non consentiret; vehementi invitatione, & æternorum suppliciorum metu, lupam absterruit. Cum Superiorem agens, nihil haberet domi, quod in triclinio apponeret: jussit tamen horâ consueta signò datò domesticos adesse: & mox Divinâ providentiâ ad portam allatum est, quantum abundè sufficeret.

4. Vallisoleti in America annò 1624. Joannes Baptista Spinosa, Hispanus, Coadjutor, plenus dierum, & meritorum, ad annum usque nonagesimum collectorum, piè obiit; nullius lethalis noxæ sibi conficius, & fortiter servata virginitate, cum apud Turcas captivus, accerrimè sollicitaretur, gloriosus. Mirâ Dei providentiâ ex ea captivitate evasit. Cum enim in mari advertisset triremem, ab omnibus desertam, inito cum cæteris captivis consilio, eam opportuno tempore conscenderunt, & favente vento, in Americam usque Mexicanam appulsi sunt feliciter: ubi Joannes Societati se addixit.

5. Brunsbergæ in Prussia Varmiensis, annò 1669. P. Andreas Stibigk, Prutenus. Maxi-

Maximam ætatis partem impendit Missio-
nibus Livonicis, Carlandicis, Prutenicis,
magno cum fructu. Pro concione ita di-
ctionem temperabat: ut non minus sua-
vis esset, quam fortis; non tam florulenta,
quam valida, & ad captum etiam rudissi-
morum accommodata; unde à frequen-
tissimo populo semper audiebatur avi-
dissime, quamvis prolixior esset. Cùm
diuturnior phthisis reddidisset imparem
cathedræ: Doctrinæ Catecheticae se im-
pendit, quamdiu superveniens hectica ali-
quid rauca vocis ferventi zelo indulsit.
Magna vitæ parte gravissimis conscientia
scrupulis exercitus, in conversatione tam
suavem comemque se præbebat; ut ipsi
heterodoxi ejus consuetudinem appete-
rent. Placidissima morte quievit ipsa Re-
surgenti Christo sacra die. *Sotuell. in Bibl.*

XXII. APRILIS.

ANNO 1541. S. P. Ignatius Romæ
unà cum Sociis, visit septem
Ecclesias: in quarum una, quæ est S. Pauli,
ad aram B. Virginis ipse ac Socii in ejus
manibus, solemniter Professiois vota ritè
nuncu-

nuncuparunt. Tùm per 46. dies in Tem-
plo Domus Professorum, quod S. MARIE
de Strada nuncupabatur, catechesim ru-
dibus tradidit; scilicet postquam munus
Præpositi Generalis admittere est coactus.
Nadaßi in Indice Memor.

2. Anno 1622. Gregorius XV. con-
cedendo per Breve facultatem Carolo à
Lotharingia, Episcopo Virdunensi, in-
grediendi Societatem: *Proficiscere, inquit,
ad eam sacra militiæ societatem, Catholici nomi-
nis defensione, & hæreticis excidiis clarissimam:
quam quidem quanti nos faciamus, duo illi Chris-
tiani Imperii propagatores, Ignatius, & Xaverius,
Sanctorum cognomento nuper à nobis aucti, cunc-
tis terrarum provinciis saculorum atatibus de-
clarabunt.* Idem ibid.

3. Anno 1581. Congregatio Genera-
lis IV. electo Claudio Aquaviva in Præ-
positum Generalem, feliciter finita est,
quamvis initium fuerit turbidum. Le-
tiores fecit finem inexplebilis Gregorii
XIII. in Societatem beneficentia: qua Pa-
tres Congregatos excitavit, ut ab eo pete-
re auderent Collegii Romani fundatio-
nem. Non abnuvit Optimus Pontifex, sed
affirmavit: rem sibi cordi futuram. Sic
Pars 2. F dispo.

Maximam ætatis partem impendit Missio-
nibus Livonicis, Carlandicis, Prutenicis,
magno cum fructu. Pro concione ita di-
ctionem temperabat: ut non minus sua-
vis esset, quam fortis; non tam florulenta,
quam valida, & ad captum etiam rudissi-
morum accommodata; unde à frequen-
tissimo populo semper audiebatur avi-
dissime, quamvis prolixior esset. Cùm
diuturnior phthisis reddidisset imparem
cathedræ: Doctrinæ Catecheticae se im-
pendit, quamdiu superveniens hectica ali-
quid rauca vocis ferventi zelo indulsit.
Magna vitæ parte gravissimis conscientia
scrupulis exercitus, in conversatione tam
suavem comemque se præbebat; ut ipsi
heterodoxi ejus consuetudinem appete-
rent. Placidissima morte quievit ipsa Re-
surgenti Christo sacra die. *Sotuell. in Bibl.*

XXII. APRILIS.

ANNO 1541. S. P. Ignatius Romæ
unâ cum Sociis, visit septem
Ecclesias: in quarum una, quæ est S. Pauli,
ad aram B. Virginis ipse ac Socii in ejus
manibus, solemniter Professiois vota ritè
nuncu-

nuncuparunt. Tùm per 46. dies in Tem-
plo Domus Professorum, quod S. MARIE
de Strada nuncupabatur, catechesim ru-
dibus tradidit; scilicet postquam munus
Præpositi Generalis admittere est coactus.
Nadaßi in Indice Memor.

2. Anno 1622. Gregorius XV. con-
cedendo per Breve facultatem Carolo à
Lotharingia, Episcopo Virdunensi, in-
grediendi Societatem: *Proficiscere, inquit,
ad eam sacra militiæ societatem, Catholici nomi-
nis defensione, & hæreticis excidiis clarissimam:
quam quidem quanti nos faciamus, duo illi Chris-
tiani Imperii propagatores, Ignatius, & Xaverius,
Sanctorum cognomento nuper à nobis aucti, cunc-
tis terrarum provinciis saculorum atatibus de-
clarabunt.* Idem ibid.

3. Anno 1581. Congregatio Genera-
lis IV. electo Claudio Aquaviva in Præ-
positum Generalem, feliciter finita est,
quamvis initium fuerit turbidum. Le-
tiores fecit finem inexplebilis Gregorii
XIII. in Societatem beneficentia: qua Pa-
tres Congregatos excitavit, ut ab eo pete-
re audent Collegii Romani fundatio-
nem. Non abnuvit Optimus Pontifex, sed
affirmavit: rem sibi cordi futuram. Sic
Pars 2. F dispo.

dispositum, insigni ingenio impulit in vota Societatis Cardinalis Contarellus. Is, ut erat Pontifici perfamiliaris, cum sermo misceretur de Collegiis ab ipso erectis, dixit: preclaram sibi videri ab eo elaboratam statuam, sed ei similem, quam per quietem vidit Nabuchodonosor. Quærente Gregorio: quid ita? respondit: è Collegiis, quæ vestra Sanctitas munificentissime condidit, Urbanum hoc germanicum Collegium videtur Caput aureum, Anglicanum pectus argenteum, cetera ceteris membris congruunt. Omnia tamen videntur insistere pedibus terreis, & ruitura, nisi isti fulciantur. Roganti Pontifici, quinam essent isti pedes? respondit esse Collegium Societatis JESU malè materiatum, & de annuis proventibus nondum provisum: quamvis ex eo cetera disciplinam, eruditionem, & profectum suum desumant, adeoque sit quasi basis ceterorum. Exhilaratus Pontifex, *Fulciamus ergo, inquit, istos pedes: & ex eo tempore sedulo in eam curam incubuit. Sacchin. part. 5. lib. 1. num. 45. & seqq.*

Eodem

Eodem die obierunt.

4. Catanæ in Sicilia, annò 1611. magnus Dei servus, P. Bernardus Colnagus, Siculus, vir excelse, & heroica virtutis. Ob ardorem animi in predicando, & indefessum animas lucrandi zelum, vulgò dictus novus Paulus, & Seraphinus. Ad hunc zelum ab ipsa Dei Matre incitatus est, quando aspectabilis facta, manum Virgineam pectori Bernardi imposuit; dinitque: *Labora naviter, & indefessus pro salute peccatorum, & adducas ad me animas. Hoc enim obsequium præ reliquis omnibus, est mihi longè charissimum.* Suavissima illi cum S. Antonio Paravino, cum S. Agatha, & aliis cœlitibus intercessit familiaritas. Conspectus est post mortem ad latus S. P. Ignatii dicentis: *Hic est verus filius meus.* Plura de illo, imitatione digna exhibet typis edita ejus vita.

5. Xeresi in Hispania, annò 1615. quievit in Domino P. Antonius de Cardenas, Hispanus, divino oraculo olim monitus, ut Societatem ingrederetur. In dicendo videbatur cordium Dominus, quæ non solum flectebat ad nutum, sed

F 2

etiam

etiam introspeciebat arcana. Sæpè cum pallio, & socio descendebat ad portam, dicendo: se vocandum. Et mox aderat, qui ad agrum vocabat. Integram suam sodalitatem Clericorum subinde educabat ad animas occupandas, & mira cum illis operabatur.

6. Regii in Italia, annò 1651. P. Albertus Ruffinus, Italus. Cum duobus Germanis suis Collegium Regiense fundavit, & rexit magno studio disciplinæ. In aula Ducum Estiensium irà pluribus annis versatus est: ut Cardinalis Estensis testatus sit: nihil fumi aulici ei adhæsisse. Pridie mortis suæ ad celebrem miraculis Deiparæ Virginis Imaginem vesperi addiit, Dominæ Patronæque suæ dicturus Salve, & Vale. Dixit, & eadem nocte religiosè migravit à vita.

XXIII. APRILIS.

1. **C**um quidam monachus Cassinensis, Constantinus Cajetanus, Exercitia spiritualia S. Ignatii traduxisset in quodam libro edito, tanquam non ab ipso concepta, & composita; sed excerpta ex Exercitorio Garcia Cisneri Abbat

tis Benedictini: Calumniam hanc Congregatio Generalis Benedictinorum Ravenne collecte annò 1644. Decreto communi edito hoc die detestata est, damnavitque hominis levitatem, & audaciam. *Bartoli in vita S. Ignatii lib. 1. n. 21.*

2. Romæ annò 1573. electus est in Præpositum Generalem IV. Societatis, P. Everhardus Mercurianus, Belga, vir egregius, & præcipuis in Societate muneribus functus, cum magna ipsius S. Ignatii Approbatione. Ad supremum in Societate magistratum cum provectus esset, convenit eum per literas frater Germanus, petiitque tenuiori sorti suæ subsidium à fratre sic honorato. At ille hoc honore se nihilo ditiozem factum esse, respondit: nec quidquam sibi amplius superere, quàm cuivis fratri Coadjutori. Proinde rebus suis aliter consuleret. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

3. In causa Molinæ disputatio 27. habita est coram Clemente VIII. anno 1604. in qua quæsitum: *An Deus effectualiter exigat ab homine, ut faciat, quod in se est, antequam fidem donet? Quamvis enim Deus fidem non conferat propter ea, quæ antecedunt: nihilominus*

eam concedere non solet: nisi illa antecedant: ut dicit Molina. Respondit P. Ferdinandus Bastida: Nec Deus exigit, nec Molina id docet; quòd Deus, antequàm aliquem vocet ad fidem, exigat ab illo, ut prius viribus nature faciat, quod potest. Sapè enim vocat resistentes, adeòque non facientes, quod in se est. Probavit utrumque. *Eleuth. pag. 456.*

4. Finitis coram Tribunali Pontificio controversiis de Auxiliis Gratię, quidam adversariorum corraferunt, & vulgàrunt sub nomine Francisci Pegnæ, & Thomæ de Lemos, Acta quędam Congregationum habitaram in ea materia coram Clemente VIII. & Paulo V. imò, & Decreto Pauli V. contra Molinam, & Societatem confinxerunt, & adjunxerunt. Que omnia Innocentius X. annò 1654. 23. Aprilis in Decreto edito contra libros non paucos, Jansenium, & quinque propositiones ejus defendentes, rejecit tanquàm conficta, nullamque fidem aliis adhiberi voluit. *Disquisitiones in novam Histor. de Auxiliis part. 1. cap. 1. & Eleuther. in Prefat.*

10.

21.

Eodem

Eodem die obierunt.

5. In America Peruana, annò 1620. P. Gonsalvus Barnovus, Hispanus, pia, & gaudii plena morte sublati. Morti proximus, exultavit in Domino, & conversus ad sociorum presentium coronam. *Quis, inquiebat, non altissimè sentiat, Patres mei, de Instituto Societatis? O quam Religionem! O quam certum centuplum, quod in illa morientibus promittitur! O quale centuplum.*

6. Polocię in Russia Litvana, annò 1643. fatis cefsit P. Andreas Bruchman, Prutenus, vir magnę absoluteque virtutis. Lethali quadam egritudine laborans, ac pro desperato habitus, cum se impensè commendasset S. Martyri Josaphat. Polocensium Archiepiscopo in ritu Gręco; plenè vigilans ad spectabilem habuit, audivitque dicentem: *En, quia vocasti me, adsum. Habe spem Pater in Domino Deo firmam: nam hac vice non morieris.* Veritatem dictorum firmavit mox subsecuta sanitas.

7. Hispali in Hispania, annò 1677. P. Ignatius de Fonseca, Hispanus, humilitate, sui afflictione, rerumque divina-

E 4

rum

rum peritiâ, & usu eximius; donô quoque curationis morborum, & vaticiniis, à Deo est honoratus.

XXIV. APRILIS.

1. **S**Xaverius institutâ ad Sinas expeditione, Cocinô scripsit ad P. Gafparem Barçam, cui locò sui commiserat curam sociorum in India; vehementer ipsi commendando: ut inter cetera efficaciter curet, accuratè solvi pensiones annuas ad sustentationem Collegiorum, & domorum destinatas à rege Lusitania. Vide, inquit nè molliter, aut obnoxie, negotia hæc tractes: fortiter ac penè præfractè transigi debent res ejusmodi. Dura nimirum est tota ista natio quæstorum, publicanorum, quocumque nomine pecuniam regiam dispensantium: quarum liberæ aquas, si lenes, & verecundæ sint, postulationes eludunt; nec nisi quod extorqueretur, laxant. Fronte non tenera, ore libero adeundi alloquendique sunt; nec facillè moræ indulgenda; importunè improbeque flagitetur, ubi modestè agere prævaricari est; ne recusaveris penè ad iurgium, & dissidium usque descendere.

Aliter

Aliter vix unquam vitabitur, quin quæ Rex piè decrevit in usus Religionis necessarios, de suo impendi; per ejus ministros avarè, & nefariè intervertantur, perniciosissimo, & irreparabili rei Ecclesiasticæ, & salutis animarum detrimento. *Epist. nov. lib. 6. epist. 11*

2. Romæ Sixtus V. creatus est Pontifex annò 1585. antea dictus Felix Peretus humili loco natus, & ipse aliquando subulcus, & postea relictis porcis factus Franciscanus, deinde sui Ordinis Generalis, tum Cardinalis, ac demùm eodem, quo natus erat die Kal. Maji coronatus Pontifex. Hic, qui ante Pontificatum *hæc* *tipo capite, & d. jgens lumine terram incedebat, statim erexit caput, jocatus antea se quæsitivè claves, nunc seram quærere, ut cœli portam referaret. Ad eum biduo post accedens cum Assistentibus Claudijs Aquaviva, commendavit ejus protectioni Societatem, & ipsius obsequia obtulit ad nutum. Ad quæ clementer Sixtus: Felices, inquit, veneritis, delectat nos vester conspectus; novimus, vestra Societas quàm salutaris sit Ecclesiæ Dei; itaque ad nos libere adite, libenter accipieminis;*

piemini; clementiam in nobis, & opem reperietis. Quod dixit, egregiè præstitit primis Pontificatûs sui annis, præsertim in componendis turbis tum Gallicis, tum Hispanicis. *Sacchin. part. 5. l. 5. num. 14.*

3. In Gallia annò 1589. Henricus III. Rex, Societati alias addictissimus, inductus invidorum calumniis, quasi Patres Burdigalenses magis faverent fœderatis Principibus; iussit eos ex urbe excedere, donec turbæ componerentur. Excesserunt magno cum dolore civitatis, ac se in loca vicina receperunt: ubi ita operam suam probârunt, ut ex ea occasione duo nova fundata sint Collegia, & Burdigalense paulò pòst sit recuperatum, occiso Rege à Sicario. *Sacchin. p. 5 l. 9. n. 132.*

Eodem die obierunt.

4. Nancei in Lotharingia, annò 1630. P. Joannes Gueret, Gallus. Animam egit, igne tribulationis instar auri egregiè purgatum. Cùm enim discipulus ejus immane parricidium perpetrasset: P. Joannes illius Magister, quasi conscius, in suspicionem venit, & ad diram questionem tractus est. Ante tormentum quartam horæ

horæ partem ad orandum petiit, quâ elapsa equuleum tam fortiter sustinuit, tam sapienter respondit, ut iudices fortitudinis admiratores, ac innocentia testes haberit. Ipse vero deinde fallus est, se ab invocata Dei Matre ita roboratum, ut nihil dolorum perferret, & postridiè pedibus octo Gallicas leucas emensus sit. Sinistram suspicionem diluerunt insuper, non solum honorata officia, quæ sustinuit cum laude, ut Novitiorum Magister, & Principum Confessarius: sed etiam Angeli Custodis familiaris conspectus.

5. Lima in Peruvia, annò 1654. religiosè obiit Emmanuel de Arteaga Coadjutor Hispanus, Angeli Custodis cultui imprimis addictus; cujus opem opportunam expertus est, quando ab impudente scœmina ad conclave dissimulanter invitatus, ab Angelo monitus est de periculo castitati ejus imminente. Confectum igitur castis remedium fugam arripuit.

6. Neapoli annò 1580. P. Gonsalvus Melendius, Hispanus. Vir licet esset integerrimus, & religiosissimus: non tamen effugere potuit gravem malevolorum cenfuram. Missus enim à Rege, & Nuncio

cio Apostolico in Bœticam, ad cognoscendos Sacerdorum, & Regularium quorundam mores, ita apud eos, quorum intrerant, offendit; ut confictis criminibus, ad sacrum quæstorum tribunal eum vocarent. Quibus ut se explicaret calumniis, Romam vocatus contendit: sed Neapoli, magno cum domesticorum exemplo, extinctus est. Inter acerbos corporis animique dolores. Christus vulneribus multis cruentus, spectandum illi se dedit: *Hinc intellige, monebat, quanto sint minorâ, quæ tu pateris.* Quæ visio maximo illi usque ad mortem solatio fuit.

XXV. APRILIS.

I. **A** Nno 1549. S. Xaverius in India Cocinô Malacam solvit, non uno utrobique patrato miraculo. Cocini incidit in veterem amicum, Jacobum Madeiram, quæsiturque, quàm rectè valeret? Rectè admodum, cum respondisset ille; reposuit Xaverius: Rectè tu quidem corpore, non item animo vales. Perviderat enim fraudis aliquid in animo ejus. Consternatus Jacobus, cum depre-

hensum

hensum se videret, ad pedes accidit Xaverii, & peccata ritè confessus est. Inter navigandum, cum sæva tempestate compulsus nauta, jam vellent mercium jactura navim levare: vetuit Xaverius, serenitate ante solis occasum promissâ; quæ in tempore adfuit. Malacam appulsus, veterem amicum Vicarium offendit febrium ardore delirum, ac de salute animæ desperandum. Ergo pro eo certum numerum sacrificiorum Deo vovet. Resipuit sinè mora Vicarius, & peccata ritè confessus, placidè extinctus est. *Orland. lib. 9. hist. Soc. num. 166. & 167.*

2. In Italia Fulginiû annò 1576. egregiam posuit operam in excolenda civitate per conciones Quadragesimales P. Johannes Gurra. Illis fructuosissimè peractis, iustiterunt cives, ut aliquot adhuc menses ibidem subsisteret. Quo tempore zelum suum, & industriam indefessus exercuit in componendis dissidentibus, in male partis restituendis, pellicibus abstrahendis, &c. In nundinis verò, quæ per celebres Fulginiû habentur ab hac die ad Kalendaras Junias, præter frequentes ardentisque habitas conciones, egit cum Episcopi

po,

po, & Magistratibus, effecitque ut meretrices, quæ frequentes ad prostituendum infamæ mercatura pudorem confluere solebant, in civitatem non admitterentur, imò, & mimi circumforanei impudicis infacetiis populi aures non quinarant. *Sach. part. 4. l. 4. num. 48.*

Eodem die obierunt.

3. In Paraquaria, annò 1635. laurea-
tus occubuit P. Christophorus de Mendora, Hispanus, odio fidei à barbaris obrutus sagittis, caput sude quassatum; cumque nihilominus à prædicanda in Christum fide non cessaret, os illi malleo contusum, & dentes effracti, nasus, auris, labia, & lingua abscissa, pectus denique apertum, & cor evulsum. Ad hanc lauream consequendam è nobili domo clam profugit in Paraquariam, ut Societatem talium coronarum feracem imprimis ingredi posset.

4. In Æthiopia, annò 1635. P. Gaspar Pæz, Lusitanus coronatus est à Schismaticis, hæreticisque Æthiopibus lanceis confossus, quòd fidem Romano Catholicam indefessus promoveret. Ipsi autem homi-

homicidæ obstupuerunt, & postea confessi sunt: sanguinem è vulneribus P. Gasparis prorumpentem, non in terram promanasse, sed in aëra seu cœlum profusentem evanuisse.

5. Neapoli annò 1603. P. Gregorius de Valentia, Hispanus, sanctè decessit Theologus eximius, præsertim claritate, & dexteritate explicandi difficilima. A Clemente VIII. Pontifice Maximo, qui ejus olim discipulus fuerat, insigni elogio *Doctoris Doctorum* honoratus, coram eodem sententiam Societatis de efficacia Gratia Divinæ strenuissimè defendit. Theologiam Scholasticam illustravit Tomis quatuor, multis libris contra hæreticos sumptis, quos Dilingæ, & Ingolstadii in Germania Theologiam docendo annis 23. acerrimè insectatus est; excursionem etiam in Poloniam susceptam ad Stephanum Regem pro hæreseos depressione.

6. Osnaburgi in Germania, annò 1619 P. Simon Vviperman, Germanus, piè obiit, in cultum Deiparæ Virg. planè profusus, quæ servulum suum aliquando osculo Virgineo dignata est: unde mira illa in agendo suavitas, & gratia ei profluxisse creditur.

7. Jaros

7. Jaroslaviae in Polonia, annò 1651. insignis alter Deiparae Virg. servus, P. Joannes Slostowski, Polonus, quievit in Domino; adolescens à suis ob ejuratum Arium reiectus, sed à Dei Matre assumptus, quæ ipsum, ut Societatem ingrederetur, monuit, & non in uno vitæ discrimine servavit immunem. Moriens Confessario candidè aperuit: se & pluviam, & ferentatem, œconomiae suæ opportunam, & quidquid ab illa demùm petiisset, impetrasse.

XXVI. APRILIS.

I. **E**Ximia benevolentiae plenas literas dedit Cardinalis Burghesius annò 1617. nomine Pontif. Pauli V. ad P. Franciscum Suarez. Miserat is in Urbem, ac Pontifici obtulerat conscriptum à se volumen de *Auxiliis Gratiae*: ut ibi censurae subiceretur, & si innoxium deprehenderetur, cum Gratia Pontificis in lucem ederetur. Exceptum est opus cum magna commendatione eruditionis, subtilitatis, & soliditatis: quo minùs tamen permitteretur ejus editio, obstitit recens Decretum ejusdem Pontificis (de quo adhuc nihil

inau-

inaudierat Suarez) quo caverat, ad evitandas turbas, nè illus adversantium partium liber de ea materia typis ederetur in lucem. Jussu ergo Pontificis sequentem epistolam dedit ad Suarium Card. Burghesius. Acceptis binis ejusdem argumenti Vestrae Paternitatis literis, jussit me SS. Dominus suo nomine respondere: praestantiam ingenii Paternitatis Vestrae, & obsequium in Sedem Apostolicam plurimi se fecisse. Eam paterna charitate, & amasse semper, & impostero amaturum, cum ob praecipua in Republicam Christianam merita, tum quòd honestissimè de suis virtutibus sentit. Quòd ad impressionem libri de Gratia pertinet: nulla propter doctrinam orta est difficultas. Existimat enim Sua Sanctitas, eam non discrepaturam ab eruditione, & doctrina tot librorum, dudum in lucem editorum; qui omnium acclamatione excepti, egregie sustinent nomen, & famam, quam adepti sunt. Sed omnis emana vit difficultas ob qualitatem materiae: de qua nè alii etiam agerent, qui de ea scripsissent, efficaciterque pro facultate imprimendi institerant, gravissimis de causis pro nunc non modò

Pars 2.

G

cau:

cautum, sed strictim veritum fuit. Si ulli tamen unquam potestas fiet, de hac re libros promulgandi: in hoc etiam ostendet Sua Sanctitas, quanti Vestram Paternitatem, ejusque virtutem æstimer. Volet enim tunc, ut liber Vestræ Paternitatis inter primos in lucem prodeat, &c. *Massejus in Vita, cap. 17.* Post mortem tamen Suarii impressus est hic Liber.

Eodem die obierunt.

2. In Italia, annô 1635. P. Alphius Manfitus, Italus, singulari domesticæ disciplinæ studio celebris. Magna illi verborum parsimonia, sed ubi de divinis loquendum erat, fluebat illi pleno alveo, ut nectar, oratio. Qui constanter ipso utebantur spiritûs magistro pœnitentes, notabili morum concinnitate distinguebantur à cæteris; abiitque in proverbium: ut si quis videretur magis probus, diceretur P. Alphio uti Confessario. In vita dono vaticinii, post mortem gratiâ sanctorum honoravit Deus servum suum.

3. Monachû in Germania, annô 1615, quievit in Domino Christianus Schacher, Germanus, Coadjutor, paupertatis sanc-

99
tæ studiosissimus. Nihil novum, aut novo simile, petiit vel admisit. In veste, qua induebatur, curabat: ut munda esset, ac egregiè attrita. Ad aulam Principum per ipsos 30. annos comitatus Patres, libellos pios lectitabat, & si se dabat occasio, aulicis opportunè suggerebat, quæ in rem ipsorum essent documenta; emicabatque gravior, & splendidior veritas ex ore simplicis.

4. Madriti in Hispania, annô 1648: P. Joannes Martinez de Ripalda, Hispanus; Theologus subtilis admodum in disputando, solidus in scribendo, acutus, & clarus. Sanctus Patres, Augustinum præsertim, & Thomam Aquinatem continuo volvebat, habebatque illos memoriæ felicissimæ beneficio promptos ad omnia, quæ proponebantur. Vix quisquam, è Societate Salmanticensem Cathedram majore ingenii splendore illustravit. Testes ejus eruditionis sunt Tomi tres de Ente supernaturali, & unus de Fide, Spe, & Charitate. *Sotuell, in Bibl. Soc.*

XXVII. APRILIS.

I. **A** Nnô 1363. P. Villela è Japonia dedit literas Goam de mirabili conversione duorum in gentilismo Principum, Cicondoni, & Xamaxacondoni. Cum Bonzii arreptis armis tumultuarentur, & excidium Religionis Christianæ urgerent: Mioxindonus, penes quem post Cubofaniam Imperatorem summa erat autoritas, ut tumultuantium ferorem declinaret, suasit, ut non statim ferro ageretur in Christianos, sed Lex ipsorum traderetur primùm examini Cicondoni, & Xamaxacondoni, virorum primæ nobilitatis, & eruditionis. Acquieverunt Bonzii: sed Christiani metu ferè exanimati sunt, quòd Judices illi essent infensissimi hostes nominis Christiani. Verùm placuit Divinæ Bonitati hoc metu confestim illos liberare. Priusquam enim ordirentur Examen, Xamaxacondonum convenit in privato suo negotio Jacobus quidam Christianus. Cui ille, sive dubitans, sive illudens, Christianus es tu? Annuente Jacobo; dic, inquit Xamaxacondonus, quæ

quæ est Fides, & Lex tua? Excusavit ille simplicitatem suam, & ruditatem, imparemque se fassus est, qui de tantis rebus loqueretur. Justius tamen proferre, quid quid sciret; orsus est ab Animæ immortalitate, deinde progressus ad ipsius, & rerum omnium Conditorum Deum, devenit denique ad Universale Judicium futurum, atque ad præmia æterna probis, supplicia verò æterna improbis decernenda. Quæ omnia tanto spiritu exposuit: ut instar Felicis illius tremefactus Xamaxacondonus, adesse jussit peritorem Doctorem: factumque intrà paucos dies, ut cum Cicondono probè instructus, ambo lustralibus aquis tincti sint, & ingentem Ethnicorum copiam post se traxerint, vel solo exemplo suo, ad Christum. *Bartol. in Histor. Asiat. lib. 8 num. 22.*

2. Ibidem annò 1587. solemnè baptismo tinctus est à P. Petro Gomez Rex Bungi junior (Francisci, qui curam regni deposuerat, ut soli pietati vacaret, filius) cum uxore, filio, duabus filiabus, & multis è prima nobilitate; imò & illustrioribus Bonziis Regi inditum nomen Constantini, Regina dicta est Justa. *Sacchin. part. 5. lib. 7. num. 147.*

3. Annò

3. Annò 1563. expedita est Goà à Prorege Lusitano legatio ad Imperatorem Sinensem: quam nostri, ac potissimum S. Xaverius, opportunissimam censebant ad aperiendum Lusitanis, & Evangelii præconibus aditum in regnum, exteris validissime obseratum. Sed nihil effectum ea legatione, quòd non sit impetratus accessus ad regiam. *Idem part. 2. lib. 7. num. 127. & seqq.*

4. Sigismundus III. Rex in publicis judiciis unanimi Senatorum consensu permotus, summa sua voluntate pronuntiavit placere sibi, ut sublata omni mora, Collegium Rigense Societati Jesu restitueretur, & quidquid illatum detrimenti, sarciretur. Senatus Rigenfis frustra cunctatus, nec inanes à Regiis Ministris intentari minas videns, imperata demum fecit, ac P. Varsevicio, Societatis nomine stipulanti, possessio rite hoc die tradita Templi Divæ Magdalenaë, & adjecti monasterii. Hoc monasterium æquare solo plebs ab hæreticis concitata pridem statuerat, nè iis uti ædibus Societas aliquando posset; humanitatis tamen quodam sensu, quò minus id statim everteret,

teret, retardata fuerat, quia supererant adhuc in eo cœnobio sacræ Deo virgines duæ, senio confectæ, quibus brevi extinctis, monasterium excindere decreverat. Verùm contigit non sinè Numine, ut earum altera (nam una jam obierat) quæ sola excidium monasterii morabatur, tum excesserit e vita, cum adessent missi à Rege proceres, ad redonandum Societati Collegium, quorum præsentia furorem plebis, & consilia coercuit. *Juvencius fol. 273.*

Eodem die obierunt.

5. Pechini in China, annò 1638. P. Jacobus Rho, Italus, clarus insigni Mathematicatum peritia, sed magis Evangelii operosa prædicatione. Imperatori Sinesi in paucis charus, honores, quos vivus constanter fugerat, mortuus evitare non potuit. Magnà enim pompâ, celeberrimâ viâ sepulchro illatus est; effigies autem ejus, Mandarinorum jussu doloribus expressa, ut viveret in oculis, & memoria posterorum.

6. Hispali in Hispania, annò 1598. P. Petrus Monroi, vitam religiosissimam pari

pari morte conclusit. In Societate gradum Coadjutoris temporalis elegit, tenuitque toto decennio insigni humilitate, spreto opinio Sacerdotio, quod in saeculo ad manerat. Jussus deinde ascendere superius, etiam Sacerdos, & sociorum superior, factus non est apud se ipsum major, in omnes sui despiciendi occasiones intentus. Lacerna illi pro veste, tabula pro lecto. Orabat intensione, & efficacia tantâ: ut quidquid peteret, impetrare videretur.

7. Brunsbergæ, annô 1613. incerto die P. Robertus Abircrombius laboriosa pariter ac illustri militia defunctus, rudem, & coronam à cœlesti Imperatore, ut confidere licet, accepit. Ibi non multo post initam Societatem, annos tres, & viginti adjuvandis Catholicis, & nostris Tyronibus instituendis impenderat. Postea per annos undeviginti versatus in Scotica Missioni, dici vix potest, quot carceres adierit, quot pertulerit incommoda, quantum Evangelici tritici vim in horreum Domini congregaverit. Ab ipso Regina Scotiæ, è Danico prognata genere, edocta Lutherum abdicavit, & in Ecclesi-

sia Christi sinu supremum postea diem clausit. Parem navavit operam multis proceribus eodem infectis veneno. Edicto regio pronunciatum fuerat nummorum decies mille premium ei, à quo comprehenderetur. Non levis est gloria tanti fuisse ætlimatum ab hostibus religionis: nec minor illius fortitudo, quod post hanc denunciationem non arripuerit fugam, neque aliter vitæ consuluerit, quam se novis, & majoribus periculis obiectando; felicitas verò, seu potius Dei tutela non vulgaris, lictorum oculos ac laqueos tot annis effugisse. Accidit aliquando, ut immissi satellites domum Catholicam, ubi versabatur, obsiderent. Conjicitur subito per summam trepidationem, quæ locum deliberandi non dabit, in vacuum, & patentem iream: scrutis quibusdam, ac rivolis operitur. Tota domo susque deque perturbata, repertus non est. Senio debilitatum accepit Brunsbergæ, & octogenarium vitæ meliori dedit. *Juvencius fol. 224.*

XXVIII. APRILIS.

1. **I**llustrem fecit hunc diem contesta-
tio jurata, & judicia de duplici mi-
raculo à S. Xaverio Potamiensi patrato.
Extremo in agone posita jam efflabat ani-
mam matrona Dalensis. Orbitatem suam
deplorans filius recurrit ad S. Apostolum
Potami celeberrimum miraculis, jubens
omnes, qui aderant, consanguineos, &
domesticos, secum Divo preces fundere:
ut matrem in vivis conservaret diutius;
cujus beneficiis si potiretur, facem unam,
& alia quaedam pia munera, altari Pota-
miensi offerenda, pollicebatur. Complacuit
sibi Divina Bonitas ostendere, quo
loco essent apud se servi sui Xaverii mérita.
Moribunda enim repente respiravit,
pristinæque valetudini est reddita: atque
Divo vóra filii persolvit hac die, annó
1652.

2. Eadem die, & annó adfuit Potami
Dominica Pilaya Sorianensis, gratias re-
latura Divo eidem. Neptem enim ejus
triennem, Mariam Nardi, morbus insoli-
tus, & gravissimus ad extrema redegerat.
Mater:

Matertera igitur famâ miraculorum, quæ
de Divo Potamiensi passim spargebantur,
commota, opem ejus ardentè imploravit
promisso Sacro voto in honorem Sof-
pitoris. Vix votum conceperat, & sani-
tas reddita est infirmæ puella. *Ex libello
miraculorum S. Xaverii Potamiensis pag. 177.
& 178.*

Eodem die obierunt.

3. Tolosæ in Gallia P. Carolus à Lo-
tharingia, annó 1631. clarus relicto Epif-
copatu, principatu, & comitatu Virdu-
nensi. Gregorius XV. Pontifex Max. po-
testatem ei faciens abdicandi se Episcopa-
tu: *Proficiscere, inquit, ad eam sacra militi-
tiam societatem, Catholici nominis defensione, &
hereticorum excidiis clarissimam.* Quatuor
Societatis votis adjecit quintum P. Caro-
lus: semper quærendi majorem Dei Glo-
riam in rebus gravibus, & semper defen-
surum immaculatam Beatissimæ, & dul-
cissimæ Virg. Matris suæ Conceptionem.
Obiit Præpositus Domui Professorum
Tolosæ.

4. Romæ annó 1575. mortales reli-
quit P. Jacobus Cerutus, Italus, votorum
Reli-

Religiosorum tam amans, ut ea renovaret quotidie, primum semel, tum bis, ter, quater; dein decies, tandem vicies, denique ter millies. Litanis Lauretanis recitandis impensè addictus, noctu ter excitabatur ad eas recitandas. Ut pauperior esset, etiam Coronâ B. Virg. se privavit, digitis pro granis usus.

5. In Brasilia, annò 1607. P. Didacus Fernandez copiosos multi laboris manipulos cœlo secum intulit, ad Christum facillè duodecim millibus barbarorum Brasilorum adductis.

6. Varsoviæ in Polonia, annò 1670. P. Joannes Mambrecus, Scotus, regio sanguine ortus. In Scotia propter fidem tentus, & in carcerem coniectus, ob sanguinis prerogativam dimissus, sed exulare perpetuò justus est. In Poloniam delatus totum se impendit excipiendis variarum gentium Confessionibus, Italorum, Anglorum, Scotorum, Germanorum, Gallorum, Hispanorum, Belgarum; quorum omnium linguas egregiè callebat. Perpetuò dolebat se excidisse optatissima sorte oppetendi mortem pro Christo, quem *Amorem suum* identidem vocabat, &

in

in ejus vulneribus suavissimè conqueſcebat. Transiens Imaginem Crucifixi in altiore loco positam, si sacris pedibus oscula figere non posset, protenso brachio digitis extremis illos tangebat, digitosque velut jam sacros, suavissimè deosculabatur.

7. Eodem die annò 1725. Granatæ in Hispania P. Emmanuel Padial vir ob eximiam ejus virtutem toto illo Regno celeberrimus. Familiarissimum ipsi cum Domino comertium, in cujus contemplationem semper intentus pluries extra se raptus, à terraque sublimis visus est. Et ne obsisteret spiritui corpus, illud cruentis flagellationibus, ferreis ciliciis, crebrisque jejniis in asperrimam redegit servitutum. Divinâ præditus eloquentiâ, videbatur in Concionibus tonare potius quàm loqui: Vixque credi potest, quot profligatos homines è noxarum barathro ad honestos mores traduxerit. Omnibus magnopere commendabilis. Sibi tantum abjectissimus: ideòque nil ipsum pungebat acerbius, quàm in honore haberi. Gravissimis vexatus morbis, ejus invicta patientiâ omnibus fuit stupori: præsertim cum Dæmon

in

in belluam larvatus ulcerosam plagam unguibus discidit. Ob præstantem Crucis amorem alacri animo hæc omnia perfebar, donec laboribus morbisque cedens victor in cælum evolavit. Miracula plura, quæ ab ordinariis auctoritate Apostolica comprobantur, se egisse ab omnibus pro certo habetur. *Menolog. Societ.*

XXIX. APRILIS.

1. **A** Nnò 1568. Pius V. confirmavit Constitutiones Pauli V. & Julii III. quoad gubernationem Collegiorum Societatis, & aliarum Domorum: ut non congregentur Capitula, nec Contractus celebrentur capitulariter: sed omnis auctoritas, & potestas sit penes Præpositum Generalem, qui eam Superioribus immediatis communicet. *Bullar. Soc.*

2. Trajecti in Belgio, invalescente hæresi, Collegium variè vexatum est, annò 1578. ut Socii ultro excederent. Sed cum illi religiosâ patientiâ, & constantiâ tolerarent omnia: hoc die adfuit urbis Præfectus, monuitque imminere urbi obfidionem: proinde oneri non essent, sed cum

cum cæteris Religiosis excederent. Reposuit Collegii Rector: Societatis professionem esse, non labores tantum, sed sanguinem, & vitam impendere salutî populi, qui imminente obsidione perissimum juvâdus esset spiritualibus mediis. Retulit ille, se super hoc relaturum ad Senatum. Hic cum nullò modò dimitte-dos censeret Patres, tandem terroribus, & minis Præfecti adactus est in assensum. Postridie ergo migrandum illis fuit, traditis Præfecto Collegii clavibus: & tunc ille quidem omnia se servaturum integre usque ad reditum promisit; sed perfidus fefellit. *Sacch. p. 4. l. 6. n. 113. & seqq.*

3. Annò 1599. exeunte Aprili P. Mathæus Riccius, Nankini in Sina domum vili pretio emptam, sed à Lemuribus, & tartareis hostibus occupatam, subit. Mandarinus, licet emptore domus jam pridem inutilis, & vacuæ reperto gauderet, tamen ut erat vir probus, vitium ædium candidè aperit, ac exponit, cujus ipse testis locuples erat. Riccius Deum se colere renuntiat, cujus nutum inferi pariter ac superi perhorrescerent: se illo Duce ingressurum ædes, & quietas possessu-
rum

rum. Confectis rite tabulis, domus Riccio Patribusque venturis in perpetuum possidenda traditur: quod ab nullo hactenus Sinensi Magistratum impetrari poterat. Possessionem capit Riccius, adhibet statim Ecclesie preces contra vim avernalem usurpari solitas, lustrat omnem locum aqua consecrata. Diffugiunt ferales larvæ: pax, somnus, tranquillitas summa succedunt. Populus accurrens orta luce, ubi rem accepit, obstupuit scilicet, ac domitorem erebi Deum Christianorum agnovit. Manavit longæ fama, & magnam Legi Divinæ conciliavit gratiam, magnam Riccio auctoritatem. *Juvenc. l. 19. p. 5. fol. 324.*

Eodem die obierunt.

4. Londini in Anglia, annò 1602. P. Franciscus Pagius, Anglus. Patribus per Angliam Missionariis primum fidelia præstitit obsequia; eapropter multa pericula vinculaque perpessus. Postea Sacerdotio initiatus insigni exemplo, fortique zelo rem Catholicam promovit. Denique cum Societate impetrata, iter pararet in Belgium, ad ponendum ibi tyro-

cinium,

cinium; jam visus est superis cælo maturus. Captus ergo ab hæreticis, Londini damnatus est Majestatis læsæ reus, quod Sacerdos esset; idèdque suspensus, & corpore quadrifariam dissecto, excarnificatus.

5. Pictavii in Gallia, annò 1626. P. Joannes Gualbertus, Gallus. Deliberanti de vitæ statu deligendo, cùm fortè librum aperuisset, occurrit locus ille, qui monet: Patrem, & matrem deserendam esse illi, qui Christi discipulus esse velit. Aperuit secundo, idèdque occurrit. Parata ad nutum Divinum animæ satis id fuit. Societatem impetratam beneficentiæ suæ juvit, sed magis virtute locupletavit. Suavis illi, pacata, & ad commiserationem pronissima indoles: unde ab agrorum cura, & obsequiis avelli non potuit, ratus: se Christo præstare, quid, quid præstaret illis.

XXX. APRILIS.

1. Anò 1555. Marcellus II. Pont. Maximus ingentes spes Societatis, velut in herba succidit, inmaruato fato tuo. Amicissimus S. Ignatio, & tot

Pars 2.

H

ejus

ejus familiæ paterno planè affectu addictissimus, reparare poterat, quod in morte Julii III. amiseramus. Sed, quæ rerum humanarum est vicissitudo, lætitia, & spes ex ejus electione concepta, concidit altero, & vigesimo ab electione die, Marcello terris erepto. *Orland. p. 1. hist. Soc. l. 15. num. 3.*

2. Annò 1604. celebrata est disputatio 28. coram Clemente VIII. de Auxiliis Gratiæ secundùm doctrinam Molinæ. Quæsitum est: An actus fidei, spei, charitatis, &c. eliciti cum respectu ad Deum, & ex omni circumstantia boni, sint sufficientes ad salutem; seu tales, quales esse oportet, ad obtinendam salutem æternam? Respondit Ferdinandus Bastida: Non esse sufficientes, nec esse tales, quales esse oportet. Quamdiu enim supernaturales non sunt in substantia, proportionem nullam habent ad præmium, & finem supernaturalem beatitudinis æternæ. *Eleuth. hist. de Aux. l. 5. c. 34.*

3. In Japonia annò 1585. P. Gaspar Coelius Vice-Provincialis profecutus iter Ozacam, ut noyum Japoniæ Imperatorem Faxibam Cambacundonum conveniret,

ret, & aliquid in favorem rei Christianæ ab ipso impetraret, hoc die pervenit, ubi Societas domicilium jam habebat, inter circumfusa Bonziorum monasteria emittens. Ibi dum moratur, ut certius aliquid resciret de Cambacundoni erga Societatem, & Christianos animò: audit, ipsum, Ozacæ (quam urbem splendidissimè, & amplissimè edificabat in Sedem Regni sui) domum nostram, & Ecclesiam ultro ac improvisò ingressum esse, multa de Religione Christiana percontatum, omnia probasse, excepto uno: quòd scilicet Christiana Lex polygamiam, & vagas libidines prohiberet; qua lege sublata Christianum se futurum dicitabat. Sed cum lex ipsi accommodari non posset, & ipse legi subjeti nollet: mansit is, qui pridem, Christianis tamen addictissimus, donec eadem lege exacerbatus, in illos persecutionem movit. *Sacch. p. 5. l. 5. r. 165.*

Eodem die obierunt.

4. In oppido Delec ad mare rubrum, annò 1595. in odium fidei à Mahometanis perempus P. Georgius Abrahamus, Maronita. Primus gladius in eum vibratus.

tus, fractus est; alter leve vulnus infixit, & fractus est; tertius demum caput abstulit, & coronam imposuit. Ad sepulcrum ejus per ipsos 40. dies, coelestes quasdam faces arsisse, ipsi Sarraceni testati sunt. Iter instituens per Lusitaniam, cum sacram Hostiam, Santarenæ miraculis claram, adoraret; vidit in illa Christum cruce onustum, intellexitque: post multa adversa, sibi mortem ejus causâ inferendam. Inter fummas viarum arummas affluebat gaudio, exclamabatque: *O qua divitiis! O qua divitiis sub sancta ista paupertate latet!*

5. Arima in Japonia, annô 1595. P. Josephus Furlanettus, Italus, venenô ab ethnicis propinatô in odium fidei, extinctus. Multo felicique labore eam gentem excoluit. Præter alibi aggregatos ad Christum, in uno oppido bis mille sexaginta Australibus aquis expiavit.

6. Anicii in Gallia, annô 1609. P. Claudius Ponceortus, Gallus, accelerata, favore V. Deiparæ, morte sublatus est. Cum enim gravi ægitudine prostratus jaceret, vidit ad pedes lecti adolescentes duos specie coelesti, qui, nescio, quam positionem turbidam miscebant, ab agro exhaurien-

hauriendam; sed superveniens tertius dixit, se à coeli Regina missum, nunciare: satis esse dolorum, ipsam verò non longè abesse. Desierat loqui, & ecce Dei Mater cum filio spectabilis adstitit, comitantibus Sanctis Ignatio, & aliis quibusdam è Societate, qui agrum ad gaudia coelestia invitabant. Securus est felici justorum morte, qui vitam vixerat verè religiosam.

I. MAJI.

1. **B.** Pius V. Pontifex Maximus, annô 1572. ad gloriosam aternitatem translatus est, non sinè luctu Societatis, quæ animitus sibi addictum, & beneficum est experta. Memoria ipsius in benedictione est specialiter Collegio Brunsbürgenſi, in quo hæc scribo: quod redditibus de mensa Episcopali, & Venerabilis Capituli Varmiensis stabilivit, petente Magno Cardinale Stanislaô Hosio, Fundatore, Varmiensi Episcopo, & S. R. I. Principe.

H3

2. Ca-

tus, fractus est; alter leve vulnus infixit, & fractus est; tertius demum caput abstulit, & coronam imposuit. Ad sepulcrum ejus per ipsos 40. dies, coelestes quasdam faces arsisse, ipsi Sarraceni testati sunt. Iter instituens per Lusitaniam, cum sacram Hostiam, Santarenæ miraculis claram, adoraret; vidit in illa Christum cruce onustum, intellexitque: post multa adversa, sibi mortem ejus causâ inferendam. Inter fummas viarum arummas affluebat gaudio, exclamabatque: *O qua divitiis! O qua divitiis sub sancta ista paupertate latet!*

5. Arima in Japonia, annò 1595. P. Josephus Furlanettus, Italus, venenò ab ethnicis propinatò in odium fidei, extinctus. Multo felicique labore eam gentem excoluit. Præter alibi aggregatos ad Christum, in uno oppido bis mille sexaginta Australibus aquis expiavit.

6. Anicii in Gallia, annò 1609. P. Claudius Ponceortus, Gallus, accelerata, favore V. Deiparæ, morte sublatus est. Cum enim gravi ægitudine prostratus jaceret, vidit ad pedes lecti adolescentes duos specie coelesti, qui, nescio, quam positionem turbidam miscebant, ab agro exhaurien-

hauriendam; sed superveniens tertius dixit, se à coeli Regina missum, nunciare: satis esse dolorum, ipsam verò non longè abesse. Desierat loqui, & ecce Dei Mater cum filio spectabilis adstitit, comitantibus Sanctis Ignatio, & aliis quibusdam è Societate, qui agrum ad gaudia coelestia invitabant. Securus est felici justorum morte, qui vitam vixerat verè religiosam.

I. MAJI.

1. **B.** Pius V. Pontifex Maximus, annò 1572. ad gloriosam aternitatem translatus est, non sinè luctu Societatis, quæ animitus sibi addictum, & beneficum est experta. Memoria ipsius in benedictione est specialiter Collegio Brunsbürgenſi, in quo hæc scribo: quod redditibus de mensa Episcopali, & Venerabilis Capituli Varmiensis stabilivit, petente Magno Cardinale Stanislaò Hosio, Fundatore, Varmiensi Episcopo, & S. R. I. Principe.

H3

2. Ca-

2. Capuæ in Regno Neapolitano; an-
nô 1602. Cardinalis Robertus Bellarmi-
nus Metropolitanam Sedem suam solem-
niter ingressus est, exceptusque omnium
votis; & plausu sincero, non solum ut
Archiepiscopus, & cardinalis; sed ut
Pastor bonus, ac sanctus. Quod munus,
& commune populi iudicium, ut imple-
ret, sine mora aggressus est oves suas
pascere per se ipsum, pabulum salutiferæ
doctrinæ ipsis suppeditando; nec per Ad-
ventus tantum, & Quadragesimales ferias,
sed Dominicis, Festis diebus quibusvis,
quod ibi inauditum erat, è cathedra po-
pulum docendo; Authôrque fuit Ponti-
fici; ut quos crearet Episcopos, & Archie-
piscopos, serîo admoneret hujus officii.
Memineris, inquit, Beatissime Pa-
ter, Episcopos reliquisse olim aliis tempo-
rarias curas, ac statuisse de se illud Prin-
cipis Apostolorum: Nos autem verbo Dei,
& orationi instantes erimus. *Petr. sanct. in
Vital. 4 c. 1.*

3. Claudiopoli in Transylvania cele-
bravit annô 1581. Christophorus Batho-
reus, Stephani Regis Poloniae Frater, co-
mitia cum nobilitate; quibus Filius ejus
Sigif.

Sigismundus, octennis adhuc, constitutus
est ejus Successor, Princeps, & Vauwoda
Transylvaniae; decretumque: ut si quæ
civitas, vel alia frequens Communitas
optaret Catholicos Sacerdotes, Princeps
eos concedere posset. Interea Patres nos-
tri, rati eam Comitiorum celebritatem
opportunam esse rei Catholicæ promo-
venda, Theses typis editas de Controver-
siis fidei sparserunt inter doctiores, invi-
tantes sectarum ministros ad disceptatio-
nem publicam. Convenerant ultra quin-
quaginta, Ariani, Calvinistæ, &c. ad illa
comitia; & quamvis initio tergiversaren-
tur, compulsi à Nobilibus sponderunt
se in arenam descensuros, & Jesuitis ora
clausuros. Sed cum condicta dies illuxis-
set, & cum Principe frequentissima No-
bilitas, populûsque in Collegium con-
fluxisset: Ministellorum apparuit nullus,
nec reperiri poterant diligenter conquisi-
ti, arrogantia, ut solet, evanescente in me-
tum, & fugam. Sic disputatio versa in ca-
chinnum Catholicorum, fremitum nobi-
lium sectariorum. *Sacchin. hist. Soc. part. 5
lib. 1. num. 145. & seq. q.*

Eodem die obierunt.

4. In urbe S. Jacobi in Hispania annò 1593. P. Martinus de S. Dominico, Hispanus, à cultu SS. Eucharistiæ, & quotidiano usu Rosarii Mariani longè latèque propagato, maximisque peccatorum conversionibus celebratus Missionarius. Priusquam aliquò excurreret, diligenter discipiebat: quæ Regio magis indigeret cultore: deinde constituta in certam plagam excursionem, priusquam Collegio exiret, præparabat animum per aliquot hebdomadas aut dies, opemque cœlitus sibi comparabat prolixa plurium horarum oratione, cruentis flagellationibus, jeuniis, & sacrificiis; quæ etiam ab amicis emendicabat. Tum iter ità instituebat, ut pridie diei Dominici vel Festi alicujus esset in loco. Postero die cum bona Parochi gratia prodibat in suggestum, dabatque imprimis adventus sui rationem: mox ardentissima concione percellerat animos, concutiebatque corda, ut dies noctesque non sufficerent Sacerdotes confitentibus audiendis. Per integram hebdomadam excipiebat confessiones, populùmque

lùmque præparabat ad mensam Eucharisticam, quam die Dominico tandem dabat solemnissimo apparatu, & incredibili hominum fructu.

5. Neomagi in Belgio, annò 1636. P. Antonius de Greef, non postremus inter heroes, & victimas Charitatis impense infectis lue pestifera. Vir erat ad arduas Missiones promptissimus, & vitæ suæ prodigus animarum causâ. Versanti aliquando in periculo, nè comprehenderetur ab hæreticis, adfuit repente juvenis ignotus, qui militem compellans: *Age, inquebat, hunc hominem missum fac, & mihi & multis civium apertimè notum.* Destitit miles, & juvenis videri desit.

6. Mediolani in Italia, annò 1648. P. Melchior Inchofer, Germanus, ab edita, præter complures alios in varia materia eruditissimos libros, & strenuè vindicata Epistola Deiparæ Virg. quam vivens adhuc inter mortales dedisse fertur ad Messanenenses in Sicilia, memorabilis. Ob hoc opus delatus fuit ad S. Congregationem Indicis: sed ibi ità suam, & Marianam, atque Messanenensium causam egit: ut libera illi concessa sit facultas reimprimendi. *Soruel, in Bibl. Soc.* II. MA.

II. MAJI.

1. **C**Apuae sacram ingressus sui in Ecclesiam Metropolitanam solemniter continuavit Cardinal. Robertus Bellarminus: non currus, & equites ducendo per Urbis plateas, sed devotam populi supplicationem, circumferendo S. Proto-Martyris Stephani Brachium, ad conciliandam sibi, & urbi uberiores benedictionem. Quae res, & populum egregie composuit ad pietatem, & Praefuli majorem comparavit estimationem atque amorem. *Petra sancta in vita lib. 4. cap. 1.*

2. Annò 1564. cum Rodolphus Pius, Cardinalis Carpenfis, qui nascenti Societati à Summo Pontifice fuerat Patronus datus, hac die ad immortales abiisset, dubii hæserunt Patres, an more aliorum Religiosorum Ordinum novus à Sanctissimo perendus esset Patronus? Occurrebant enim inter commoda non minora incommoda. Sterit tandem sententia: nequaquam postulandum esse Patronum, sed rem omnem ingenuè simpliciterque Christi Vicario aperiendam; quòdque is decre-

decrevisset, id omnino amplectendum. Pontifex Pius IV. de his informatus à Lainio Prapposito Generali, vehementer probavit, nè quis unus nominatim Patronus assumeretur è sacro Cardinalium Collegio; subjecitque mox coram aliquot praesentibus Cardinalibus: *Patrocinium vestrum ipsi Nos recipimus; Nos erimus vester Protector.* Quae benigna Sanctissimi Patris voluntas quantum gaudii, tantum animi addidit Sociis ad res strenuè gerendas. *Sacchin part. 2. hist. soc. l. 8 num. 5. & seqq.*

3. Potami in Calabria, solemne Sacrum fieri curavit ex voto Dominicus Seminarium in honorem S. Indiarum Apostoli; quòd ejus ope ab intensissimo laterum dolore, quo ferè ad amentiam fuerat reductus, subito sit liberatus. Juratus id affirmavit coram testibus idoneis. *Ex libello Miraculorum S. Xaverii Potamicensis, num. 209.*

Eodem die obierunt.

4. In Æthiopia annò 1635. P. Joannes Pereyra, Lutitanus, P. Gasparis Paez, de quo 25. April. Socius laborum, dolorum, & coronat: à Schismaticis Alexandrinis odio fidei lanceis confossus.

5. Goæ

5. Goæ in India Orientali annò 1583. P. Dominicus Fernandez, Lusitanus: operarius in cultura Indorum, præsertim Insulæ Choranz, indefessus, & felix: ut qui in aditu ejus Insulæ, septem duntaxat Christianos reperit; moriens reliquit milia quinque.

6. Rotamagi in Gallia annò 1610. P. Antonius du Four, Gallus: cujus vitæ integritatem, & perfectionem Religiosam testatum est ipsum ejus corpus, post duodecim à morte annos, licet in viva calce sepultum, apparuit integrum, & fragrans odore suavissimo. Lintheamen, quo involutum fuerat, admorum Fratri Coadjutori, in obsequio pestiferorum ægrotanti, mox dolorem omnem absterlit.

7. Mexici in America P. Hieronymus de Mercado, Hispanus. Ab ipso tyrocinio semper pavidum ob conscientiam nimis teneram sub mortem serena tranquillitas, & pax excepit. Cilicio loricatorum somnum ter in hebdomada super nudos asseres capiebat; orationem bis reperita quotidie flagellatio armabat. Triduo ante mortem, Religioso cuidam objecta est splendida Coelitem pompa, quæ P. Hieronymi

ronymi cubiculo longa serie se se infudit, protectura agonizantem, victoremque deductura ad capellendam coronam.

III. MAJI.

1. **A**nnò 1575. Gregorius XIII. largissimè communicavit Societati privilegia aliorum Ordinum: ut illis uti possit secundum rationem Instituti sui, dependenter tamen à suo Præposito Generali, cujus erit ea communicare Sociis (qui Religiosa vota fecerunt) cum ea amplitudine vel restrictione, prout ipsi videbitur. Concessit insuper: ut Socii semel approbati, possint ubique (extra loca tamen ubi resident Ordinarii) concionari, & confessiones audire, non repugnante Parocho; atque Vota commutare etiam adjurata, dummodò id in præjudicium alterius non fiat. Præterea ut in Oratoriis, & Capellis, quæ ipsius Societatis Provinciales per se in Domibus, Collegiis, & aliis locis, ubi aliqui Societatis residebunt, approbaverint, & ad Divinum duntaxat cultum deputaverint, Missas, & alia Divina officia, alterius licentiâ desuper minime

nimè requisitâ, celebrare possint. Constitutio incipit: *Uecet Romanum Pontificem, &c.* Bullar. Soc.

2. Apud Sinas, columen grande rei Christianæ, P. Matthæus Riccius, in morbum incidit lethalem, contractum ex nimia fâigatione in bonum fidei suscepta. Cum enim eo tempore ex omni Sinarum imperio fieret Magistratum (ad quinque millia) concursus ad Regem visendum, & eodem anno pro Doctoratu, qui solum in aula confertur, obtinendo, alia quinque millia, & amplius, Literatorum concurrissent ad Examen: visitandi fuissent insuper, qui in variis provinciis rei Christianæ favebant, vel futuri fautores sperabantur: excipiendi quoque, & honorandi ritibus Sinicis, qui domi nostræ confluebant magno numero ad invisendum P. Matthæum; alia quoque quotidiana negotia intermitteri non possent: concidit tandem sub onere vir, alioqui laboribus ali visus; & mox eum morbum fatalem sibi pronuntiavit, magno mœrore domesticorum, & Neophytorum. *Trigaultius Exped. Sin. lib. 5. cap. 20.*

3. Annò 1560. à 4. socii suscepta est prima

prima Expeditio in Africa: Regnum *Angola* dictum, ad quod feliciter appulli sunt hoc die, primi eas terras pertufuri luce Evangelica. Rex hospites Lusitanos, & Nostros visus est habere pergratos; sed eos velut sub honesta custodia detinuit apud se in sextum usque annum, commissa Patri Goveano filii sui adolescentis institutione. Unde prædicatio publica dilata est sub specie favoris. Dicebat enim barbarus: non debere esse incustoditos, nè ab Angolanis aliquid injuriæ acciperent, vel in Lusitaniam profugerent. *Sacchin. part. 2. lib. 4. num. 208.*

4. S. Xaverio votum persolvit Potami matrona Sorianensis pro sanitate sibi, & filiolo infanti per eum restituta. *Ex libello Miraculorum Potam. num. 209.*

5. Nankini in aula veterum Regum Sinensium Patres Societatis posuerunt, & DEO Optimo Maximo primum templum publicè dedicarunt V. Non. Maji M. DC. XI. Sunt hæc in marmore super valvas interioris adis collocato incisa.

6. In Prussia Brunsbergæ annò 1636. celebrari cœpit locus suburbanus, in fundo Collegii positus, in quo pietam Christi-

ti Crucifixi imaginem, columnæ quercinæ affixam, prope viam, & fluvium Passeriam, Suecicus miles hæreticus cum tribus globis, explosâ bombardâ, traiecit, visus est à multo accurrente populo liquor quidam sanguineus è tribus perforatis locis promanere. Quæ imago mox à Polonis, quorum castra vicina erant, reverenter deposita, in thesauro primivni Regio per annos non paucos asservata est; deinde à Michaële Rege, instante Illustriss. Episcopo Chijoviensi, Thoma Ujeyski, Collegio reddita; nunc in facello suburbano non in eleganti, quod S. Crucis dicitur, à frequente populo confluyente, præsertim hoc die, & in festo Exaltationis S. Crucis, imò singulis per annum feriis sextis honoratur; nec pauci gratias singulares coelitus sunt experti. *Ex Annuis Colleg. Brunsb.*

Eodem die obierunt.

7. Londini in Anglia, annò 1606. P. Henricus Garnetus, Anglus; operarius in sylvescente vinea illa, per annos 20. tanti nominis: ut passim ab hæterodoxis appellaretur *Magnus Jesuita*, & *parvus Pa-*

pa.

8. Occasione pulverariæ conjurationis contra Regem, à quibusdam Catholicis imprudenti zelo institutæ ac detectæ, studiosissimè quæsitus, & captus P. Garnetus: ita rem suam in Senatum egit; ut palàm omnes innocentem farentur. Damnatus tamen est, quòd secretum in confessione auditum non revelasset, quòd Sacerdos, quòd Jesuita esset. In mortuali pegmate fidem Catholicam professus, & hæresim detestatus, Catholicos monuit: ut à machinatione omni absterent, Deum sua curaturum. Denique tam fortiter, tam piè in extremo illo articulo egit, ut diceretur: rantundem sua illa fortitudine rei Catholicæ tunc profuisse, quantum 20. annorum laboribus. Cùm strangulari corpus dissecaretur, sanguinis gutta quædam in spicam straminis incidens, tam distinctè faciem Garneti expressit: ut illam ars nulla pictorum, quos Pseudo Episcopus adhibuit ad imitandum, assequi potuerit. Salutarem sibi fuisse contactum illius spicæ testati sunt varii infirmi.

8. Murcia in Hispania, annò 1606. P. Joannes Baptista Barma, Hispanus, S.

Pars 2.

I

Franc.

Francisci Borgia in Theologia Professor, potens apud Deum oratione, quâ, & pluviam aridis agris impetravit, & Turcicam classem ab Hispania abegit ope Deipara V. ardentè implorata. Per Quadragesimam licet quotidie concionaretur, nihil aliud cibi aut potitionis, quàm aridum panem, & aquam admisit, brevi ac duro somno humi capto.

9. Vienne in Austria, annò 1571. P. Adalbertus Baufsch, Bohemus, ab ipso Christo Domino in sacra hostia sibi apparente Societatem ingredi jussus, in eadem insigni animarum zelo, hæreticorum conversionibus, & excellenti doctrina Theologica eminebat.

IV. MAJI.

I. IN Lusitania, annò 1545. Conimbricam venit P. Simon Rodericius, inspecturus numerosum illud Collegium, ejusque spiritum probaturus. Effusi enim erant juvenes nostri magno, imò nimio, ardore in opera pœnitentialia, & sui contemptum, in oculis civium procurandum. Quæ cum temperanda essent, contigit P. Synoni idem, quod Sauli incidenti in

cu-

cuneum Prophetarum. Non solum enim non temperavit, quæ ad sui abnegationem fiebant: sed etiam igni illi alimentum suppeditavit, offerendo varias occasiones, quibus in publico deridendos se præberent. Sub idem tempus fama vulgata fuit ibidem de iis, qui Spiritualibus S. Ignatii exercitiis excolebantur: quòd, n. esto, quæ visa viderent, & velut siderati incederent. Impulit tandem ea fama Cardinalem Henricum, Regis Fratrem, & supremum S. Inquisitionis Judicem: ut per hominem fidelissimum (erat is Rector Academiæ ex Ordine S. Hieronymi) de re tota cognosceret absque omni nota Societatis. Qui dum imperata facit, & secretò fratres nostros de objectis visis Exercitiorum tempore interrogat: incidit in juvenem, genere, & indole præclarum, Rodericum Menesium; qui de iisdem interrogatus, respondit: Omnino se visa vidisse, & quidem horrida. Advocat illico Rector Notarium, qui relata exciperet. Tum Menesis: Vidi, inquit, in Exercitiis monstrum tetrum, enorme, & horribile: *Me ipsum*; cui nihil simile unquam vidi. Sic tota fama in fabulam abiit. Or-

land. hist. Soc. part. 1. lib. 5. num. 52. & seqq.

2. In Japponia, annò 1585. P. Gaspar Coëllius Vice-Provincialis singulari humanitate exceptus est ab Imperatore Japoniæ Cambacundono, in urbe Ozaca, quam in Sedem regni magnificentissimè edificabat. Libello supplici oblato, tripetiit in favorem illius Christianitatis.

1. Licentiam universalem publicè prædicandi, & suscipiendi legem Evangelicam. 2. Immunitatem domorum Societatis ab hospitiis militum. 3. Nè personæ, & bona Ecclesiastica gravarentur exactionibus. Impetravit facillimè omnia, etiam cum auctario: deinde convivio splendido cum Sociis adhibitus, nihil desiderare potuit amplioris benevolentiæ. Sacch. p. 5. l. 5. n. 167. & seqq.

Eodem die obierunt.

3. Gadibus in Hispania, annò 1571. P. Jacobus de Sotomajor in obsequio pestiferorum. Granatæ studiis altioribus operam daturus, cum hospitium quæreret, cœlitus delapsa diserta voce justus est, illud non alibi quærere, quàm in Societate: quæ vox iterum ac iteratò allapsa,

ter-

ter-

ter-

tergiversantem ferè violentè impulit ad obsequendum. Factus Religiosus, in continuo erat exercitio præsentia divina, ac si in omnibus actionibus suis diceret: *Vivit Dominus, in cuius conspectu sto.* Si egra valetudine tentaretur, Rosario Deiparæ V. recitato, se convalescere affirmabat.

4. Valliofoleti in Hispania, annò 1599. P. Joannes de Castillo, Deiparæ V. Cultui, & amorì à teneris tenerrimè addictus. Mira agebant damones, ut illum à tali devotione averterent: sed adfuit cœlitus S. Irene Virgo cum auxilio opportuno. Die Pentecostes vidit Spiritum Sanctum de cœlo descendentem super nostros, Divinam Synaxim è manibus Patris Ludovici de Ponte accipientes. Deiparæ Christum gremio tenentis Imaginem sæpe exoseulabatur: & fuit, cum vicissim sibi ab ea videbatur osculum accepisse.

5. Parme in Italia heroica morte decessit inter obsequia pestiferis strenuè impensa P. Venerandus Roberti, Italus, annò 1630. qui Italiæ admodum luctuosus, Societati autem gloriosus fuit. Nam ibidem Parmæ, simili funere decesserunt alii duo

1105

13

dè

de viginti; Mantuę decem, Cremonę duo, Bononię novem, Pineroli tres, Ticini unus, Mediolani novem, Castilione unus, Placentię quatuor, in Valle Telina unus, Mutinę tres, Florentię duo, Comi, Monte Regali, & Cuni quatuor, univertim 68.

V. MAJI.

1. **A** Nno 1602, habita est coram Clemente VIII. Disputatio XVII. de Molina doctrina Arguebantur ab Adversariis Molina, & Casianus: quod neuter illorum vellet fateri, prædestinationem merè gratuitam aliquorum esse, non omnium. Respondit P. Arrubal, tria ostendendo. 1. Quis fuerit Casiani in proposita questione error: scilicet, quorundam electorum prædestinationem (ad Gratiā) fuisse merè gratuitam, aliorum non item: ut patet ex ejus cap. 11. & 17. ubi statuit duos ordines prædestinatorum. 2. Ostendit docere Molinam: Prædestinationem omnium esse gratuitam eodem sensu, quod id docuerunt Sanctus Augustinus, & S. Thomas. 3. Ex libro Molina nullo modo colli-

colligi: ipsum non fateri, omnium electorum prædestinationem esse gratuitam. *Eleuther. hist. de Auxiliis l. 5. c. 21.*

2. In Lusitania, anno 1555. jussu Pontificis, Rege petente, consecrati sunt inviti, duo è Societate, P. Joannes Nunnus in Patriarchatu Æthiopię, & P. Andreas Oviedus in Episcopum Hieropolitanum, cum jure succedendi in Patriarchatum, si Nunnus prior obijset. Quod evenit. Ceterum character Episcopalis in utroque non obliteravit amorem, & usum disciplinę Religiosę. Perinde ut antè, vivebant more nostro, etiam ad infima obsequia ultro se se demittentes. Cum Goam in India attigissent, Oviedus præcurrit in Æthiopiā exploraturus animum Claudii Imperatoris. Quem cum deprehendissent alienissimum à missis per Romanam Sedem Pręsulibus: perstitit ille tamen constans in Æthiopia; Nunnus autem paulò post Goę diem obiit extremum. *Orland. hist. Soc. part. 1 lib. 15. num. 102. & seqq. S. Ruell. in Bibl. scrip. Soc.*

3. In Austria Viennę, anno 1705. inter palmas, & lauros decessit piissimus, & gloriosissimus Imperator, Leopoldus I.

de viginti; Mantuę decem, Cremonę duo, Bononię novem, Pineroli tres, Ticini unus, Mediolani novem, Castilione unus, Placentię quatuor, in Valle Telina unus, Mutinę tres, Florentię duo, Comi, Monte Regali, & Cuni quatuor, univertim 68.

V. MAJI.

1. **A** Nno 1602, habita est coram Clemente VIII. Disputatio XVII. de Molina doctrina Arguebantur ab Adversariis Molina, & Casianus: quod neuter illorum vellet fateri, prædestinationem merè gratuitam aliquorum esse, non omnium. Respondit P. Arrubal, tria ostendendo. 1. Quis fuerit Casiani in proposita questione error: scilicet, quorundam electorum prædestinationem (ad Gratiā) fuisse merè gratuitam, aliorum non item: ut patet ex ejus cap. 11. & 17. ubi statuit duos ordines prædestinatorum. 2. Ostendit docere Molinam: Prædestinationem omnium esse gratuitam eodem sensu, quod id docuerunt Sanctus Augustinus, & S. Thomas. 3. Ex libro Molina nullo modo colli-

colligi: ipsum non fateri, omnium electorum prædestinationem esse gratuitam. *Eleuther. hist. de Auxiliis l. 5. c. 21.*

2. In Lusitania, anno 1555. jussu Pontificis, Rege petente, consecrati sunt inviti, duo è Societate, P. Joannes Nunnus in Patriarchatu Æthiopię, & P. Andreas Oviedus in Episcopum Hieropolitanum, cum jure succedendi in Patriarchatum, si Nunnus prior obijset. Quod evenit. Ceterum character Episcopalis in utroque non obliteravit amorem, & usum disciplinę Religiosę. Perinde ut antè, vivebant more nostro, etiam ad infima obsequia ultro se se demittentes. Cum Goam in India attigissent, Oviedus præcucurrit in Æthiopiā exploraturus animum Claudii Imperatoris. Quem cum deprehendissent alienissimum à missis per Romanam Sedem Pręsulibus: perstitit ille tamen constans in Æthiopia; Nunnus autem paulò post Goę diem obiit extremum. *Orland. hist. Soc. part. 1 lib. 15. num. 102. & seqq. S. Ruell. in Bibl. scrip. Soc.*

3. In Austria Viennę, anno 1705. inter palmas, & lauros decessit piissimus, & gloriosissimus Imperator, Leopoldus I.

in amore Societatis nemini Majorum suorum secundus. Parentavit illi grata Societas, indictis 15. Sacrificiis à singulis Sacerdotibus per orbem univèrsum pro ejus anima celebrandis, præter alia indicta provivente. *Ex Libro Suffragiorum.*

4. P. Hieronymus Xaverius, magni Xaverii fratre genitus, cum P. Emmanuele Pinierio, & fratre Benedicto Goë post quintum, quàm Goâ profecti erant, mensem, in urbem Regiam Imperii Mogolislatioem hac die annò 1595. pervenere. Akebarus Imperator amantissimè illos complexus, quasi deposita parmiper Majestate, familiariter adhibuit; eades ad habitandum concessit amplissimas, cohortem militum addidit, quæ ipsos contra vim, & insidias Mahometanorum custodiret. Præterea locum ædificando templo attribuit: denique potestatem initiandi sacris mysteriis populi fecit: serio professus cum iisdem acturum se de religione, simul ac Persicam, quæ tunc aula Mogolis utebatur, linguam utcumque didicissent. Dum tamen Akebarus conversionem procrastinaret, sumpto incautè veneno obiit, verumque probavit Augustini vocem, docen-

centis hac animadversione puniri meritò peccatorem, ut, qui vivens oblitus est Dei, moriens obliviscatur & sui. *Juvenius fol. 451.*

Eodem die obierunt.

5. In Polonia, annò 1642. P. Stanislaus Brunovius, P. Gaspar Vvoyniez, P. Christophorus Carnostavus, & Joannes Domagalski Coadjutor, Poloni, à Schismaticis Ruthenis, odio fidei in quadam sylva perempti. Cùm enim Missionibus intenti desudarent in deducendis ad unionem cum Ecclesia Romana Schismaticis, isti coacto senaculo decreverunt: Patres, ubi ubi possent, è medio tollere. Præstiterunt id per subornatos sicarios, quorum itinèrantes Patres irruentium audita vox; *non vestra querimus; sed vos.* Fama est constans: in loco, ubi occisi sunt, lumen cœleste conspectum, uti, & in templo, in quo conditi sunt, amplius, quàm unius hora spatio.

6. Ikizurcki in Japonia, annò 1592. venenò sublatus P. Georgius Carvahal, Lusitanus: postquam utilem strenuamque navasset operam in Insula Scjmo, Firandi, & regno Bungenli, 7. Com-

7. Compluti in Hispania, annō 1557. P. Franciscus de Villanoya, Hispanus; ab ipso S. Ignatio in Societatem admissus, & multis laboribus ac mortificationibus egregiè exercitus. Harum cum moderationem aliquam peterent Parres, reposuit S. Pater: *simile illum, affatim ei est virum, ut omnia superet.* Et superavit animo prorsus heroico, evasitque in virum, cui multos similes optavit S. Fundator. Admirandè erat dexteritatis in tradendis Exercitiis spiritualibus, humilitatis in obeundis officiis abjectissimis, prudentiæ in regendo, fiducia erga Deum in rebus arctis; solebàtque dicere: Rectoribus non tam inopiam formidandam esse, quàm ipsam inopiam formidinem, quæ ex parva in Deum fiducia nascitur. Multa, & præclara habet de illo Historia Soc. p. 2. l. 1. à n.

127.

UNIVERSITATIS VI. MAJI.

L. Annō 1542. Indiarum Apostolus S. Xaverius, post multa laboriosa obsequia in itinere præstita, & agrorum corporibus curandis, & sanorum ani-

animis excolendis, feliciter attingit Goam, Lusitani Imperii in India Metropolim. Exscensione facta de more, & suo, & sociorum in Europa, divertit confestim ad Nofocomium inibi tanquam in arce charitatis Christianæ, domicilium sibi figens. Exin operi Apostolico manum priusquam admoveret, Episcopum adiit, ad pedes ejus advolutus, diploma Pontificium exhibuit, professus: non aliter se velle uti munere Nuncii Apostolici, nisi ex ipsius arbitrio, & sententiâ. Perstrinxit optimum Præsulem, qui erat Joannes Alburquercius è sacra Divi Francisci familia, tam illustris, & rara humilitas; homoque attollens Xaverium, inspexit; restituitque diploma Pontificium cum liberali promisso: se quoque, quidquid haberet potestatis, libenter collaturum, ut ille tota muneris sibi commissi plenitudine fungi ubivis posset. Hanc methodum, & socios, ex Europa venturos, accuratissimè observare voluit Xaverius: ut nihil aggrederentur, nisi humilibus officiis consiliato sibi Ordinariorum favore. Bartol.

in Vital. 1. n. 25. & 26.

2. Annō 1544. Rex Christianam tum egre-

egregiè promovēbat in Oriente Xaverius; dictus Magnus Pater: quando, & Regis Ceilani Filius, factus Christianus, eum multis suis subditis ab ipso parente pro vera religione cæsus numerum Martyrum auxit: cujus mortem placuisse Deo ignea Crux in cœlo, in terra lucida, nullis Mahometanorum artibus eradenda, populis illis attonitis comprobavit. *Brietius hoc anno.*

Eodem die obierunt.

3. Manila in Philippinis Insulis, annō 1639. P. Valerius de Ledesma, Hispanus, orationis studio, & heroica passionum suarum mortificatione insignis. Quamvis enim medicorum judicio natura esset ignea in summo gradu: tamen ipsa sui compos erat, ut præter vividos quosdam in dicendo spiritus, nullum unquam commoti animi signum prodiderit. Post tres quietis horas surgebat ad aliquot horarum orationem. Laudari aliquando ab ipso Christo mernit: quod in quadam ardua occasione id fecisset, quod divinæ voluntati magis consonum ducebat. A Deipara Virg. de salute sua æterna certior factus,

tus, audivit: *Fili, satyabere.* Cum singularē haberet gustum in illo Divino nomine: *Ego sum qui sum;* à Deo ad magnam in se habendam fiduciam excitatus est his vocibus: *Tecum ego sum; qui sum; Tecum.*

4. In iisdem Insulis, annō 1660. P. Franciscus Colin, Hispanus, silentii, orationis, & lacrymarum dono clarus Porionis Indica, quam Cicolatam vocant, usum omnem cum sibi interdixisset, laudatam ob rem est à Deipara Virg. monitusque: ut nullis precibus se ad illam adduci pateretur. Percussus aliquando timore repentino de obtinenda salute æterna, ad orationem confugit, ardentissimè rogans Deum: ut in pignus prædestinationis suæ, duos primæ notæ, sed obstinatissimos, ethnicos sibi donaret: cum eorum conversionem putaret multis profuturam. Obtinuit: etenim diluculo pertinaces illi ultro adfuerē, & magno opere baptismum petiere; Patre Francisco in finitum gaudente, tum suâ, tum illorum causâ.

5. Madriti in Hispania, annō 1643. P. Joannes Ludovicus de la Cerda, Hispanus, humaniorum literarum per ipsos 50. annos assiduus Professor. Unde tantam eru-

eruditionem, & eruditionis famam collegit: ut Eminentissimus Cardinalis Franciscus Barberrinus, cum Legatum à latere ageret in Hispania, officiosissimè ipsum inviserit, idque Patruì sui (ut ajebat) Urbani VIII. jussu. Divitias eruditionis suæ effudit in elucidationem variorum Authorum, præsertim Tertulliani, & P. Virgillii Maronis, ejus uberrimi Commentarii tres impleverunt Tomos, in gratiam, & usum Professorum Poëtica facultatis. *Sotuell. in Bibl. Societatis.*

VII. MAJI.

A Nnò 1578. Gregorius XIII. per Constitutionem incipit. *Quanta in vinea Domini, &c.* concessit indulgentiam plenariam semel in anno Ecclesiis Societatis: insuper facultatem celebrandi Missam unâ horâ ante auroram, & infra horam post meridiem, itineris, vel alterius legitimi impedimenti causâ; facultatem quoque promovendi ad gradus Philosophiæ, & Theologiæ per Præfectum studiorum in Collegiis, ubi hujusmodi studia tractantur; concurrenti denique cum Uni-

Universitatum Lectoribus in tradendis lectionibus: dummodo de mane per unam, & de fero per aliam horam, cum Lectoribus Universitatum, qui id postularerint, non concurrant. *Bullar. soc.*

2. In causa P. Molinae habita annò 1604. coram Clemente VIII. disputatio XXIX. Quæstio proposita fuit: *In quo differant motivum pietatis Christianæ, & motivum, quòd actus fiant intuitu, & contemplatione Divinæ Bonitatis, & justitiæ Dei: cum ii actus fiant ex timore, & amore Dei, etiam super omnia?* Respondit pari subtilitate, & soliditate P. Ferdinandus Bastida: Motiva illa omnino differre, nec posse id à quopiam Theologo Catholico negari. Rationem differentia posuit in eo: quòd motivum pietatis Christianæ ex intrinseca sua ratione moveat voluntatem ad actum ex objectu formali, & principio effectivo supernaturalem: ideòque supponit in operante Fidem. Motivum autem alterum non habet hoc ex intrinseca ratione suâ; sed secundum se est indifferens, ut moveat, vel non moveat voluntatem ex formali objecto, & principio excedente vires naturæ. Potest enim ex tali motivo operari, &

& fidelis, & infidelis, cui per discursum naturalem cognita est Bonitas, & Justitia summa Dei. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 36.*

3. Annò 1539. hoc die contigit Conversio S. Francisci Borgiæ ad vitam perfectiorem, viso Isabellæ Imperatricis cadavere. Quo die Francisca de Jesu Gandiæ Sanctimonialium Præfesta, pro nepote suo Francisco orans, vidit ipsum coram Christo Cruci affixo prostratum, ac veniam peccatorum suorum petentem: Christum autem Francisco supplici manum porrigentem, auxilium promittentem, ac eum sublevantem. *Nadasi in Indiæ Memor.*

Eodem die obierunt.

4. Panormi in Sicilia, annò 1586. P. Paulus Achilles, Italus. In gubernando ita mitem, simulque disciplinæ tenacem se præbuit: ut quendam ad suscipiendam æquo animo prænam commeritam, per ipsos 30. dies disposuerit: cum nec parcere vellet, nec lædere. Cum foeminis non nisi brevissimè agebat, etiam in ætate proveciore. In Quadragesima perpetuo

tuò abstinebat vespertina refectione. Inter orandum iussit quancocumque Patrem quendam revocari è navi: & navis illa postea in Turcarum manus devenit. Inter sacrificandum visus est pulcherrimum Parvulum manibus gestare. Ab impio quodam vibratus in Patris Pauli pectus gladius, ceræ instar reflexus est. Eadem, quâ mortuus est, horâ pluribus visus est gloriosus.

5. In Mindanao Philippinarum Insula, annò 1642. P. Franciscus de Mendoza, à Mahometanis, quos Christo lucrari studebat, trucidatus.

6. Nangasachi in Japonia, annò 1626. P. Joannes Baptista Bacza, Hispanus, ex unius carceris, in quem odio fidei coniectus fuerat, confectus. Prædicatione Evangelica tam fortis, & felix fuit: ut per Macaum, Goam, Mozambicum, & Japoniam intra triennii spatium 75. millia adulatorum baptismo lustraverit, præter parvulos innumeros.

7. Tolosa in Callia, annò 1627. P. Joannes Franciscus Suares, Gallus. Vir erat tam eminentis perfectionis, & singularis in orando efficaciam: ut & spiritua-

lem, & temporalem sanitatem multis impetravit. Ut ad excelsam virtutem conlisteretur, statuit sibi vivendum his legibus.

1. Ut Novitiuus, novissimus, & abortivus.
2. Ut cadaver mortui.
3. Ut educus ex inferno.
4. Ut crucifixus cum Christo.
5. Ut Infans Jesus in presepio.

Ita vixit: & eam obtinuit perfectionem, ut nulla virtus ei deesse diceretur; nec ullis occupationibus mente abstraheretur à Deo.

VIII. MAJI.

1. **H**AC die bis natus est P. Petrus Canisius, magnum nomen in Historia Societatis, & Ecclesia Germaniæ. Prima nativitas contigit annò 1521. quâ natus est in mundum Neomagi in Belgio; altera annò 1543. quâ primus è Germanis natus est Societati, admittus ipso apparitioni Archangeli Michaëlis sacro die, quo tertium, & 20. auspiciabatur ætatis annum. Habuit Canisius materteram eximie piam; quæ cum adverteret adolescentem fluctuantem in deligendo vitæ statu, divino afflatu, antequam cognita ipsi esset Societas, sic vaticinata est: *Tu, fili*

h.

li; cooptaberis in novum quendam Sacerdotum Ordinem, quem in Ecclesia sua multorum in salutem parat Deus. Eos ego per visum vidi, & te ad eos adjungi. Graves erunt viri docti, modesti; Deo pleni; & animarum charitate præditi. Acceptâ dein famâ de P. Petri Fabri, in Germania laborantis, sanctitate; Moguntiam, ubi is versabatur, se contulit Canisius: ut virum agnosceret, & observaret. Vidit; & gaudia sua non capiens sic scripsit ad amicum: secundis ventis Moguntiam veni, Virum, quem quasi viri, se tamen vir est, & non potius Angelus Domini, meo magno bono reperi; quo nec vidi, nec audi vi doctiorem; profundiorēque Theologum, aut tam illustrem, eximieque virtutis hominem. Facile igitur se Fabro, sic æstimato, tradidit Exercitiis S. Patris excolendum, & Societati adjungendū. Orland. hist. Soc. p. I. lib. 4. n. 34.

2. Romæ, annò 1590. Claudius Aquaviva Præpositus Generalis dedit Epistolam V. ad Patres, & FF. Societatis de Orationis, & Penitentiarum externarum usu in Societate, juxta Institutum nostrum. Orta enim erat diversa sententia inter ipsos Præpositi Assistentes, aliis diuturniorem Orationem, & Contemplationem indu-

K 2

cen.

cendam in Societatem propentis; aliis majorem pœnitentiarum seu mortificationum externarum rigorem optantibus. Docet ergo Claudius in priore parte Epistolæ, non solum Orationem externam, & meditationem, sed etiam Contemplationem Societati convenire. In posteriore refutat errorem eorum, qui ex eo, quod S. Ignatius nullas externas mortificationes Societati designaverit, inferunt: sufficere Nostros solum internam passionum mortificationem. *Habetur ea Epistola inter ceteras Generalium impressas.*

Eodem die obierunt.

3. Panormi in Sicilia, annò 1576. Joannes Antonius Oliverius, Coadjutor, insignis victima heroicæ charitatis, pestiferis impensæ. Præmisit filios duos in Societatem, quibus nè deterior esset, secutus est.

4. Madriti in Hispania, annò 1577. Dominicus Fernandez, Coadjutor, famulus olim P. Petri Maurique. Cum hunc vidisset Compluti religiosissimè decedentem ex hac vita; petiit ardentè: ut, ubi venisset in conspectum Dei, meminisset

set

set sui Dominici, in sæculo famuli fidelis, in religione adjutoris impigri. Recepit P. Petrus se facturum. Abierunt aliquot menses, & Dominicus sanus aliàs ac vegetus, mœrore conficiebatur, quòd prolongatus esset ejus in hac vita incolarum. Causam mœroris petenti P. Procuratori, cui datus fuerat socius, respondit: Jam aliquot abiisse menses, & P. Petrum Maurique, suum in sæculo Dominum, in religione Patrem, non stare promissis. Dixerat: subitâque febre correptus, & Sacramentis munitus factus est voti, & promissi compos.

5. Hispali in Hispani, annò 1606. P. Jacobus de Guzman, regio sanguine clarus, sed clarior Apostolicis virtutibus. Ante initam Societatem, statim ac sacerdotio initiatus est, nullo admissio beneficio Ecclesiastico, vel dignitate, Apostolicum Spiritum, & laborem per varias Hispaniæ regiones diffudit, Catechesim tradendo, & Sacramenta ministrando. Societatem impressus idem institutum per omnem viram tenuit usque ad annum ætatis 83. in Italia Romæ, & per totam viciniam, in Regno Neapolitano, Ducatu

K 3

He-

Herrurix, Marchia Anconitana, Infula
Coreyra, & in Hispania plurimis Dice-
cesibus. Semper ad usque decrepitam eta-
tem iter pedibus agebat, incredibili cum
animarum fructu. Effigiem viri tanti om-
nium opinione Sancti, cum Magnates
quidam pingi curassent, eamque P. Jaco-
bo exhiberent, turbatus primum, mox
reposuit: *Laudetur Jesus, Ego etiam Judam
depictum vidi. Bene est, quod tam genuinè ex-
pictum ejus vultum obtinueritis* Morti vicinus
cum júbilo, & plausu exclamavit: *Venio,
Domine, venio! Latatus sum in his, que dicta
sunt mihi: in domum Domini ibimus!*

IX. MAJI.

1. **C**ongregatio Generalis XI. indicta
à Prapósito Generali P. Goswi-
no Nickel in diem 8. Maji, inchoata est
hoc die annò 1661. elapso novennio ab
absoluta decima. Actum est in ea im-
primis de Electione Vicarii. Cum enim A.
R. P. Generalis ostendisset Congregatio-
ni: se ob senij gravitatem, & corporis im-
pedimenta, non posse amplius tot ac tan-
tis officii sui laboribus parem esse; & eo
animi vigore, quo oporteret Societatis
gu-

gubernationem administrare; ideòque ul-
tro rogaret, ut Vicarius sibi daretur, vel
ad tempus, vel perpetuus, & cum jure, vel
sine jure successione; prout ipsi Congre-
gationi videretur expedire. Congregatio
obsequendum duxit voluntati charissimi,
optimèque meriti Parentis sui. Constitu-
tum igitur biduum ad deliberationem de
potestate eligendi Vicarii: an eligendus
sit cum jure successione, & cum univer-
sali ac libero exercitio potestatis. *Decret.
1. ejusd. Congr.*

2. Pro Congregatione I. Generali an-
nò 1558. ex Lusitania hoc die adfuerunt,
P. Michaël Turrianus Lusitaniæ Praposi-
tus Provincialis, cum 4. sociis: venerunt-
que tantò gratiores, quantò minùs expec-
tati. Turrianus enim cum Confessarius
esset Reginae Christinae, non credebatur
ab ea dimittendus. Sed difficultatem omnè
pervicit studium illius erga commune bo-
num Ordinis. *sacchin. part. 2. hist. Soc. lib. 2. n. 5.*

3. Potami in Calabria Votum suum
exsolvit S. Xaverio Dominicus de Lia, ob
sanitatem miraculo sibi restitutam. Cum
enim solidis 4. diebus tantis confixus esset
doloribus, ut in furorem propemodum

raperetur: occurrerunt menti, quæ circumferebantur de multitudine gratiarum, quas Deus Potami passim conferret per Sanctum prædictum. Voyit ergo, non facem vel simile quidpiam, ut multi, sed se per Confessionem conscientiam expiaturum. Auditus est, & sequenti manè integræ sanitati restitutus. *Ex Libello Miraculorum Potamiensium pag. 11.*

Eodem die obierunt.

4. Antissiodori in Gallia annò 1631. P. Adrianus Chessoy, Gallus: vir sancta simplicitate, rigida paupertate, ac singulari SS. Angelorum cultu adeò clarus, ut *Pater de Angelis* diceretur. Quidquid in laudem SS. Angelorum reperire poterat, legebat, norabat, narrabat; nec ulla recreationis hora ei elabebatur, quin de illis aliquid in medium afferret. Habuit vicissim illos, præsertim Custodem, sibi familiarissimos; sacris operaturum stipabant passim duo, cum è cubiculo ad altare procederet, nec recedebant, nisi sacrificio peracto. Ipsum quoque Angelorum Regem, se illi amanter spectandum præbuisse ferunt.

5. Cado:

5. Cadomi in Gallia annò 1655. P. Gabriel Potier, à religiosa observantia, modestia, & sui resignatione in Superiorum omnem dispositionem laudatus. Dedit hujus insigne specimen, quando per errorem illi oblata est trium votorum tantum professio. Facile apparebat illi error, quem nominis affinitas cum alio quopiam causaverat: dissimulanter tamen, modesteque tacuit, atque formulam Coadjutorum spiritualium recitavit. Sed errore postea detecto, altero tanto illustriorem edidit 4. Votorum professionem.

X. MAJI.

1. **A** Nnò 1546. S. Xaverius ex Amboino, regione Molucensi, epistolam dedit ad Socios Goanos, quâ significat, se profecturum in aliam regionem, quæ Maurus dicitur, feràsque alebat gentes, inter Christianos non paucos. Itaque, inquit, perspicua mortis pericula subire certum est: spem enim omnem in Divina Providentia sitam habeo, & cupio obtemperare illi Evangelicæ voci: *Qui volerit animam suam salvam facere, perdet eam; qui*

raperetur: occurrerunt menti, quæ circumferebantur de multitudine gratiarum, quas Deus Potami passim conferret per Sanctum prædictum. Voyit ergo, non facem vel simile quidpiam, ut multi, sed se per Confessionem conscientiam expiaturum. Auditus est, & sequenti manè integræ sanitati restitutus. *Ex Libello Miraculorum Potamiensium pag. 11.*

Eodem die obierunt.

4. Antissiodori in Gallia annò 1631. P. Adrianus Chessoy, Gallus: vir sancta simplicitate, rigida paupertate, ac singulari SS. Angelorum cultu adeò clarus, ut *Pater de Angelis* diceretur. Quidquid in laudem SS. Angelorum reperire poterat, legebat, norabat, narrabat; nec ulla recreationis hora ei elabebatur, quin de illis aliquid in medium afferret. Habuit vicissim illos, præsertim Custodem, sibi familiarissimos; sacris operaturum stipabant passim duo, cum è cubiculo ad altare procederet, nec recedebant, nisi sacrificio peracto. Ipsum quoque Angelorum Regem, se illi amanter spectandum præbuisse ferunt.

5. Cado:

5. Cadomi in Gallia annò 1655. P. Gabriel Potier, à religiosa observantia, modestia, & sui resignatione in Superiorum omnem dispositionem laudatus. Dedit hujus insigne specimen, quando per errorem illi oblata est trium votorum tantum professio. Facile apparebat illi error, quem nominis affinitas cum alio quopiam causaverat: dissimulanter tamen, modesteque tacuit, atque formulam Coadjutorum spiritualium recitavit. Sed errore postea detecto, altero tanto illustriorem edidit 4. Votorum professionem.

X. MAJI.

1. **A** NNò 1546. S. Xaverius ex Amboino, regione Molucensi, epistolam dedit ad Socios Goanos, quâ significat, se profecturum in aliam regionem, quæ Maurus dicitur, feràsque alebat gentes, inter Christianos non paucos. Itaque, inquit, perspicua mortis pericula subire certum est: spem enim omnem in Divina Providentia sitam habeo, & cupio obtemperare illi Evangelicæ voci: *Qui volerit animam suam salvam facere, perdet eam; qui*

qui autem perdiderit propter me inveniet eam,
Ac mihi credite, Fratres charissimi, etsi
hujus sententiæ verba generatim facilia
sint ad intelligendum; tamen ubi tem-
pus incidit, cum statuere oportet, tibi pro
Deo vitam amittendam esse, & mortis
discrimen adeundum: usque eò eadem
sententia, etsi clarissima sit obscura fieri
solet; ut is modò eam intelligat, cui pro
sua benignitate declaravit Deus. Enim
verò istiusmodi temporibus apparet,
quàm imbecilla infirmaque sit natura hu-
mana. Dominus nos pro sua immensa
misericordia, talibus in rebus ac tēporibus
irà sua vi confirmet ac roboret: ut forti-
ter & subeamus omnia, & perferamus.
Epist. veterum lib. 1. epist. 15,

2. In Germania Ferdinandus II. Im-
perator Religiosissimus, ut eximium er-
ga Societatem affectum suum faceret im-
mortalem: Successoribus suis illam obni-
xè commendare voluit voluntate supre-
ma, verbisque gravissimis, in testamenti
sui codicillo, conditi Viennæ annò 1621.
Præ omnibus, inquit, seriò & summope-
re, cum fervore, & zelo commendamus
nostris Successoribus plurimum Veneran-
dam

dam Societatem JESU, ejusque Patres,
considerando, quantum Ecclesiæ Catho-
licæ, non solum in his nostris Austriacis
regnis, & provinciis profint; quantòque
studio, fervore, & fidelitate, pro conser-
vanda, & plantanda ubique terrarum Re-
ligione Catholica, laborent; & quòd
econtra huic perverso, & ingrato mundo
magis sint odiosi, majoresque persecutio-
nes patiantur, quàm quivis alii: & hinc
etiam majore præsidio, & protectione in-
digent, atque merentur. Quod certè à
nostris hæredibus, & Successoribus factum
iri confidimus. Et hæc est nostra inviola-
bilis voluntas. In cujus fidem similiter
hunc codicillum propria manu subscrip-
simus, & nostro sigillo munivimus. *Anto-
nius Quintanaduenas tom. 1. singular. in Ap-
pend. tract 7.*

3. Annò 1616. à S. Congregatione In-
dicis prohibitus est liber, cui titulus: *Mo-
nita privata Societatis Jesu.* Nadasi in Indice
Memor.

4. Hoc die annò 1606. Nostri Venetiis
excesserunt Ferrariam, exilio mulctati,
quòd Pontificis mandatis paruerint; vo-
lentis interdictum servari in excommuni-
catione

catione Venerorum. Ex aliis Collegiis aliis diebus exceſſerunt, itẽm ex infula Crera. Nec revocati noſtri ad Statum Venetum, niſi poſt annum unum, & 50. ſub Alexandro VII. annõ 1657.

Eodem die obierunt.

5. Apud Quitenſes in India Occidentali annõ 1649. P. Bartholomæus Polus, Hiſpanus, admirandis in Evangelii prædicatione perfunctus laboribus. Tota illi vita ærumnæ fuerunt, pericula, Evangelium, & dolores: quibus quamvis ab incedente ætate acriter exerceretur; impediri tamen non poterat à quærendis indefeſſe animarum lucris.

6. In Nova Francia annõ 1652. P. Jacobus Buteux, Gallus, Apoſtolicõ zelo clarus, quo in mille pericula agebatur, non ſolum non metuens, ſed ridens omnem Hiroquæorum feritatem, & carnificinam; modõ Articomegorum populo, quem Chriſto luciferat, prodeſſet.

7. In Sinis annõ 1457. P. Stephanus Faber, Gallus, inter majora Indici Apoſtolatûs lumina cenſendus. In itinere Indico tam eminentis virtutis edidit ſpecimina,

mina, ut alter Xaverius diceretur. Cũ in Japoniam penetrare non poſſet, ad Sinenſes diverſit, apud quos tam avidẽ audiebatur: ut arbores conſcenderent ad eum videndum, & audiendum. Miſſionum difficillimas ſibi depoſcebat; flumina, ut erat veſtitus, pedibus tranſmittebat in pontium defectu, nec ſiccatis veſtibus iter proſequabatur. Majorem noctis partem orando ducebat tanto ardore, tamque accurata corporis compositione: ut obſervatus à quodam Principe Tartaro, Imperatoris conſanguineo, eundem permovert ad fidem amplectendam, qui ante nullis rationibus expugnari poterat. Rogatus, ut modum poneret ſævitix in corpus ſuum, reſpondit: *Cuilibet notum eſſe debere, quantum ferre poſſit jumentum ſuum.*

XI. MAJI.

1. **E**xactõ biduõ, in Congregatione Generali XI. conſtituto ad deliberandum; an cum jure ſucceſſionis, & uſu plenæ poteſtatis eligendus eſſet Vicarius Generalis, deſideratus à R. P. Goſwino Nickel Præpoſito Generali: in eam ſenten-

sententiam ierunt ferè omnes, ut eligeretur cum iure successione, & cum universali ac libero exercitio potestatis. Quod ut rite fieret, decretum est: ut à Summo Pontifice Alexandro VII. nomine Congregationis, & Patris Generalis, peteretur Apostolica benedictio, & facultas, quantum opus esset. Quæ perlibenter concessa sunt, lectumque Breve Pontificium in Congregatione. *Congr. XI. decr. 2. 4. 6.*

2. Annò 1647. P. Vincentius Caraffa literis ad Provinciales datis, significavit Decretum 24. & 27. Congregationis VII. de pileo clericali à Coadjutoribus temporalibus non gestando, à Cardinalibus iussu Pontificio congregatis, expensum, & tam ab ipsis, quam à Pontifice approbatum esse *Nadasi in Ind. Memor.*

Eodem die obierunt.

3. Salerni in Italia, annò 1607. P. Michael Ruggerius, Italus: qui primus Evangelicorum præconum, magnâ industriâ penetravit in Sinas, & stabile ibi fixit domicilium; insigni morum comitate, prudentiâ, & longanimitate Magistratum Sinen-

Sinenfium aucupatus favorem. Inde in Europam remeavit difficillima navigatione: ut Sinenfem Missionem Sedis Apostolicæ autoritate ac operâ promoveret, firmaretque. Verum placuit Providentiæ divitiâ strenuum operarium in Europa evocare ad stipendia, Atlanti suffecto Hercule, qui sequitur.

4. Pequini apud Sinas, annò 1610. P. Matthæus Riccius, Italus: qui Missionem Sinenfem auspiciatus cum P. Ruggerio, eandem admirandâ prudentiâ, solertiâ, fortitudine ac felicitate promovit, solidâque vitæ sanctimoniâ, & rerum mathematicarum peritiâ doctrinâque stabilivit. Afflictis aliquando rebus, & famâ vitæque ejus periclitante, supplex recurrit ad Deiparam Virg. ut provideret. Providit illa. Nam postridiè tres viri graves, testificatione ritè deposita, fecerunt: ut absolveretur crimine falsi, & è custodia liberaretur, non sine encomio. Plura de illo sparsim hic dantur. Post mortem non semel P. Julio Mancinello, notæ Sanctitatis viro gloriosus apparuit; meritò celebrandus ut Sinarum vel Apostolus, vel doctor, Mandarinorum honore apud illos donatus. 5. In

2. In regno Peruano annò 1609. P. Ildesofus de Miranda, Hispanus, indefessus illius vineæ per annos 40. cultor, pauperum amore, & liberali erga ipsos studio clarus, virtuti ejus non vulgari testimonium luculentum dedit defuncti cadaver per menses 16. sepultum, & viva calce obrutum, sed prorsus incorruptum.

6. Ulyssipone in Lusitania annò 1644 Dominicus de Cunha, Coadjutor, Lusitanus. Pietate, & pingendi arte insignis, nihil felicius, quam perfectum Religiosum in se ipso expressit. Dantonum graves infestationes perpeffus, tandem cœlestibus solatiis omninò diffuere visus est, ac divina pati. Obedientiam semper sibi charissimam studiosissimè colere cœpit: postquam è manibus Patris Provincialis Sacram Communionem sumens, vidit faciè ipsius simillimam vultui Christi, qui se ei non semel spectandum præbuerat. Tunc enim in Superioribus suspicere Christum perfectius didicit.

7. In diem hunc annò 1716. in Neapolitana domo Professorum incidit felix ad meliorem vitam transitus P. Francisci de Hieronymo. Ad obeundas in Regno

Regno Neapolitano Missiones destinatus à Superioribus, cum Indias nequicquam antea flagitasset, sic versatus est in hoc laborioso Missionum campo per annos 41. inter incredibiles ærumnas, contradictiones, & pericula, quæ invicta fortitudine, & constantiâ superavit, ut messem copiosam animarum, & Divinæ gloriæ, nec minorem palmarum, ac meritorum collegerit. Egregias ejus virtutes, ac præsertim sui, rerumque humanarum contemptum, amorem Dei, & proximorum coronarunt insignia Numinis munera, donum Prophetiæ, discretio spirituum, interior notitia, ac velut aspectus animorum, crebritas, & magnitudo miraculorum, in quibus mortui plures ad vitam revocati numerantur. Privatâ nostrorum, & publicâ populi voce, admiratione, ac veneratione vir Apostolicus, ac verè Sanctus semper est habitus. Laboribus demùm confectus, & voluntariis, quibus sese discruciat, illibatum Virginitatis florem servavit, pœnis, mortem à se non semel prædictam obiit annò ætatis 74. ab inita Societate 46. Mortuum secuta sunt, quæ vivum ubique comitabantur miracula: claudi, muti,

ti, variis membris capti, ejus nomine invocato, aut contacto corpore, sanitatem sunt consecuti. Hac prodigia, & beneficia, non solum toto Regno Neapolitano, verum etiam transmisisse longè in Germaniam illius reliquiis diffusa latè sunt, & propagata.

XII. MAJI.

1. **A** Nnò 1590. P. Claudius Aquaviva Præpositus Generalis dedit epistolam ad Provinciales Societatis *De Jubilæo, & Missionibus*. Quâ hortatur, ut concessum à Summo Pontifice Jubilæum curent à Sociis absolvi singulari pietate; ut ipsi quodammodo compensent, quod non præstant homines sæculares ad averterendam iram, & poenas divinas. Deinde vult, ut in eundem finem instituantur in singulis provinciis Missiones à 12. vel saltem 6. Missionariis, qui cum bona loci Ordinariorum venia concitent populum ad poenitentiam, sparsi per totam provinciam bini & bini, &c. *Habetur inter epistolas Generalium.*

2. Alteram dedit idem Epistolam hoc die ad Provinciales *De modò instituendarum Missionum*

Missionum annò 1599. quâ ordinat imprimis: ut quotannis Missionem aliquam obeant singuli Sacerdotes, exceptis iis, qui vel infirmitate, vel alia justa ratione impediuntur. Primi autem in hoc genere debent esse Professi, ad quos vel maximè spectat hoc Exercitium. Mittendi sunt bini & bini, quoad fieri poterit, pedibus iter faciant. Qui propter ætatem, valetudinem, vel alias occupationes obire non poterunt Missiones longiores: non idcirco prætermitti debet, quin breves saltem suscipiant paucorum dierum, & in locis propinquiorebus, juxta vires, & facultates uniuscujusque. Victus Missionariorum prædictorum sit ex elemosynis oblatiis, vel impetratis, &c. *Habetur ibidem.*

3. Porami in Calabtia hoc die vota sua persolverunt S. Xaverio, imprimis parentes pro reddita sanitate filiolo, deinde uxor pro marito à supremo morbo liberato. Utrique gratiam juramento firmarunt. *Ex libello Miracul. Potamien. III. c. 112.*

Eodem die obierunt.

4. Moguntia in Germania, annò 1607

L 2

P.

P. Conradus Onneking, Germanus, animarum convertendarum zelo, ac Deipara V. cultu celebris: Conciones suas submissis genibus scribebat. Rogatus aliquando, cur tanta contentione defudaret, non data corpori necessaria quiete? respondit: *Et quorsum tandem ad Societatem veni? Et iterum: Deus bone, quanti est, vel unicum animam in lucrifacere, & inferno eripere?*

5. Mulsiponti in Lotharingia annò 1631. Mathias le Coussi, Lotharingus Coadjutor mirabili sorte ad Societatem vocatus. Famulus cum esset Trevirensis Collegii, iussus est comitari quendam ad tyrocinium Societatis proficiscentem, qui P. Provinciali Franciæ commendabatur à Rectore Collegii, sed non apposito nomine hominis in literis. Per iter candidatum illum poenituit propositi, tradiditque literas Mathiæ deferendas ad Præpositum Provinciam: ipse aliò iter flexit. Ità cecidit felix fors, & super hunc Mathiam. Provincialis enim acceptas literas ratus de ipso loqui, eum benignè accepit, rogavitque: num ad Dei gloriam cuperet in Societate vivere? Mirantem, & annuentem, nec fatis capientem fortis suæ nunquam

quam cogitatae felicitatem, adopravit in Coadjutorum temporalium numerum. Bene usus est sorte sua Mathias, semperque dignè vocatione sua ambulavit. Solenne illi fuit obtestari Socios Coadjutores, ut Patres, & Scholasticos honorarent. Vita functus visus est caelesti luce circumfusus, & auditus dicere: *Bene secum agi.*

XIII. MAJI.

1. **A**uspiciatissimus illuxit hic dies Ecclesiæ Christi, & minimæ ejus Societati. Post beatum enim Pii V. obitum annò 1572. altero die à conclavis ingressu, qui erat 13. Maji, à quinquaginta duobus Cardinalibus uno omnium consensu electus est in Pontificem Max. Hago Boncompagnus, Bononiensis, annò ætatis 70. Juris scientiâ, & professione clarissimus, administrarique cum laude variis Magistratibus, & Legationibus conspicuus, dictus Gregorius XIII. qui se erga Societatem tam benevolum, beneficiumque constanter exhibuit; ut nec quid majus ab illo concedi, nec à Societate optari potuerit. Cum quidam partim bene-

vōli coram SS. Pontifice indignarentur, à Societate tanta bona, Ecclesias, & Monasteria possideri; respondit ille: perpauca esse; optare se, ut longè plura, & ampliora essent, quò plures vineæ Domini cultores strenui, & utiles alerentur. *Histor. Soc. pag. 3. l. 8. num. 20. De electione Spondanus ad annum 1572.*

Eodem die obierunt.

2. Berlangæ in Hispania, annò 1578. P. Rodericus Hurtadus, heroicâ patientiâ, & orandi studio maximè insignis: quod id videbatur consecutus, ut omnia posset. Orantem reperit aliquando Trojanus Episcopus in aère sublimem eo situ, acsi in lectulo jaceret. In Sacrificio Missæ sæpe patiebatur divina sui minimè compos. Demones habuit sibi infestissimos. Fuit, quando conclave suum ingressus, reperit ibi Montalem eleganter compram, & blandissimis verbis se compellantem. Advertit, quod erat: & præcipiti fuga ad tabernaculum Eucharisticum se recepit.

3. Lovanii in Belgio, annò 1610. Joannes Thenensis, Coadjutor, Belga. Per ipsos 30. annos Excitatoris munere diligenti-

genter functus; absque ullo excitante instrumento, quamvis ad somnum prior esset, expergiscebatur. Quod beneficium Angelo Custodi in acceptis referebat, cui se ante somnum diligenter commendabat. In morbo gravi, & diuturno insignem prodidit animi fortitudinem, quando ferro, & igni sapius in eum grafabatur chirurgus. Interim enim peccatoriosolvebat globulos, & subinde auditus est dicere: *Nunc demum scio, quàm suave sit pati.*

4. Hispali in Hisp. annò 1649. Gregorius de Arrogo, Coadjutor. Postquam annos 44. in corroganda pro Hispalensi Domo Professa eleemosyna insumpsit, occubuit in obsequio pestiferorum, duplicis charitatis laureâ donatus.

XIV. MAJI.

1. **A**nnò 1544. dedit S. Xaverius Tuturino epistolam ad P. Mansillam, quâ monet; ut patienter ferat & mores, & errores illius gentis, nec frangatur mole occurrentium negotiorum. *Etiam atque etiam, inquit, oro te: nè stoma-*
L 4 *mache;*

macheris miseræ isti genti, quocumque illa vel errore, vel lapsu, bilem irriteruam. Scio esse molestissimam interpellationem avocantium à negotio, in quorotus sis, ad sua, quæ unice spectant, comoda. Sed & istas importunitates concoque, sereno perfans animo, & occupationibus se undique oggerentibus te placidè commodans. Deo Domino nostro multas gratias debes, & referas, censeo: quòd te ibi posuit, ubi, nè volenti quidem orio esse liceat. *Epist. nov. lib. 1. epist. 7.*

2. In Gallia annò 1610. funestissimo casu sublatus est Henricus IV. Rex. Magni nomine meritò honoratus, beneficentiâ erga Societatem aeternum memorandus. A sicario mentis impotè cultro percussus in rheda, cum per urbem Parisiensem veheretur, maximo Galliæ, & Societatis luctu confestim decessit. Ex decreto jam antè edito, quo contestari voluit suum in Societatem cordatum animum, cor optimi Regis Flexiam in antribus delatum est, & in templo Collegii ab ipso regiè fundati, tumulatum. *Spondan. ad annum 1610. num. 3.*

3. Potami in Calabria annò 1652. iuratum

ratum testimonium deposuit, & promissum Sacrificium fieri curavit voti reus. Laurentius Manna: quòd à lethali paroxyfimo febris cum pleuritide, per S. Xaverium fuerit liberatus, & statim à voto concepto integræ sanitati restitutus. *Ex libello Miracul. Potamiens. pag. 14. num. 19.* Alii quoque duo jurati professi sunt eodem die, sanitatem miraculo sibi restitutam ab eodem Divo Apostolo. *Ibidem pag. 15. & 16.*

Eodem die abierunt.

4. Ulyssipone in Lusitania annò 1563. P. Gonsalvus Vaz de Mello, Lusitanus, eloquentiâ sacrâ præitans, & efficax, præfertim ad impellendos Auditores in claustra Religiosa. Præter alios religiosos Ordines, ad Societatem impulit triginta duos spatio dierum triginta. Missionem quandam cum obiret, precèsque ad Deiparam Virg. funderet: meruit eandem habere itineris comitem Vidit eam, & Socius, æquis passibus in sublimi procedentem cum P. Gonsalvo.

5. Hispali in Hispania, annò 1578. P. Joannes Altobodus, ex Mauris oriundus Grana-

Granatæ. Totus incubuit, Apostolicò planè zelò, in conversionem gentis suæ, spretis omnibus periculis, & adhibitis omnibus sibi possibilibus mediis admirandâ efficacîâ. Illius instructioni passim committebant Magistratus plectendos reos, Parochi pueros, & rudes, Tribunal S. Inquisitionis obstinatissimos apostatas, hæreticos, & infideles. Quamvis verò ipse intrepidus caput suum objiceret quibusvis periculis: Deo incolumitas ejus curæ fuit. Eductus aliquando media nocte è Collegio à Mauris in ejus necem conjuratis, tanquàm adjuvandum moribundum; cum pervenisset ad locum secretum ejus neci destinatum: subitò à consternatis divinitus, & diffugientibus Mauris relictus est. Dum ergo Collegium repetit, audit ex obscura valle gemitus hominis moribundi. Accurrit, Maurum reperit in agone positum, poenitentiam persuadet, & mox ad cælum transmittit expiatum. Maurus alter reprehensus à Patre ob fœda colloquia narium mutilationem ei minatus est, nî facesseret, sed sequenti die coortâ rixâ, naribus propriis est truncatus.

Tanner in Soc. Apost. Imit.

6. To;

6. Tolosæ in Gallia annò 1636. P. Joannes Arnoux, seu Arnulphus, Gallus, Ludovici XIII. Ecclesiastes, & Confessorius religiosissimus. Testatus de illo est Cardinalis Ubaldinus coram P. Aloysio Albritio: se, cum in Gallia Nuncii Apostolici officio fungeretur, neminem novisse, cui plus isthuc deberet Ecclesia Parisiis, Gratianopoli, & Tolosæ, quàm P. Arnulpho. Pro Societate quoque multa præclarè ab illo perfecta, sive cum Domiciliis, sive cum Provinciæ præfesset.

XV. MAJI.

1. **A** Nnò 1544. Venerabilis PP. Carthusianorum Ordo, datis ad S. P. Ignatium literis, Societatem impensè extollit, eique meritorum suorum omnium participationem concedit: ut Societas tantò efficacius procedat in promovenda Dei gloria, & animarum salute. Literas recitat Orlandinus *part. I. Hist. Soc. lib. 4. num. 107.*

2. Annò 1605. Paulus V. antea Camillus Burghesius, creatus est Pontifex Summus: quem rerum agendarum magnus

Granatæ. Totus incubuit, Apostolicò planè zelò, in conversionem gentis suæ, spretis omnibus periculis, & adhibitis omnibus sibi possibilibus mediis admirandâ efficacîâ. Illius instructioni passim committebant Magistratus plectendos reos, Parochi pueros, & rudes, Tribunal S. Inquisitionis obstinatissimos apostatas, hæreticos, & infideles. Quamvis verò ipse intrepidus caput suum objiceret quibusvis periculis: Deo incolumitas ejus curâ fuit. Eductus aliquando media nocte è Collegio à Mauris in ejus necem conjuratis, tanquàm adjuvandum moribundum; cum pervenisset ad locum secretum ejus neci destinatum: subito à consternatis divinitus, & diffugientibus Mauris relictus est. Dum ergo Collegium repetit, audit ex obscura valle gemitus hominis moribundi. Accurrit, Maurum reperit in agone positum, poenitentiam persuadet, & mox ad cælum transmittit expiatum. Maurus alter reprehensus à Patre ob fœda colloquia narium mutilationem ei minatus est, nî facesseret, sed sequenti die coortâ rixâ, naribus propriis est truncatus. *Tanner in Soc. Apost. Imit.*

6. To;

6. Tolosæ in Gallia annò 1636. P. Joannes Arnoux, seu Arnulphus, Gallus, Ludovici XIII. Ecclesiastes, & Confessorius religiosissimus. Testatus de illo est Cardinalis Ubalinus coram P. Aloysio Albritio: se, cum in Gallia Nuncii Apostolici officio fungeretur, neminem novisse, cui plus isthuc deberet Ecclesia Parisiis, Gratianopoli, & Tolosæ, quàm P. Arnulpho. Pro Societate quoque multa præclarè ab illo perfecta, sive cum Domiciliis, sive cum Provinciâ præfisset.

XV. MAJI.

1. **A** Nnò 1544. Venerabilis PP. Carthusianorum Ordo, datis ad S. P. Ignatium literis, Societatem impensè extollit, eique meritorum suorum omnium participationem concedit: ut Societas tantò efficacius procedat in promovenda Dei gloria, & animarum salute. Literas recitat Orlandinus *part. I. Hist. Soc. lib. 4. num. 107.*

2. Annò 1605. Paulus V. antea Camillus Burghesius, creatus est Pontifex Summus: quem rerum agendarum magnus

nus usus, zelus honoris Dei, & Ecclesiasticæ libertatis, singularis morum, comitas, & integritas cum insigni in omnes beneficentia egregiè commendabant. Opportunissimus accidit idem litigantibus de Auxiliis Gratia: : cuius causæ, & plenam habuit cognitionem, utpotè qui concertationibus sub Clemente VIII. habitis plerumque interfuera; & acri pollebat iudicio, atque inflexibili aequitate animi, ad eò, ut pro hac finiendâ lite, vocatus ad tantæ dignitatis apicem divinitus videretur. Tria præstitit in hac causa pro parte Societatis. 1. Quòd non præcipitarit decretoriam sententiam, sed non paucis adhuc concertationibus locum dedit. 2. Quòd Prædeterminationes physicas in Examen adduxerit. 3. Quòd finem altercationibus tandem imposuerit, permissa Molina, & libro ejus omni indemnitate. Prodidit & multis aliis argumentis propensissimum in Societatem affectum Pontifex Optimus. *Spondanus ad annum 1605. El. uther. hist. de Auxil. lib. 6. c. 1.*

Eodem die obierunt.

3. In Æthiopia, annò 1597. P. Franciscus

ciscus Lupius, Lusitanus, Patris Andreae Oviedi Æthiopiæ Patriarchæ socius, & laborum confors per ipsos 29. annos Lupii virtutem primis quibusque heroibus æquari posse, concors erat sententia Catholicorum. Corpus ad laceram tantum pellem, & ossa redegerat per inedia, & verbera perpetua. Omnia, quæ habuit, dedit pauperibus, etiam pallium, exemplo S. Martini discissum. Et quia isthic indecorum non est sinè tunica superiore, internâ tantum subuculâ uti, tunicam quoque divisit in plures. Lectus illi nudum solum erat: nam, & saccum ad eum usum sibi datum, ægro humi cubanti donavit. Sed Deus tam nudè pauperem, non semel inter orandum, & sacrificandum, caelesti luce vestivit, & solis instar splendere fecit. Mortem post biennium à se optendam, & post annum à morte sua adfuturum alium, qui in illis terris sacraministraret, ex vero prædixit.

4. Augusta in Germania, annò 1623. P. Gregorius Roseffius, Germanus. P. Petri Canissi in Cathedra Viennensi successor, & in concionandi virtute suppar. Pleraque Societatis domicilia per Germaniam

niam nascentia singulari sua industria juvit: Romam quinquies à Provincia sua missus. Hæreticorum manubiis gloriosus, cum ad metam pervenisset, morbi doloribus orandi studium pro antidoto habuit, illa identidem ingeminans verba: *Da Domine patientiam, & auge dolorem.*

5. In Collegio Pacis Provinciæ Peruanæ, annò 1614. P. Gabriel de Bacza. Hispanus, laboribus Indicis per ipsos 42. annos maximo fructu exantlatis clarus. Oratio ejus ita ardebat: ut subinde panis frigidâ madidis pectus refrigerari debuerit. Perpetuò ciliciò, & cruce aculeis ferreis aspera virginitatem suam armabat. Non raro illi Deus cordium secreta aperiebat. Exequias ejus omnes Ordines Religiosorum celebrârunt; mendici celebrato fenaculo constituerunt: Benefactori suo eximio gratitudinem testari novendialibus sacrificiis omnium ære procuratis.

6. Horodeci in Lituania, annò 1657. P. Simon Maffon, Lituanus. Societatem quàm ardentem expetiit, tam liberaliter juvit opulento patrimonio sue. In Missione Horodecensi, quam Apostolico spiritu obibat, à Schismaticis, & hæreticis Confacis

facis comprehensus, clavis ferreis per coxendices adactis, tabulæ affligitur, affixi nervi ex collo extrahuntur, corpus crudeliter flagris conciditur, demum caput amputatur. *Ex Annuis.*

XVI. MAJI.

1. **A** Nnò 1650. RR. PP. Carmelitæ Discalceati, in Conventu Generali Romæ celebrato egregium dederunt testimonium suæ erga Societatem benevolentia: quando communi decreto damnârunt plagii, & malæ fidei auctorem, qui in quadam editione vitæ S. Theresiæ V. omisit omnia, quæ ab ipsa dicta, vel scripta sunt in commendationem Societatis. Accepimus, inquit, scripta S. Matris nostræ Theresiæ edita esse truncata, quoad illa omnia, quæ spectant Societatem Jesu, ita ut, cum & in manuscriptis Codicibus plerisque; & in plerisque Exemplaribus pridem editis, ac in ipsomet S. Matris contextu originali, omnia illa, quæ notantur in libro, cui titulus Gloria S. Ignatii (*Compositus à P. Nicolao Lancicio S. J.*) exarata inveniantur: tamen in ea editione, de qua dictum est, omnia fuerunt.

fuerint erasa. Hanc infidelitatem editionis, non tam Societati Jesu, quàm S. Marti injuriosam, omnino improbamus, & à nobis non esse profectam testamur: quin imò, si quis ex Ordine nostro deprehenderetur tale quid admisisse, aut fieri curasse, impunitum non debere esse decernimus. Ipsam quoque editionem truncatam in usum nostrorum esse prohibemus. Propositionem hanc Capitulo nostro Generali propositam, & per acclamationem omnium approbatam testamur. Die 16. Maji, 1650. P. Franciscus à S. Sacramento, Præpositus Generalis. *Bart in vita S. Ign. lib. 2. n. 47.*

2. In Italia annò 1564. cùm P. Christophorus Rodericius, vir Apostolicus accepta à SS. Quæstoribus, & Episcopis potestate, varias lustrat Diœceses, & à Vvaldensium ac Lutheranorum erroribus purgat, dignus habitus est, qui Apostolorum exemplo pro JESU nomine, & animarum salute contumeliam aliquam pateretur. Comprehenfus enim à Neapolitani Proregis, malè informati, satellitibus, ducebatur ad ejusdem tribunal. In itinere ubi devenerunt ad urbem S. Severi. Pater sicutif-

tientissimus opprobrii, & crucis, ferio rogavit satellites, ut vincula sibi injicerent, vinculumque de more traderent Præfecto urbis. Sed plus ab illis expertus est humanitatis, quàm cruditatis. A Præfecto quoque, & ipso humaniter exceptus, re intellecta, honorificè dimissus est. *sacchin. part. 2. hist. soc. lib. 8. num. 44.*

Eodem die obierunt.

3. Forlivii in Italia annò 1617. P. Joannis Dionysius, Italus, pietatis officii tam ad dictus, ut ferè in templo habitaret. Lingua illi verborum parca, oculi semper modesti, cor præsentis Dei cogitatione collectum. De Virg. Deipara, & S. Ignatio ità loquebatur, ut compluribus fiderit: ipsos illum suo conspectu dignatos fuisse. Episcopus Forlivienlis à moriente, licet agre, benedictionem extorsit. Ubi autem mortuum audit, humi prostratus, fronte in terram demissa misericordiam Dei per P. Joannis merita imploravit: quam non pauci in variis necessitatibus se consecutos sunt fassi; alii futura sibi ex vero prædicta retulerunt.

4. Brunsbergæ in Prussia annò 1650.

M

P. Si.

P. Simon Berent, Prutenus, vir veteris ævi, & sacris Missionibus, quæ per aulas, quæ alibi exercendis præstans. Non neminem gravibus vitiis intricatum divina Bonitas ad P. Simonem direxit, a quo expectaretur, & conscientiæ tranquillitatem consequeretur. Curru verso misere allisus, contractis sex ossibus, fortissimæ patientiæ egregium documentum dedit.

3. Placentiæ in Italia annò 1621. Egidius Claromontius, Italus, Scholasticus, à teneris perpetuo patiendi desiderio ardens. Quem vitæ statum esset amplexurus, prodidit puerulus: quando cum aliis domesticis, more consueto, Litanias de Omnibus Sanctis recitans, semper addidit: *sancte Ignati ora pro nobis*; quamvis nec de S. Ignatio, nec de Societate, quidquam adhuc audivisset. In tyrocinio coram aliis Novitiis rogatus à Magistro Novitiorum, quoties eo die voluntatem suam mortificasset? Rubore suffusus, recensuit Rosarii globulos, quibus notaverat eos actus, dixitque: duo de vigesies id factum. Desiderii sanguinem fundendi pro Christo aliquatenus se compotem factum gavisus est, quando effluvio sanguinis per

nares se extingui sensit. Compatientibus reponebat: *Sinite sanguinem meum exire: Deus illum sic vult habere. Sit benedictus.*

6. Hac die annò 1637. P. Andreas Bobola claro genere in Polonia ortus, vitæ Apostolicæ cursum, dato gloriôsè pro Christo sanguine terminavit, indefessio viginti annorum labore, & infatigabili dilatandæ fidei zelo Pinescensis Apostoli nomen promeritus. Totam eo anno Regionem Cosaci Schismatici devastabant, ac sacrorum stragem, necem Sacerdotum in suis numerabant victoriis; cum in istos immanes lupos Pater Bobola, tanquam innocens agnus incidit; læti deprensâ, quam instar multarum censebant, prædâ, irruunt, ac minis atrocibus percellere conantur, ut Catholicam ejuret fidem. Minis inanibus addunt verbera, & spoliatum vestibus, alligatumque palo flagris crudelium in modum lacerant, evellunt ungues, dentes excutiunt, cutem manibus detrahunt. Ubi nihil tot cruciatibus proficere se vident, ad vicinum oppidum Janoviam inter duos equites, & reperitos bipennis ictus pertrahunt. Illic carnificinam priorem redintegrant: inaudita rabie oculos

exsculpunt, aures, narèsque rescindunt, cumque tot suppliciiis fidem ab invictopectore non possent avellere, saltèm suavissima JESU, & MARIE nomina, quæ appellare non cessabat, tentant abrumpere avulsâ linguâ. Iis implorandis, post acceptam in capite geminum vulnus, immortalus est. Quàm pretiosa in conspectu Domini fuerit vita, & mors Patris Andrea, declârarunt continua illustria prodigia, quorum centum & sex rite literis sunt consignata, & pleraque studio, atque Authoritate Alexandri Vvyhowski Luceorientis Episcopi recognita, approbata, juratisque testimoniis confirmata. Iisdem cumulum, & fidem addit corpus labis omnis, & corruptionis expers; quod ornatiore tumulo compositum, novis indies miraculis celebratur.

7. Hispali P. Antonius Cordesius 1601. Hoc anno gravissima pestis Hispaniam depopulata Hispalim corripuit immanitate tanta, ut paucis mensibus hominum triginta millia consumpserit, non sibi temperavit Cordesius, quin egregiam deposceret provinciam, quamvis annum agere octogesimum tertium, vixque mo-

liri

liri gradum, senio tardante, posset. Instanti concessum fuit, ut sederet in templo, audiendis, qui peccata confiterentur, agris: quorum pestifer halitus victum brevi, seu potius victorem hoc die oppressit. Hujus præclaræ mortis præmio dignum se jam præbuerat Gandiæ, cum ante paucos annos ibi pestilentia defaviret. Sociis per urbem latè sparsis, nullum ipse sibi delegerat locum, ut ubique adesset. Vicos pro more obeuntri lacrymabilis pueri gemitus ad aures accidit. Domum, unde vox oriebatur, obseratam cernens, per fenestram assilit; videt infantem peste tactam, cujus ad latera mortui pater, & mater jacebant. Tollit parvulam ovem in humeros, & foeminæ prætereuntis, ac filiolum lactantis, sinu reponit, orans, ut etiam hanc educaret, cohorruiit mulier, & egòne, inquit, alere istam possim? Quid vir meus dicet, cum hanc pestem ædibus nostris inferam? Cui pater, arcano instinctu motus, & puellam brevè salvam, & universam ipsius familiam incolumem, si hanc reciperet fore promittit. Promissa coelum fanxit. Aliquando nobilis matronæ, sibi ac filiis suis fame confectis opem

M 3

implo.

imploranti, partem non modicam paratae
coenae ferri iussit, ac reversus in cubicu-
lum, trecentos aureos nummos in men-
sula numeratos reperit. Nostris per an-
nos amplius 40. praefuit.

XVII. MAJI.

1. **R**ecenter creatum Pontificem Ma-
ximum, annò 1572. Gregorium
XIII. reverentię gratiã convenit P. Hiero-
nymus Natalis, Vicarius Generalis, petit-
que humiliter: ut sua Sanctitas operã So-
cietatis uti, & ejus Institutum gratiose
confirmare dignaretur, atque in integrum
restituere. Quamvis enim ejus Prædeces-
sor B. Pius V. non solum benevolentissi-
mum, sed etiam beneficentissimum se
exhibuerit Societati: quia tamen alterius
Ordinis disciplinam à juventute imbibe-
rat, chorum in eam induxit (quamvis si-
nè cantu, & scholasticis ab eo exceptis)
& vota simplicia, quæ post biennium ty-
rocini emittuntur, non probavit, con-
stituitque, ut nullus Religiosorum ordina-
retur, nisi Professione solemnī facta, Na-
talis contra copioso, solidòque scripto
demonstravit: quàm inconveniens esse So-
cietata.

cietati chorus; quàm convenientia, &
nemini injuriosa, Vota simplicia. Pon-
tifex negotium cognoscendum commisit
Cardinali Borromæo, qui adhibitis tri-
bus aliis præcipuorum Cardinalium, cum
rem totam ferò discussisset, ex sua & il-
lorum sententia pronunciavit: nihil vide-
ri innovandum circa institutum Socie-
tatis, à Paulo III. Julio III. & Concilio Tri-
dentino confirmatum, & ipso usu præ-
clarèque gestis roboratum. Gregorius er-
go Societati restituit Jura sua tantorum
virorum judicio ornata, & Borromai
sanctitate commendata: & sic abrogatus
est chorus, vota simplicia retenta, &
susceptio sacrorum Ordinum permissa an-
te solemnem professionem. *Sacchin. p. 3.
hist. Soc. lib. 8. n. 11. & seqq.*

Eodem die obierunt.

2. Jaroslaviae in Polonia, annò 1647:
P. Albertus Vviglocki, Polonus. Cum
Ecclesiasten ageret, nullam instituebat,
adornabaturque concionem, quam non
condiret aliquo Deiparæ V. encomio. Per
omnem vitam è collo gestabat effigiem
geminam, alteram Christi Patientis, al-
teram

teram Virginis Matris condolentis. Hinc illi nata filialis erga illam fiducia, quam declaravit coortum Præmisiæ incendium. Cum enim ingens flammarum globus è civitate ardente deferretur ad Collegium: P. Albertus arreptam Deiparæ statuam flammis opposuit, Sociosque jussit esse securos. Et præstitit Virgo indemne Collegium, flammis repente averlis.

3. Romæ annò 1658. Jacobus Goffeti, Italus, Coadjutor; quem P. Murius Vittellefcus, Præpositus Generalis Angelum Custodem Domûs Professe Romanæ appellabat. Omnium testimonio nihil notatum in illo reprehensione dignum; omnia non vulgarem laudem promerita. Callosæ manus in fabro murario indefesso, summa in vestibus cubiculòque pauperas, continuus orationis cum labore nexus, humilis, & promptissima obedientia, ardens erga Ven. Sacramentum Eucharistiæ pietas conciliârunt ei elogium Viri admirabilis, & absoluti Fratrum Coadjutorum exempli.

4. Ibidem annò 1606. P. Nicolaus Orlandinus, Italus, primus Historiæ Societatis Scriptor; quam elegans stylo, tam can-

candidus ingenio, & moribus suavibus. Vix ad medium partis primæ pertigerat, cum sensit se viribus, & valetudine destitui, quâ semper utebatur tenui. Desperabant Socii de prosecutione operis: at historicus confidebat S. Patrem, cujus gesta scribebat, nullo modo admissurum, ut opus maneret infectum. Nec fefellit eum fiducia. Brevi redierunt vires, & repetitus est labor, qui cum ad metam feliciter pervenisset, rediit languor, & quies æterna. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

XVIII. MAJI.

1. **A** Nnò 1653. Neapoli in Sacello S. Xaverii, quod est in templo Domûs Professorum Societatis, S. Xaverii coram Deipara Virgine flectentis imago visa est oculos nunc sursum erectos, nunc deorsum dejectos habere, ac vultu velut mortuali mœrorem præ se ferre. Alius in ejusdem fronte collucentem stellam quandam, alii alia videre: de quibus longum testium quorundam juratorum catalogum se vidisse restatur Nadasi in *Indice memoriali*.

2. Apa=

2. Apamiis in Gallia, annò 1561. tanto studio pro re Catholica contenderat P. Joannes Pelletarius: ut gravi agritudine prostratus jaceret. Advolavit autem hoc die ingens armorum hæreticorum turma, & semivivum Dei famulum, lecto extractum abripuit in oppidum vicinum, coniecitque in vincula. Sed etiam ibi verbum Dei non fuit alligatum. Multis, à quibus invasebatur, saluti fuit Pelletarius; quibusdam etiam Catholicis Presbyteris doctrinam de Sacramentis explicabat: donec à Tolosatibus in urbem traductus est, ubi securior ab hæreticorum insidiis esset. *Sacchin. p. 2. l. 5. n. 187.*

3. Romæ tyrocinium Societatis, annò 1570. tandem ingressus est Franciscus Bencius, Italus: qui Romanum Collegium Musarum suarum elegantiam eximie ornavit. Vocatio ejus ad Societatem fuit non vulgaris. Quam primum scholas nostras est ingressus, & cum nostris agere coepit, subiit mentem ea cogitatio: *Et tu de illis eris*, vellicabatque identidem animum. Sed ille se ad curas alias transferebat, atque ut remotior à Jesuitis esset, ad publicum urbis gymnasium divertit. Sed
durum

durum illi fuit contra stimulum calcitrare; quidquid Franciscus ageret, pungebat ille conscientiam, sed vulnus dissimulabat iste; donec post mortem matris mœrore obrutus, cogitaret; quid, unde, solatii deinceps habere posset? Inter hæc objicit se illi Christus è cruce pendens, à quo dum supplex opem petit, agnoscit per lumen interius, quid Christus à se desideret: totum proinde se illi offert & tradit. Sed mox recurrentibus terrenis illecebris tepescit, & aliò abstrahitur. Objecit Christus alias, & alias species, quibus hominem ad Statum religiosum trahebat: verum ille ita Christum volebat sequi, ut mundam non desereret. Tenuit visio unius circiter horæ spatium; nec tamen, nisi post dies plures, plenam victoriam potitus est Christus, compensavitque deinceps cumulatè Franciscus, quod Obedientia defuit promptitudini. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annò 1597. P. Joannes Paulus Navarola, Italus, magna indole, & excellenti virtute vir. Inter conferta occupationum agmina ita agebat, sibi & Deo præ-

præfens, ac si factis ipsis ingeminaret illud Prophetæ: *Vixit Dominus, in cujus conspectu ego sto hodie* Hinc illi nata ea animi æquitas, morumque compositio: ut nemo unquam in eo notaverit aliquod commoti animi indicium.

5. Cæsaraugustæ in Hispania, annô 1617. Joannes Martinus, Hispanus, Coadjutor, celebratus ut omnium virtutum Coadjutori religioso propriarum imago absoluta. Instrumentum erat universale Moderatorum ad omnia temporalia munia ex voto exercenda. Pretiosam illi mortem detulit indefessa charitas, quâ die nocturne incubuit nostrorum agrorum obsequiis, optans impendi, & superimpendi fervorem Dei saluti.

6. Monteregii in Hispania annô 1575. P. Petrus Cuebas, Hispanus, ut compendio ad perfectionem religiosam eluctaretur, ad apicem charitatis contendit, devovendo se pestiferorum curæ: cui hoc die gloriose est immortalis. Socium ejusdem gloriæ habuit ibidem P. Thomam Ordunam,

XIX. MAJI.

1. A Nnô 1585. P. Claudius Aquaviva Prapositus Generalis epistolam dedit ad Patres Fratresque Societatis *de studio perfectionis, & charitate fraternâ.* Assiduam Perfectionis religiosæ studium commendat ex eo: tum quod sentiunt, & in dies relabamur in veteres imperfectiones, nisi continuo connitamus ad perfectiora; tum quod vitia olim contracta, etiam postquam falce professionis religiosæ præcisa sunt, reliquerint radices, ac velut semina quædam, quæ successu temporis repullulant, & nascentes nasque virtutes opprimunt. Suggestit deinde media duo plurimum facientia ad progressum felicem in perfectione. Primum est Charitas fraterna: cujus beneficio plurima evitantur vitia, præsertim quæ ex spiritu nationali oriri solent, & alter alterum excitat, juvatque in exercitio virtutum. Alterum est singularis quædam pietatis, ac devotio erga Deiparam Virg. Dominam, & Matrem nostram: quæ pro ea, quâ pollet apud Filium autoritate; facile nos juva-

præfens, ac si factis ipsis ingeminaret illud Prophetæ: *Vixit Dominus, in cujus conspectu ego sto hodie* Hinc illi nata ea animi æquitas, morumque compositio: ut nemo unquam in eo notaverit aliquod commoti animi indicium.

5. Cæsaraugustæ in Hispania, annô 1617. Joannes Martinus, Hispanus, Coadjutor, celebratus ut omnium virtutum Coadjutori religioso propriarum imago absoluta. Instrumentum erat universale Moderatorum ad omnia temporalia munia ex voto exercenda. Pretiosam illi mortem detulit indefessa charitas, quâ die nocturne incubuit nostrorum agrorum obsequiis, optans impendi, & superimpendi fervorem Dei saluti.

6. Monteregii in Hispania annô 1575. P. Petrus Cuebas, Hispanus, ut compendioso ad perfectionem religiosam eluctaretur, ad apicem charitatis contendit, devovendo se pestiferorum curæ: cui hoc die gloriose est immortalis. Socium ejusdem gloriæ habuit ibidem P. Thomam Ordunam,

XIX. MAJI.

1. A Nnô 1585. P. Claudius Aquaviva Prapositus Generalis epistolam dedit ad Patres Fratresque Societatis *de studio perfectionis, & charitate fraterna.* Assiduam Perfectionis religiosæ studium commendat ex eo: tum quod sentiunt, & in dies relabamur in veteres imperfectiones, nisi continuo connitamus ad perfectiora; tum quod vitia olim contracta, etiam postquam falce professionis religiosæ præcisa sunt, reliquerint radices, ac velut semina quædam, quæ successu temporis repullulant, & nascentes nasque virtutes opprimunt. Suggestit deinde media duo plurimum facientia ad progressum felicem in perfectione. Primum est Charitas fraterna: cujus beneficio plurima evitantur vitia, præsertim quæ ex spiritu nationali oriri solent, & alter alterum excitat, juvatque in exercitio virtutum. Alterum est singularis quædam pietatis, ac devotio erga Deiparam Virg. Dominam, & Matrem nostram: quæ pro ea, quæ pollet apud Filium autoritate, facile nos juva-

juvare potest, & in vitiis evitandis, & in virtutibus comparandis. *Est epistola III. inter epist. P. Claudii.*

2. Ad Socios Lusitanos annò 1551. literas dedit S. Borgia plenissimas heroico sui conrempitu. Quas ita conclusit: Hæc loquor in Christo Charissimi, quo misereamini vestri fratris, tantòque enixius rogetis pro eo Dominum: ut velit ita minimum esse, ut adnumeretur in minimis regni cœlorum. Subscripsit: *Franciscus peccator.* Quod etiam in aliis literis observavit, quoad à S. Ignatio admonitus fuit: ut communi stylo se accommodaret. *Sacchi. p. 3. lib. 8. num. 102.*

Eodem die obierunt.

3. Granatæ in Hispania, annò 1610. P. Thomas Sanchez, Hispanus, celebre inter Theologos Morales nomen: imò Clementis VIII. & communi Doctorum sententia princeps eorum, qui de Matrimonio scripserunt. Theologiam Moralem illustravit Tomis VII. Cum ab ingressu in Societatem arceretur lingua balbutiente: supplex procidit coram Icone Virginis Deiparæ, ut hoc amoliretur impe-

di-

dimentum; negavitque se inde pedem relaturum, nisi eo amoto. Annuit benignissima Mater piæ obstinationi, & Thomas in Societatem admissus, dubium reliquit: doctiorne fuerit, an sanctior? Debilis semper usus valetudine, in studia tamen literaria decem quotidie, duodecimve horas contentè incumbere jejunos, non nisi semel sub noctem refici solitus cibovili modicòque. Quater in hebdomade pane tantum vesceretur, & oleribus; per Quadragesimam, & Adventum nihil præter legumina, & fructus aridos adhibebat. De qua vivendi severitate nihil unquam remittebat, homo vitæ innocentissimæ, & summis quibusque virtutibus ornata. Funus honestârunt Illustrissimus Archiepiscopus, Senatus regius, Nobilitas universa, Religiosi Ordines, & populus innumerus.

4. Madriti in Hisp. annò 1578. Didacus Mendoza Coadjutor, à P. Araosio ad cæcæ obedientiæ normam egregiè excultus, apertis in extremo agone oculis cùm cerneret invisentem se Deiparam V. *Feliciter, ajebar, advenis ò Domina mea, Domini mei ac Misericordiæ Mater. Unde mihi hoc?*
unde

unde benignitas tanta? Dicit, & vixit.

5. Petrocoricis in Gallia, annò 1596. P. Franciscus Bordeusius, Gallus. Cùm frater ipse germanus Societatem cum tribus filiis ingressus, post vitam insigni religione actam obiisset, P. Franciscus post dies aliquot sepulchrum ipsius accessit, rogavitque supplex Deum, ut felici morte fratri brevi jungeretur in Cœlo. Sequenti die inter sacrificandum visus sibi est cœlitus audire vocem: *Exaudita est oratio tua.* Ergo ad mortem imminentem omnibus, quibus poterat, industriis sese comparavit, & post paucos dies fratri junctus est; testatus in extremis: nullum diem sibi esse elapsam absque meditatione de morte.

XX. MAJI.

1. S. P. Ignatius, annò 1521. hoc die, qui secundus erat festi Pentecostes, dum contra Gallorum impressionem, capta civitate Pampelona, quæ regni Navarrae Metropolis est, arcem fortissimè defendit, felici vulnere contractâ tibiâ, non tam prostratus, quàm ad novum genus

nus militiæ sub vexillo Jesu Nominis erectus est. Quantos ad novam hanc militiam attulerit animos, vel inde patet: quòd, cùm ossa tibiæ contractæ malè composita à chirurgo castrensi deformem claudicationem minarentur, quamvis jam coaluissent, iterum voluerit confringi tibiâ, & immanem illam carnificinam tam constanter sustinuerit: ut sensum aliquem doloris, nec voce, nec vultu sit testatus. Quæ animi magnitudo virum prodidit maximè idoneum cum ad agenda fortia, & ferenda durissima pro nomine JESU, & animarum salute (roborante gratia divina) quivè olim Ducem ageret validissimi exercitûs, militaturi contra gentes, hæreticos, & ipsas aëreas potestates. *Bartoli in vita lib. 1. n. 3. & 4. Orland. hist. Soc. p. 1. l. 1. n. 10.*

2. P. Claudius Aquaviva Gen. hoc die obrulit Card. Madruio Propositiones V. quibus doctrina PP. Prædicatorum de Auxillis Gratia differerebat doctrina Societatis in materia eadè. Cardo differentia erat Prædeterminatio physica. Post triduum etiam PP. Prædicatorum obtulerunt eidem Cardinali Propositiones V. quibus cense-

Pars. 2.

N

bant

bant doctrinam Societatis differre fundamentaliter à doctrina ipsorum. Madru-
tius Propositiones PP. Prædicatorum tradidit expendendas nostris Theologis, & vicissim nostras Theologis Prædicatorum. Nostri expensis illis, expressius 28. Maji sententiam suam de efficacia gratiæ declaratam, scripto tradiderunt Card. Madru-
tio. *Elenb. hist. d: Auxil. lib. 3. cap. 10.*

Eodem die obierunt.

3. Gorgonæ in Æthiopia, annò 1622. P. Petrus Paes, Hispanus. Incredibile est, quantas sibi arumnas, contumelias, carceres, catenas, damnationem ad remos sit perpeßus, dum Æthiopes illos dealbare studet. Evocatus tandem ad reconciliandum Ecclesiæ Romanæ Imperatorem ipsum, Sultranum Segnedum, decem dierum iter in summis caloribus pedes, ac ferè jejunos, ingressus est, & absolvit. Confecto feliciter negotio, viribus per iter fractis, quievit in Domino maximo Sultani lectu; qui ejus morte audita, non solum pullam induit vestem, sed veris, & uberrimis lacrymis flevit magistrum, & patrem suum, expansis ante sepulchrum
bra,

brachiis, nec ullo cibo vel alio solatio admissio.

4. Granatæ in Hisp. annò 1607. Joannes Sevilla Coadjutor, constantiâ in pendenda Societate, & dissimulatione linguæ Latinæ memorabilis. Ut ad Societatem admitteretur, tres hyemali tempore noctes ad limina domûs nostræ perstitit immobilis, obfirmato animo, inde non recedendi, nisi intrâ domum admissus. Compos voti tandem factus, quamvis idiomatis Latini satis esset peritus, imò Sacrorum Canonum studio biennium impendisset, minoribusque Ordinibus esset initiatus, induci nunquam potuit, ut studia prosequeretur: quin potiùs annis duobus supra quinquaginta ita vixit, ut nè minimum vestigium Latini sermonis prodiderit.

5. Monguntia in Germania, annò 1609. P. Nicolaus Serarius, Lotharingus, dives opum literariarum, & religiosarum. Incredibile est, quantum afficeretur carmini illi, quo Ecclesia claudit Psalmos: *Gloria Patri, & Filio, & spiritui sancto, &c.* Hoc illi privatim publicèque operum omnium principium erat, & finis. Hoc si cani-

audiret ornatius, gestire gaudio, & triumphare videbatur. Ad copiosiores omnigenae eruditionis thesauros congerendos insignem sibi comparavit praeter Latinam, Graecam, Hebraicam, & Syriacam linguarum notitiam. Edidit varia eruditionis, praesertim in S. Scripturam, & contra heterodoxos, Tomos sex praeter alios libros minores, ut merito Cardinalis Baronius Tomo 12. Annalium, ad annum 1126. appellavit Ecclesiae Germanicae lucis jubar. *Sorueil. in Bibl. Soc.*

XXI MAJI.

I. **A** Nno 1568. epistolam seu Breve dedit B. Pius V. Pontifex Maximus ad Salentinum Archiepiscopum Coloniensem, obnixè ipsi commendando Societatem, & ejus Collegium Colonienſe. Post insigne encomium Societatis concludit: Quapropter te hortamur, & rogamus, ut tua benignitate dictum Societatis Collegium amplectaris, protegas, atque defendas à quacunque contradictione, & molestia; ut pacificè possit in salutem adimarum, & Reipublicae utilitatem, in omnibus suis ministeriis, praecipue

puè in erudienda juventute, juxta laudabile Religionis suae institutum incumbere. Habebisque hujusmodi Collegium maxime commendatum, dabisque operam: ut quidquid necessarium fuerit ad suam sustentationem, habeat; in quo facies, quod dicta Societas meretur, & quod Nobis debes, ac reverentiae hujus Sanctae Sedis. *Gomez in Elog. Soc. p. 1. class. 1.*

Eodem die obierunt.

2. Lima in Peruvia anno 1612. P. Joannes Sebastianus Parricius, Hispanus. Nullius vanae gloriolae sensu tangebatur, dicebatque: *Hoc à vera Theologia esse quam maximè alienum.* Per annos 30. non nisi humi cubabat, pro culcitra usus pelle arietis. Antequàm concionem diceret, per horam culinæ ministeria obibat: post concionem Psalmos poenitentiales flexis genibus recitabat. Ter quotannis Exercitiis S. Patris se exercebat: ante mortem, quam praevidebat, & praedixit, dies 40. illis impendit. Nullam horam elabi sinebat, quin se introspiceret, an omnia ad majorem Dei gloriam direxisset. Quàm infensos, & infestos habuit demones, tam gratio-

tiolum, & faventem Deum, cujus virtute arcana, & futura revelabat, miraque operabatur. Dum oraret, visus est à terra sublimis: post mortem autem cœlesti gloria conspicuus.

3. Romæ annô 1670. P. Nicolaus Zucchi, Italus, magnus & felix ad miraculum usque Ecclesiastes, præsertim in concionibus extemporaneis, etiam ad Eminentissimos Auditores habitis, non minore fructu, quàm stupore. Cujus domini cœlitus sibi infusi non nescius, & de assistentia Spiritus Sancti. securus, credebatur necessitatem, seu præceptum sibi à Deo impostam prædicandi qualibet occasione, nullâ licet ad præmeditandum, vel saltem thema inveniendum datâ morulâ. Pauci intra annum stuebant dies, quibus non quinquies, sexies, aut septies dixisset ad populum uno eodemque die, stupentibus Sociis, aliam semper diversamque proferri concionem. Specialiter delectus fuit à Salvatore nostro (prout ex varia revelatione constat) ad excolendos ardentissimos sermonibus sacros Virginum Parthenones, in quibus prodigiosas faciebat animorum morumque mutationes.

nes. Fuit, quando Christus ipse peroranti de Passione sua totam suggessit concionem, ut nec unam periodum à se paratam, dixerit. Talentum hoc concionandi conservare, & augere studebat accuratissimo perfectionis religiosæ studio, præsertim orationis, & mortificationis; quamvis podagræ aliisque doloribus excrucietur. *Ex Tanner. de Apost. imit.*

XXII. MAJI.

1. **A** Nnô 1667. Alexander VII. Pont. Max. luctuosum Societati fecit hunc diem. Amisit enim in illo validum Protectorem, & gratiosum Promotorem. Restituit ipsam in ditionem Serenissimæ Reipub. Venetæ, quod Prædecessores ejus frustra tentârunt. Collegium Pœnitentiariorum S. Petri iterum Societati tradidit cum facultate eligendi Pœnitentiarios. *Constit. 59.* Derogavit *Constitutioni* Innocentii X. concessitque, ut Superiores finito officii triennio possint transire ad aliud simile officium sine interstitio, vel in eodem confirmari. *Constit. 137.* Vacantibus Exercitiis Spiritualibus S. Ignatii per dies

dies 10. vel 8. Indulgentiam plenariam concessit. Et pluribus propensi affectus argumentis benevolentiam suam testatam fecit. Unde grata Societas Sanctissimo, & Optimo Patri respondere studuit, indictis pro ejus incolumitate, & felici regimine Sacrificiis septem à singulis Sacerdotibus per orbem universum celebrandis præter preces offerendas à Fratribus.

Bullar. Comm. & Liber Suffragiorum Soc.

2. Prædictum Pœnitentiariorum S. Petri Collegium Societati consignavit B. Pius V. Pontifex Diplomate dato hoc die anno 1569. sicut in Lateranensi Basilica constituit Minoritas, ad S. Mariæ Majoris Prædicatores. Præter invidiam subeundam non pauca, nec levia occurrerunt Præposito Generali S. Borgiæ, & Afsistentibus. Sed consideratis omnibus perstitit in sententia B. Pontifex: & nequid inde caperet detrimenti Societas, Pœnitentiariorum prædictos non minus subjectos esse voluit Præposito suo Generali, & Provinciali, quàm sint manentes in aliis domiciliis Societatis. *Sacchin. pag. 3. lib. 6. n. 2.*

Eodem

Eodem die obierunt.

3. Nangasachi in Japonia annò 1617. P. Joannes Bapt. Maccadius, seu Tavora, Lusitanus, in odium fidei gladio cæsus, post toleratas carceris Omurani ærumnas accepto divinitus nuncio de morte postridiè oppetenda, intimis exultans gaudiis hyninum cecinit Ambrosianum, ajebatque tres in vita dies jucundissimos sibi illuxisse: primum eum, quo Societatem; alterum, quo carcerem fuisset ingressus; tertium verò, quo in tam bona causa moriendum esset. Casus est cum quodam ex Ordine S. Francisci Sacerdote; testatique sunt Neophyti, se in loco cædis sæpius conspexisse pulcherrima duo sidera mirum in modum nitentia.

4. In Æthiopia annò 1573. P. Gonzalus Cardoso, Lusitanus, in odium fidei, ut communis fama fuit, à sicariis peremptus in itinere: postquam nihil laboris, industria, & ærumnarum omisisset, ut monachos schismaticos ad unionem Ecclesiæ Romanæ adduceret. De morte imminente, cœlitus fuit edoctus.

5. Parmæ in Italia, anno 1630. P. Hia-

Hyacinthus Grillus, Italus, pretiosa morte decessit in obsequio pestiferorum. Prædiè, quam peste atilarerur, obviam habuit in ponte venerabilem quendam sennem cultu Sacerdotali, sed specie supra humanam, à quo audiit: Gratam esse Deo operam ipsius impensam agris, recepturum propediem præmium: quare ad extrema se compararet. Quibus dictis evanuit, & P. Hyacinthus paulò post pro mercede promissa abiit.

6. Herbipoli in Germania annò 1666. P. Gaspar Schorus, Germanus, religiosa pietate, Germano candore, tolerantia laborum insignis. Scientiis Mathematicis insigniter excultus, subtili ingenio, & practica manu easdem vicissim egregiè excoluit, editis compluribus ad eas illustrandas voluminibus: inter quæ *Physica curiosæ, Magia naturalis, & cursus Mathematicus*, omnium Mathematicarum disciplinarum encyclopædiam pari brevitate, & claritate comprehendens, plurimum honoris, etiam apud A catholicos, auctori suo conciliârunt. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

7. Romæ annò 1608. P. Joannes Bapt. Villalpandus, Hispanus, Matheseos,

&c

& Architecturæ scientiâ celebris. Magnum nomen sibi comparavit *Commentariis* editis copiosissimis in Prophetiam Ezechielis, & laboriosissima descriptione fabricæ Templi Salomonis. Socium laboris habuit Hieronymum Prado: sed ipse totius operis architectus fuit *primarius*. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

XXIII. MAJI.

I. **A** Nnò 1555. electus est in Pontificem Maximum Paulus IV. antè Joannes Petrus Carafa dictus, olim Archiepiscopus Theatinus, qui *Ordinem Clericorum Regularium*, quos *Theotinos* vocant, instituerat. Jam ante Pontificatum familiariter usus fuit S. Ignatio: timebatur tamen provecus in Pontificem, quòd Ignatius ex suis Sociis, & Theatinis noluisset constari unum Ordinem, prout optabat Carafa. Verùm S. Pater cum in Sacellum se tacitus recepisset, totamque rem commendâisset Dei Providentiæ; mox placido vultu, & animo perquam sedato egressus, sperare se dixit, fore, ut, qui metuebatur infensus, eum Societas experiretur

tur propitium. Spem confirmavit eventus. Nam cum ad pedis osculum renunciati Pontificis cum suis aliquor accessisset Ignatius, mirum quam amanter, quamque honorifice sit exceptus. Et alias nunquam passus est Paulus: ut Ignatius de genibus, ut moris est, secum ageret, aut aperto capite: sed secum inambulante per cubiculum, multis inspectantibus, & admirantibus, audiebat; ac supplici concedebar omnia, quæ pro Societate, vel Cæsare Ferdinando petebat. Societatem cum nominaret, passim cum adjecto, *Beata, vel Benedictam societatem* appellabat. *Orland. part. 1. hist. Soc. lib. 15. n. 5. Sacchin. part. 2. lib. 2.*

Eodem die obierunt.

2. Cracoviæ in Polonia annò 1615. P. Martinus Lascius, Polonus, industrius, & felix in convertendis hæreticis verbo, exemplo, & valida autoritate Cracovientem Senatam universam Catholicæ religioni adjunxit, authòrque fuit conditi decreti: quo ab ea dignitate arcerentur in futurum A catholici omnes. Primus 40. horarum supplicationem in Poloniam indu-

induxit: arcamque S. Nicolai, ad colligendam per Sodales misericordiæ dotem pro pauperibus puellis, instituit. Stupere hæretici, quòd sclopis ad latera appositis nihil terroris prodidisset. Quòd nec venenata mortis tela timeret, manifestum fecit: quando grassante lue pestifera, Sociis, quibus præerat, ad tutiora dimissis, caput suum devovit, & peste ictis strenue servivit.

3. Posnaniæ in Polonia, annò 1625. P. Nicolaus Cxyzowski, Polonus, ter è faucibus mortis ope SS. Ignatii, Xaverii, Barbaræ, Bibianæ ereptus: tandem non minus jucundè, quam piè occubuit, utendo sub mortem elegantibus, & suavissimis hymnis, quos concinnaverat, contriti, & amantis cordis testes. Vir eratorandi, se affligendi, & alios regendi arte præstans. Dicitabat: *in Societate necessarium esse os vulgare, ad cibos sine delectu sumendos; genua cameli pro oratione assidua, & dorsum asini ad labores.* Coadjutores censebat non indulgenter tractandos, sed assiduis laboribus distinendos, & monitis frequentibus excolendos: id, quod exemplo cujusdam Fratris Coad. confirmabat, qui paucis

paucis post obitum diebus sibi spectabilis factus gratias egit: quod ab eo fuisset laboribus liberaliter occupatus, & poenitentis exercitus.

4. In Silesia annò 1634. P. Hieronymus Fischer, Bohemus, à militibus hæreticis in sylva quadam globo trajectus, occubuit morte bene prævisa, & prædicta. Illatam fuisse odio fidei, probat: quod alios itinerantes incolumes dimiserint, spoliis contenti: ubi autem P. Hieronymum adverterunt, insolenter exclamantes: *Jesuitas! Jesuitas!* illico ruerunt in eadem.

5. Divione in Lotharingia annò 1669. P. Franciscus Beauvau, seu Bovo, Lotharingus, Marchio è Borboniorum Gallia Regum sanguine genus ducens, in Societate vitam impendit erudiendis perpetuò ruriculis: quas Missiones locò Indiarum impetraverat, & Apostolico planè zelo promovebat, vir ingenti contemptu sæculi, & eminente virtute clarus. *Tanner. in Soc. Imit.*

XXIV. MAJI.

1. **I**N Japonia annò 1587. hunc diem atrum fecit, an potius candidissimum,

mum, pientissima mors Bartholomæi Principis Omuræ, unius ex iis, qui Legatos Romam miserunt ad venerationem Pontificis Maximi. Societatem ut amavit tenerimè, coluitque constantissimè: ita moribundus diligentissimè commendavit Sancio filio suo, & hæredi, monuitque, ut eam cordi haberet, & Patrum consiliis, non secus ac sibi met, obtemperaret. Morti vicinus his supremis verbis affatus est liberos suos: Quartus & vicimus hic annus agitur, ex quo à Patre Cosmo Turriano Christi fidem, & baptismum accepi; Christianum in meis terris nullum reperi, cum inirem principatum: nunc in iis nullum, quod sciam, ethnicum relinquo. Egi, movi, conatus sum, & multa passus, ut id consequeretur. Sed obrepit fortasse fatigenti negligentia, quæ me verreri cogit, nè culpa meâ, & minùs rectis exemplis effectum sit; ut non omnes mei subditi; quam nomine profiterentur, Christianam Sanctitatem equè moribus teneant. Tuum erit, Sancti, filiorum maxime, emendare, quod à me peccatum est, &c. His, & aliis opportunis monitis datis, filios cæterosque domestici;

paucis post obitum diebus sibi spectabilis factus gratias egit: quod ab eo fuisset laboribus liberaliter occupatus, & poenitentis exercitus.

4. In Silesia annò 1634. P. Hieronymus Fischer, Bohemus, à militibus hæreticis in sylva quadam globo trajectus, occubuit morte bene prævisa, & prædicta. Illatam fuisse odio fidei, probat: quod alios itinerantes incolumes dimiserint, spoliis contenti: ubi autem P. Hieronymum adverterunt, insolenter exclamantes: *Jesuitas! Jesuitas!* illico ruerunt in eadem.

5. Divione in Lotharingia annò 1669. P. Franciscus Beauvau, seu Bovo, Lotharingus, Marchio è Borboniorum Gallia Regum sanguine genus ducens, in Societate vitam impendit erudiendis perpetuò ruriculis: quas Missiones locò Indiarum impetraverat, & Apostolico planè zelo promovebat, vir ingenti contemptu sæculi, & eminente virtute clarus. *Tanner. in Soc. Imit.*

XXIV. MAJI.

1. **I**N Japonia annò 1587. hunc diem atrum fecit, an potius candidissimum,

mum, pientissima mors Bartholomæi Principis Omuræ, unius ex iis, qui Legatos Romam miserunt ad venerationem Pontificis Maximi. Societatem ut amavit tenerimè, coluitque constantissimè: ità moribundus diligentissimè commendavit Sancio filio suo, & hæredi, monuitque, ut eam cordi haberet, & Patrum consiliis, non secus ac sibi met, obtemperaret. Morti vicinus his supremis verbis affatus est liberos suos: Quartus & vicimus hic annus agitur, ex quo à Patre Cosmo Turriano Christi fidem, & baptismum accepi; Christianum in meis terris nullum reperi, cum inirem principatum: nunc in iis nullum, quod sciam, ethnicum relinquo. Egi, movi, conatus sum, & multa passus, ut id consequeretur. Sed obrepit fortasse fatigenti negligentia, quæ me verreri cogit, nè culpa meâ, & minùs rectis exemplis effectum sit; ut non omnes mei subditi; quam nomine profiterentur, Christianam Sanctitatem equè moribus teneant. Tuum erit, Sancti, filiorum maxime, emendare, quod à me peccatum est, &c. His, & aliis opportunis monitis datis, filios cæterosque domestici;

meticos dimisit, vetuitque ad se redire; cum sibi residuis paucis horis cum solo Deo sit agendum. Sacramentis munitus, in complexu Crucifixi felicem animam Christo reddidit, relictis in principatu suo septuaginta millibus, & supra, Christianorum, operâ Societatis, & curâ suâ bene moratorum. Coenobia Bonziorum, & idolorum delubra itâ ferro flammâque delevit omnia; ut nè vestigium gentilissimi superesset; vetuitque severa lege, nè cuiquam, nisi Christiano, in ditione sua jus domiciliï esset. *Sacchin. p. 5. lib. 7. n. 151.*

Eodem die obierunt.

2. Romæ annò 1596. P. Antonius de Mendoza, Hispanus, P. Claudii Præpositi Gen. Afsistens pro Hispania. Humilitas illi passim in ore, semper in corde, & opere: etiam cum aliis præesset, infima culing; & Janitoris munia obire solitus, nullo hominum, & illustrissimorum natalium respectu. Nulli solebat respondere, nisi mente ad Deum paulisper elevata. Inter orandum cœlestis splendor ei circumfusus prodidit animam non terrestrem: cui suffragium addidit corpus de-
mortui,

mortui, post unum, & dimidium annum repertum integrum, tractabile, & candidum. In supremo morbo monitus à Medico, ut fenestras aperiri juberet, & cœlum jam vicinum respiceret; commonstrato Crucifixo, respondit: *En cœlum meum, & mea tota lætitia.*

3. Turnone in Gallia annò 1596. P. Carolus Sagerius, Gallus insigni doctrina, virtute, & convertendorum hæreticorum studio conspicuus: à quibus creditur veneno sublatus. Felix etiam ea fortè fuit quòd tres fratres, & ipsum quoque patrem, commilitones habuit in Societate.

4. Lalovesci in Gallia Diœcesis Vienneſis in tractu Vivariensi Sancti Joannis Francisci Regis è Societate Jesu, insigni animarum zelo, & invidiâ in graminis earum causâ tolerandis patientiâ inelyti: qui obiit pridie Kalendas Januarias, sed ejus festum Decreto Clementis XI. celebratur hac die, quâ idem Summus Pontifex illum Beatorum Catalogo adscripsit. Mortem suam prævidens, ideòque ex humilitate in stabulum deportari petens conspicuos habuit Christum, & B. Virginem. Mortuus annò 1640. Beatorum numero ad-
Pars 2. O scrip.

210 FASTI SOCIET. J.
scriptus annô 1716. Plura habes 31. De-
cemb. & in vita ejus.

XXV. MAJI.

1. **F**estum S. Mariæ Magdalena de Paz-
zis, Ordinis Carmelitarum de
Observantia, celebravit Ecclesia: nunc
verò vigesimâ septimâ hujus. Cujus Sanc-
ta Virginis plurima, & luculenta æstim-
ationis, & affectûs propensissimi erga So-
cietatem extant argumenta. Non est ulti-
mum illud: quòd cum annô 1600. Prin-
ceps Maria Regi Gallie Henrico IV. des-
ponsata; eam visitâsset, suâque necessita-
tes ei commendâsset, ac nominatim de-
siderium prolis masculæ: promissit Sanc-
ta se id perituram à Deo, dummodo ipsa,
ad thronum regium evecta, præstaret tria.
Primò: ut procuraret apud Majestatem re-
giam revocari in Galliam Patres Societa-
tis Jesu; addiditque: hoc esse unum ex
magnis obsequiis, quæ illa possêt præsta-
re Deo in beneficium illius regni. *Secundo*:
ut procuraret extirpationem hæresum.
Tertiò: ut esset amatrix pauperum. *Lanci-*
cii Opusc. 17. de Præstantia Instituti Soc. cap. 4.

2. Annô 1572. Gregorius XIII. per
Constit. *Æquum reputamus*, & rationi con-

so-

MENS MAJI.

211

sonum, &c. Concessit Societati facultatem
assumendi Judices Conservatores in qui-
buscunque causis: qui in molestiis, & dam-
nis procedant summarè; in aliis prout
rerum qualitas exegerit. Addidit clausu-
lam: ut his literis Apostolicis per quas-
cunque derogationes non censeatur dero-
gatum. *Bullar. Soc.*

3. Idem Pontifex hoc die annô 1584.
per Solemnem Bullam, *Ascendente Domino*,
de novo confirmavit institutum Societa-
tis, & Privilegia ei concessa; præcepitque
in virtute S. Obedientiæ, & sub pœna Ex-
communicationis latæ sententiæ, nec non
inhabilitatis ad quævis officia, & benefi-
cia: nè quis cujuscunque statûs, & gra-
dûs audeat Societatis institutum, Consti-
tutiones, vel aliud quid supradicta concer-
nens, quovis disputandi, vel etiam verita-
tis indagandæ quæsito colore, directè vel
indirectè impugnare, vel eis contradice-
re, &c. *Bullar. Societ. & Bullar. Comm.*

Eodem die obierunt.

4. Canzuce in Japonia, annô 1590.
P. Gaspar Coello, Lusitanus, plurimis,
& opimis Orco detractis animarum spo-
liis

O 2

lis clarus. Industriâ, labore, & oratione rem Ecclesiæ Japonicæ ita auxit: ut in solo tractu Omurano, unâ cum Socio. 35. millia Japonum, & amplius, Bonziorum verò cœnobio 60. baptismo lustraverit. Primas fuit Japoniæ V. Provincialis, à Rege eximie honoratus.

5. In Anglia annò 1640. P. Richardus Holtbeyus, Anglus, fidelis, strenuus in vinea illa dumeris horrida operarius. Excoluit illam totis annis 30. miro ingenio, & Apostolico zelo, inter continua vitæ discrimina. *Tanner. in Soc. Apost. Imit.*

6. In comitatu Tyrolensi, annò 1632. P. Adamus Tannerus, Germanus Tyrolensis. Vir fuit verborum paucorum, cogitationum magnarum, humilitatis profunda; ideoque simplicium ferè Fratrum colloquio delectatus. Doctrinæ famâ celebrem Mathias Imperator Viennam accersit: ut pro Martino Becano Theologicam cathedram occuparet: Ferdinandus verò II. Pragensis Academia iussit esse Cancellarium. Ingenio, eruditione, & linguarum Græcæ ac Hebraicæ, egregie usus est ad confutandos sectarios. Libros ab eo editos 28, numerat Sotuellus in Biblioth.

blioth. Inter quos Tomi 4. Theologici in folio; & disputationes speciales in omnes Summæ S. Thomæ partes. *Sotuell. in Bibli.*

7. In Guinea, Africa Regno, annò 1610. P. Joannes Delgado, Lusitanus. Quàm perspicax in Theologia Magister fuerat, tam strenuum in vinea promontorio operarium egit. Cùm Bichongoris Regem ad fidem, & regionem Christianam flectere non posset: in uberes lacrymas coram ipso solutus est. Rogatus à Rege, quid ita fleret? *Tuam, reposuit, obstinationem fluo, quæ te sempiternis fluminis addicet.* Imò subjecit Rex, quia vir sanctus es, ita ploras, & forsitan me citò moriturum animo præsumis. Quàm charus, & pretiosus fuerit populo, mors declaravit: quando morbidi, & malis aliis afflicti, frequentes ad tumulum ejus accurrebant, & expeitas gratias reportabant.

XXVI. MAJI.

1. **F**estivitas S. Philippi Nerii, Fundatoris Congregationis Oratorii, admonet nos eximia assimationis, & affectus: quibus hic Sanctus ferebatur erga Societatem, & Parentem ejus Ignatium.

Antequam fundaret Congregationem suam, eò progressus est: ut obnixè ab Ignatio petierit admitti in familiam ipsius. At iste, quamvis non nesciret quantum ornamenti indè accessurum esset Societati, induci non potuit, ut annueret: cum divino instinctu presentiret, utiliorem Divinæ gloriæ propagandæ futurum illum extra Societatem. Ceterum Philippus, quamvis repulsam passus, perrexit ipsam tenerrimè complecti. Ex ea Confessarium sibi delegit P. Joannem Peruseum, quo usus est, etiam cum Præpositum Generalem suæ Congregationis ageret. Diebus festis cum omnibus suis Sodalibus ad templum Domûs Professæ Romanæ ventitabat ad audiendam pomeridianam concionem, seu lectionem sacram Patris Emmanuelis Sa. Non paucis suorum author fuit, ut Societatem ingrederentur. Ad S. Ignatium recurrerebat pro consilio in rebus dubiis, non dubie sperans ab illo lumen, cujus vultum cœlesti luce radiantem non semel viderat. Defuncto autem Ignatio, sepulchrum ejus supplex accedebat, profitebaturque se mirificè adjutum recedere. *Lancicius*

Opus.

Opusculo 17. cap. 3. & Opusc. 18. de Gloria S. Ignatii cap. 20 ubi dicta multis firmat.

2. Apud Sinas, postquam Imperator, annò 1692. publico edicto per omnes provincias vulgato, liberam concessit facultatem, & Christianis prædicandi, & subditis suis suscipiendi Fidem, & Religionem Christianam: benedixit ei Deus præclaris in Tartaria magna concessis victoriis, quibus regnum Erutarum, & provincias Halha longæ latèque sibi subjecit, usque ad ditionem Imperii Moschovitici. Annò igitur 1698. 26. Maji expedit cum numerofo comitatu P. Antoniû Thomam Belgam: ut Tartaricas illas regiones ab Oriente in Occidentem peragraret, & Geographicè describeret. Quod fecit ille perquam accuratè, simulque observavit: quâ viâ, & ratione Evangelici operarii in regiones illas induci possint. Christianos quoque, quorum aliquos sparsim reperit, in fide confirmavit. *Ex lit. Rom.*

Eodem die obierunt.

3. Audomari in Belgio, annò 1597. P. Nicolaus Buri, Belga, heroica morte sublatus in obsequio pestiferorum. Sargentii

O 4

genti in sancto illo opere, & Ven. Eucharistiam ad moribundum deferenti contigit: ut incideret in mulierem infirmam, quæ domo ejecta, sub dioolvebatur in luto, coelo pluvio. Ergo decenter collocata sacra pyxide Fratre Socio adjuvante, miseram reportat sub tectum: sed superveniente hero domûs, homine militari, & furibundo, jubebatur sinè mora illam efferre; cunctanti necem intentat stricto ferro. Intrepidus Pater cervicem nudat, & porrigit. Ille tantò magis exardescens diras omnes, & Acheronta movit; & cum nec Deo parceret sacrilegus, occurrit Patri Nicolao, divino procul dubio instinctu, factum S. Bernardi adversus Aquitaniæ ducem. Prolatâ igitur Sacrosanctâ Hostiâ, hominem severius compellat; Agnosce inter manus meas Conditorem, Redemptorem, eundemque Judicem tuum Adora offensum, & veniam crudelitatis in miseram hospitam exercite, supplex precare. Procumbentibus omnibus, qui aderant, in genua, procumbit attonitus, & miles, veniamque à Deo, & circumfusa multitudine, magna animi demissione petit; totusque in alium

aliû mutatus, insigni deinceps affectu Ven. Eucharistiâ, & P. Nicolauum est cõplexus.

4. Neapoli in Italia annò 1619. Antonius Loffredus, Italus, Scholasticus. Inter ipsa religionis ineunda consilia ab illustri viro ad singulare certamen vocatus, cum famæ suæ id interesse putaret, prodiit, & adversarium prostravit: sed jacenti; & veniam per Christi mortem petenti, perpercit. Cujus facilitatis luculentum præmium à Deo se accepisse ajebat, quòd ad Societatem fuerit admittus. In ea vixit velut viva S. Aloysii effigies. Fama est Antonium morti proximum, elegantissimæ semitæ ad cœlum usque præcurrentis aspectu fuisse recreatum: in cuius meta visus est S. Ignatius ante Deiparam Virg. supplex universæ Societati morum innocentiam flagitare.

5. Monachii in Germania annò 1697. P. Tobias Lohner, Germanus, vir quàm religiosus, & eruditus, tam laboriosus, & cubiculi sui amans. Præter complures alios pios libros editos in gratiam, & usum Concionatorum confecit, ediditque Tomis 3. Bibliothecam Manualem, multa eruditione refertam; adjecit Decadem Opus.

Opusculorum, seu Instructionum utilif-
simarum ad formandum Clerum, præ-
sertim Curatum.

XXVII. MAJI.

II. **C**UM in Europa annò 1555. mag-
no apparatu adornaretur expe-
ditio in Æthiopiam ad Claudium Impe-
ratorem: visum est in India Proregi Pe-
tro Mascarenia, præmittere in Æthiopiam
aliquos, qui Imperatoris explorarent ani-
mum, & expeditum Patriarcham à Papa
nunciarent: ne quid deinde apud infidam
gentem eveniret, quod Patriarcham, &
Sedem Apostolicam dedeceret. Decreta
est igitur à Prorege Indiæ legatio Jacobo
Diazio, adjunctique illi de Societate co-
mites P. Gonsalvus Rodericus, & Fulgen-
tius Freires. Multis perfuncti periculis
terrâ marique, hoc demùm die in mag-
nam quandam Æthopiæ planitiem delati
sunt, ubi tunc Imperator, qui stabilem se-
dem non habet, morabatur. Traditæ
sunt illi regis Lusitanæ literæ, publicèque
lectæ sermone Chaldaico; quibus Rex sig-
nificabat: se audivisse de propenso ipsius
animo

animo in Ecclesiâ Romano-Catholicam;
de cujus doctrina, & religione ut certius
doceatur, missurum se viros idoneos, pro-
bos, & doctos. Obstupuit Claudius, vul-
tùque obducto, ac sermone confuso, per-
plexâ quadam respondit: ut satis appare-
ret, ipsum à priore sententia ex innata ani-
mi levitate discessisse, vel à Monachis
Dioscorianis abductum esse. Post dies
aliquot literas dedit ad Regem Lusitanæ,
quibus disertè testabatur: se Romani
Pontificis ministros in regnum suum ad-
mittere non posse. & proceres suos malle
potius Mahomeranis subijci, quàm ab
avira religione recedere. Sic tunc præcla-
ra spes dissipata. P. Gonsalvus tamen
perlitit in Æthiopia, laceffbâtque scrip-
tis Monachos hæreticos, & Imperatoreis;
siquidem ei copia non fiebat publicè cum
ipsis disputandi. *Orland. part. 1. hist. Soc.
lib. 15. num. 117. & seqq.*

2. Cùm in Congregatione III. Gene-
rali quaesitum esset: an Professi trium vo-
torum, vel non Professi, præesse possint
Professis 4. votorum? Congregatio de-
claravit: posse, & Professos quatuor vo-
torum illis, dum præsunt, teneri obedire.
Inter-

Interceſſerunt quidam, & res biduo ventila-
ta eſt diligenter. Sed Congregatio ſtetit
in decretis, & ſententiam ſuam hac die
confirmavit, adjecta tamen limitatione:
ut qui non ſunt Profeſſi 4. votorum, non
poſſint præeſſe Domibus Profeſſis, vel to-
tæ Provinciæ. *Congreg. 3. decret. 21.*

Eodem die obierunt.

3. Eboræ in Luſitania annò 1567.
Franciſcus Coetho, Scholaſticus. Eluxit
in eo ſingularis animi religioſi magnani-
mitas, crucis amor, obedientiæ perfectio,
& pia cum Sociis conſuetudo. Quibus
dotibus maturum ſe cælo probavit. Ali-
quot igitur ante mortem diebus, præſente
P. Reſtore, & aliis quibuſdam, Franciſ-
cus velut ex ſomno expergefactus: quis
eſt, ajebat, qui nunc mihi denunciavit:
me vigefima ſeptima die Maji, adfruen-
dum Deo hinc abiturum? Prædictioni
reſpondit eventus.

4. Ibidem Conimbricæ annò 1630. P.
Didacus Monterus, Luſitanus, multæ
orationis, & mortificationis Religioſus.
Antequam alii è ſomno ſurgerent, duas
vel tres horas jam oraverat: poſt meri-
diem

diem ſemihoram Sanctiſſimæ Euchariſ-
tiæ myſterio recolendo, alteram ſemihor-
am Deiparæ Virg. dotibus expendendis
dabat quotidie; viſus interdum inter oran-
dum ſublimis à terra, & Deiparæ conſpec-
tu aliquando dignatus fertur. Oratio-
nem condiebat acri mortificatione, &
exomologefi non ſolum quotidiana, ſed
etiam generali ſingulis menſibus.

5. Calari in Sardinia, annò 1656. P.
Simon Marica cum duobus Sociis, pro
modico obſequio peſtiferis impenſo, im-
marceſcibilem gloriæ coronam obtinuit.
Credetur cum Angelo ſuo Cuſtode fa-
miliarem habuiſſe conſuetudinem, à
quo eâ noctis horâ, quâ ad orandum ex-
pergiſci deſiderabat, excitabatur à ſomno.
Supremæ migrationi accinctus negavit ſe
migratum è vita, niſi ex obedientia. Con-
feſſarius cum detrectaret imperare, id ſo-
lum addidit: ut tunc moreretur, cum Di-
vinæ voluntati placuerit. Et Pater Simon
confeſſim, nullâ doloris ſignificatione,
animam Deo reddidit.

XXVIII. MAJI.

1. **A** Pud Sinas P. Matthæus Riccius, quamvis prima profectio in regiam Peckinensem irrita fuisset, ad alteram tentandam se resolvit; comparatque muneribus Imperatore dignis, hoc die Nanckino Peckinum, ubi ille residet, solvit annò 1600. melioribus auspiciis. Incidit quidem in itinere in ungues harpyæ cujusdam scilicet Eunuchi Mathan, exactoris vectigalium potentissimi; eratque in præsentis periculo, nè & munera Imperatori destinata, & caput proprium amitteret: at in re desperatissima præsto fuit Divina Providentia. Cum enim maximè periclitaretur; ex improvviso Peckinum cum donis suis evocatur ab Imperatore, qui jam antè informatus fuerat de muneribus à P. Matthæo ipsi paratis. Perfracto igitur hoc scopulo, profecurus est iter suum, feliciterque anni sequentis initio Peckinum pervenit. *Trigaultius de Exped. Sinesi lib. 4. cap. 11. & 12.*

2. Romæ annò 1604. celebrata est disceptatio XXX. coram Clemente VIII. de auxiliis divinis, Quæstio à Pontifice proposita

posita fuit: An, quando intellectus proponit voluntati Deum amandum, & colendum, ut summè bonum, & justum, præmiantem virtutem præmio vitæ æternæ, &c. ea propositio sit objecti supernaturalis, vel naturalis tantum, aut indifferens ad actum naturalem, & supernaturalem? Respondit pro Molina P. Ferdinandus Bastida tribus Conclusionibus: Si ea propositio fiat non concurrente lumine supernaturali, est naturalis tantum; supernaturalis autem, si concurrat lumen supernaturale. Deus autem, etiam ut remunerator est per vitam æternam, vel prout pro ea vita obtinenda pro nobis sanguinem fudit, habet se ut objectum materiale indifferens ad terminandum actum naturalem, vel supernaturalem. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 38.*

3. In Hispania, annò 1558. graviter vapulavit fama Societatis; quasi circa sigillum Confessionis laxiorem, & Sacramento injuriosam teneret sententiam. Infamiam augebant; alebantque quidam Concionatores zelo inconsulto abrepti sed Societatis doctrinam, & agendi modum probabant Archiepiscopus Granaten-

tentis, ubi res agebatur, Sacri Quæsitores, & doctiores Theologicum M. Avila. Nuncius quoque Apostolicus pro Societate stetit, egregiæque epistola ad Borgia[m] hoc die datâ illam defendit, & solatus est. *Sachin. p. 2. lib. 2. n. 130. & seqq.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annô 1564. Leonettus Gayliardus Italus, Scholasticus, eximia indolis, & virtutis. Tres fratres, quos in Societate habuit, moerentes ob immaturum suum obitum solabatur ipse; gestiebatque: quòd maturè, atque in sinu Societatis migraret è vita. Bono animo esto, inquebat ad P. Achillem fratrem suum, Christus D. valde me amat. Age meo nomine illi grates.

5. Parisiis annô 1582. Petrus Monearius, Gallus, Scholasticus. Cum eum in supremo morbo infestus turbaret demon, iussus est à Confessario quærere extentatore: An aliquid contra se haberet? Paulò post sereno vultu ad Confessarium conversus: nihil habet, inquit, & mox circumstantes ad solidas virtutes cohortatus, innocentem animam Deo reddidit.

6. Com-

6. Commotovii in Bohemia annô 1648. P. Fridericus Huneken Saxo, infestus per Bohemiam operarius. Multa hæreticorum millia restituit Ecclesiæ. Missiones obibat non alio ferè viatico instructus, quàm halece, & frustro carnis fumata; à Collegio secum allato, nè alicui gravis esset. Domum redux, propè singulis diebus in culina serviebat. Per ultimos decrepiti senii annos 15. nunquam lecto ad capiendum somnum, au stragulo usus est; sed ut erat vestitus, in scamno, vel sella lignea confidendo quietem capiebat. In extremo agone illacrymatus est, quòd in oppido, cujus curam vice Parochi habebat, & in quo nullum antea repererat Catholicum, unum adhuc relinqueret hæreticum. Sed hunc ipsum mortuus convertit. Audita enim hac de se Patris sollicitudine in eo articulo vitæ, resipuit obstinatus, & Catholicis accessit. *Tanner. in Soc. Apost. imit.*

XXIX. MAJI.

1. **A** Nnô 1565. Pius IV. egregias dedit literas ad Carolum IX. Francorum Regem; quibus eum hortatur, ut

Part 2.

P

So-

Societatem, ac præcipuè Parisiense Collegium tueatur. Ad aures, *inquit*, nostras pervenit: Collegium Parisiense Societat. JESU magnis affici cœpisse molestiis, & variis vexationibus impediri, quò minus, sicut cœperat, inservire salutem animarum, & vacare juventuti doctrinâ Catholicâ, & pietate, ac bonis literis, atque artibus imbuendæ, atque erudiendæ possit. Id accidit nimirum humani generis hostis instinctu, &c. Sed id non esse laturam Majestatem tuam scimus: ubi edocta fuerit de ejus Societatis meritis. Nihil enim æque Christianissimum Regem decet, ac Religiosos viros, & Dei honori inservientes, tueri & ab injuriis defendere. Eam igitur Societatem sciat Majestas tua, propter pia, & laudabilia instituta sua, & ab Apostolica Sede confirmatam, & nuper in sacro Oecumenico Tridentino Concilio approbatam fuisse. Cujus Societatis propter uberes fructus, quos Dei Ecclesiæ hinc tam turbulentis temporibus attulit, non modò in Italia, & in Hispaniâ, & Lusitaniâ regnis; sed in ipsius etiam Germaniâ multis locis Collegia instituta fuerunt. In hac quidem alma Urbe nos præcipuè Colle-

Collegii, quod hic est, operâ utimur, quam & fidem, & utilem experimur, quascumque in partes orbis terrarum evenit, ut ejus Collegii Presbyteros divini obsequii causâ mittamus, &c. *Sacchinus part. 3. hist. soc. lib. 1. num. 19.*

2. Potami in Calabria votum suum perfolvit S. Xaverio matrona Dasensis ob vitam, & plenam sanitatem ejus ope restitutam filiolarum suarum, in qua per horam, & dimidiam nullum apparuerat vitæ signum. Neapoli verò, post pestiferam luem intercessione Sancti ejusdem abactam, Præfecti sanitatis, & Lazareti publici sollempne Sacrum ad ejus honorem in templo Domus Professæ fieri curarunt Sospiratori suo grati. *Ex libello miraculorum S. Xav. Potam. p. 224.*

3. In Floridam, quæ est Americæ regio, immanibus populis horrida, & nondum ab operariis Evangelicis exulta, primam suscepit expeditionem Societas anno 1566. solvitque illuc 29. Maji ex Hispania P. Petrus Martinus cum duobus Sociis, grandianimo, & ad fortia agenda, & ad dura preferenda. *Sacchin. part. 3. lib. 2. n. 141. & seqq.*

Eodem die obierunt.

4. Londini in Anglia annò 1651. P. Petrus Vvrichtus Anglus, strenuus in salute, & propria, & aliena procuranda operarius. Captus suspendio sublatuſ est, & de more excarnificatus: quòd Sacerdos Catholicus eſſet. Sub ipſo patibulo cum prodiiſſet miniſtellus hæreticus promittens illi veniam, & immunitatem, ſi Papiſmum ejuraret: at P. Petrus non ſine ſtomacho tentatorem repulit, dicens: *Faceſſe Satana, ſi mille vitas haberem libentiſſimè pro Cath. lica religione morti offerrem.* Magnis non ſolum Catholicorum, ſed etiam hæreticorum laudibus celebrata eſt ejus in ſupremo illo articulo conſtantia, & animi fortitudo.

5. Cracoviæ in Polonia annò 1638. Joannes Parnęſius, Coadjutor, Griſo. Tres quotidie horas, diebus feſtis quinas vel ſenas dabat meditationi rerum coeleſtium, quas de matutina, & veſpertina quiete decerpebat. Ter quot hebdomadis divina Synaxi reſciebatur Superiorum permiſſu, quotidie flagello in ſe animadvertebat, catenâ ferreâ duplici einge-
tur.

tur. Inter aſſiduos fabri cæmentarii labores nihil ſpecialis reſectionis quærebat, nec haultum frigidæ in ſummo æſtu. Extremo vitæ quinquennio impetravit, ut ab omni carne piſcibusque abſtineret, paneribusque contentus. Sabbato, ut operaverat, & prædixerat, religioſiſſima morte deceſſit.

6. Toleti P. Petrus Rodericus. Hunc fanum, & valentem, non tamen imparatum mors occupavit. Nam de illa ſe admonitum ante tres menſes amico prædixerat: eaque ipſa die divinum ſacrificium inſolita fecerat pietate, cumque ſingulis diebus in ſe flagellis per dimidiam horæ partem ſævire conſueviſſet, piæ crudelitati ſolito liberaliùs indulſerat. Demùm negotii quidpiam Adjutori domeſtico de ratione aliqua pecuniaria (erat enim Procurator domûs) commendans, id omninò factum velim, inquit, ante certam horam: quâ nimirum in limine ſuburbanæ villæ ſtans expiravit. *Juvenicius fol. 797.*

XXX. MAJI.

1. **A** Nnò 1574. Carolus IX. Rex Chriſtianiſſimus in flore ætatis, & regiarum

giarum virtutum regnare ac vivere desit, magno Ecclesiæ, & Societatis incommodo. Obitum ejus hoc die ponit Spondanus. Quid sentiret de Societate, expressit tum aliàs, tum quando invisit urbem Lugdunensem. Salutaris enim à P. Edmundo Augerio (qui Tuba Franciæ propter excellentiam prædicationis dicebatur) non dubitavit in ejus ruere amplexum, & gratias agere pro susceptis in causa Religionis laboribus. Auditus etiam est dicere: Se unicum Jesuitarum Collegium pluris facere, & pro Religionis, & pro regni amplificatione, quàm omnium minutissimam totius mundi arcem: sèque Jesuita, & pro subditis fidelissimis agnoscere; & hujus Societatis incrementum ad gloriam quoque, & majestatem regni sui, atque populi Gallicani pertinere. *Imago. 1. sac. soc. lib. 5. cap. 10. Et Gomez in Elug. part. 2.*

2. In Polonia, annò 1570. Magius Provincialis cum Stanislaò Varsevicio, & aliis Sociis Vilnensè in Lituania Collegium constituturis, hac die Pofnaniam attigerunt: excepti ibi à Procuratoribus Episcopi, qui aberat, Canonici, & Magistræ.

tratu, imò ab ipsiis Proceribus heterodoxis, ea humanitate, ut profiteretur Magius: nusquam sibi humanitatis amplitudinem tantam repertam. Profecti inde Pultoviam, ubi jam Collegium conditum florebat; tandem pervenerunt Vilnam, atque in paternos amplexus Venerabilis Senis, Valeriani Episcopi, qui desiderio Patrum, & Collegii quantocyus videndi contabuerat; tunc autem dulcibus lacrymis planè diffuebat. Domum Sociorum 30. capacem optimè intruxerat: ideòque post paucos dies, & scholæ sunt apertæ. *Sacchinus p. 3. lib. 6. n. 101. & seqq.*

3. In Novam Hispaniam, Americæ regionem, hac die annò 1579. ex Hispania profecti sunt Socii quindecim: post quorum felicem adventum mox excitatum est Collegium Angelopolitanum, & alia duo. *Idem p. 4. lib. 7. n. 346.*

Eodem die obierunt.

4. Londini in Anglia, annò 1582. P. Thomas Cottamus, Anglus. Post atroces toleratas torturas, ut in Confessione audita detegeret, & à Papa recederet,

P₄

cum

cum nihil evinci posset, consueto Catholice fidei reis supplicio sublati sunt. Cuius raptaretur ad locum supplicii, toto itinere cum focis hymnum Ambrosianum cecinit. Suspenditur, & ad carnificinam nudatus, repertus est cum omnium admiratione, super nudo corpore accinctus cilicio. Mirabantur nimirum homines, non satis fuisse Viro carceris arumnas, & tormenta aliunde illata: sed tantum habuisse animi, ut voluntariis supplicis se maceraret.

5. Brunnæ in Germania, annò 1649. Magister Michaël Martius, Silesita, die, & horâ, quam prædixerat, extinctus. Inter cætera religiosi animi decora emicuit candore singulari in communicandis conscientiarum suarum arcanis cum Patre spirituali. Quod aliquando agenti, miro splendore refulsit facies, ut Pater vultum Angeli sibi videretur videre. In divina synaxis usu sensibili quodam cœlestium deliciarum gustu sentiebat se recreari. Deiparæ V. plurimum se debere dicitur: quod Natali ejus die sit natus; quod puer illam aère adspectabili specie viderit gloriosam; quod per eam ad Societatem sit

vocatus, & non obscura Prædestinationis suæ argumenta acceperit.

6. Moguntia in Germania, annò 1611. P. Joannes Butæus, Belga. Complures ibi impendit annos admodum fructuosè, tum in Theologia, tam speculativa, quam morali, tradenda, tum in Sodalitate Mariana excolenda. Nec contentus eo labore, fecundissima lucubratione copiosam piorum pariter ac eruditorum librorum fudit seriem. Sotu. in Bibl. Soc. octo supra 30. recenset.

XXXI. MAJI.

1. **A** Nnò 1639. grave periculum vitæ incurrit in itinere ex Superioris ordinatione, heroico planè animo suscepta Venerab. P. Nicolaus Lancicius. Cum Bohemiam hæretice hostiles copiarum inundassent, P. Rector Kuttbergenensis Collegii P. Nicolaum cum Sociis aliquot Novam Domum, velut ad securiora, expedire decrevit, designato profectio die 31. Maji. Accessit Ven. P. Nicolaus Rectorem, monuitque, si recto itinere per Ledecium proficiscantur Novam Domum, periculum se non evitaturos; tres

ex Sociis mactandos, alios ægre evasuros, prædixit, addiditque: *se de ea re distractionem habuisse.* Hac phrasi utebatur Senex, quando aliquid divinitus revelatum acceperat. Rector non multum penitenti habuit eam distractionem, iussitque Socios eò, quò destinaverat, proficisci. Curru vehebantur tres, Sacerdos unus, Coadjutores duo; eques sequebatur P. Nicolaus, cæteri Sociorum iter pedibus faciebant. Vix alterum à Kurremberga milliarium ingressi erant: cum manipulus latronum hæreticorum occurrit; currum, qui preibat, invadit, ac Patrem Joannem Meagk cum Fratribus Martino Ignatio, & Vvenceslao Trnoska, in eodem deprehensos, trucidat. P. Nicolaus relicto in prædam equo, in sylvam se recepit, quò, & alii Socii evaserunt: sed grandem passus est jacturam, amissis multis scriptis, & sacris lipsanis, quæ curru imposuerat. Habuit tamen, quo se solaretur: quoddam scilicet heroicæ obedientiæ præmium eam jacturam abundè esset compensaturum. *Balbinus in vita tib. 1. cap. 20.*

2. In Angliam expediti annò 1580.
Per-

Personius Campianus, & alii, pridie Kalendarum Junii Rhemos in Gallia attigerunt. Excepti sunt summa omnium gratulatione, & humanitate. Campianus rogatus, ut ad Alumnos Seminarii Anglicani verba faceret; de præstantia Martyrii disputavit; dumque ad ignem pervenisset, quem dixit Dominus se in terram missurum, ita exarsit: ut ingenti clamore sæpius ingeminarer: Ignis! Ignis! Ignis! famulique domestici consternati accurrerint, incendium suppressuri. Nimirum jam ardebat illo igne Campianus, quo in Anglia demum conflagravit. *Sacchin. p. 4. lib. 8. n. 102.*

Eodem die obierunt.

3. Manilæ in Philippinis, annò 1621. P. Angelus Armanus Italus, strenuus in excolendis barbaris operarius. Nullum iter offerebatur tam arduum, nulla rerum penuria tam gravis, nulla pericula tam infesta, quæ illorum causam non subiret libentissimè. Oceani furorem præterfusa S. Ignatii imagine compescuit; ex insidiis, & flammis, ædibus ejus injectis, mirabiliter evasit. Mortuo Neophyti non vulgari ritu justa funebria persolverunt.

4. In

4. In Bohemia, annò 1639. P. Joannes Meagk Hibernus cum duobus Sociis Coadjutoribus, Vvenceslao Trnoska, & Martino Ignatio, in itinere ab hæreticis rusticis trucidatus est. Patratum id esse odio fidei, argumento est: quòd iidem homicidæ alios, qui unà iter habebant dimiserint innoxios, imò nihil metuere jussos. Feruentibus votis expetita venit ea mors P. Joanni. In spiritualibus enim Exercitiis, quæ nuper absolverat, solito feruentius exarsit desiderio fundendi pro Christo sanguinis, & spes affulgebat non levis, quamvis ignaro, quomodo id futurum esset. Frater quoque Martinus frequentibus Martyrii aestuabat desideriis, imò, & spem coelitus conceperat Divino Eucharistiæ Sacramento passus, vino quoque Angelorum, dulcissimis lacrymis sese reficiebat. Deiparam V. amore tenerrimo, multòque cultu prosequabatur: quæ illum aliquando conspectu suo dicitur dignata.

5. In Hispaniæ locis diversis annò 1598. grassante pestifera lue, in heroicæ charitatis obsequio felices animas posuerunt octo è nostris. Ex his Joannes Jun-
ceda

ceda hoc die occubuit. Eodem die anno 1617. Insulis in Belgio in eadem incruenta arena cum duobus fociis gloriosè occubuit Joannes Fendenier, Belga, Coadjutor, modestiæ, pietatis, & sedulitatis eximium exemplar.

6. In Italiæ variis locis annò 1631. simili ex causa conciderunt decem è Nostris: inter hos hoc die P. Theodorus Varesinus, Italus.

I. JUNII.

1. **A** Periculosa suspicione absolutus est S. Ignatius Compluti, annò 1527. Nobiles foemina, mater, & filia, peregrinationem susceperant pedestrem ad varia loca sacra, per Hispaniam celebria. Egerrimè id tulerunt amici, & inter alios Doctor quidam Theologiæ Cirvelius, Ignatio Compluti tunc studenti altioribus literis impingentes consilium peregrinationis illius. Queritur apud Vicarium Episcopi Cirvelius, tantùmque valuit auctori-

4. In Bohemia, annò 1639. P. Joannes Meagk Hibernus cum duobus Sociis Coadjutoribus, Vvenceslao Trnoska, & Martino Ignatio, in itinere ab hæreticis rusticis trucidatus est. Patratum id esse odio fidei, argumento est: quòd iidem homicidæ alios, qui unà iter habebant dimiserint innoxios, imò nihil metuere jussos. Feruentibus votis expetita venit ea mors P. Joanni. In spiritualibus enim Exercitiis, quæ nuper absolverat, solito feruentius exarsit desiderio fundendi pro Christo sanguinis, & spes affulgebat non levis, quamvis ignaro, quomodo id futurum esset. Frater quoque Martinus frequentibus Martyrii aestuabat desideriis, imò, & spem coelitus conceperat Divino Eucharistiæ Sacramento passus, vino quoque Angelorum, dulcissimis lacrymis sese reficiebat. Deiparam V. amore tenerrimo, multòque cultu prosequabatur: quæ illum aliquando conspectu suo dicitur dignata.

5. In Hispaniæ locis diversis annò 1598. grassante pestifera lue, in heroicæ charitatis obsequio felices animas posuerunt octo è nostris. Ex his Joannes Jun-
ceda

ceda hoc die occubuit. Eodem die anno 1617. Insulis in Belgio in eadem incruenta arena cum duobus fociis gloriosè occubuit Joannes Fendenier, Belga, Coadjutor, modestiæ, pietatis, & sedulitatis eximium exemplar.

6. In Italiæ variis locis annò 1631. simili ex causa conciderunt decem è Nostris: inter hos hoc die P. Theodorus Varesinus, Italus.

I. JUNII.

1. **A** Periculosa suspicione absolutus est S. Ignatius Compluti, annò 1527. Nobiles foemina, mater, & filia, peregrinationem susceperant pedestrem ad varia loca sacra, per Hispaniam celebria. Egerrimè id tulerunt amici, & inter alios Doctor quidam Theologiæ Cirvelius, Ignatio Compluti tunc studenti altioribus literis impingentes consilium peregrinationis illius. Queritur apud Vicarium Episcopi Cirvelius, tantùmque valuit auctori-

thoritate: ut illicò Ignatius abreptus sit in vincula, & carcerem. Sed libertatem loquendi de divinis, & ad salutem spectantibus non amiserat. Concurfus fiebant ad carcerem, quò etiam se recepit celebris S. Scripturæ in illa Academia Interpretes, Georgius Naverus. Is cum tam attentus penderet ab ore Ignatii, ut præterlabentem Lectionis horam non sentiret, mox ut ad tempus propè elapsum advertit, festinavit ad auditorium, & opperientibus in atrio discipulis: *Vidi*, inquebat stupens, *Paulum in vinculis!* Interim dum Vicarius Figueroa multiplici examine cognoscit de causa Ignatii: adsunt ex peregrinatione sua reduces foeminae, statimque juridicè interrogatæ: an ipsis author itineris fuisset Ignatius? Cumulatè illum ab eo consilio vindicârunt. Kalendis ergo Junii ad audiendam sententiam sistitur, quâ doctrinae, vitæque inculpatæ pronuntiabatur, sed prohibebatur uti habitu talari, & privatis etiam hortationibus absistere, dum residuos tres Theologiæ annos decurreret. Quæ causa fuit, ut Ignatius Salmanticam transierit, ad illos etiam carceres sanctificandos. *Bartoli in vita lib.*

1. num. 33.

2. Pari-

2. Parisios anno 1564. hoc die ingressus P. Oliverius Manaræus Provincialis, reperit Collegium recens valida tempestate concussum ab Academicis: qui eò rem deduxerant, ut jussu P. Rectoris Scholæ Collegii sint clausæ. Tumultuari hinc discipuli nostri, qui jam millenarium numerum excesserant, & vindictam coquerere, libellis ultro citroque missis. Admonitus à P. Rectore Senarus regius scholas restituit; & visa est quievissè tempestat, sed ut atrocior insurgeret. *Sacchin. p. 2. lib. 8. n. 89.*

3. Hoc die P. Riccius annò 1595. Peckinum venit, ubi cum omnia intuta, & periculosa reperisset, Nanckinum cogitur profugere. Indè quoque Xaoceam abire cogitabat: sed hominis ignoti oblata per quietem species erexit mœrentem, & fucam inhibuit. Unum aliquem è celestibus geniis crediderim, quibus regnorum, & populorum cura credita, vel ipsum Angelorum Regem Christum, qui jacentem ac propè desperantem famulum consolari voluerit. Videbatur sibi Riccius ad ejus pedes provolvi flens, & opem suppliciter implorare: evigilansque discusso somno, lacry.

lacrymis perfusum se suis; ac simul tanta spe gaudioque delibutum sensit; ut responsura votis omnia, quidquid secus videretur, minimè dubitaret. *Juvenius lib. 19. p. 3.*

Eodem die obierunt.

4. Murcia in Hispania annò 1566. P. Jacobus Suarez, Hispanus, constantia in vocatione religiosa memorabilis. Cum nullis artibus aut minis induci posset ad Societatem deferendam; stricto ferro aggressus eum est pater in templo: at Jacobus abductum in Collegium prudenter tranquillavit. Orandi studio ita erat addictus, ut Christi monitum de orando perpetuò, visus sit accuratè implevisse. Non semel Moniales S. Clarae ad Collegium miserunt nuncium, significantes: supra tectum Collegii flammam validam, & incendium noctu apparere. Facta diligenti inquisitione à P. Ministro, & Janitore, non aliud repertum est; quàm quòd P. Jacobus ardentissimè insisteret orationi, à terra sublimis, nec advertens, an & quis ad ipsum esset ingressus. Advocatus P. Rector idem vidit: nec aliundè, quàm è Patris

Patris Jacobi pectore, creditum est, flammam illam erupisse.

5. In insula Majorica annò 1601. Jacobus Ruiz, Coadjutor Hispanus, per annos 30. laborioso coci munere laudatè functus. F. Alphonsus Rodriguez, cum pro defuncto coronam Deiparae Virg. recitaret: vidit illum in caelo facie jucunda, lateri caelorum Reginae assistere, iussusque est id aliis nunciare.

6. Romae annò 1630. P. Andreas Barpi Italus, heroicæ charitatis, impense pestiferis, pramia percepit.

7. In Ethiopia, ineunte Junio, annò 1638. P. Apollinaris Almeyda, Episcopus Nicænus, Lusitanus, peremptus est in odium fidei cum duobus sociis, P. Hyacintho Francisci Italo, & P. Francisco Rodriguez Lusitano. Cum toti essent in gente illa ab erroribus in fide purganda, atque ad Ecclesiae Romanae communionem perducenda; inter expiandum Catholicos deprehensi, canum instar tracti, ex arboribus suspensi, & semivivi lapidati sunt. Cadavera bestiis objecta, sed ab ipsis non laesa. Habebat Episcopus pro sigillo SS. JESU Nomen cum inscriptione:

• Pars 2.

Q

Dedif.

242
Dedisti eum escam populis *Aethiopum*. Plal. 73.
Nadasi ponit 14. Junii.

II. JUNII.

UNIVERSIDAD DE
1. **C**um Vicarius Complutensis, ut
heri relatum, jussisset S. Igna-
tium talarem deponere habitum, & stu-
diosis communi uti; iste autem egestatem
suam ad novum comparandum vestitum
pretendisset: commisit Vicarius Luzene
cuidam honestissimo viro, & in pauperes
propensissimo; ut operam suam in eo
negotio commodaret Ignatio. Dum ad
ditiorum subsidia respiciunt, incidunt in
turbam nobilium, prope edes Lopii Men-
dozæ pilâ ludentium. Eleemôsynæ igitur
aliquid petit Luzena; at Lopius, pridem
Ignatii monitis de corrigenda mortum li-
centia, offensus: *Non pudet* (inquit Luze-
nam alloquens) *clarum virum mendicum*
agere, idque in hujus nequissimi & flagitiosissimi
hypocritæ gratiam? Velim vivus ardere, nisi sit hic
planè rogo dignus. Indignati sunt focii col-
ludentes, sed magis Deus. Paucis inter-
jectis horis Complutum allatum est nun-
cium de Philippo II. feliciter in lucem
edito.

edito. Sequuntur mox gratulationum, &
lætitiæ apparatus. Lopius, ut erat nobilis,
ex edito sui palatii, cum servo, & ephebo,
pro virili sua totus erat in explodendis
bombardis: cum scintilla iræ divinæ fla-
tu, in acerbum nitrati pulveris incidens,
grandem concitavit flammam, quâ invo-
lutus Lopius, dum rabiose vociferans in
aquam se præcipitat, animam efflavit. Sic
vidit Ignatius magnum spectaculum,
Deum pro se armatum, ut loquitur Augustinus.
Bartoli lib. 1. Vita num. 34. similia habet
idem lib. 5. num. 2. & 3. de Religiosis quibus-
dam calumniatoribus.

2. In Hispania Toleti annô 1566. locò
Collegii, quòd inchoatum erat, condita
est Domus Professa, evocatis ad eam con-
stituendam viris primariis, qui vel Colle-
gia, vel Provincias rexerant, atque inter
eos Simone Rodericio, uno ex primis de-
cem. Omnium & singulorum mirus erat
ardor, & studium religiosæ observantiæ,
& perfectionis. Distributis in horas sin-
gulas cujusque diei religiosis exercitatio-
nibus, gaudebant viri gravissimi, se post
longa magisteria iterum velut in tyronum
officinam redigi, & quasi rudes informa-

ri. Die Lunæ Provincialis de Constitutionibus Societatis loquebatur; die Mercurii Antonius Corduba de Confessarium officio; die Veneris Emmanuel Lopez de ratione Spiritum exercendi per exercitia S. Ignatii; & sic de cæteris diebus. Conceptus domi spiritus fundebatur mox in urbem, Apostolicis laboribus excolendam, tanta civium approbatione: ut eorum beneficentia, quod fieri solet, certaret cum fervore operariorum Evangelicorum. *Sacchin. p. 3. lib. 2. n. 65. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ annò 1591. P. Ludovicus Corbinellus, Italus, qui Romanum Collegium, & virtutibus, & beneficiis eximie ornavit. Morti vicinus, ter unâ eademque nocte apparuit S. Aloysio, & ipsi agito, openique imploravit pro extremo agone feliciter absolvendo: dicebat enim se ipsius metu gravissimè differuciari. Defuncto intra eam noctem P. Ludovico, manè S. Aloysius dixit P. Bellarmino: eum absque mora Purgatorium transivisse: expiatum scilicet sufficienter per acerbam agonem.

4. Ibi.

4. Ibidem annò 1593. Michaël Herrera, Coadjutor Hispanus. Cum adhuc militaret sæculo, à Carolo V. Imper. primum in Angliam, deinde Constantinopolim ad Solimannum missus; orto inter Carolum, & Solimannum bello, in vincula conjectus est. E quibus tandem liber, à temporalis Domini obsequiis ad æterni tranziit. Societati adscripto propè sexagenario, sed ore ac opere valenti, Sacerdotium instanter obtulit S. Borgia: at Michaël elegit abjectus vivere in domo Dei; vixitque annos 24. æque externis ac nostris charus.

5. Hispali in Hispania annò 1649. P. Andreas de Cazorla Hispanus, pretiosa morte occubuit in obsequio pestiferorum. Inter prima Boeticæ Provinciæ lumina censebatur. Quoquò se verteret, in id erat in primis intentus: ut omnibus, cum quibus agebat, quam maximum peccati horrorem afflaret. Imminebat deinde in omnem propagandæ divinæ gloriæ, & procurandæ salutis humanæ occasionem, facras expeditiones suscipiendo, parvulos Christianâ doctrinâ instructos per compita ductando, adultos Divini verbi pabulo

Q;

pascen-

pascendo, pro sacro Tribunali assidue aures dando, ac velut scintilla in arundineto discurrendo, omnèsque inflammando. Cum iter ageret, in diversoriis ipsis divissam in choros familiam, ut è ritu Rosarii Deiparam Virg. salutarent, suaviter inducebat: ubique, & magna potens auctoritate, & mirabili pollens dexteritate.

III. JUNII.

1. **P**aulus III. annò 1545. concessit Societati per amplam facultatem concionandi, confessiones audiendi, absolvendi, & alia Sacramenta ministrandi. Breve incipit: *cum inter cunctas sollicitudines, &c.* Bullar. Soc.

2. In Hispania insigne ornamentum Societati accessit annò 1558. Franciscus Toletus, primus postea è Societate Cardinalis. Salmanticæ Societati adscriptus est hoc die, Sacerdotio jam initiatus, & Magistri in Theologia insignibus ornatus, tanta opinione doctrinæ, ut annos natus 23. ibidem publicè Philosophiam sit interpretatus; nec aliquis in tota Hispania creditus sit illi par ingenio, & doctrinâ. Dominicus

minicus Sotus Toleti Professor *Prodigium ingeni ipsi appellabat. sotuell. in Bibl. Soc.*

3. In Belgio annò 1578. ab hæreticis Regi Catholico perduellibus, Tornaco ejecti sunt Socii: quòd juramentum non admiserint de Austriaco hostis locò habendo, & persequendo. *Sacchin. p. 4. lib. 6. num. 142.*

4. In Italia, quamvis ad quadraginta circiter civitates annò 1559. vocaretur Societas, ad nullam præter Tusculanam ductæ sunt coloniæ: quòd in locus Urbi vicinus, & aëris salubritate commendatus, maximè idoneus esset, non tam Collegio instituendo, quàm opportuno diversorio, in quo Collegii Romani numerosissimi respirarent ac reficerentur infirmi, & laboribus scholasticis fessi. Qua opportunitate etiamnum gaudet Collegium Romanum. *Sacchin. p. 2. lib. 3. num. 48.*

5. Romæ annò 1585. Legati Japonici, munere suo ritè perfuncti, reditum in patriam aggressi sunt, deducente ipsos Hippolyto Volia è Societate, in cuius Domino Professa tantisper commorari fuerunt. Creaverat illos Sixtus V. Pontifex Equites aurei calcaris, ut vocant, à Romanis in Patri-

Patritiorum numerum relatos. Muneribus dignis Pontifice, quæ ad Principes suos deferrent, sunt instructi. Ad quaterna milia aureorum, quæ Gregorius XIII. Ecclesiis, & Seminariis Japoniæ constituerat, duo milia adjecit Sixtus in singulos annos, præter liberale viaticum, & varia donaria ipsis Legatis oblata; quos per totum statum Ecclesiasticum gratuito, & honorifice excipi mandavit. *sacchin. p. 5. lib. 5. n. 17. & seqq.*

Eodem die obierunt.

6. Zagrabie in Croatia, annò 1617. P. Petrus Uragonitius, Croata, unus è duobus, qui Societatem in Croatiam induxerunt. Primis ab ingressu in Societatem annis ex insidiis graviter in capite vulneratus, & ad extrema redactus, clara luce habuit adspectabiles, Christum Dominum Matre sua s'audivitque hanc Filio dicentem? *Quid huic? An id, quod petit, faciemus? Christus respondit Matri: Sine, Mater. modicum opus est, ut laboret.* Evanuit visso, & Petrus sine mora convaluit, egitque na vissum annis 30. per Hungariam & Croatiam operarium.

7. In

7. In itinere Indico annò 1618. P. Quintinus Cousin, Belga, animarum zelo præstans. Quamvis egisset vitam cum virtute, ordinariam longè supergressa; in mortis confinio constitutus, identidem magno sensu in hæc verba erupit: *Arcta via, quæ ducit ad cælum, arctior, arctissimol.* Sed paulò post oculis in cælum sublatis, & junctis ante pectus manibus placidè conquevit.

8. Lugduni in Gallia, annò 1626. P. Franciscus de Mendoza, Lusitanus, nobilitate generis, omnigenâ literaturâ, & morum innocentiam eximius. Libros Regum Hebræorum egregiis Commentariis illustravit. Romæ, quò à Provincia sua missus fuerat Procurator, illud tulit elogium: ut Præpositus Generalis Virum dixerit omnibus numeris absolutum, Concionatorem, Scriptorem, Doctorem, Superiorem, & Religiosum perfectum. Reducem ex Urbe mors intercepit in Gallia pridem optimèque paratum. *Virginitas* illi perpetua, Legum observantia summa, prandium tenuè, cœna vix ulla, concionumquam sinè cilicio. Quidquid ageret, ingenio, & zelo summo summo conjungebat laborem, IV. JU.

IV. JUNII

1. **I**N Livonia Rigæ annò 1585. cives Ecclesiæ, & Regi Poloniae Stephano rebelles, decreta quædam extorserant à Senatu, Ecclesiæ, & Societati periniqua. 1. Ut Collegium Societatis in ea urbe non esset. 2. Ut Jesuitarum numerus, qui ibi tolerandi essent, definiretur. 3. Nè SS. Sacramentum Eucharistiæ per compita palam deferretur, &c. Quæ omnia auctoritate regia hoc die Cardinalis Radivilius rescidit. Consternata hoc fulmine civitas, nitens agere cœpit: cùmque Pofsevinus è Moschovia illuc appulisset, non humaniter solum, sed honorificè exceptus est à Rigensibus; volueruntque eo uti patrono apud Regem sibi conciliandum. Sed ille reposuit: non alio opus esse remedio, quàm ut ipsi regie auctoritati, & clementiæ sese submitterent. Nihil enim ipsis esse nocentius, quàm Regi tam potenti, & sapienti refragari. Videbatur rebus turbidis redire serenum, cùm importuna mors Stephani anno sequenti omnia turbavit. *Sacchin. p. 5. l. 3. m. 91. & lib. 6. num. 40.*

Eodem die obierunt.

2. In America apud Taraumatenses annò 1650. P. Cordelius Beudin Godinez, Belga, in odium fidei cæsus est. Comprehensus à barbaris, quòd invecis peregrinis lacris populum à patriis diis averteret, rapatus ad templum, & aram, atque inde in cœmeterium, crucem ibi fixam arripuit; in cujus complexu telis confosus clavâ pulsatus, & strangulatus est. Bienio post corpus incorruptum repertum innocenti animæ sanctitatis testimonium dedit.

3. Vvaterfordiæ in Hibernia, annò 1650. P. Jacobus Valesius, Hibernus, serviendo pestifera lue laborantibus, victima charitatis cecidit. Angelica illi anima, corpus nulla voluntaria labe inquinatum, industria mirabilis ad hæreticos convertendos.

4. Compluti in Hisp. annò 1669. P. Joannes de Almarza, Hispanus, ardens Ecclesiastes, presertim contra spectacula, & vestium luxum. Quamvis doctrinâ, & ingenio præstaret: Grammaticæ tamen rudimentis per plures annos tradendis se addixit.

dixit. Indè ad Apostolicas expeditiones se transtulit: ad quas ut Scholasticos nostros incitaret, & alluefaceret: quo tempore vacabatur à studiis, educebat eos ad vicinos pagos, ad instruendos rudes in rebus fidei, & actu Contritionis eliciendo: quos ipse deinde Sacramento poenitentiae expiabat. Tenerrimo affectu præter S. Josephum, Joachimum, & Annam ferebatur erga S. P. Ignatium: à quo non unam prodigiosam gratiam est expertus.

15. Romæ annò 1667. P. Sfortia Palavicinus, Italus, S. R. E. Cardinalis, purpurati Senatùs, & Societatis nostræ decus eximium. Quantus esset vir futurus, ostendit juvenis: quando Romæ 21. annos natus ex universa Theologia toto triduo disputavit cum doctissimorum stupore, & plausu. In curia Urbani VIII. adscriptus Prælaris utriusque signaturæ, dein etiam Congregationibus de bono Regimine, & Immunitate Ecclesiastica, denique Gubernator factus variarum civitatum, honores hos omnes, & sublimiorum spes cum avito Marchionatu sprevit, atque in gremium Societatis convolvit. Sapientiam ejus, & doctrinam satis prædicant

dicant tum gesta ejus, tum scripta, præfertim Historia Concilii Tridentini. Ab Alexandro VII. in Sacrum Cardinalium Collegium, interposito præcepto, cooperatus, semper Societatis amantissimus vixit, quam etiam moriens circumsusis Sociis, & aulicis, eximie commendavit, Dolentemque Probationis hæredem suam fecit. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

V. JUNII.

1. Anò 1546. Paulus III. facultatem Societati concessit per Breve: *Exponi nobis nuper fecistis, &c.* admittendi Coadjutores tam Spirituales, quam Temporales, qui emittant tria consueta vota, & non teneantur ad emittendam solemnem Professionem: fiant autem participes omnium meritum, quibus gaudent Professores. *Bular. Societ.*

Eodem die obierunt.

2. Manila in Philippinis insulis, annò 1622. P. Joannes de Ribera, Hispanus, asserta fortiter pudicitia sua, & herolica patientia insignis. Adolescens à procaci femina sollicitatus, exemplo Patriarchæ Josephi

sephi gloriosâ fugâ sibi consuluit; relicta vestis parte in manibus lupæ. Ad Societatem venit, illud sibi occinens: *Fallax gratia, & vana est pulchritudo.* In supremo morbo à capite ad calcem copioso ulcere percussus, auditâ identidem patientis Jobi historiam se sustentabat, donec religiosa mors die, quam predixerat, dolori finem fecit.

3. Lima in Peruvia, annô 1610. Franciscus Lopez, Hispanus, ex generali totius Regni Peruani Visitatore, Societatis humillimus, & laboriosissimus Coadjutor. Ad sacros Ordines suscipiendos, nec à Superioribus, nec ab Archiepiscopo adduci potuit. Videtur Deus prærogativam Ordinis illi compensasse insigni dono orationis, & lacrymarum.

4. Manresæ in Hispania annô 1627. P. Jacobus Tonera, Hispanus. Quadragesimas duas supra triginta ferventissimis concionibus exantlavit magno labore, gratiâ, & fructu animarum. In Missionibus quoque mirè felix, cum ad locum quendam noctu appulsus intellexisset magnam isthinc pluvie necessitatem esse; manè serenissimo coelo pulpitum conscendit,

cendit, & magna vi dixit contra peccata, quæ coelum claudunt, & aperiri non sinunt. Unde primum ex oculis auditorum copiosa lacrymarum copia manavit, & antequàm è templo pedem efferrent, opportunum imbrem hortis agrisque coelum effudit.

VI. JUNII.

1. **S** Norbertus Archiepiscopus Magdeburgensis, cujus hodie celebratur festum, invocatus ab adolescente Matthæo Peittenberger, Bohemo; ut sublatam strumam aptus redderetur Societati, quam experebat. Auditus est, & adjutus. Evanuit struma, & Matthæus in Societateni admittus egregium præstitit Novitiorum Magistrum, & in pestiferorum obsequio operarium. *Nadasî in Anno dier. Memor.*

Eodem die obierunt.

2. Yendi in Japonia annô 1634. P. Sebastianus Viera, Lusitanus, cum quinque Sociis Japonibus Novitiis, in odium fidei peremptus. Vices Provincialis cum ageret magno Japonicæ Ecclesiæ bono, sparsæ sunt longè lateque imagines, vul-
tum

sephi gloriosâ fugâ sibi consuluit; relicta vestis parte in manibus lupæ. Ad Societatem venit, illud sibi occinens: *Fallax gratia, & vana est pulchritudo.* In supremo morbo à capite ad calcem copioso ulcere percussus, auditâ identidem patientis Jobi historiam se sustentabat, donec religiosa mors die, quam predixerat, dolori finem fecit.

3. Lima in Peruvia, annô 1610. Franciscus Lopez, Hispanus, ex generali totius Regni Peruani Visitatore, Societatis humillimus, & laboriosissimus Coadjutor. Ad sacros Ordines suscipiendos, nec à Superioribus, nec ab Archiepiscopo adduci potuit. Videtur Deus prærogativam Ordinis illi compensasse insigni dono orationis, & lacrymarum.

4. Manresæ in Hispania annô 1627. P. Jacobus Tonera, Hispanus. Quadragesimas duas supra triginta ferventissimis concionibus exantlavit magno labore, gratiâ, & fructu animarum. In Missionibus quoque mirè felix, cum ad locum quendam noctu appulsus intellexisset magnam isthinc pluvia necessitatem esse; manè serenissimo coelo pulpitum conscendit,

cendit, & magna vi dixit contra peccata, quæ coelum claudunt, & aperiri non sinunt. Unde primum ex oculis auditorum copiosa lacrymarum copia manavit, & antequàm è templo pedem efferrent, opportunum imbrem hortis agrisque coelum effudit.

VI. JUNII.

1. **S** Norbertus Archiepiscopus Magdeburgensis, cujus hodie celebratur festum, invocatus ab adolescente Matthæo Peittenberger, Bohemo; ut sublatam strumam aptus redderetur Societati, quam experebat. Auditus est, & adjutus. Evanuit struma, & Matthæus in Societateni admittus egregium præstitit Novitiorum Magistrum, & in pestiferorum obsequio operarium. *Nadasi in Anno dier. Memor.*

Eodem die obierunt.

2. Yendi in Japonia annô 1634. P. Sebastianus Viera, Lusitanus, cum quinque Sociis Japonibus Novitiis, in odium fidei peremptus. Vices Provincialis cum ageret magno Japonicæ Ecclesiæ bono, sparsæ sunt longè lateque imagines, vul-
tum

tum ejus referentes, ut caperetur; capienti promissi aurei mille. Captus tandem, atque in carcerem coniectus; cum sollicitaretur ad defectionem, respondit: *se jam tres & sexaginta natum annos; à Deo suo plurima & maxima accepisse beneficia; ab Imperatore verò Japonia nonni. compedes & carceres, cur ergo illum immortalem in hujus mortalis gratiam desereret?* Ad scrobem ergo damnatus, prono capite in foveam suspensus est à pedibus, cum quinque Sociis illis, toroque triduo tormentum illud sustinuit, ac ceteris extinctis, supervixit. Supposito demum igne cruciatus, & post extracta viventi adhuc viscera combustus est.

3. Huete in Hisp. annò 1583. P. Joannes Gonzalez, heroica charitati immortalis est. Cum enim moribundum quendam permovere nullo modo posset ad poenitentiam, sollicitus de animæ aeterna jactura, & calamitate; caput suum Deo devovit in Missæ Sacrificio pro miseri illius salute. Sacrificio vix peracto, miser ille Confessarium in clamavit. Vocatus P. Joannes, serid contritum audivit confidentem, & ritè absolutum expedit eandem circiter horâ cum bona spe in viam felici-

felicitis aternitatis. Iple verò morbo repente correptus, reum se voti sentiens, sine mora ad eandem viam se accinxit, obiitque non minore suo gaudio, quam nostro stimulo.

4. Hispali annò 1649. Michaël Perez, Coadjutor ab agris contracta lue extinctus est; postquam ducentis illa lue infectis accuratissimâ diligentia servivit.

5. Apud Sinas in urbe Hangcheu annò 1661. P. Martinus Martinus, Germanus, strenuus, & industrius ibidem operarius. Missus Romam illius Vice-provinciae Procurator annò 1651. post multa pericula terminum attingit, & feliciter expeditis negotiis, reversus est in vineam suam cum selectis 17. Sociis, ex quibus septem in itinere occubuerunt. Præter libros idioma Sinensi editos de Religione Christiana, edidit in itinere typis Hollandicis laudatissimum opus *Atlantem Sinensem*, seu descriptionem Imperii Sinensis, tabulis Geographicis illustratam. *Sotuell. in Bibl.*

Soc. ordinis mod. in Europa. illi obsequia

VII. JUNII.

1. **I**N Sacro Tridentino Concilio celebrata est annò 1546. Sessio V. cui

Pars 2. R ex

ex Societate adesse iussi sunt PP. Lainius, & Salmeron, tanquam Theologi Pontificii. Tridentum ubi attigerunt, à Legatis Sedis Apostolicæ peramanter excepti sunt, oblatumque illis apud ipsos hospitium, & mensa liberalis. At Patres in nosocomium S. Elisabethæ recipere se maluerunt ex præscripto S. Ignatii; ut humilibus charitatis officiis se melius disponerent ad dicendam in augusto illo confesso pro dignitate sententiam. Quo procedendi modo maximam sibi apud conscriptos Patres conciliârunt æstimationem, & gratiam: quæ incredibiliter aucta est, postquam auditi sunt. Primus inter ceteros sententiam dicebat Salmeron, Lainius postremus: cuius erat varias Theologorum sententias compendio referre, ponderare, & suffragio vel firmare, vel confutare. Quem ordinem deinceps Legati Apostolici servari voluerunt. Quam primum se prodidit Theologorum nostrorum eruditio: mutata est confesso concepta de illis, tanquam hominibus novis opinio, intellectumque: quantum sapientiæ lateret sub villi pallio. Nam cum initio pannosi, & malè vestiti in illius thea-

tri conspectum sese dedere; ipsis Hispanis contemptum moverunt. At ubi reconditæ intrinsecus ingenii opes effulserunt, agnovere populares suos, & gratulati sunt nationi suæ viros tam egregios. *Orland. p. 1. hist. Soc. lib. 6. n. 21. & seq.*

2. In Congregatione Generali XI. electus est in Vicarium Generalem perpetuum, & cum jure successione P. Joannes Paulus Oliva, Genuensis, Patriiæ familiæ, qui Avum, & Avunculum habuit Serenissimos Duces illius Reip. Domum probationis Romanam decennio, & Collegium Germanicum iteratò rexerat; etiam in minoribus visus par muneris maximo. *Ex Decr. Cong. XI. & Sotueli Biblioth.*

3. In Sueciam annò 1574. ad Joannem Regem hoc die Vilnâ profectus est, missu Pontificis, P. Stanislaus Varsevicius: ut modum viamque tentaret, prædictum Regem cum populo suo reducendi in gremium Ecclesiæ. Nihil laboris, & industriæ intermisit: non tamen aliam obtinuit resolutionem, quàm lentè, ac secretò se conaturum, ut ritus præcos instaureret. Ceterum nullam apparere spem Suecos ad Ecclesiam Romanam reducendi: nisi

Pontifex Communionem sub utrâque specie populo, Sacerdotibus autem concederet conjugia. Sic præcisa melioris eventus spe, Varsevicius in Poloniam se recepit. *Sacchin. p. 4. lib. 2. num. 33.*

Eodem die obierunt.

4. Bubayeni in India annò 1642. P. Bartholomæus Sanchez Hispanus, à barbaris interemptus. Multa ei fuit erga Indiarum Apostolum S. Xaverium devotio, fiducia, & quædam confidentia: sentiebatque se acriter incitari ad ejus virtutes Apostolicas imitandas. In eodem Sancto suave præsentissimumque præsidium inveniebat, quando quidpiam Angelicæ virtutis puritati oppositum menti injiciebatur. Et videbatur sibi à Deipara Virg. instinctu interno monitum: ut ad hanc victoriam Xaverio Patrono uteretur. Cui aliquando Kalendis Decembris coram sui Xaverii effigie supplex oraret: vidit totam Sancti Imaginem grandi cruce connectam: quod mysterium evolvi eventus, morte à barbaris illata, ab uno sicâ vulneratus in gutture, ab altero bifariam dissectus. Alias anxio, an ritè sacris Ordinibus esset initiatus,

rus, allapsa coelitus vox est: ut se in Sancti sui manibus relinqueret, pati, & eam imitari paratus.

5. Praga in Bohemia annò 1667. P. Rodericus de Arriaga, Hispanus, ob subtilitatem ingenii, doctrinæ præstantiam, & virtutis religiosa meritum, inter præcipua Societatis lumina numerandus. Perfectionem ejus in Bohemiam, divinæ Majestati gratam esse, significavit V. Marina de Escobar, Virgo sanctitate celebris. In Prageni Collegio versatus est annos supra 40. Theologia Professor, Academiæ Cancellarius, & Generalis studiorum Præfectus magnâ nominis sui famâ etiam per alias Universitates. Superiorum disciplinarum rem auxit egregiis Tomis 8. uno Philosophico, cæteris Theologicis: dum ultimum de Jure, & Justitia pararet, ad præmia evocatus est. Nec minus perfectionis, quàm scientiarum semper fuit studiosus. Orationi horas aliquot per diem sanctè impendebat, in itineribus non minus ei addictus, recipiebat se in angulum aliquem diversorii, ut Deo vacaret: domi verò ferè nunquam visus est aliud agere, quàm vel studere, vel orare. Pauper-

tatis studio unicâ interulâ male factâ per annos 26. usus est. Quamvis in summa esset altimatione, non solum inter doctos, sed etiam apud Urbanum VIII. & Innocentium X. Pontifices, atque Ferdinandum III. Imperatorem; sibi vilis, cum Sociorum ultimis agebat, ut unus ex illis ferebaturque æquanimis acriorem subinde impugnationem sententiarum suarum. *Soruel. in Bibl. Soc.*

VIII. JUNII.

1. **A** Nno 1622. Indulgentiam plenariam perpetuam pro festis SS. Ignatii, & Xaverii in templis Societatis concessit Gregorius XV. *Natali in Indico Memor.*
 22. Postulante Alberto Bavarie Duce, anno 1556. Socii 18. Româ profecti sunt, Ingolstadii domicilium fixuri, ad restituendam Academiam illam valde collapsam. Laboratum est initio incommoditate non modica: sed omnem sensum sustulit eximia Ducis benignitas, & liberalitas. Doctores Academici per benevolos se prebuerunt hospitibus, memores adhuc Salmeronis, Jaji, Gaudani, Canisique, qui olim

olim Ingolstadii magno plausu docuerant. *Orlandin. f. 1. hist. Soc. lib. 16. n. 23.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ anno 1649. P. Vincentius Carafa, Generalis Præpositus Societatis, Italus ex Principe Carafarum familia. Ab ipsa infantia præventus à Deo in benedictionibus, per semitas magnorum Sanctorum ad sublimen Sanctitatis gradum ascendit. Puer, innocentia, & pietatis merito, Angelus carne vestitus appellabatur: & vidit illum Angelico vultu nitentem, coelestique luce circumfusum, dum Eucharistica mensæ accumberet P. Julius Mancinellus. Sive Collegia, sive Provinciam, sive universam regeret Societatem, talem semper se præstitit ad amissim, qualem Constitutiones Societatis requirunt; id est, conjunctissimum cum Deo, exemplo magis quam verbo regentem, mitem, & fortem, suaviterque severum. Charitatem suam erga indigentes magno splendore explicuit. Potissimum anno 1649. quando summa annonæ charitas premebat urbem. Corrogatis magnâ industriâ eleemosynis, quoti-

die ante portam Domus Professorum asebatur millenos, ordinatim dispositos, per duos circiter menses. Ipse distribuebat escas, & addebat condimentum doctrinae spiritualis. Translatis dein, iussu Pontificis, ad Lateranense palatium mendicis, non desit illis inservire; donec ex obsequii contentione contracta febris vitam sanctam morte sancta conelulit, ante, & post fata prodigiosis gratis honoratus à Deo. Spiritum ejus spirant piissima Opuscula ab ipso edita, plena Seraphici amoris.

4. In Civitate S. Jacobi, apud Americanos, anno 1633. P. Joannes Darius, Italicus, vir ad omnium sincera obsequia natus. Surgebat subinde noctu, & culinae supellectilem mundabat. Si audiret prolatas in platea voces Dei offensivas in cubiculo acriter se flagris accipiebat. In Peruvia, & Paraguaría ardna multa exantillavit. Pro lectulo illi erat asser, aut sella pro brevi trium horarum somno, idque constanter per annos 40. E cubiculo exiturus, & eò redùx, ad Crucifixi pedes provolvebatur. In ejus offensas tanto passim zelo invehebatur; ut capitalis peccati hostis diceretur.

s. Gra.

Gracii in Styria, anno 1664. P. Paulus Rosner, Belgae, Viennae, & Gracii Theologiam Scholasticam annis 16. eximia ingenii, & doctrinae commendatione praegit. Pro felici morte inter alios S. Dismam Latronem, Christi in cruce Socium, singulari cultu sibi conciliabat. S. Paupertatis amore cubiculum, uti acciperat, post annos tredecim moriens reliquit, nullo proorsus vel impedimento amoto, vel commoditate adjecta. *Sotuell. in Bibli. Soc.*

IX. JUNII.
1. Habita est Disputatio XVIII. de Auxiliis Gratiae, anno 1602. coram Clementem VIII. Argumentum disputationis fuit: *An Concilium Tridentinum sess. 14. cap. 4. & Can. 5. obstetis, quae de Contritione & Attritione docet Molina?* Respondit P. Arrubal: non obstat. Quia nulli docet Molina hominem justificari posse per Attritionem, vel Contritionem naturalem; quamvis doceat: viribus naturae elici posse actum aliquem Attritionis, vel Contritionis (prout docuerunt complures Theologi veteres) insufficientem ad salutem. *Quint.*

oig

po.

potius aperte docet passim, tum in genere: quæ fiunt ex viribus naturæ, nullo modo deservire ad justificationem, aut ad finem supernaturalem; tum in specie. *Disp. 14. §. Post hanc.* expressè dicit, ex citato loco Concilii, requiri Attritionem supernaturalem; & oppositam sententiam non esse tutam in fide. *Eleuther. lib. 5. bist. de Au. xil. cap. 22.*

21. In Austria serenissimus, refulsit hic dies ortu novi Sideris, & quidem primæ magnitudinis, Leopoldi I. Augustissimi Imperatoris Ferdinandi III. Imp. geniti, in magnam Romani Imperii gloriam, Ecclesiæ Catholicæ incrementum, Societatis protectionem, & honorem, Turcarum autem, & sectariorum ruinam.

3. Laminus Præpositus Generalis, rebus præclare gestis in Gallia, quò à Pontifice missus fuerat, revocatus ab eodem ad Concilium Tridentinum; annò 1562. hoc die à Gallia in Belgium movit. Exceptus est ibi tanta humanitate non solum Granvellani Cardinalis, & Margaritæ Gubernatricis, sed omnium Ordinum: ut, cum se omnibus, & eis alloquuntur petentibus, dare non posset; maturare exitum à Belgio.

gio debuerit, admisis, quæ inter alia petebantur, Collegiis Cameracensi, & Antuerpiensi. *Sacchin. p. 2. lib. 6. n. 70.*

4. In Gallia annò 1537. Visitator Maglus convenit Regem Henricum III. à quo singulari benignitate exceptus, omnia ad votum habuit, præter illud: quòd Rex Superiores Collegiorum, & Domorum Societatis in Gallia non alios esse voluerit, quàm Gallos. De cetero libenter indulsit, ut Visitator omnia administraret ex moribus legibusque Societatis. *Sacchin. p. 5. lib. 7. num. 63.*

Eodem die obierunt.

5. Reritibæ in Brasilia, annò 1597. P. Josephus Anchieta, Thaumaturgus, & Apollolus gentis illius, quam totis 44. annis indefessus excoluit. Oriundus fuit ex una Fortunatarum insularum, quam Tenerifam dicunt; ob admirabilem morum innocentiam *Innocens Adam dictus.* Venerabantur enim eum aves coeli, & bestię terræ, quarum plenum videbatur habere dominium: ita promptas habuit ad nutum suum. Sed mirabilior fuit excelsis virtutibus,

bus, charitate erga Deum, & proximum, orandi, & se affligendi studio, humilitatis, & patientiæ exemplis, & exquisito Deiparæ Virg. cultu, vitam ipsius, apud barbaros obles relictus, Latino versu elegiaco bis mille & octoginta sex distichis eleganter exposuit, sine charta, & stylo, solius memoriæ fidelitate usus. Marianum hunc varè multis futurorum, & absentium vaticiniis clariorem fecit Deus. Multa, & admiranda tradit vita Apostolici hujus viri, typis edita, variis variarum nationum linguis.

6. Crumlovii in Bohemia anno 1615. P. Dominicus Valesius, Italus, eximius Deiparæ Virg. & sanctæ paupertatis cultor. Auditis S. Catharinæ Senensis, & S. Aloysii Viris, ad excelsæ virtutis studium mirabiliter exarsit. Quotidie è Thoma Kempenli caput unum flexis genibus legebat. In ejus cubiculo nullus lectus, nec sedile: pro mensa erat armarium quoddam, pro candelabro manus sinistra, pro lectulo crux magna, cui indormiebat. Nilæ pectè contactis cum indefessam prestitisset operam, viribus fractis paulò post sanctè decessit Crumlovii.

7. Clau-

7. Claudiopoli in Transylvania, anno 1603. Emmanuel Nereus Coadjutor Italus, cum ea urbe occupata hæretici milites grassarentur in templa; sacrilegam eorum insolentiam, præcipuè in proculcanda Sacrosancta Eucharistia, tolerare non potuit Emmanuel. Intrepidus igitur graviter redarguit sacrilegos: sed ab illis securi militari cæsus, & globo trajectus occubuit.

X. JUNII.

1. **P**ost hesternum colloquium, cum Henricus Rex hodie religionis gratiâ ad Capucinos se contulisset, eundem P. Magium advocari curavit; diuque solus cum solo locutus Italico sermone (erat enim Magius Venetus) perlibenter indulgit: ut P. Edmundus Angerius, quo familiarissimè utebatur, præsertim ad institutas Sodalitates quasdam pias, ab aula transiret ad domiciliū Societatis; prout Claudium Præpositum Generalem optare intellexerat. Addidit autem: se id concedere, ad suam erga Societatem refertendam benevolentiam. Mirum sanè: & quò Rex tam facillè dimiserit Edmundum;

dum; & quòd Edmundus tam facillè reliquerit aulam regiam; cum utrumque perarduum fore timeretur. Sed fuit Edmundus vir ille, qui aulae non propter aulam, vel privata commoda, serviebat; ejus Apostolico zelo non aulam unam, sed universam Galliam, Deus theatrum posuerat. Post prolixum, & familiare colloquium rediit Rex ad hesternum postulatam suam: ut in Gallia non alii essent domiciliorum Societatis Superiores, quàm Galli; id enim exigere rationem status: ut scilicet Rex fideliores haberet eos, à quorum directione penderet populus, ac potissimum studiosa juvenus. Arduum postulatam! sed in quod tandem concedi debuit; quamvis à condita Societate sine ullo nationum incommodo vixissent in eadem domo, unòque corde Hispani, Itali, Germani, Angli, &c. *Sacchin. p. 5. lib. 7. num. 67.*

2. In Prussia cum annò 1626. hoc die occupata esset Brunsberga ab hæretico Sueciae Regis milite: qui è Nostris residui erant in Collegio, aliis maturè ad tutiora dilapsis, Patres duo, & Coadjuvatores Fratres tres captivi sunt abducti, graviàque per

per biennium, & ultra, passi sunt incommoda, tam in navibus, quàm in carcere Elbingensi. Collegium occupavit primum proditor quidam Mevensis, deinde Minister hæreticus. Singularis Divinae Providentiæ argumentum fuit: quòd toto illo tempore templum nostrum nullo sectariorum Religionis exercitio profanatum fuerit: imò ut fide digni retulerunt; ministrum cum in cathedram non semel profiliisset concionaturus, horrore nescio quo percussum obmutuisse, & à proposito destituisse. Organum tamen templi insignis artificii cum Bibliotheca Collegii in Sueciam deportatum est. *Ex Annis Collegii sub anno 1635.*

Eodem die obierunt.

3. Neapoli annò 1588. P. Andreas Spinola, Italus, domestica nobilitate, sed magis religiosa humilitate, & charitate clarus. Cum ante initiam Societatem aliquando cum Nostris vesceretur in triclinio, supellex mensæ tanquàm vilis, & abjecta opulento, & laute educato nauseam, & horrorem movit. At recepto in Societatem omnia visa sunt nitidissima, &

& orbis, & patinæ ex argento conflata videbantur. Quod cum interpretaretur suæ imbecillitati, & delicatiori genio à Superiorum prudentia dari: Rectorem convenit, petiitque non ita indulgeret haberi, contentum se fore communi mensa suppellectile. Sed edoctus, non nisi ordinaria esse appositâ, Divinam erga se indulgentiam suspexit, & laudavit. Rectorem deinde agens in Collegio Neapolitano se ad pestiferorum obsequia demisit, & pretiosam mortem præmium tulit.

4. Parana in Parâquaria annò 1653. P. Josephus Cataldinus, Italus, ad humanam societatem adducendis barbaris, & instruendis mirificè addictus. Sex pagos condidit, & multa millia sacro fonte tinxit. Visus sub inde est jam Angeli Custodis instar Indos contra dæmones defendere; jam cœlesti luce circumfusus, post mortem aurem rutilante paludamento tectus. In divino potissimum Sacrificio cœlestibus visis recreabatur: advertitque non rarò, cum sacrum Calicem adoraret, ex eodem brachium quoddam, Sacerdotali cultu ornatum, protendi, sibi que benedicere. Anxio de Prædestinatione sua dixit

dixit Deipara Virg. *noli timere fili.*
5. Lugduni in Gallia annò 1623. P. Michaël Goyllardus, Gallus. Operarius strenuissimus, per ipsas octo horas pro sacro Pœnitentiæ tribunali sedebat etiam senex, & jejunos. Ajebat se maximè reficere mortis recordatione. Sub mortem dicebat: malle se de divina benignitate, quàm de justitia loquentes audire: se enim à puero citra fucum optimo illi Domino servivisse. Vivens, & mortuus floruit opinione sanctitatis: nec defuere, quicquid apud Deum usi Patròno, à molestissimis, & inveteratis tentationibus falsè sunt se liberatos.

XI. JUNII.

4. **I**N Hispania annò 1556. magna solemnitate variorum Graduum Socii sua vota publicè emiserunt. Invitati à Commissario P. Francisco Borgia Nuncius Apostolicus, Carolus Princeps Philippi Regis filius, Proceres multi ac Dynastæ, adfuerunt, cum præcipuis ex omnibus Religiosis Ordinibus. Excipiente Borgia ad aram, Professionem 4. votorum solemnissimam

& orbis, & patinæ ex argento conflata videbantur. Quod cum interpretaretur suæ imbecillitati, & delicatiori genio à Superiorum prudentia dari: Rectorem convenit, petiitque non ita indulgeret haberi, contentum se fore communi mensa suppellectile. Sed edoctus, non nisi ordinaria esse appōsita, Divinam erga se indulgentiam suspexit, & laudavit. Rectorem deinde agens in Collegio Neapolitano se ad pestiferorum obsequia demisit, & pretiosam mortem premium tulit.

4. Parana in Paraquaria annō 1653. P. Josephus Cataldinus, Italus, ad humanam societatem adducendis barbaris, & instruendis mirificè addictus. Sex pagos condidit, & multa millia sacro fonte tinxit. Visus sub inde est jam Angeli Custodis instar Indos contra dæmones defendere; jam cœlesti luce circumfusus, post mortem aurem rutilante paludamento tectus. In divino potissimum Sacrificio cœlestibus visis recreabatur: advertitque non rarò, cum sacrum Calicem adoraret, ex eodem brachium quoddam, Sacerdotali cultu ornatum, protendi, sibi que benedicere. Anxio de Prædestinatione sua dixit

dixit Deipara Virg. *noli timere fili.*
5. Lugduni in Gallia annō 1623. P. Michaël Goyllardus, Gallus. Operarius strenuissimus, per ipsas octo horas pro sacro Pœnitentiæ tribunali sedebat etiam senex, & jejunos. Ajebat se maximè reficere mortis recordatione. Sub mortem dicebat: malle se de divina benignitate, quàm de justitia loquentes audire: se enim à puero citra fucum optimo illi Domino servivisse. Vivens, & mortuus floruit opinione sanctitatis: nec defuere, quicquid apud Deum usi Patrōno, à molestissimis, & inveteratis tentationibus falsè sunt se liberatos.

XI. JUNII.

4. IN Hispania annō 1556. magna solemnitate variorum Graduum Socii sua vota publicè emiserunt. Invitati à Commissario P. Francisco Borgia Nuncio Apostolico, Carolus Princeps Philippi Regis filius, Proceres multi ac Dynastæ, adfuerunt, cum præcipuis ex omnibus Religiosis Ordinibus. Excipiente Borgia ad aram, Professionem 4. votorum solemnissimam.

nium fecit Baptista Barma, Hieronymus Portillus tria vota Coadjutorum spirituum, & quidam Coadjutor temporalis sua item vota emisit. Voluit Borgia rem eum ea solemnitate peragi: tum ut palam fieret distinctio Graduum religiosorum in Societate; tum quia jaclarunt quidam in Hispania, Societatem res suas in tenebris, seu furtim, agere. *Orlandin. p. 1. hist. soc. lib. 16 mem. 40.*

2. Romæ annò 1622. Religiosam Societatis vestem induit Carolus à Lotharingia, è Principe, Episcopo, & Comite Viridunensi mutatus rara metamorphosi in humilem JESU Socium. Cùm adhuc Episcopus de ea re deliberaret: dæmon ex energumena, cùm templum ingressus esset Carolus, palam edixit: ridiculam cogitationem, & ineptam ipsum habere, quod vellet in corvum nigrescere. Timere se tamen, nè id, quod moliebatur, perficeret: nam hoc negotium Deiparam suscepisse tractandum. *Nadasi in Anno dier. mem. 28. April.*

Eodem die obierunt.

3. Gerundæ in Hispania annò 1607.

P.

P. Gabriel Vafia, Hispanus, humanioris, & diviniore literaturæ, linguarumque peritiâ præstans. Deiparæ Virg. honoris, & amori addictissimus, frequenter illam invocabat illo carmine: *Monstra te esse Matrem.* Quod cum in quodam morbo, & animi angustiis omisisset: adfuit ei Sanctissima Mater, & amanter sui tam oblitum redarguit.

4. Quiti in Peruvia annò 1612. Marcus Antonius, Coadjutor Italus: cui nec domi, nec foris aliud ferè nomen erat, quàm Sancti. Etiam 80. annos natus se cilicis, flagellis, jejniis atterebat. In orando tanta illi attentio, ut statua videretur: unde non mirum eum impetrâsse, quidquid pererat. Aliquando cùm in templo divino sacrificio interesset, palam visus est sublimis in aërem elevari, ac toto vultu instar vivi carbonis collucere. Obvio ferocenti rauo Rosarium Marianum obtendit, dicens: *Abi animalculum;* & ille dicto audiens, cicut abivit.

5. Bilbai in Hispania anno 1623. Simon de Espalza, Hispanus, Coadjutor. Cùm videret quendam è Sociis jam depositum ad extremam luctam ungi: Deiparam

S 2

ram

ram Virg. quam diligentissime colebat, supplex adiit, petitque; ut ipse potius in morientis locum substitueretur, illo in vivis retento: se enim Collegio vix aliquid, illum longè plus prodesse. Auditus est. Ager enim confectum respiravit, ac sensim convaluit; Simonem verò intra triduum idem morbus corripuit, & extrinxit.

6. Viennæ Aultriæ annò 1655. P. Ignatius Jociſcus, Polonus heroica charitati glorioſè immortuus. Ter petiit, bis impetravit contagioſam Spartam. Vir erat, e cujus vultu, totiuſque corporis compositione promicabat candor mentis, & figura probitatis. Unde cum domo prodiret, paſſim alter alterum interpellabat: *En Sanctum illum Jeſuitam.* Defuncto magna comploratione parentarunt agri potissimum, & pauperes, tanquam *Patri suo*, ut aiebant.

XII. JUNII.

1. **P**Orami in Calabria, quem locum Thaumaturgus Xaverius specialiter delegit, ad demonstrandam vim meritorum suorum apud Deum, lampas coram ejus imagine ardens, repente extincta,

ra, repente sine ope humana est accensa. Cantabantur à populo sub vesperum pro more hymni, & laudes glorioso Apostolo: quibus finitis, dum candela, & faces extinguerentur, animadversum est ab universo populo, lampadem quoque illam esse extinctam. Post aliquod temporis intervallum, dum plerique templo egressi jam essent, exivit etiam Petrus Nardus, cui cura incumberebat, ut semper lampas arderet, ignem allaturus, quo extincta lampas iterum accenderetur. Dum redit, invenit lampadem jam ardentem, quamvis nemo alius ignem admovisset. Populus ergo, qui residuus in templo erat, in laudes Dei, & gloriosi Apostoli erupit, quod fecerint de tenebris lumen splendescere. Simile contigit 18. Junii ibidem coram populo copiose collecto. *Ex libello Mirac. S. Xaverii Potamiensis num. 32. & 37.*

2. Urbem Neapolitanam cum annò 1656. savissima pestis depasceret, nec remedium inveniretur implorata ope veterum urbis Patronorum: conceptum tandem, atque hodie emissum est civitatis nomine votum procurandi, ut Indiarum Apostolus Xaverius solemniter inter

ceteros urbis Tutelares Divos referretur, si propitium se, & sospitorem exhiberet in presenti calamitate. Ratum, & acceptatum fuisse votum, sine mora probavit eventus. Eodem enim die in publico Lazareto, quadringenti circiter peste tacti subito convalescerunt, & lues tota brevi defecit. Flagitante igitur populo Neapolitano, auctoritate Pontificia, Divus Apostolus datus est urbi peculiaris Patronus. *Ex Relatione, & Epistola impressa DD. Praefectorum Lazarii Neapolitani.*

Eodem die obierunt.

3. Pinthia in Hispania anno 1575. P. Joannes Castaneda. Rexerat per annos plures Collegia Hispalense, & Placentinum; cum Bustamantii iussu Toletum evocatus est, & ad culinæ subeunda officia applicatus ad domandos elatiores quosdam spiritus, qui subinde erumpentes cætera ipsius egregia decora obscurabant. Paruit promptus, & constans per menses plures insigni animi submissione, vilissima quæque munia obeundo: donec è culina Toletana Vallisoletani Collegii regimini est admodum, quod præclaris virtutibus ornavit.

4. Ma-

4. Madriti in Hispania anno 1580. P. Rodericus Gonzalez, vir magni zeli, & industriæ ad eripiendas animas damoni devotas. Madriti sagam, in aula regia grandia patrantem damna, multo labore tandem ad sanam reduxit mentem, & ad Confessionem Sacramentalem perduxit. Instrumenta nefandæ artis sibi tradita à foemina per summum contemptum in foedissimum totius domus locum conjecit, mirè fremente damone, & ultionem parante. Permissa ipsi est arcano Dei iudicio. Patrem igitur Rodericum ibidem loci dirè exagitavit, & totum contractum prae grandi tabula oppressit. Sed sic oppressus Rodericus demonum vires confregit: ut deinceps in Collegio Madritensi non irà sævire possent, ut alibi. Fastus id est demon ipse, iussus à malefico quendam ejusdem Collegii Sacerdotem vexare: negavit enim se id posse; sed expectaturum, donec ille è Madritensi Collegio se aliò transferret. Ex quo enim ab annis 50. & amplius ibi Patrum quispiam occubisset, multum sibi restrictam esse à Deo potestatem in illius gratiam. Quæ dicta in nullum aptius, quam in Patrem Rodericum cadebant.

5. Cra:

5. Cracovia in Polonia, annò 1622. P. Simon Vvifocki, Roxolanus, cum P. Petro Skarga Romæ Societatem expetit, & à S. Borgia admittus est. Redux in patriam post tyrocinium strenuum egit operarium in ea vinea, pauperumque semper præcipuam curam habuit fundatis Posnaniæ, Viliæ; & Lublini nosocomiis; unde speciosum *Pauperum Patris* cognomentum est affecturus. Deinde in Sueciam sequi iussus Serenissimam Catharinam, Joanni Regi desponsatam, aulam illam egregie excoluit ad pietatem; magnaque pars fuit, quòd Princeps Sigismundus, postea Rex Poloniæ gloriosissimus, Catholicè sit educatus. Ut latius extenderet zelum suum, liberum tempus transferendis in idioma Polonum, aliorum selectis libris piis, operamque impendit; quorum numerosum catalogum dat *Sotwell. in Bibl. Soc.*

XIII. JUNII.

1. **A**nnò 1612. defuncto Rudolpho Imperatore, Mathias ejus frater, Rex Hungariæ, & Bohemiæ, ab Electoribus ei sufficitur. Multis ejus benevolentia

tiæ in Societatem argumentis illud exitium accessit; quò celeberrimarum Academicarum, Viennensis, & Pragensis, Societatem voluerit moderatricem. *imago 1. sac. soc. lib. 3. cap. 12.*

2. In Lusitania annò 1557. Joannes III. Rex, immortalitate dignissimus, magno Societatis luctu hoc die obiit. Inter innumera, & maxima ejus beneficia illud palmare est; quòd ipsam potissimum delegerit ad regnum Christi quàm latissimè in Asia, & Africa propagandum. Primus Regum Societatem complexus est affectu non regio tantum, sed planè paterno; eique, quòd pretiosissimum, & charissimum habebat, filium Principem tradidit instituendum. Labores autem Sociorum tantopere æstimavit; ut perinvitos licet ac sepe reclamantes, nominaret *Apostolos*, quo nomine deinceps passim per Lusitaniam sunt honorati. *ibid. lib. 5. cap. 12. Brevitius ad ann. 1557.* Sacchinus obitum Joannis ponit 11. Junii.

3. Apud Sinas annò 1689. facta est solemnis expeditio Commissariorum ad tractandum cum Moschis de pace perpetua, & determinandis limitibus utriusque

impe:

Imperii: Legatis suis, quorum unus erat Avunculus Imperatoris, voluit Imperator comites ire Patres nostros Antonium Pereyra, Lusitanum, & Franc. Gerbillon Gallum: ut suâ industriâ promoverent negotium pacis. Hac die auspiciatò moverunt Peckino, tandèmq; in oppido *Nipetu* congressi cum Moschis, tam fidelem strenuâmq; posuerunt operam in commisso negotio, ut pax conclusa, quæ partis utriusque iudicio, jam desperata fuerat, ipsorum industria, & ingenti labori sit attributa, magno Sinici Imperatoris gaudio. *Ex literis M. S. P. Antonii Pereyra ad P. Thyrsium Gen.*

Eodem die obierunt.

4. Prago in Bohemia annò 1661. P. Joannes Hubartius, Bohemus. Sibi etiam dictum putabat illud: *Tibi de electis est pauper.* Proinde illis iuvandis tam temporali, quàm spiritali subsidio, infima pauperum tuguria perreptabat: aulas non nisi stipis pro illis impetrandæ causâ adibat. Cum pro animabus satageret, ab hæreticis militibus interceptus, multa in carcere per-

peffus

peffus est. Quater in peste publica se dedit victimam charitati: sed semper Dei beneficio superstes, & validus evasit.

5. In America in Collegio Pacis, annò 1661. P. Christophorus Viverius, Peruanus; à singulari modestia, puritate virginea, & accuratissima legum observantia, laudatus. Puer cum in rapidissimum flumen incidisset, & jam in molendini rotam raperetur, Deiparæ opem inclamavit, & evasit. Ante supremum morbum spectandum se ipsi obtulit P. Gabriel Vazquez (alius à celebri illo Theologo) pridem defunctus, quem ut Patrem suum in spiritu coluit. Hic P. Christophorum paterno amplexu stringens: *Eamus fili mi,* dicebat, & videri desit. Secutus est paulò post, magno sui desiderio relicto.

6. Granata in Hisp. annò 1610. Baptista, Coadjutor Hispanus; vacillanti in prima probatione, & jam fugam meditantanti Deiparæ V. cum SS. Petro Apostolo, & Barbara spectandam se dedit, monuitque de perseverantia in eo estatu, in quo vitam æternam esset consecuturus. Perstitit ergo, vixitque cum Deo conjunctissimus, & quacunq; de divinis facta mentione

tionē lacrymis liquefcere folitus. Pro Rectore Collegii Granatensis iniquē accufato, & ad caufam dicendam evocato cūm fupplex oraret Baptifia, vocem cœlitus audivit: Rectorem brevī rediturum finē ulla culpæ, aut infamiæ nota. Quod, & factum.

XIV. JUNII.

1. **C**lemens VIII, annō 1595. per Breve Romanus Pontifex petente Præposito Generali, Noſtris interdixit uſum Bullę Cruciatę quoad eligendum Confefſarium, & abſolutionem à reſervatis. Quod poſtea confirmavit Urbanus VIII. annō 1629. ult. Martii. *Bullar. Societ.*

2. Clemens verò X. annō 1670. Officium S. Franciſci Xaverii juſſit ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ſub ritu duplici recitari. Pro peculiari noſtra, inquit, erga S. Franciſcum Xaverium S. J. (qui Apoſtolicis chariſmatibus afluenter decoratus, novarum gentium Apoſtolus, unanimi totius Chriſtiani orbis conſenſu, meruit appellari) devotione, ejus venerationem condignis honorum incrementis ampliare cupientes, autoritate Apoſtolica

lica tenore præſentium jubemus, &c. *Bullar. Comm. Conſtit. 5.* Miſſam quoque propriam de eodem Sancto legendam in Eccleſia præſcripſit.

Eodem die obierunt.

3. In Suecia annō 1601. P. Chriſtophorus Spotecus, Polonus. In Livonia cum Joanne Eſtone Coadjutore captus à Sueco milite, varieque vexatus plagis, fame, carceribus, denique in Filandiam deportatus eſt: ubi uterque in carcere interit.

4. Lovanii in Belgio, annō 1631. P. Florentius Bourchorſtius, Belga, magni nominis, & primæ autoritatis domi foriſque. Sodalitio Theologorum cūm præeſſet per annos 12. dicta ejus à primoribus illius Academię pro oraculis habebantur. Juſtus Lipſius teſtatus eſt: ſe nullam P. Florentii exhortationem, quoad poſſet, prætermiſſe, quod vel ſolo ejus aſpectu ad pietatem non parum commoveretur. Urbis Prætor cūm ei occuriſſet, humaniſſima data ſalute addidit: *Vobis ſum amicus.* Patet autem reſpoſit: *At ego minime tibi. Cauſam ſeis? emenda te.* Stomachum quidem tunc

tunc movit homini tam falsum respon-
sum: sed in se descendens, majore dein-
ceps in honore monitorem habuit, mo-
relque mutavit. Libertas hæc loquendi,
& agendi fundabatur in arctissima cum
Deo conjunctione, cum quo plerumque
septenas quotidie horas orando traduce-
bat.

5. Pictavii in Gallia, annò 1613. P.
Franciscus Garassius, Gallus. Ingenio li-
cèt, doctrinâ, & scriptis valeret: omnia
charitati posthabuit. Pestifera enim lue
grassante, multis precibus obrinuit: ut in-
fectis fervire posset. Quod dum navissimè
præstat, correptus ipse; non alibi, quàm
in communi nosocomio decumbere, &
mori voluit. Socios gloriosæ mortis di-
versis Galliæ locis habuit 36. anno eo-
dem.

6. Parisiis in Gallia, annò 1670. P.
Franciscus Annatus, Gallus; magnum Ec-
clesiæ Gallicanæ decus, & columnen, Divi
Augustini doctrinæ vindex, & propugna-
tor acerrimus, præsertim contra Jansen-
ianos, quos editis doctissimis scriptis, in-
trà Tomos tres collectis, validè impugna-
vit, & profligavit. Munus regii Confessa-
rii

rii apud Ludovicum XIV. tam sanctè ges-
sit annis 16. ut ægrè à sua Majestate impe-
travit paucos menses, quibus ad iter æter-
nitatis accuratius se accingeret, ab aula
strepitu remotus. *Sotuell. in Bibl. soc.*

XV. JUNII.

1. **A** Nnò 1564. in Hispania Franciscus
Suarez, magnus olim futurus
Theologus, Tyrocinium Societatis in-
gressus est Methynnæ post perfractas
multas gravesque difficultates. Salman-
ticæ examinatus, an requisitis ad So-
cietatis Institutum dotibus instructus esset;
rejeclus est, tanquam valetudine, & in-
genio debilior. Vallisoletum ergo conten-
dit, ubi Præpositus Provincialis moraba-
tur; supplicat, non preces tantum, ve-
rùm, & lacrymas fundens. Examini ite-
rum subjectus, repulsam iterum passus est
calculo examinerum. At Provincialis,
quamvis aliàs Consultorum sententiæ ac-
quiescere solitus, divino afflatu in aliam
mentem raptus est. Palàm pronuntiavit:
adolefcentem hunc (annum ætatis 17. age-
bat Franciscus) quem à Societate arcerent,
futurum olim, & Societatis inligne orna-
mentum, & Christianæ Reip. lumen præ-
cla-

clarum. Latum igitur remittit Salmantianam, commendavitque Rectori expedientum ad Domum Probationis. At hic duriorum adolescentem, crudam ei proposuit conditionem: ut chirographo sponderet, se omnino futurum indifferentem, sive ad literarum studia, sive ad Coadjutorum temporalium sortem à Superioribus applicaretur. Sinè cunctatione conditionem admittit, & subscripsit Suarez. Superatis his scopulis, in ipso portu ferè naufragium passus est. Cùm enim amicum percharum accessisset, supremum illi, & mundo, vale dicturus: ille tam validis machinis adolescentem adortus est, ut prodigium divinæ gratiæ fuerit, quòd non succubuerit. Solebat etiam in provecta ætate hoc suum periculum, non sinè horrore sensu, referre Franciscus. Sed Deus his erudire voluit tyronem suum, ut in statu religioso firmiores ageret radices.

Massejus in vita cap. 2.

2. Romæ, cùm annò 1657. sava pestis grassaretur in Urbe, instauratum est à Prapósito Generali, & Domo Professa Romana votum ad S. P. N. Ignatium, quod anno præterito pro incolumitate ejus:

ejusdem domus conceptum, & emissum fuerat. Servata sanitate, promissa sunt in gratiarum actionem Sacra mille pro Animabus Purgatorii, quorum quingenta de SS. Trinitate, totidem alia de S. Ignatio dicerentur; Coronis totidem atque Synaxi millies adenda, Fratribus assignata. Annuit cælum. Nemo enim ex iis, qui domi habitabant, peste ictus est: quamvis omnibus accedentibus templum, & aures nostræ paterent, & constanter Sacramenta ministrarentur; & undique Sacerdotes alii confluerent in templo, & apparatu nostro sacrificaturi. *Nadañ in supplemento victimarum Charitatis S. J.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ annò 1556. P. Jacobus Egua Hispanus S. P. N. Ignatii Confessarius. Antequam Societatem ingrederetur tam liberalem se erga illum exhibuit, ut aliquando cistâ apertâ, rogârit: Sumeret inde, quantum vellet. P. Petrus Faber ipsum Sancti Jacobi cognomento honorabat. At P. Jacobus, se esse fracti nummi instar, dictitabat, qui nihil valet nisi in cumulo honorum. Addebat: *Eum, qui se aliquid esse putat.*

Pars 2.

T

putat.

putat parum esse: qui multum se esse putat, esse nihil. De S. Patre altissimam habuit opinionem, solebaturque dicere: Si vel unâ horâ Ignatio superstes esset, talia de eo diciturum, quæ homines in stuporem de Ignatii sanctitate raperent. At cum id innotuisset S. Patri, acriter hominem corripuit, nec eo amplius ad munus Confessarii uti voluit. Imò Ignatii precibus factum putatur, quod P. Jacobus uno & dimidio mense citius, quam ille, obierit.

4. Ingolstadii in Germania annò 1577: P. Joannes Rastellus, Anglus. Cùm videret Patrem Paulum Hoffeum, Provinciæ Præpositum morti proximum; ut virum tam utilem Societati, & Germaniæ è faucibus illius eriperet: peregrinatione suscepta ad ædem S. Salvatoris octo passuum millibus distitam, caput suum pro illius sanctitate devovit. Rarum habuit votum Salvator. Simul enim ac domum rediit, decubuit, & occubuit: P. Paulus pristina redditus est sanitati.

5. Pontani in Hibernia, annò 1649. P. Robertus Netervillus, Hibernus. Validum illius Ecclesiæ columen. Hereticis, omnia ibi miscentibus, cùm innotuisset: quod

quod Sacerdos, & Jesuita esset; noctu lectulo extractus, per domum raptatus, fustibus contusus, & effractis ad collum, & humeros ossibus tam dirè habitus est; ut senio gravis quarto post die tormentis succubuerit.

XVI. JUNII.

I. **A** Nnò 1573. finita feliciter est Congregatio III. Generalis. Turbine duplici concuti cœperat: Primus è colle Vaticano proruperat; Pontifice Gregorio XIII. ad sinistram quorundam informationem, non solum optante, sed etiam mandante: ut quartus Præpositus Generalis legeretur, qui non esset Hispanus; siquidem tres præcedentes ex ea fuerunt natione. Sed cùm PP. Congregati per Deputatos, demonstrassent Summo Pontifici: quantum incommodorum securum esset ex electione non libera, & exclusione tantæ nationis: facile, ut erat paterno in Societatem affectu, permisit; ut Electores plena gauderent eligendi libertate. Electus igitur est Everardus Mercurianus, Belgarum quò tanto citius sibi promisit Societas felix regimen; quanto solidius ab ipso S. P. Ignatio fuerat institutus.

putat parum esse: qui multum se esse putat, esse nihil. De S. Patre altissimam habuit opinionem, solebaturque dicere: Si vel unâ horâ Ignatio superstes esset, talia de eo diciturum, quæ homines in stuporem de Ignatii sanctitate raperent. At cum id innotuisset S. Patri, acriter hominem corripuit, nec eo amplius ad munus Confessarii uti voluit. Imò Ignatii precibus factum putatur, quòd P. Jacobus uno & dimidio mense citius, quam ille, obierit.

4. Ingolstadii in Germania annò 1577: P. Joannes Rastellus, Anglus. Cùm videret Patrem Paulum Hoffeum, Provinciæ Præpositum morti proximum; ut virum tam utilem Societati, & Germaniæ è faucibus illius eriperet: peregrinatione suscepta ad ædem S. Salvatoris octo passuum millibus dissitam, caput suum pro illius sanctitate devovit. Rarum habuit votum Salvator. Simul enim ac domum rediit, decubuit, & occubuit: P. Paulus pristina redditus est sanitati.

5. Pontani in Hibernia, annò 1649. P. Robertus Netervillus, Hibernus. Validum illius Ecclesiæ columen. Hæreticis, omnia ibi miscentibus, cùm innotuisset: quòd

quòd Sacerdos, & Jesuita esset; noctu lectulo extractus, per domum raptatus, fustibus contusus, & effractis ad collum, & humeros ossibus tam dirè habitus est; ut senio gravis quarto post die tormentis succubuerit.

XVI. JUNII.

I. **A** Nnò 1573. finita feliciter est Congregatio III. Generalis. Turbine duplici concuti cœperat: Primus è colle Vaticano proruperat; Pontifice Gregorio XIII. ad sinistram quorundam informationem, non solum optante, sed etiam mandante: ut quartus Præpositus Generalis legeretur, qui non esset Hispanus; siquidem tres præcedentes ex ea fuerunt natione. Sed cùm PP. Congregati per Deputatos, demonstrassent Summo Pontifici: quantum incommodorum securum esset ex electione non libera, & exclusione tantæ nationis: facile, ut erat paterno in Societatem affectu, permisit; ut Electores plena gauderent eligendi libertate. Electus igitur est Everardus Mercuriantis, Belgarum quòd tantò citius sibi promisit Societas felix regimen; quantò solidius ab ipso S. P. Ignatio fuerat institutus.

Alter nihilominus concitatus est motus à domesticis quibusdam, suspicantibus aliquid vitii, ex ambitione quadam, corruptisse Electionem Generalis, & Assistentium: sed facta rigida inquisitione à 5. gravissimis deputatis renunciatum est: omnia liberè, ritè, ac sanctè gesta esse. Sic conquevit, feliciterque tandem expedita est Congregatio. *Sacchin. hist. soc. part. 2. lib. 1.*

Eodem die obierunt.

2. Panormi in Sicilia, annò 1619. P. Joannes Baptista Carminata, regendi dexteritate, & concionandi facultate eximius. Per annos 60. dicitur munere Concionatoris functus, etiam dum Provinciam gubernaret. Quantumvis laboribus gravaretur, judicabat tamen se indignum pane, quo vesceretur. Agrum parvulus JESUS invisisse dicitur & sanitate donasse. Morientis anima visa est in cœlum recipi à SS. Ignatio, Xaverio, & S. Aloysio.

3. Pultovix in Mazovia, annò 1650. P. Bartholomæus Oleskiewicz, Lituanus, Ecclesiastes, & Theologiæ Professor insignis. Christi patientis historiam quotidie

posi-

positis humi genibus perlegebat. meditare. Libro spirituali quotidie horam dabat integram, cum doceret; alias longè plus. Tabernaculum Eucharisticum invisebat, non solum post somnum, sed etiam ante, & post lectiones, antè & post prandium ac coenam, & quoties domo exibat. Meditationis, & Examinum tempus coram eodem transigebat genibus nixus. Antequàm ad aram faceret, uni Sacrificio aderat; alteri, postquàm operatus esset. Pauperatis amore non superflua tantum arcebat à cubiculo, verum & in necessariis defectum pari amabat. Unde nec amphoram quidem pro lavacro pariebarur in cubiculo, sed lavacro communi utebatur. In omnibus ità procedebat: ut perpetuò recollectus, & cum Deo conjunctus, appareret.

4. Panormi anno 1617. Simon Buce-ri, Coadjutor Siculo, orationi, & mortificationi addictissimus. Exempto Sancti Alexii habitabat sub scalis, & per annos 34. nudis tabulis incubabat. Inter orandum visus est splendore circumfusus, & divina pati. Sæpè illi Christus, sæpè Depara, & Angeli se spectando, illi dederunt,

T;

&

& cum servulo suo familiariter egerunt.

XVII. JUNII.

1. **P**ost heri finitam Congregationem Ill. Everardus Præpositus Generalis dimittens Patres congregatos ad provincias suas, diligenter ipsis commendavit: ut cum sibi subjectis tenerent suavem agendi modum, mallentque suos ducere potius per viam legum ad perfectionem Societatis propriam; quam autoritate prorrudere, & rigidioribus imperiis impellere. Jam enim in quasdam provincias irreperat durius quoddam gubernandi genus, à S. Patris ingenio, & spiritu alienum, magisque utile ad exasperandos, quam curandos, & devinciendos animos. *Sacchin. p. 4. lib. 1. num. 53.*

Eodem die obierunt.

2. Romæ annò 1651. P. Franciscus Picolomineus, Italus, Præpositus Generalis VIII. Succesit P. Vincentio Carafa, postquam magna cum laude gubernavit Provincias, Romanam, Mediolanensem, Neapolitanam, & Venetam. Siciliam Visita-

fitator inspexit, septemque annis Secretarium Societatis egit, insigni ubique commendatione prudentiæ, charitatis, & zeli. In Societatis gubernatione universæ injunctum munus Præpositi ultra unum annum cum dimidio non extendit: vir quàm innocens moribus, tam eminens omni virtutum genere, & gubernandi peritiâ. In supremo morbo potissimum declaravit; quantò animo, & quàm solida virtute esset. Acerbissimis calculi, aliisque sævis doloribus cruciatus, lætus cuidam Patri dixit: *Murmur, & ridemus.* Aquam, quæ ipsi reficiendo allata fuerat, totam effudit, dicens: *Libum Deo. Hoc enim esset querere delicias in cruce in qua me Deus posuit. Serva mihi aliquem angulum in tua cruce, Crucifixe mi JESU! Ecce me ad patiendum amplius, & amplius, etiam per totam aternitatem, si tibi sic placeat, mi Deus.*

3. Goæ in India Orientali annò 1617. P. Hieronymus Xaverius, Hispanus, Apostolo Indiarum sanguine junctus, & virtute. Postquam Rectorem egit Collegiorum Bazaini & Cochini, Magistrum quoque Novitiorum, & Præpositum Domûs Professæ Goanæ, trophæis Xaverii sui ex-

citatus, expeditionem suscepit Apostolicam in Magni Mogoris Imperium: ubi compluribus annis, inter multa vitæ discrimina, intrepidè Evangelium prædicans, quatuor quidem Imperatoris nepotes sacro fonte tinxit; at in populo par labori fructus minimè respondebat, Imperatore novam sectam fabricante, & spargente. Goam igitur reversus, quievit in pace. Monstratus est post mortem ejus cuidam gloriosissimus in cælo thalamus, & audita vox: *Hic requiescit à laboribus suis Hieronymus Xaverius.*

4. Panormi in Sicilia annò 1611. Thomas Cannonius, Siculus, Coadjutor, vir eminentis virtutis. Cùm à laboribus ex obedientia susceptis accederet ad sacram Synaxim totus sudore perfusus; conspecti sunt Angeli duo sudorem ei abstergere, & linteum præ ore accumbentis tenere. Visi quoque sunt Angeli cadaver defuncti odoratis fumis honorare, saudapilam, in qua jacebat, circumeuntes.

XVIII. JUNII.

1.

A Venionense in Gallia Collegium annò 1569, ferè dissipavit ingens turbo

turbo ex vana suspitione ortus. Rector Collegii Antonius Possevinus Romam profectus fuerat, de certis negotiis acturus cum Borgia Præposito Generali: qua occasione usi quidam rerum novarum cupidi, & parùm sanæ religionis homines, sparserunt in vulgus: Possevinum excurrissè Romam; ut cum Pontifice Pio V. ageret de inducenda in ditionem Avenionensem Inquisitione Hispanica, dissolveret Sodalitates flagellantium, & deferret quosdam de hæresi suspectos. Interim contigit, ut adesset dies hodiernus, quo novi crearentur Consules. Vis hominum innumerabilis confluxerat ad Prætorium: ubi injectus sermo de Possevino ita accendit populum, ut agmine facto irruerint in Collegium, everfuri omnia, nisi portam bene obstructam, & Socios coram Venerabili in preces effusos, reperissent, audissentque Possevinum non esse præsentem. Senatus sive malè persuasus, sive ad delinendos furentes decreto mox edito domum, reditus, & quidquid antea Collegio contulerat, revocavit: crevitque tempestas in tantum, ut ipse Pontifex datis literis ad Cardinalem Governatorem, ad

ad Archiepiscopum, ad Nuncium suum, & ipsam Civitatem de innocentia Possevini testari debuerit. Fecit hoc accuratè, nec sine insigni elogio Possevini, jus sitque: ut in fabulæ authores diligenter inquire-
retur, & severè animadverteretur. Sic
pristina rediit malacia, & indemnitas Col-
legio, imò, & aliquis cum tentatione
proventus. *Sacchin. p. 3. lib. 5. num. 139. &
seqq.*

Eodem die obierunt.

2. Valentia in Hisp. annò 1583 P. Pe-
trus Gascon Hispanus. Adhuc in saculo
degentis domus adeò erat in pauperes li-
beralis: ut *Hospitale gratia* diceretur. Ro-
gatus, cur chirothecas non gestaret? Res-
pondit: *In christi manibus clavos, non chiro-
thecas fuisse.* In Societate tanto animarum
zelo ardebat, & agebatur: ut P. Ramirez,
celeberrimus in illis partibus Ecclesiastes,
dixerit: Duodecim tales Gascones pares
futuros orbi terrarum convertendo. Cui-
dam sibi amicissimo, petenti documentum
aliquod pro vita ex virtute degenda, in
scheda arrepta præcipit ter. *Silentium! si-
lentium! silentium!*

3. Petro;

3. Petrocoricis in Gallia, annò 1596.
P. Franciscus Bordesius, Gallus. Vitam
ut accuratius ad normam disciplinæ reli-
giosæ componeret: nullum sinebat præ-
terire diem, quo non meditaretur de mor-
te oppetenda. Cum fratri ejus justa persol-
verentur in templo nostro, tumultum
ejus post dies aliquot accessit P. Franciscus,
petiitque, ut brevi jungeretur fratri in
cælo. Postridie Sacrificanti cœlitus allap-
sa vox est: *Exaudita est oratione tua.* Accin-
xit se omni industria ad iter aternitatis, &
post paucos dies secutus est piùm fra-
trem, qui præter tres filios, & bona sua
omnia se ipsum dederat Societati.

4. In Japonia, annò 1614. Anony-
mus quidam Coadjutor, Japon, pro fi-
de variè tortus, laniatus, & in aqua ge-
lida per ipsos 70. dies ita mersus, ut capi-
te tantum emereret; demùm gloriosum
agonem capite truncatus consummavit.

5. Jaroslavia, annò 1587. Joannes
Hartus Anglus Londini in carcerem tes-
trum missus, maceratur longa fame, dis-
trahitur equuleo, ad vincendum filium
adhibetur mater. Subit ergastulum ma-
trona fortis: quæstum ferro, pallentem
inc-

inediâ, toto corpore distortum filium in-
tueretur, &: Enge fili nunc te meum ag-
nosco, inquit, coelum respice: non eri-
pitur tibi vita; sed meliore mutatur. His
accensum stravissimè complectitur, re-
currit ad iudices, ac filio bene esse renun-
ciat, quam illi vocem ad suam mentem
interpretati, convolant in carcerem. Sen-
sere se victos à femina, & doluere. Post
missus in fossam in altitudinem 20. pedum
depressam, cœno fordibusque scatentem,
in qua amplius 50. dies jacuit. Interim ele-
mentia laudem appetivit Elisabetha, seu
potius invidiam, è torvorum sanguine,
tam crudeliter effuso, in se consari cœp-
tam formidavit. Jussit deligi 73. Sacerdo-
tes Catholicos ex iis, qui tenebantur in
vinculis; quibus magni beneficii locò do-
navit exilium, postquam meliorem ac ma-
jorem vitæ partem sexcentis cruciatibus
abstulisset. In eorum numerum Hartus
forte venit. Votum ineunda Societatis
conceperat in carcere, quod cum à P.
Gaspare Haywodo delatum ad Præposi-
tum Generalem fuisset, cooptatus in ean-
dem fuerat 12. Martii, anni 1583. Solutus
vinculis Virodunum, ubi tyrociniū po-
neret,

neret, concessit. Indè Romam accitus,
ac missus postea Jaroslaviam, hac die ad
præmia laborum evocatus est. Post septen-
nium mortui corpus repertum est inte-
gram, & veluti proximè vitæ spoliatum,
in novam adem Collegii Jaroslaviensis,
recens consecratam translatum est. *Jureu-
cius fol. 787.*

XIX. JUNII.

1. **A** Nnô 1558. inchoata est Congre-
gatio I. Generalis. Indicta qui-
dem fuit à P. Jacobo Laynez Vicario Ge-
nerali, anno 1556. paulò post piissimam
obitum S. Patris; ut quantocyus novus
eligeretur Præpositus Generalis: sed non
potuit, bellis intercurrentibus per Italiam,
inchoari celerius. In tam diuturno anno-
rum ferè duorum interregno varii, ut so-
let, concitari sunt motus, qui teneram
adhuc Societatem non leviter conculle-
runt. In primis dissidebant Socii circa lo-
cum Congregationis Generalis celebra-
ndæ. Alii volebant istam peragi in Urbe,
alii Genuæ, alii, ùque non pauci, in His-
pania. Deinde quidam cum Bobadilla in-
quietiores erant erga gubernationem Vi-
carii

carii Generalis, tanto tempore durantem: censeturque Bobadilla, ad se quoque tanquam Confundatorem (si Superis placet) Societatis, partem aliquam gubernationis pertinere. Pontifex denique Paulus IV. ab his inquietis concitatus, à Vicario, & cæteris alienatus videbatur, & nescio, quam moliri mutationem in Instituto Societatis. Anno enim 1557. hoc ipso die 19. Junii iussit Vicarium Laynium ad duos designatos Cardinales deferre infra triduum Constitutiones Regulâsque Societatis Diplomata Pontificum, & quidquid pertineret ad disciplinam, & regimen. Sed divina benignitas suaviter composuit omnia. Congregationem Generalem non alibi, quàm Romæ celebrari mandavit Pontifex. Inquieti sensum deserebant Bobadillam: ipse quoque opportunè vocatus ad componendum Monasterium quoddam (quâ arte valebat plurimum) excessit ex Urbe. Institutum Societatis cum Regulis, & omnibus nuper extraditis, rigide examinatum à 4. Cardinalibus diversorum Ordinum; integre, nè apice mutato, restitutum; Pontifex quoque reconciliatus apparebat. *Sacchin. p. 2. hist. soc. lib. I. n. 67. & 99.*

2. Goæ

2. Goæ in India annò 1590. insolita facta est gentilium conversio. Goana insula, præter urbem cognominem (quæ totius Imperii Lusitani in Oriente metropolis est) pagos continet unum & 30. quamvis in longum duabus in latum unâ tantum pateat leucâ. Pagi quidem duo millia capitum numerabant. In horum Lusitano imperio plenè subjectorum conversionem conspirârunt Constantinus Prorex, & Antonius Quadrius Provincialis. Ille autoritate, hic labore, & industria sua, & Sociorum, tam prospere rem egerunt; ut in pagis illis, & suburbiiis Goanis vix aliqui remanserint gentiles. Unius suburbii incolæ sexcenti & 50. hoc die sacro lavacro expiati sunt. *Sacchin. part. 2. lib. 4. num. 245. & seq.*

Eodem die obierunt.

3. Malacæ in India Orientali annò 1596. P. Joannes de Caunas, magno apud omnes sanctimonix nomine celebratus. Morientem invisit Alphonsus Turrianus Decanus; vir eximie pius, petiitque feridò: ut brevi posset sequi morientem. Respondit P. Joannes, id se curaturum apud Deum,

Deum, siquidem irā velle. Velle se, re-
posuit Alphonfus: & paucis post Joannis
obitum diebus febrī correptus obiit. Re-
pertus est inter schedas P. Joannis libellus
Examiniſ particularis, cum lineis ac punc-
tis, per ipſos 30. annos diligenter ab eo
adnotatis, diligentia tantō magis æſtiman-
dā, quanto pauciorum eſt.

4. In regno Chilenti Indiæ Occidenta-
lis annō 1641. P. Melchior de Venegas,
Indus. Ut paſſibus majoribus tenderet ad
perfectionem, ſingulos hebdomadæ dies
in toridem diſtribuit virtutes, à Deo pe-
tendas, & exercendas. Dominico die exer-
cebat ſe in deſiderio videndī Deum. Feria
2. in actibus Contritionis. Feria 3. in gra-
tiis Deo agendis. Feria 4. in actibus amo-
ris divini. Feria 5. in Imitatione Chriſti.
Feria 6. in Compaſſione erga Chriſtum.
Sabbato in Conformatione voluntatis ſuæ
cum Divina. Hac industria mirūm, quan-
tum profecerit in perfectione religioſa.
Apud Tucumanos Apoſtoli nomen obri-
nuit. In provinciam Chonenſem primus
Evangelium in vexit.

5. Monachii in Germania annō 1635.
P. Adamus Contzen, Germanus, pius, ac
for-

fortis contra ſectarios athleta, quos com-
pluribus editis libris exagitavit: unum ſu-
pra viginti recenſer Soruellus in Bibl. Ad
genuinam Scripturarum divinarum expli-
cationem multum ei profuit inſignis peri-
tia linguarum, Græcæ, Hebraicæ, Syriacæ,
& Chaldaicæ: à Cardinali Bellarmino in-
ſigni donatus elogio. Vir fuit animo pa-
catiffimo, & verecundia planè virginaliſ
patientia verò tam forti: ut acerbos cal-
culi dolores perpetuo ſilentio diſſimulā-
rit. *Soruell. in Bibl.*

XX. JUNII.

I. **A** Nnō 1549. Malacā ſcripſit S. Xa-
verius ad Socios Goanos, ſigni-
ficando: ſe in procinctu eſſe ad optatiſſi-
mum iter in Japoniam, navemque condu-
xiſſe navarchi Sinenſis, hominis ethnici,
cui cognomen *Latro*. Addit: P. Alphon-
ſum Caſtrum Malacæ primam Deo hoſti-
am obtuliſſe, ſolemnitate ſplendidiffi-
ma, qualis haberi potuit: & ad morem
aliorum Sacerdotum primitias ſuas Deo
offerentium, admiſſum eſſe, quod à popu-
lo inter ſacrificandum offerebatur: ſed
Pars 2. V. mox

mox remissum ad Sodalitium misericordiae, pauperibus dividendum. Significat praeterea in solempni processione publica Festi SS. Corporis Christi, in aliorum Sacerdotum paucitate, Nostros processisse linteatos. Tam circumspectus fuit vir Sanctus: ut & decori ratio haberetur in culto divino, & nihil utilitatis temporalis in usus domesticos redundaret. *Epist. Veterum lib. 3. epist. 1.*

2. Pro Trevirensi Collegio constituendo advenerunt hoc die, annò 1560. Socii, ab Electore Archiepiscopo advocati. Cùm enim is in Imperii comitiis Augustae Vindelic. nuntium accepisset: Treviris comparuisse pestilentis doctrinae magistrum, avidisque auribus eum accipi à civibus; sinè mora accurrit in urbem, & Catholicum Ecclesiasten, virum gravem, jussit è cathedra populum admonere periculi. Sed jam heterodoxus minister ita aures animosque occuparat: ut vel ipsa muliercula cum furibunda plebe inclamarent: se concionatorem praecipitaturas è cathedra, nisi eam quantocyus cederet ministro. Videns Archiepiscopus, quò res evasisset, sinè multa deliberatione conclusit,

fit, recurrere ad Societatem, & ex ea impetrare viros, quos sectario, & dementato populo opponeret. Egitque hoc tam strenuè negotium, oblato, & opportuno loco pro Collegio, & proventu annuo pro Collegialibus: ut intrà breve tempus votis ipsius factum fuerit satis, & res Catholica Treviris in tuto collocata. *Sacchin. part. 2. lib. 4. num. 100. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Nangasachi in Japonia, annò 1626. P. Franciscus Paciecus, cum octo Sociis. Post strenuos in praedicando Evangelio labores comprehenti, & carceris arumnis odio fidei macerati, in monte Martyrum flammis exusti sunt. Ex octo Sociis quatuor fuerunt Japones, catechistae; alii 4. Europaei, P. Joannes Bapt. Zola, P. Balthasar Torres, Vincentius Caun, & Michaël Tofo. Pervecti Nangasachum, urbem Martyrum sanguine inundatam, terram osculo venerati sunt, & palos mortuales amplexi: quibus alligati, Psalmos ac SS. JESU, & MARIAE nomina occinentes, inter flammis astra petierunt.

4. Cordubae in Hispania, annò 1597. P. Joan-

P. Joannes Frias Hispanus. Societatem ingreſſus eſt plenus ingentium animorum, ut Deo valde placeret. Quaquà ibat, concionibus verſabat omnia miro cordium motu; ſemper intentus in excidium peccatorum, & occaſionis peccandi fugam. Inde ingens non ſemel excitata eſt in illum tempeſtas, & conſtarè calumniæ ab iis, quos vel quis ab invicem avulſerat. Quia & ipſa Tartara mota, auditusque demon minas intentans: *Ego hunc Frias! Habeo contra illum aciem iſtrum quâ vinificam ſumam.* At P. Joannes omnia ſilentii, & patientiæ clypeo excipiebat, retundebatque. Mortis cauſa illi fuit dicendi ardor; quo ad concionem cum diceret, rupta venâ ſilum vitæ abruptit.

5. Madriti in Hispania annò 1672. P. Alphonſus de Andrada. Poſtquam Theologiam Moralem annis aliquot explicuit, & Placentinum Collegium gubernavit reſiduum vitæ vir Apoſtolicus in concionibus, & miſſionibus obeundis conſumpſit per annos 50. Si quid ab his occupatio- nibus ſuperreſſet temporis, piorum libro- rum ſcriptioni impendit: quinque ſupra viginti typis editos numerat *Sotvelus in*

Biblioth.

Biblioth. Soc. Ità autem lucubrationes ſuas temperavit; ut nihil decerperent de exercendis officiis charitatis.

XXI. JUNII.

1. **G**regorius XV. per Breve: *In ſede Principis Apoſtolorum* conceſſit Officium, & Miſſam de B. Aloyſio S. J. dicendam ubiſvis ferrarum, etiam ab externis in Eccleſiis noſtris. *Bullar. Comm.*

2. Romæ annò 1565. inchoata eſt Congregatio II. Generalis, indicta à Vicario Generali S. Borgia poſt obitum R. Jacobi Laynez. Antequàm iretur in ſuffragia Electionis novi Præpoſiti, Borgia hanc gravem præmiſit orationem ad Patres Congregatos, quâ hortatus eſt: ut ex mente S. Fundatoris juxta Conſtitutionum partem octavam, 1. eligerent non ſolum ſufficientem illi numeri, ſed ſufficientiſimum, adeoque optimum. 2. Toto triduo inſtarent ferventi orationi, exemplo Domini, ante Apoſtolorum electionem pernoctantis in oratione Dei. 3. Diligentiffimè conſiderarent dotes requiſitas ad tantum munus: nec determina-

V 3

rent

P. Joannes Frias Hispanus. Societatem ingreſſus eſt plenus ingentium animorum, ut Deo valde placeret. Quaquà ibat, concionibus verſabat omnia miro cordium motu; ſemper intentus in excidium peccatorum, & occaſionis peccandi fugam. Inde ingens non ſemel excitata eſt in illum tempeſtas, & conſtarè calumniæ ab iis, quos vel quis ab invicem avulſerat. Quia & ipſa Tartara mota, auditusque demon minas intentans: *Ego hunc Frias! Habeo contra illum aciem iuſtum quâ vinificam ſumam.* At P. Joannes omnia ſilentii, & patientiæ clypeo excipiebat, retundebatque. Mortis cauſa illi fuit dicendi ardor; quo ad concionem cum diceret, rupta venâ ſilum vitæ abruptit.

5. Madriti in Hispania annò 1672. P. Alphonſus de Andrada. Poſtquam Theologiam Moralem annis aliquot explicuit, & Placentinum Collegium gubernavit reſiduum vitæ vir Apoſtolicus in concionibus, & miſſionibus obeundis conſumpſit per annos 50. Si quid ab his occupatio- nibus ſuperreſſet temporis, piorum libro- rum ſcriptioni impendit: quinque ſupra viginti typis editos numerat *Sotvelus in*

Biblioth.

Biblioth. Soc. Ità autem lucubrationes ſuas temperavit; ut nihil decerperent de exercendis officiis charitatis.

XXI. JUNII.

1. **G**regorius XV. per Breve: *In ſede Principis Apoſtolorum* conceſſit Officium, & Miſſam de B. Aloyſio S. J. dicendam ubivis ferrarum, etiam ab externis in Eccleſiis noſtris. *Bullar. Comm.*

2. Romæ annò 1565. inchoata eſt Congregatio II. Generalis, indicta à Vicario Generali S. Borgia poſt obitum R. Jacobi Laynez. Antequàm iretur in ſuffragia Electionis novi Præpoſiti, Borgia hanc gravem præmiſit orationem ad Patres Congregatos, quâ hortatus eſt: ut ex mente S. Fundatoris juxta Conſtitutionum partem octavam, 1. eligerent non ſolum ſufficientem illi numeri, ſed ſufficientiſimum, adeoque optimum. 2. Toto triduo inſtarent ferventi orationi, exemplo Domini, ante Apoſtolorum electionem pernoctantis in oratione Dei. 3. Diligentiffimè conſiderarent dotes requiſitas ad tantum munus: nec determina-

V 3

rent

rent aliquam personam, nisi post triduum, & horam orationis, quæ immediatè præmittitur Electioni. Quid enim attineret Dominum consulere: si apud quemque jam fixum esset, quid ageret, quemve eligeret? 4. Denique admonuit omnes anathematis imminentis ambitiosus, & qui eos non indicarent. Post eam Borgia orationem itum est in suffragia, ceciditque volente Deo, fors super ipsum Borgia; laudante Electionem Pontifice, gratulantibus bonis omnibus, solo Francisco querente. *Sacchin. hist. Soc. part. 3. lib. 1. num. 24. seqq.*

3. Brixia in Italia Sodalitas quædam S. Antonii dicta, Clericorum Sæcularium, ab insigni probitate commendatorum, quæ personis 30. partim Sacerdotibus, partim ad alia ministeria destinatis, constabat, Societati uniri, & incorporari petiit, impetravitque annò 1368. Non latuit humani generis hostem, eas familias in caput, & perniciem suam coarctasse: idèdque ut eam unionem dissolveret, allaboravit, sparsis per idonea instrumenta foedis factioribus de quibusdam illius Sodalitatis, infamiæ denique in ipsam Societatem

tatem redundante. Nè malum latius serperet, Illustrissimus Episcopus, & Dux Brixientis, accuratius rem discutiendam suscepit, factaque diligenti inquisitione publico edicto non solum absolvit infamatos, sed etiam insigni elogio ornavit hoc die. *Sacchin. part. 3. lib. 3. n. 3. & lib. 5. num. 74.*

4. Viennæ Austriæ cum Opitius quidam Satanæ minister in domo Provincialium, ut vocant, cathedram sibi erexisset, ac facilè à septem millibus audiretur: P. Laurentius Magius à Rudolpho Cæsare edictum impetravit 21. Junii editum, quo jubebatur ante solis occasum Viennâ excedere impius præco; excessitque ingenti hominum, etiam nobilium, copia deducente. *Sacchin. part. 4. lib. 6. num. 78.*

Eodem die obierunt.

5. Romæ annò 1591. S. Aloysius Gonzaga, Principatus contemptus, & innocentia vitæ clarissimus: ut habet recens Martyrologium Romanum. Coelestis diserta voce jussum ingredi Societatem: multa egit, & passus est, ut adversantem vocationi suæ patrem Marchionem expugna-

pugnaret. In Societate Angeli nomen consecutus est, quod jam in saeculo meruerat. Quam difficultatem patiuntur plerique in conjungenda mente cum Deo: hanc & majorem sentiebat ille in sua avellenda aliquantisper à Deo, propter Deum, ità volentibus Superioribus, valetudinis fracta causâ. Virginitatem adhuc puer voverat Deo, quam innocentis corpusculi acri, & perpetua mortificatione muniebat; et si nullos pateretur foedos motus, vel cogitationes impuras. Gloria ejus admirabilis in caelo cum revelata esset Sanct. Mariae Magdal. de Pazzis, exclamavit in mentis excessu: *O! quam gloriam habet Aloysius, filius Ignatii. Nunquam id credidissim, nisi mihi ostendisset JESVS meus. Vellem proficisci per totum orbem, & dicere: quod Aloysius filius Ignatii sit magnus Sanctus. Aloysius fuit Martyr incognitus &c. O! quantum amavit in terra!* Plura vide sup. 4. April.

6. Trigucri in Hispania, annò 1570. P. Bartholomaeus Bustamantius, Hispanus, tam peritus, & accuratus Tyronum Magister: ut Domum Probationis, cui praeerat Bustamantius, S. Franciscus Borgia vocarit Gemmam Societatis. Deliberans

rans de statu vitae, cum jam esset Sacerdos honoratus, & Theologus, vehementer se impelli sensit: ut profectus Guipuzgoam, id ageret, quod agere videret Franciscum, nuper Gandiae Ducem. Abiit, vidit, & Borgiam secutus est.

7. In Hispania prope Bilbilim, annò 1625. Joannes Marinus Scholasticus, Hispanus, à Medicis stupendam ejus patientiam in gravissimis doloribus, admirantibus, appellatus *Frater mansuetus*: apud alios Sancti nomine honoratus. Dei gratiâ ab omni lethali culpa immunis, votum edidit etiam de omni peccato veniali delibere non committendo. Nec ulli unquam visus est reus ejus voti violati.

8. Colonia in Germania, annò 1656. P. Maximilianus Sandans, belga, à directione Sodalitatum Marianarum (quam spartam suam appellabat) & indefesso laborandi studio laudatus. Scripsisse fertur tot libros, quot annos vixit; scilicet 78. quorum praecipuos, satis copiosos, recenset Sotuell. *in Bib. soc.*

XXII. JUNII.

1. **A** Nnó 1556. nova Societatis colonia ducta est Coloniam Agrippinam. Misit à S. Ignatio Socii tantum tres, sed egregiis dotibus pares multis: qui ita operam suam ac virtutem probârunt in publicum, ut eodem anno, insignibus adjunctis tyronibus, numerus accreverit ad viginti. Attributum est illis à Magistratu Collegium, dictum *Trium Coronarum*, denominatione sumpta ab ipsis Urbis insignibus. Lectiones sacras confestim in Academia tradere cœperunt primi illi Triumviri, pari planctu, & fructu explicantes Scripturas Divinas. *Oyland p. 1. hist. Soc. lib. 16. n. 25.*

2. Malacâ ex India in Japoniam profecturus, epistolam dedit S. Xaverius anno 1549. Romam ad Societatem, qua significat in primis: Japones quosdam, & inter hos præcipuum Paulum à S. Fide, Gox sacro lavacro initiatos esse, & insuper Exercitiis Spiritualibus magno suo solatio, & fructu exultos. Interrogati sapius à Sancto; in quo potissimum genere meditationis reperirent sensum, gustumque

que pietatis? In Christi cruciatibus, acerbissimâque nece, responderunt. Significat præterea: magno sibi adjumento esse doctrinam S. P. Ignatii, de mortificatione sui ipsius. Equidem; inquit, illud semper ferè propositum habebō, quod ex optimo Parente nostro Ignatio sapius audivi: *Nostre Societatis hominibus omni ope, atque operâ nitendum esse, ut se ipsi vincant: timorêque depellant omnes, qui impedimento esse solent, quò minus spem omnem ponant in solo Deo. Epist. Pæterum lib. 4. ep. 4.*

3. Inchoata hoc die Congregatio Generalis XII. & postea Congregatio XIII. *Ex Decret. Congr. Gen.*

4. Fulda in Germania, annó 1576. contra Balthasarem Abbatem suum religiosissimum, qui simul S. R. I. Princeps est, consurrexerunt præcipui Capitularium, disciplina impatientes; quibus se junxit nobilitas, hæresi jam imbibita. Omnes minaciter institerunt, ut Abbas cederet officio: quod ut obtinerent facilius, Herbipolitano Episcopo administrationem Abbatiæ obtulerunt. Herbipolitanus idem suadebat, sub prætextu, ne res Catholica, & ipsa Fulda cum Collegio, à Principibus

cipibus protestantibus, penitus everteretur. Unico presidio, & solatio fuit bono Abbati, noster P. Petrus Lopercius, quo Concionatore utebatur: qui & Abbati, & Herbipolitano Episcopo eam celsionem graviter dissuadebat, ut religioni, & rei Catholicæ summè noxiam. Quod ubi seditionis innotuit, propè absuit, quin ab ipsis trucidaretur. Comprehensus, & in custodiam datus, multa tulit, donec Abbate per vim adacto ad celsionem dignitatis, dimissus est. *Sacchin. p. 4. lib. 4. n. 130. & 199.*

Eodem die obierunt.

5. Conimbricæ in Lusitania, annò 1612. Andreas Saa, Scholasticus Lusitanus. Is audita morte Patris Roderici, adscriptum valetudinarij Præfectum monuit: ut suo quoque funeri maturè curaret necessaria, prius tamen invitaret ad se P. Rectorem. Ab hoc præfente petiit, ut cum bona ipsius venia liceret sibi proficisci in domum aternitatis suæ. Cùm P. Rector annuisset, sub conditione, ita volentis Dei: Andreas assumpto sacro cereo, & Crucifixo, inter ardentes divini amoris affec-

fectus, placidissimè brevem agonem suum absolvit.

6. Camberii annò 1610. Claudius Vellely Belga, Coadjutor. In hunc inclinante jam vita irruit ingens Tartareorum spectrorum agmen, ut olim in S. Antonium, sub specie taurorum, leonum, draconum, &c. at ille divis Cœlitibus in subdium vocatis, spectabilem habuit agonethetam Jesum Cruci affixum, qui trepidum erexit, & suam in agone opem promisit.

XXIII. JUNII.

1. **A** Nnò 1549. Indiarum Apostolus S. Xaverius, epistolam dedit Malacæ, ad Joannem tertium Lusitaniæ Regem, commendando ejus gratiæ Expræfectum Malacensem, egregiè functum officio suo, & planè pro honore Regis, quem dicit vel maximè pendere à bonis Ministris. Equidem, inquit, sic arbitror: Regum ac Principum latè imperantium, in eo verti gloriam; si quas ipsi per se administrare non possunt, suæ ditioris partes, iis committant, quorum exultimari similes, honestum ipsis sit; quòsque populi cum

cum viderint, expressam effigiem laudum ac decorum Principis absentis, in presentibus ab eo missis ejus Vicariis, spectare sibi, ac tenere videantur. *Epistol. Veter. l. 1. c. 13.*

2. Romæ habitata est annò 1603. Disputatio 19. de Auxiliis Gratia, coram Clemente VIII. cujus argumentum fuit: An opera moralia bona ex genere, objecto, & omnibus circumstantiis, etiam ab homine fidei procedentia, & cum consideratione justitiæ ac bonitatis divinæ: ut sint proficua ad salutem, debeant procedere ex motivo fidei, & pietatis supernaturalis? Respondi doctè ac subtiliter P. Arrubal: talia opera non esse simpliciter bona (ita nimirum, ut proficiant ad salutem æternam) nisi aliquo modo procedant ex motivo Fidei, & pietatis Christianæ. Quod explicuit: Nimirum: non debere illa procedere ex motivo formali proximo Fidei, & Pietatis Christianæ; sed sufficere, quòd procedant ex fine supernaturali remoto, scilicet ex intentione illius actuali, vel virtuali. Per pietatem autem Christianam intellexit eum vivendi, seu agendi modum, qui elevatus est supra naturam, tenditque ad finem supernaturalem. De hac enim

enim locutus est Apostolus 1. Tim. 4. quando dixit: *Pietas ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futura.* Eleuther. hist. de Aux. lib. 5. cap. 23.

Eodem die obierunt.

3. Londini in Anglia, annò 1608. P. Thomas Garnetus, Anglus, odio fidei strangulatus. Post plures menses in vinculis exactos, proscriptus ex Anglia, rediit iterum, strenuè per annos 6. rem Catholicam promovit. Iterum captus, & proscriptus, rediit iterum; rursusque tentus, suspensus, & dissectus est. Rogatus in extremis: an vellet emisso fidelitatis juramento vitam redimeret? Respondit: *nè quidem quinque mille vitarum pretio se id facturum* Bene igitur Regi, Reginae, & singulis, nominatim adversariis suis precatus, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Symbolum Apostolorum, & Hymnum *Veni Creator Spiritus*, devotè recitavit, ac feliciter pependit.

4. In Paraquaria annò 1623. P. Joannes Vascus, Belga, insignis in Evangelio operarius. Post labores diurnos ad quietem se componens, oppido universo bene precatus

precabatur, cruce in 4. illius partes ductas ut à peccatis servaretur immune. Lingua illi tam cauta, ut nullius mendacii per omnem vitam commissi sibi conscius esset.

5. Parmæ in Italia annò 1578. Josephus Martinius, Italus Scholasticus, genere innocentia morum, & virtute solida illustris. Ne tyrones quidem, quantumvis attentis, & sagaces, in illo quidquam navis deprehenderunt. Rectorem suum rogavit: ut instar deliri tractaretur. Obedientia illius cæca dicitur miraculo quodam honorata. Sub mortem à dæmone vanâ gloriâ tentatus ob vitam sancte actam, ingenti clamore restitit, & Crucifixum opposuit tentatori.

XXIV. JUNII.

1. **A** Nnò 1537. S. Ignatius, Xaverius, & alii quidam è primis Sociis, Venetiis Ordinibus sacris initiati sunt ab Episcopo Arbenſi. *Nadaſi in Indic. Memor.*

2. In India annò 1549. Malacâ in Japoniam, diu expetitam, solvit S. Xaverius. Navis, quâ vehebatur, Præfectus erat gentilis Sinenſis: qui cum idolo suo sacra fecisset,

cisset, rogassetque: an prospere in Japoniam essent appulluri, & inde Malacam reversuri? Respondit dæmon per fortes: si Japoniam attingissent, Malacam minime reversuros. Ergo perfidus Navarchus omni arte fugiebat Japoniam, destinavitque eo anno hyemare in portu aliquo Sinenſi. Sed contra precibus rem agebat apud Deum Xaverius, obtinuitque, ut venti à puppi flantes, quidquid moliretur Navarchus, impulerint navim in Japoniæ portum Cangoeſſimam; quæ erat patria Pauli à S. Fide Japonis baptizati, qui cum Xaverio vehebatur. *Bartoli in Vita lib. 2. n. 55.*

3. In Polonia annò 1577. gloriosus Rex Stephanus Bathoreus, ex castris ad Gedanum positis, per honorificas dedit literas ad Societatem Polonam: quibus declarat, se non defuturum divinæ gloriæ propagandæ, ac promovendæ; concluditque: *Ad quam rem melius ex animi sententia consuevit, cum vester Ordo vel in primis nobis apprime sit necessarius: meritò nobis & est, & erit semper gratissimus. Quod tum re potius, quam verbi declarabimus, ubi primum regni hujus nostri negotia composuerimus, &c.* Sacchin. hist. Soc. part. 4. lib. 5. num. 77.

Pars 2.

X

4. Goæ

4. Goæ in India annò 1560. maximum urbis suburbium, quod Carambolim appellant, Christo accessit, postquam ad id temporis pertinaciter restitisset. Cum enim per totam insulam ingens fieret ethnicorum conversio, expulsis à Constantino Prorege Brachmanis: suburbii Primores capita contulerunt; quid sibi tandem faciendum esset? Quidam censuerunt, è Lusitana ditione excedendum esse; alii expectandum, donec alter succederet Prorex, qui mitior esset in idolorum cultores. Sed quidam ætate, & autoritate venerabilior, neutrum probavit, affirmans domos proprias relinquere nimis arduum, & periculosum esse; expectare autem meliora tempora cum novo Prorege, videri nimis incertum. Quamdiù enim, inquietabat, in his terris supererunt Jesuitæ, qui nunquam defuturi videntur, nunquam meliorem loco erunt res nostræ, & deorum nostrorum. Quid ergo hæremus? Faciamus, quod vicini nostri; Christo manus demus. Dicitur, factum. Hoc ipso die, Divo Baptistæ sacro, magna vis hominum baptismo lustrata est. *Sacchin. part. 2. lib. 4.*

¶ 248.

Eodem

Eodem die obierunt.

5. Antuerpiæ in Belgio annò 1629. P. Carolus Scribanus, Belga, Vir erectus ad magna, liberalis, & religiosissimi animi. Conscientiam semper quotidiana, & subinde intra eundem diem iterata confessione purgabat. Cubiculo egressurus pedes statuæ Marianæ osculabatur, eique negotium, ad quod exibat, commendabat. Cum Antuerpiæ præesset: agros ex tota Provincia ad se mitti, singulari planè charitate petebat; eosque amantissimè, & liberalissimè habebat. Propter eminentem doctrinam, singularem prudentiam, libros conscriptos, & mores religiosissimos, in amore, & honore fuit non solum viris Principibus, & S. R. E. Cardinalibus: sed summis Ecclesiæ, & regnorum Gubernatoribus, Philippo IV. Hispaniarum, Henrico IV. Galliarum, Regibus, Ferdinando II. Imperatori, & Urbano VIII. Pontifici Maxim. Paucis ante mortem diebus, Patri Philippo Bulrink, Mechliniam eunti, dixit: *Eja Pater, simul in cælum proficisci debemus.* Nunciata paulò post Mechliniæ P. Scribani morte, narravit P. Philippus, quid sibi

X 2

ab

ab illo dictum esset : & mox concidit , ut sola unctiōe extrema muniri potuerit.

6. Tybure in Italia annō 1602. Antonius de Henricis, Italus Coadjutor. Collegium Tyburinum , ad quod ab ipso S. Ignatio missus fuerat, magna ex parte suis laboribus, & industriis sustentabat. In gravi morbo rogatus à P. Rectore, quot adhuc annos vitæ sibi superesse putaret? Unum, & dimidium, respondit : atque ita evenit.

7. Romæ annō 1650. P. Balthasar Corderius, Belga. Ob singularem linguæ Græcæ peritiam, institit Græcorum Patrum scripta corradere, & ad explanandas Scripturas Sacras accommodare. In eum finem præcipuas Europæ bibliothecas, per Germaniam, Galliam, Hispaniam, Italianam, magnis itineribus lustravit, & excussit ; confecitque ex Græcis potissimum Patribus catenas varias in Psalmos, in Evangelia S. Joannis, & Lucæ, &c. Catenam in Evangelium S. Lucæ ex 65. Patribus Græcis contexuit. *solu. ll. in Bibl.*

8. Romæ annō 1541. P. Joannes Corderius, unus è primis decem Patribus : cuius animam eodem tempore, quo exspiravit,

vit, vidit S. Ignatius inter Angelorum choros ferri ad cœlum. Obiit vir religiosissimus ipso magni Præcursoris die, quo & natus fuerat, & Sacerdotio initiatus, eadem quoque, qua Præcursor, ætate. *Orland. hist. Soc. part. 1. lib. 3. num. 19. & seq.*

XXV. JUNII.

1. S. Xaverius in Sinas solvens annō 1552. epistolam dedit consolatoriam ad Jacobum Pereyram ; cujus tanquàm Legati ad Imperatorem Sinensem, sed nequiter inhibiti à Præfecto Malacensi, sumptu, & navi profecturus erat ad Sinas. Totius autem negotii, & magni apparatus dissolutionem suis peccatis sanctè imputat Vir Sanctus. Quoniam, inquit, meorum delictorum magnitudine factum est, ut nobis ambobus Deus ad Sinicam expeditionem uti noluerit : omnis culpa conferenda est in mea peccata. Quæ quidem tanta, ac tam gravia fuerunt, ut non mihi solum obfuerint, sed etiam tibi, tuisque negotiis ac pecuniis, quas in legationis apparatus contulisti. Verùm tamen Deus conscius est meæ erga se, tæque

voluntatis: quæ nisi rectissima fuisset; nunc utique acerbiorem animo caperem dolorem. *Epist. Veterum lib. 4. epist. 11.*

2. In Litvania annô 1586. Nesvisien-
sis Collegii hoc die posita sunt fundamen-
ta, magna Fundatoris munificentissimi,
Christophori Radivillii Principis, lætitiâ.
Pro zelo suo erga Religionem Catholi-
cam, jam ante biennium, redux ex pere-
grinatione Hierosolymitana, experierat
Collegium: sed Claudius Præpositus Ge-
neralis distulit: quod oppidum illud infre-
quens videretur, ideòque non præbiturum
Operariis nostris sufficientem laborum
copiam, vel in scholis, vel in Ecclesia. Mo-
ram non solum agrè, sed impatienter tu-
lit optimus Princeps: atque nè locus vi-
lesceret, sed frequentior fieret, jus, & ho-
norem Civitatis Nesvicio suo impetravit
à Rege, vallo illud, & fossâ cinxit, atque
sumptuosis ædificiis, aliorumque Religio-
forum domibus ornavit. Quoad delig-
nandos Collegio reditus, & statuendas, si
quæ occurrerent, conditiones, non aliud
certamen fuit, quàm ut nimiam liberalis-
simi Fundatoris indulgentiam, & largita-
sem, ad religiosæ modestiæ normam tem-
pera-

peraret Claudius. Stetit ergo intra breve
tempus Collegium cum sua basilica, &
ordinatissima amplitudine sua, & pro-
ventibus annuis, & literarum studiis insig-
ne. *Sacchin. part. 5. lib. 4. num. 80. & lib. 6.
num. 25.*

Eodem die obierunt.

3. Ratisbonæ in Germania annô 1609:
P. Joannes Bredanus, Belga, illustre vi-
vendi religiosè, & moriendi exemplum.
Inter præclaras, quæ ad populum dicendi,
quæ conscientias expiandi dotes, hæc in
illo eminuit: quod morientibus perliben-
tè, & persectè adstiterit, magno ipsorum
solatio, & fructo. Nongenti sunt nume-
rati, quibus id officii præstitit. Unde Fri-
burgensis Senatus, tres honoratissimos vi-
ros ad P. Provinciam ablegavit, peten-
tes: ut P. Joannem Friburgum remitteret.
Sed illum Ratisbonæ mors interceptit.

4. In itinere ad Philippinas Insulas,
annô 1622. P. Franciscus Joannellus, Ira-
lus. Orabat tam prolixè, ac ardentè, ut
eum observantes inflammarentur. Sa-
viebat in corpus suum tam inclementer:
ut quotidie largo sanguine manaret. Vo-
lunta-

luntatem suam, ut Divinę in omnibus conformaret, verba illa descripta semper secum circumferebat: *Juveni, Virum, secundum cor meum, qui faciat omnes voluntates meas.* Obiit in mari tempore quod prædixit, nec aliter ac Sanctus, judicio Religiosorum, qui aderant.

5. Bononiæ in Italia annò 1671. P. Joannes Baptista Ricciolus, Italus: vir omnium scientiarum genere excellenter excultus. Theologiam Scholasticam decennio docuit partim Bononiæ; partim Parmæ. Cum autem in Mathematicis potissimum excelleret: ad eas disciplinas excolendas, & reformandas animum adjecit, ediditque non speculatione tantum, sed praxi laboriosa, & multis experimentis insignes, & plurimum æstimatos à peritis Tomos aliquot: ut Astronomiæ reformatæ Tomos 2. Almagestum novum, Astronomiam veterem novamque complectens Tomis 2. Chronologiæ reformatæ Tomos 3. Geographiæ, & Hydrographiæ Libros 12. Vindicias Kalendarii Gregoriani, & plura alia. *Setuelli, in Bibl. Soc.*

XXVI. JUNII.

1. ANNO 1614. fraude, & operâ hæreticorum, prodiit Curie Parisiensis sententia Rege inscio, in librum à P. Francisco Suarez editum, contra Jacobum Regis Angliæ errores hæreticos, & iniqua decreta. Titulus Libri est: *Defensio fidei Catholicae, & Apostolicae, adversus errores Sectæ Anglicanae, &c.* In hunc ita exarsit Jacobus Rex: ut Londini publicè per carnificem jussit flammis absumi: incitâruntque Regem Hispaniæ ad similem in eum librum adversionem. At ille traditum examini Doctorum, ac prolixè laudatum, merito elogio ornavit, monuitque per literas Anglum: ut ipse potius saniora caperet contilia, & ad avitam rediret Religionem. Quod Sectarii non impetrârunt in Hispania, conati sunt evincere in Gallias: tantumque profecerunt: ut liber Suarii infami manu Parisiis sit crematus. Indignissima res visa Pontifici, Paulo V. nec moratus est conqueri per literas coram Rege Ludovico XIII. & ejus Parente Medica, de insolenti facto, & illato probro

luntatem suam, ut Divinę in omnibus conformaret, verba illa descripta semper secum circumferebat: *Juveni, Virum, secundum cor meum, qui faciat omnes voluntates meas.* Obiit in mari tempore quod prædixit, nec aliter ac Sanctus, judicio Religiosorum, qui aderant.

5. Bononiæ in Italia annò 1671. P. Joannes Baptista Ricciolus, Italus: vir omnium scientiarum genere excellenter excultus. Theologiam Scholasticam decennio docuit partim Bononiæ; partim Parmæ. Cum autem in Mathematicis potissimum excelleret: ad eas disciplinas excolendas, & reformandas animum adjecit, ediditque non speculatione tantum, sed praxi laboriosa, & multis experimentis insignes, & plurimum æstimatos à peritis Tomos aliquot: ut Astronomiæ reformatæ Tomos 2. Almagestum novum, Astronomiam veterem novamque complectens Tomis 2. Chronologiæ reformatæ Tomos 3. Geographiæ, & Hydrographiæ Libros 12. Vindicias Kalendarii Gregoriani, & plura alia. *Setuelli, in Bibl. Soc.*

XXVI. JUNII.

1. ANNO 1614. fraude, & operâ hæreticorum, prodiit Curie Parisiensis sententia Rege inscio, in librum à P. Francisco Suarez editum, contra Jacobo Regis Angliæ errores hæreticos, & iniqua decreta. Titulus Libri est: *Defensio fidei Catholicae, & Apostolicae, adversus errores Sectæ Anglicanae, &c.* In hunc ita exarsit Jacobus Rex: ut Londini publicè per carnificem jussit flammis absumi: incitâruntque Regem Hispaniæ ad similem in eum librum adversionem. At ille traditum examini Doctorum, ac prolixè laudatum, merito elogio ornavit, monuitque per literas Anglum: ut ipse potius saniora caperet contilia, & ad avitam rediret Religionem. Quod Sectarii non impetrârunt in Hispania, conati sunt evincere in Gallias: tantumque profecerunt: ut liber Suarii infami manu Parisiis sit crematus. Indignissima res visa Pontifici, Paulo V. nec moratus est conqueri per literas coram Rege Ludovico XIII. & ejus Parente Medica, de insolenti facto, & illato probro

bro Doctore celeberrimo, integerrimòque. Rex adolescens, & Regina mater, sanctè testati sunt Pontifici; se in scis, & Lutetiâ tunc absentibus, rem gestam esse. Confestim igitur Curia decretum abrogarunt, plenamque omnibus fecerunt potestatem, prædictum librum retinendi, legendi, & imprimendi. Illud non injucundum: quòd cum fama Libri in Anglia combusti, pervenisset Conimbricam in Lusitania ad aures Suarii: is oculis in cœlum sublatis: *Utinam ajebat, concessa meo votumini sors, mihi etiam Dei beneficio contingat!* Quod votum illico P. Sebastianus Barradius, qui præsens aderat, opportuno carmine ex Nasone petito, ingeniosè expressit: *sinè me liber ibis in ignem: Hei mihi, quòd Domino non licet ire tuo!* Locò vocis *Urhem*, posuit opportunè *Ignem*. *Manfessus in vita P. Suar. cap. 16.*

2. Romæ annò 1568. Basilica Domus Professæ exstrui cœpta ab Alexandro Farnesio Card. pari pietate, & magnificentiâ. Primum lapidem posuit ipsemet Cardinalis cum Cardinale Augustano Truchefio. *Sacchin p. 3. lib. 4. n. 141.*

Eodem

Eodem die obierunt.

3. Herbipoli in Germania, annò 1625. P. Joannes Georgius Voglerius, Germanus, orandi, & perorandi ad populum dote præstans. S. Augustinus, & Chrysostomus præ cæteris ei familiares erant: ille pro alenda pietate privata, iste pro populo instruendo. Quanto Catholicis amori, tanto erat odio hæreticis; qui, postquam P. Joannes Hagenoâ aliò migravit, non erubuerunt in vulgus spargere: P. Voglerium ab infernali genio arreptum domi in catenis detentum, denique evanuisse. Sed puduit illos mendacii, cum Voglerius mente, & corpore sanus, imò validior, paulò post comparuit in cladem illorum.

4. Firandi in Japonia, annò 1587. Joannes Fernandez, Coadjutor Hispanus, S. Francisci Xaverii in Japonia Socius. Magni ab ipso habitus, & rebus pro fide gerendis apprime idoneus, ac promptus fuit, plurimis ad Ecclesiam adductis gentibus. Amanguccii vir gravis concionanti aderat: ut quæ docebatur, exploderet. Verum cum illuc procacior quispiam in os Joannis phlegma spurci oris foedè conjecisset,

jecisset, ac Joannes modesto silentio rem dissimulans, faciem strophiliolo abstersisset, ac dicere ad populum perrexisset: tanta animi excelsitate adeo permotus est vir ille gravis: ut ad Joannis pedes abjectus, primus baptismum petierit. Sacerdotes in tanta reverentia habebat: ut coram ipsis non nisi iussus loqueretur.

5. Cracoviæ P. Jacobus Vvicens, Vangrovicius dictus à natali majoris Poloniæ loco. Adolescens è libris hæreticorum hauserat hæresim. Dei beneficio factum est, ut in ejus manus veniret Cardinalis Hosii liber: *Confessio* inscriptus. Hoc antidoto venenum expulit. Romæ adscitus in Societatem rediit in Poloniam peractis studiis literarum, & tradendâ Theologia, scribendis libris, habendis concionibus, sociis regendis, utilem Patriæ operam navavit. Posnaniensis Collegii quasi parens, Rectorque primus fuit. Stephani Regis rogatu profectus in Transilvaniam, primus Collegio Claudiopolitano præfuit. Primus Nostrorum linguâ vernaculâ librum edidit, quo Confessionem Sendomiriensem à Calvinistis vulgatam refellebat. In eundem Polonicum sermonem convertere

tere sacra Biblia Gregorio XIII. imperante aggressus, Cracoviam, ut opus perpolleret, secessit, cui, & immortalis est. Psalmos Davidicos ad poenitentiam pertinentes meditabatur, dum valetudo, & vita suppetebat, vim lacrymarum profundens: eosdem ager confecto jam prope vitæ spatio, prælegi sibi voluit, D. Augustini exemplo. Postremam noctem orans, obtutu in Christi morientis effigiem continenter defixo, transegit. *Juvenius fil.* 799.

XXVII. JUNII.

1. **A** Nnò 1537. Venetiis S. Ignatio, & Sociis, datum est testimonium Ordinum collatorum ad titulum Scientiæ, ac voluntariæ Paupertatis. *Nadasi in Ind. Mem.*
2. Ex Sicilia cum classe militari solvit in Africam contra Turcas, annò 1551. P. Hieronymus Natalis cum P. Hidoro Bellino. Sed gravissima tempestate coorta, è quindecim triremibus octo perierunt cum ingenti hominum multitudine, & P. Bellino, qui ad ultimum Spiritum non desuit naufragis inclamare salutaria, magis

gis de illis, quam de se sollicitus. Natalis diu inter undas luctatus, tandem evasit fune quopiam arrepto, & cum superstitionibus tenuit Aphrodisium Africae urbem, ubi, & sanis in Ecclesia, & agris in nosocomio, omnia factus est. *Orland. part. I. hist. soc. lib. II. num. 21.*

3. In Lusitania anno 1617. multo major concitata est tempestas inter Ecclesiasticos, & regios ministros. Nuncius Apostolicus hoc die generale promulgavit Interdictum adversus urbem Ulysiponem, propter violatam Inimunitatem Ecclesiasticam, & quosdam fori ministros declaravit anathemate irretitos. Non defuerunt Theologi, qui censuras irritas, & illegitimas pronunciarent. Sed Ven. noster Franciscus Suarez, quamvis aetate, & laboribus fractus, cum saniore spirituum parte, tam fortiter stetit pro immunitate Ecclesiastica, & robore interdicti, ut mortem inde contraxerit gloriosam. Non solum enim circumcursando ardente sole, & ministros regios informando, ac sollicitando: sed etiam, tum epistolis ad aulam Hispanam (erat enim tunc Lusitania in potestate Regis Hispaniae Philippi III.)

III.) & ipsum Regem datis; tum insigni volumine conscripto pro Ecclesiastica Inimunitate, promovit causam Pontificiam. Pro quo obsequio honorificentissimis literis amplas ei gratias egit Pontifex Paulus V. *Maffejus in Vita Suar. cap. 22.*

Eodem die obierunt.

4. In America anno 1610. P. Raphael Ferrer, Hispanus, in odium fidei occisus. Semper magis arduarum Missionum avidus, intra breve tempus magnam barbarorum copiam e sylvis eduxit, ad civilem vitam mansuefecit, & quadringentos baptismis lustravit. In Popayana, cum scenicam actionem, quam dari volebat, impedire aliter non posset: antequam illa inchoaretur, in theatrum profiliit, & ita dixit: ut omnes ad lacrymas permoverit, & insulsam comcediam disturbaret. Barbarorum nonnulli indignitati, patrios deos ab ipso convelli, praecipitem dederunt in flumen, & ad beatam aeternitatis portum impulerunt.

5. Valentiae in Hispania anno 1558. Didacus Sarabias, Coadjutor. Antequam Societatem, cum esset textor, modico

dico ipse contentus, reliqua omnia dabat pauperibus. In Societate, accepta in publico alapa à perulante quodam, ad pedes ejus se projecit, veniam petens; ac si non accepisset, sed dedisset injuriam. Mauris prædonibus obvius factus, Rosarium suum intrepidus opposuit: & illi pacificè transierunt, vel non viso Didaco, vel potius à Deipara prohibiti, nè nocerent. Moriens exultabat, quòd in Societate moreretur, & vitam devovisset obsequio pestiferorum.

XXVIII. JUNII.

1. **A**Nnò 1512. S. Ignatius, ex vulnere Pampelonenfi æger, supremis ad mortem mysteriis instructus, noctem proximam fatalem sibi expectabat. Sed ab Apostolorum Principe, S. Petro, gratiosè visitatus, aspectu recreatus, & perlanatus est, in ipso festi Apostolorum pervigilio. Intererat enim Petri, vivere Ignatium: ut Sedes sua Apostolica validum haberet propugnatores. *Bartoli in Vita lib. 1. n. 4.*

2. Romæ annò 1591. Gregorius XIV. per Constitutionem, *Ecclesia Catholica*, confirmavit Societatem Institutum, & rationem

nem gubernandi: & ne quid contra hæc à quoptiam tentetur, graviter interdixit. *Bullar. Societ.*

3. In Belgio, annò 1591. Octavius Calatinus Nuncius Apostolicus per Edictum ad Academiam Duacensem potissimum, datum, concessit Nostris facultatem, doctrinam P. Leonardii Lessii de Auxiliis gratiæ, & Predestinatione, libere tradendi. Quòd edictum in literis ad Atrebatensem Episcopum datis 26. Sept. dicit Pontificis Gregorii XIV. autoritate sententiæque confirmatum esse. Et sic in Belgio conquieverunt tunc turbe inter nostros, & Academiæ Lovaniensem, ac Duacenam ferventes. *Eleuth. in hist. de Auxil. lib. 1. capi. 19. & 20.*

4. Colonia Agrip. exeunte Junio, annò 1545. conquievit tempestas, quam in renellum adhuc gregem Soclorum concitârât Hermannus Archiepiscopus. Is postâ tandem larvâ Catholici, hæresim professus; ut Jesuitæ urbe pellerentur, tanquam sine licentia Senatûs in eam ingressi. Eò denique res fuit deducta: ut Senatus decreverit, ne Nostrî viverent in iisdem ædibus more Regularium, sed spatium

Pars 2.

Y.

sim

sum per urbem, & in veste communi Clericali, si velent commorari Colonia. Crudum decretum! maluerunt tamen Socii morem illi gerere, quàm deserere populum multo labore, præsertim PP. Fabri, & Carnifii, ab hæresi servatum immunem. Et probavit S. Pater constantiam; permisitque paulò post Senatus: ut in pristinis adibus conjuncti viverent. *Orland. hist. Soc. lib. 5. n. 35.* Tam chara fuit Patribus nostris Colonia: ob quam ab hæresi, servandam immunem, etiamnum, dum hæc scribo, multa, & gravia patimur, in diversis Provinciis.

Eodem die obierunt.

5. In Africa, annò 1575. P. Franciscus Goveanus, Lusitanus. Angolitano in regno multa egit, & passus est; ipsis 14. annis in custodia, detentus. Cùm æger decuberet Pater, Angola Rex, cantores suos iussit assidue dies noctesque circumire domum: ut voce, & organis pulsatis mortem, nè accederet, absterrent, vel placarent. Sed invenit illa arditum, & virum emeritum, in libertatem filiorum Dei asseruit.

6. Visbi-

6. Visbici in Anglia, annò 1592. P. Thomas Methamus Anglus. Londinensem turrim, seu carcerem, annos 4. incoluit. Inde in alios, aliosque carceres deportatus, demum inter paludes, in Visbicensi ergastulo per annos plures contabuit. Ità vitam per annos 17. causà fidei, in carceribus ærumnissimis ductam, longa morte conclusit non inuitus, quamvis cruentam maluisset.

7. Stocholmii in Suecia, annò 1601. Mathias Vitriarius, & Nicolaus Mercator Coadjutores Lituani, Socii Patris Christophori Spoteci (de quo 14. Junii) multa ab hæreticis, odio fidei, perpessi, in carcere decesserunt.

8. Neapoli cùm annò 1656. sævissima pestis urbem populosissimam depasceret, inter 60. Socios, in obsequio pestiferorum extinctos, hoc die sublatus est in eodem obsequio P. Lucius Pignatellus Neapolitanus, vir sui despicientiã, & susceptã spartã illã tantò major, quantò illustrior erat genere, fratre germano Innocentii Papæ XII. natus. Zelo Apostolico jam in Indiam abreptus erat, & in Lusitaniam devenerat: sed revocatus in Ita-

liam, primū Romanum Collegium, deinde Provinciam Neapolitanam gubernavit; invenitque in Europa pretiosā mortis gloriam, quam in India quærere insiterat.

XXIX. JUNII.

I. **P**. Matthæus Riccius in China turpiter ejectus Nanchino, urbe regia, Namquinum se recepit, eoque pervenit feliciter ipso Apostolorum Principibus festo die. Antequam eò perveniret, in itinere multo mœrore pressus obdormivit; viditque per somnum, hominem ignotum, itā se alloquentem: Itane tu hoc regno vagaris eo animo, ut antiqua religione proscripta, novam inducas? P. Matthæus respondit: Aut Deum, aut demonem te esse oportet, qui hæc noveris, cum nemini mortalium indicaverim. Minime sunt demon, sed Deus, reposuit alter. Tum P. Matthæus ad pedes ejus lacrymabundus proruit, & in hæc verba prorupit: Si hoc, Domine mi, votum meum nōsti, cur adjutricem tantis rebus non admoves manum? Cui Dominus

Ego

Ego in utraque urbe (Nanchinensi, & Pechinensi) vobis propitius ero. Expergefactus Pater Socio visum narravit, & non vanum fuisse somnium, eventus docuit. *Tri-gault, de Christiana Exped. in Sinas lib. 3. cap. 10.*

2. In Hispania Matrili annō 634. ex Decreto Sacrorum, & Generalium Fidei Quæditorum, solemnissimè combusti sunt in publico foro libri non pauci satyrici, quos in Societate in effuderant Magister Franciscus Roales, & non pauci anonymi. *Gomez in Elog. Societ. part. 1. classe 5.*

3. Annō 1558. responsorias dedit hoc die P. Franciscus Borgia, Commissarius tunc Hispaniæ, P. Antonio Madridio Doctore, & Concionatori celeberrimo, petenti: ut quando concionaturus esset, atque in coena semel in hebdomada, liceret sibi corpus castigare per spatium Psalmi *Miserere*. Superiores enim ad coercendum nimium ejus rigorem in hoc genere, tantum ei concesserant propter infirmam valetudinem: ut ictus octo sibi infligeret. Rescripsit ergo illi Borgia, concedendo; illis octo concessis ictibus adderet alios septem, ante concionem. De flagellatione in triclinio, sic respondit; in concionatione

Y 3

ne

ne cum flagello qualibet hebdomadâ prodiret licebit quidem; verum ita, ut soles, indutus ingredi, & super vestem flagellum expedies. Salsa nimis videbitur mundi Sapientibus hæc licentia: Sed Borgia, & Doctor Madridius stylum scholæ Christi melius noverant. *Sacchin. part. 2. lib. 7. num. 76.*

Eodem die obierunt.

4. Cuius in Peruvia annô 1606. P. Aldefonsus à Pozo. Cum ad iram naturæ imperu esset pronior, ita illam virtutem perdomuit: ut in Societate nemo illum viderit iratum. Modestia oculorum erat tantâ, præsertim quoad fœminarum aspectum: ut fœminæ Indæ ipsi confessæ, dicerent: se cæco illi Patri confessas.

5. Goæ in India Orientali annô 1656. P. Alphonso Mendez, Lusitanus, Æthiopia Patriarcha. Emenso Oceano appulsum in Æthiopiam, Sultan Seguedus Imperator amplexu strinxit, ac dixit: *Nunc dimittis Serpente tuum Domine.* Mox Alexandria supersticio cum Romana fide, & religione passim permutata, Patribus undeviginti è Societate, in 13. domicilia distributis;

butis; quorum operâ, ac in primis Alphonso Patriarcha, per annum 1628. facile centum millia ex illa gente ad Ecclesiam Christi sunt reducta. Sed cum Facilladas Imperatoris filius, imperium adiisset, felicitæ rerum initia intervertit, Alphonso Patriarcha è regnis suis proscripso cum Sociis. Sed hic perficia non stetit: interceptus in itinere Patriarcha, in carcerem conjectus est, & ferro onustus, per annum detentus. Educebatur tamen subinde cum duobus Patribus Sociis, ad eleemosynam corrogandam, omnibus tribus unâ catenâ innodatis. Tandem Christianorum liberalitate in libertatem assertus, Goam reversus est; curam tamen Æthiopiæ deposuit nunquam in omnem redeundi occasionem intentus, ejusque populi salutem procurando tum epistolis, & libris Catecheticis scriptis, tum ministris idoneis transmisit: donec ad annum ætatis 77. provectus, plenus meritis, sed pauper Patriarcha decessit.

6. Eodem die, annô 1580. juxta certiore Sotueli relationem in Biblioth. Soc. (Nadasi ponit annum 1577. 14. Sept.) alter, & antiquior Æthiopiæ Patriarcha

Andreas Oviedus, ad Ecclesiam Triumphantem transiit. Gravibus exagitatus est persecutionibus, & à Claudio, & ab ejus Successore Seguedo; jàmque in eum aliquando furens irruit Claudius stricto ferro, confecissetque: nisi Regina objecto corpore suo intervenisset. Patriarchatum habuit tam opulentum: ut scripturus Pio V. Pontifici, in defectu chartæ, margines Breviarii præciderit, & in libellum confuerit. Illacrymatus est, accepto tali epistolio, Sanctus Pontifex.

XXX. JUNII.

I. **S**. Xaverius annò 1540. Româ in Indiam tendens, Ulysiponem in Lusitania attingit. In via præter alia Apostolicarum virtutum specimina edidit illud, hominibus quidem mundanis ignobile, at qui altiore judicio res metiuntur, miraculo proximum. Cum enim cum Legato Regis Lusitani montes Pyrenæos præterveheretur; & propè esset castrum Xaverium, in quo mater ejus, ætate, & nobilitate generis conspicua, adhuc superstes erat; adduci non potuit, ipso suadente

dente Legato, ut tantillum à via deflecteret, & suprema humanitatis officia deferret matri, & familiaribus. Nimirum meminerat mandati, quo Christus discipulos mittens ad Evangelicos labores, præcepit: *Neminem in via salutaveritis*; maluitque inurbanus haberi, quàm minus religiosus Christi discipulus. *Barthol. in Vita lib. 1. cap.*

II.

2. Coram Clemente VIII. instituta est annò 1604. disceptatio 31. de Auxiliis Gratiæ. Argumentum fuit: An quando Intellectus proponit voluntati Deum amandum, & colendum, ut summè bonum, præmiantem virtutem premio vitæ æternæ; & summè justum, punientem peccata damnatione æterna: an, inquam, hoc modo dicatur ea proponere tanquam rem ad fidem pertinentem, atque adeò ut objectum fidei? Respondit P. Bastida cum distinctione: Si intellectus solum per actum naturalem proponat voluntati Deum ut summè bonum, & justum, &c. tunc proponit illum solum ut rem materialiter pertinentem ad objectum fidei. Si autem illum proponat ut talem per actum supernaturalem: tunc proponit illum ut rem forma:

formaliter pertinentem ad objectum fidei. Hoc declaravit, & probavit. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 40.*

3. Annò 1571. pridie Kalendas Julias Româ in Hispaniam profectus est S. Borgia Præpositus Generalis, adjunctis à Pontifice, Pio V. Legato suo Cardinali Alexandrino: ut peritiâ rerum tractandarum, & autoritate, quam habebat, in Hispania, promoveret apud Regem negotium fœderis ineundi contra Turcam. Non ignorabat Borgia infirmitatem corporis sui, præsertim in provec̃ta ætate conditionem; mirabantur plerique, hanc spartam ipsi impositam: sed ille mirantibus reponbat: Deus optimus, qui Vicarii sui mentî indidit voluntatem, ut hoc onus imponeret: idem corpori meo vires addet, ut perferam. Sic alacer viâ se dedit: qua feliciter emensa, in reditu vocatus est ad capeffendum heroicæ Obedientiæ præmium. *Sacchin. p. 3. lib. 6. n. 4. & 13.*

Eodem die obierunt.

4. In Oceano Occidentali, annò 1554. P. Leonardus Nunnez, Lusitanus. Inter primos è Societate missus in Brasiliam,

in

in ultimos ejus fines penetravit. Expeditionem deinde imprimis arduam suscepit in mediterranea Brasiliæ, ferocissimis barbaris horrida, ut Europæum hominem, fidei desertorem lucrifaceret. Re ex voto peracta, rediit ad stationem suam, & indefessus excolendis tum Europæis, tum barbaris instabat: donec primus Procurator è Provincia illa Romam missus, in Oceano portum invenit.

5. In Regno Chilensi Indiæ Occidentalis, Didacus Lopez de Salazar, Chilensis. Audita concione de mundanæ pompæ vanitate, spreta illustri, & opulenta domo, Societati sine mora se addixit. In ejus tyrocinio tanta contentione ad eminentem perfectionem tetendit: ut intra breve tempus eò pertigerit, quò pauci grandævî, licèt non segnes in studio virtutum. Morti proximus, ad Crucifixum Salvatorem conversus, bene nôsti, ò Domine, ajebar, quàm feridò connisus fuerim hocce biennio, ut Te quærem. Nè me nunc desere, Domine, in hac hora quasfo te per hac vulnera, quæ pro me suscepisti. Audiit benignissimus in servos suos ferventes Jesus, jussitque

Di,

Didacum de salute sua æterna securum esse; expectare se eum comitem ad gaudia Paradisi. Ità feliciter abiit duce JESU.

6. In Anglia annò 1679. Londini, odio fidei suspeni sunt, & laniati Socii s. P. Thomas Harcottus Provincialis, P. Guilielmus Haringus Rector Londinensis, P. Antonius Furnerus, P. Joannes Fenwick, & P. Joannes Gaun. *Huzart in Append. 2. hist. Eccles. Angl.*

FINIS.

INDEX.

A.

- A** Bdicatio honorum, Pap. 107.
 P. Abrahamus Georgius victima fidei, Christum in sacra hostia aspectabilem habet, 119.
 Abstinencia à Chocolata à B. V. collaudata, 141.
 Academię Complutensis epistola ad Pontificem, 16.
 Academia Vlnensis instituta, 230.
 P. Achilles Paul. Superior suavis, & fortis, 144.
 Actus supernaturales, vide Molina.
 Adversarius S. Ignatii punitus, 242.
 Albertus Archidux Cardinalis Molina, libros ruetur, 44.
 Alexander VII. erga Societatem benivolus, 25.
 S.

Didacum de salute sua æterna securum esse; expectare se eum comitem ad gaudia Paradisi. Itã feliciter abiit duce JESU.

6. In Anglia annò 1679. Londini, odio fidei suspenſi sunt, & laniati Socii s. P. Thomas Harcottus Provincialis, P. Guilielmus Haringus Rector Londinensis, P. Antonius Furnerus, P. Joannes Fenwick, & P. Joannes Gaun. *Huzart in Append. 2. hist. Eccles. Angl.*

FINIS.

INDEX.

A.

- A** Bdicatio honorum, Pap. 107.
 P. Abrahamus Georgius victima fidei, Christum in sacra hostia aspectabilem habet, 119.
 Abſtinentia à Chocolata à B. V. collaudata, 141.
 Academię Complutensis epistola ad Pontificem, 16.
 Academia Vlnensis instituta, 230.
 P. Achilles Paul. Superior suavis, & fortis, 144.
 Actus supernaturales, vide Molina.
 Adversarius S. Ignatii punitus, 242.
 Albertus Archidux Cardinalis Molina, libros ruetur, 44.
 Alexander VII. erga Societatem benivolus, 25.
 S.

Index.

- S. Xaverium Navarrę Principalem Patronum constituit, 51.
 De morte ejus Societas inolet, 199.
 P. de Almarza Joan. luxum vestium dictionibus suis persequitur, Catechesim nostris commendat. 251.
 P. Almeida Apollinar Episcopus Nicenus victima fidei, ejus sigillum, 241.
 S. Aloysii gloria S. Magdalene de Pazzis exhibita. 13.
 Item 312. Est Martyr amoris, 13.
 Coelitus ad societatem vocatus, 311.
 Eius conjunctio cum Deo, 312.
 P. Altobodus Joan. strenuus in operatione, ope coclica à morte preservatus, 169.
 P. Alvarez Roderic. Deiparę nutu in societatem vocatus, Angelis comitatus coelum petit, 53.
 P. de Anasco Petr. à Deipara vocatus in Societatem, 46.
 P. Anghiera Joseph. thaumatürgus Brasilię Apostolus, Innocens Adam, ejus dominium in bestias, Vates Marianus, 267.
 P. de Andrada Alphon. Concionator, Missionarius, & librorum scriptor insignis, 308.

Index.

- Angelopolitani Collegii initia, 231.
 P. de Angelis Hieron. prima infelix, felicitior secunda in Japoniam expeditio, 36.
 Angeli tutelaris custodia, 121.
 Angelorum familiaritas, 152.
 Angelus Custos. Excitator Excitatoris, 167.
 Anglicana prima sociorum expeditio, 65.
 Angolę Regnum socii ingrediuntur, 127.
 P. Annatus Franc. Jansenistas impugnat, 286.
 S. Antonii Sodalitas Brixie non sine strepitu Societati incorporatur. 310.
 P. Aquaviva Claud. Neapolitanę Provincie Moderator, 2. In Generalem Societatis eligitur, 81. orationem vocalem, & mentalem sociis commendat, 147. Ad Jubileum ex ætę peragendum suos hortatur, 162. Missiones de poenitentia instituit, ibidem. Charitatem fraternam, & cultum Deiparę Societati commendat, 189. Propositiones de auxiliis gratię Cardinali Madrutio offert. 193.
 Aragonius Vincen. amavult in Societate pauper, quam inter splendores palatii mori, 334.
 P. Arboredę Petri in Indiam navigantis, 2e.

Index.

- zelus Apostolicus, 73.
 P. Arelius Domin. victima fidei, 37.
 P. Armanus Angelus imagine S. Ignatii
 Oceanum ad malaciam reducit, 235.
 P. Abircrombius Robert. insignis opera-
 rius in Scotia, moritur Brusbergæ, 104.
 P. Arnoux Joann. operarius Gallia plurimū
 proficuus, 171.
 P. de Arriaga labores scholastici, 261.
 P. de Arrogo victima charitatis, 167.
 P. Arrubal responsa Theologica in Dis-
 putatione 19. super sententia Moli-
 ne, 318.
 De Arteaga Einman. suasu Angeli Cuf-
 todis castitatem illinimē conservat,
 91.
 P. Augerius Edmundo ab Henrico Rege
 Gallia ex aula dimissus, 269.
 Avenionensis Collegii disturbia sedata,
 296.
 Auxilia gratia, vide Molina,

B.

- P. Baeza Joann. multa millia gentiliū
 baptizat victima fidei, 145.
 P. de

Index.

- P. de Baeza Gabr. ardens Oratio, 174.
 Balburies ope B. Virg. sublata, 190.
 Baptista Coadjutor, ad perseverantiam in
 societate à B. V. hortatur, 283.
 P. Barma Concionator, in se rigidus, 129.
 P. Barnovus Gonfaly. morti vicinus exul-
 tat, 87.
 P. Barpi Andreas victima charitatis, 241.
 P. Barradas Sebastian. paupertatis amans,
 humilitatem in morte commendat, 53.
 Bartholomæi Principis Omuræ mors præ-
 tiosa, 207.
 Sancio filio suo Societatem com-
 mendat, Ibidem.
 P. Bastida Molina sententiam propugnat
 vide Molina, &c.
 Bathoreus Christophor. Sacerdotes Ca-
 tholicos in Transylvaniam admittit,
 118.
 P. Baufech Adalbert. ex sacra Hostia se ad
 Societatem vocari intelligit, 130.
 P. Beauvau Franc. Missionarius perpetuus
 inter rucolas, 206.
 P. Bellarminus Robert. Cardinalis à Clē.
 mente VIII. laudatur, 64. Creatur Ar-
 chiepiscopus Capua, 77. Illius ingressus
 in Urbem Capuanam. 118. Ingressus in
 Pars 2. Z Eccle

Index.

- Ecclesiam 120. de eo Baronii elogium; 77.
 P. Bencius Franc. in vocatione repidus, à Christo excitatur, 186.
 P. Berent Simon Conscientiæ director divinitus destinatus, 178.
 P. Bernal Petr. mortificationis studiosus, 67.
 P. Beudin Godinez in complexu Crucis victima fidei, 251.
 P. Bobolæ Andr. crudele Martyrium, 179.
 P. Bobadilla disensionum quarundam Author, 302.
 P. Bordesius Franc. mortem in dies meditatatur, & de ejus cercitudine divinitus edocetur, 192. Item, 299.
 S. Borgias Franc. se ipsum in scribendo contemnit, 190. Patres congregatos ad eligendum pro Generali digniorem exhortatur, 309. P. Madidii zelum mortificationis mirè temperat, 341. cum Legato Pontificio in Hispanias mittitur, 346.
 P. Bourchorstius Florian. Sodalitatis Præses eximius Prætorem urbis se salutantem suaviter, & fortiter corripit, 285.
 P. Bredanus Joan. morientibus magno cum

Index.

- cum fructu afsistit, 327.
 P. Bruchman Andr. à S. Josaphat sanatur, 87.
 P. Bruner Andr. ad ferendam crucem à S. Andrea adhortatur, animas purgatorii juvat. 74.
 P. Brunovius Stanisla. gloriosa fidei victima. 137.
 Brunsbergâ pelluntur focii ab Hæreticis Gedanensibus, 59. Collegio imago Crucifixi miraculosa donatur 128. occupata à Suecis urbe quinque è nostris captivi abducti, 270.
 P. Brunus à S. Cruce gloriosa fidei victima, B. Virgine desponsatur, 45. Epistolâ ab illo scriptâ ager sanatur, 46.
 Burdigalenses Patres urbe excedere coguntur, 90.
 Burghesii Cardinalis nomine Pontificiis ad Suarium literæ, 96.
 P. Busæus Joann. complurium piorum librorum Author, 233.
 P. Bustamantius Bartholom. accuratus Tironum Magister, 312.
 P. Buteux Jacob. in periculis semper securus, 156.

Index.

C.

- M. Cajetanus Franc. mortificationi deditus a B. Virgine visiratur, 75.
 P. Caldeyra Ludovic. victima fidei, 45.
 P. Campiani Edmund. expeditio Anglicana, ejus congressus cum Baëza, 66.
 Item, 235.
 P. Canisii Petri duplex natalis temporalis, & spiritalis, 146.
 Cannonius Thomas Angelos inservientes habet, 296.
 P. Carafa Vincent. Societatis Generalis Juvenis Angelus, Superior omnibus charus, erga pauperes liberalissimus, 263. Coadjutoribus prohibet pileum clericalem, 158.
 P. de Cardenas cordium Dominus, 83.
 P. Cardoso Gonsalv. victima fidei, 201.
 PP. Carmelitarum benevolentia erga Societatem, 175.
 P. Carminata Joann. Concionator indefessus, æger à Jesulo visiratur, 292.
 P. Carnostavius Christoph. victima fidei, 137.
 PP.

Index.

- PP. Carthusiani suorum meritorum participationem largiuntur Societati, 171.
 P. Carvahal Georg. venenô sublati, 137.
 P. de Castillo Joann. eximius Cultor B. Virg. 133.
 Castiras ope S. Angeli Custodis intaminata, 91.
 Josephi Patriarchæ exemplo propagata, 253.
 P. Caraldinus Joseph. inter barbaros Missionarius, manu è calice pro tenfa benedicatur, 272.
 Catechizare nostri Scholastici docentur, 251.
 P. de Caunas Joann. per 30. annos examen particulare constanter notat, 303.
 P. de Cazorla Andr. horrorem peccatorum animis Auditorum imprimere satagebat, victima charitatis, 245.
 P. de la Cerda Joann. per 50. annos humaniorum literarum Professor, 141.
 P. Cerutus Jacob. sapius vota renovat, 107. ^(R)
 P. Chanowsky Alber. in Collegiis æger, sanus in Missionibus, 61.
 Caritas præ rigore Superioribus nostris commendatur, 294.
 P. Chef.

Index.

- P. Chesoy Adrian. singularis Angelorum
Cultor, eos sibi familiares habet, 152.
Chorus operà P. Natalis à Societate re-
motus, 182.
Christus cum Cruce apparet in sacra Hof-
tia, 116.
Claromontius Egid. Cultor S. Ignatii so-
latiosè moritur, 178.
Claudius Æthiopiæ Imperator obstinatus
in Gentilismo, 218.
Clemens VIII. nostris interdicit usum Bu-
llæ Cruciatæ, 284.
Clemens X. Officium S. Francisci Xaverii
sub ritu duplici præcipit, 284.
Coadjutores in Societate quomodo trac-
tandi, 205.
Iisdem pileus clericalis prohibetur, 158.
Cocus accuratus in suo officio, 23.
Coduru Joann. anima inter Cœlites ap-
paret, 324.
Coëllius Gaspar Ozacam pervenit, 114.
Numerosos Japones ad fidem conver-
tit 211. Pro Christianis favores impe-
trat, 132.
Coetho Francisc. mors annuntiatur, 220.
P. Colin Francisc. ob abstinentiam cho-
colatæ à B. V. laudatur, de salute sua
mirè

Index.

- mirè certus redditur, 101.
P. Colnagi Bernard. virtutum elogium,
83.
Coloniam Agrip. à nostris ductæ colonix,
314.
Contra eodem tempestas concitata ran-
dem subsidit, 337.
Concionatores non quærant in dictioni-
bus vanas elegantias, 50.
Concordia cum Magistratu, & Prælati-
servanda, 48.
Congregatio Generalis I. 301. II. 309.
XI. 150. XII. & XIII. 315. XV. 10.
Conscientia præ aliis accuranda negotiis,
5.
Constantia in Martyrio, 228.
Contemptus mundanæ gloriæ, 33.
P. Contzen Adam. Complurium libro-
rum scriptor, linguarum peritus, 304.
Conversio mira duorum Principum Gen-
tilium, 100.
Item Regis Bungi, 101.
Corbinellus Ludovicus per acerbum ago-
nem evadit purgatorium, 244.
P. Corderius Balthaf. Patrum Græcorum
compilator, 324.
P. Cordesius Anton. insignis charitatis
victi.

Index.

- victima, 180.
 P. Cortamus Thom. victima fidei in An-
 glia, arumnas carceris cilicio auget,
 231.
 P. Cousin Quint. viam rectam ad coelum
 ingemiscens, placide tandem expirat.
 249.
 Le Coufsi Matth. forte mira ad Societa-
 tem vocatus, 164.
 Crucifixus sanguine madens, 128.
 Crux in coelo, & in terra apprens, 140.
 P. Cuebas Petr. victima charitatis, 188.
 De Cunha Dominic. vir obedientiae, 160.
 P. Cufanus Nic. Operarius Apostolicus,
 ejus reverentia erga SS. Nomen JESU,
 74.
 P. Czyzowsky Nicol. mors pia, & jucun-
 da, tria à Religioso Societatis requirit,
 205.

D.

- Dæmon sub specie Monialis, 166.
 P. Darbispiras exul pro fide confortatur
 à Christo, cura proximi ei commenda-
 tur, Catechista celebris, 21.
 P. Darius Joann. in culinæ obsequiis vir-
 tutem

Index.

- tutem probat, mortificationis studio-
 sus, 264.
 Declaratio Congregationis III. ratione
 Professorum 4. & 3. votorum, 219.
 Deipara in re dubia P. Ramirez dat confi-
 lium, 14. Ad Societatem vocat, 46.
 Item 53. Item 96. In tormentis confor-
 tat 91. Quidquid ab illa petitur, obti-
 netur, 96. Clientem suum osculo dig-
 natur, 95. Mortis accelerationem im-
 petrat, 116. Prædestinationem Culto-
 ri suo revelat, 141. Laudat abstenen-
 tiam à chocolata, 141. A calumniis li-
 berat, 159. Comitum itineris agit, 169.
 Incendium avertit, 184. Patrona pro-
 fusceptione ad Societatem, 189. A cli-
 ente jugem sui memoriam desiderat,
 275. Ad perseverantiam in Societate
 monet, 283.
 P. Delgado obstinationem Regis Ethnici
 deplorat, 213.
 Desiderium Martyrii, 119.
 Devotio erga Deiparam Societati com-
 mendata, 189.
 Difficultas in adeundis laboribus Aposto-
 licis, 153.
 Doctores promovendi facultas, 142.
 Docu,

Index.

- Documenta; quomodo Nostri regendi;
 . 19.
 Domagalaki Joann. victima fidei, 137.
 P. de S. Dominico pro Missionibus præ-
 paratio, 120.
 P. Drexelius Hierem. Concionator per
 annos 23. Ejus libri grati, & utiles, 69.
 P. Druzbizky mortificatio incorruptione
 præmiata, ejus in gratia confirmatio,
 9.
 P. Dionysius Joann. in templo assidui,
 177.

E.

- P. Eguia Jac. S. P. Ignatii Confessarius;
 289.
 Elphinstonius Gil. à Deipara in cœlum
 deducitur, 62.
 Epistola S. Xaverii ad Pereiram. 5. Ad P.
 Gonzalez, 6. Ad P. Barzaum, 19. Item
 ad Eundem 88. Ad socios 314. Ad Re-
 gem Lusitaniæ, 317. Plura vide titulo:
 Xaverius.
 Epistola Claudii Aquavivæ de oratio-
 ne, &c. 147. de Jubilæo, & Missioni-
 bus, 162. de studio Perfectionis, & cha-
 rita-

Index.

- ritate fraterna, 189.
 Epistola B. Pii V. ad Archiepiscopum Co-
 loniensem, 196.
 Epistola Stephani Regis ad Societatem
 Polonam, 321.
 Espalza Simon locò alterius mori impe-
 trat, 275.
 Eston Joan. in carcere consumptus, 285.
 Eucharistiæ aspectus iram, & furorem fe-
 dat, 216.
 Examen particulare, 304.
 Exercitia spiritualia S. Ignatio tanquam
 Authori attributa, 84. Curiosum Me-
 nesii de Exercitiis responsum, 131.
 Expeditio prima in Angolam, 127.
 P. Emmanuel Padiãl, 109.

F.

- P. Faber Stephan. S. Xaverii æmulus, ejus
 Oratio, & rigor in mortificatione, 156.
 Fendenier Joan. victima charitatis, 237.
 Ferdinandus II. Societatem suis successo-
 ribus commendat, 154.
 P. Fernandez Didaci fructus copiosi in
 Brasilia, 108.
 P. Fernandez Dom. indefessus apud Indos
 Mis-

Index.

Missionarius,	124.
Fernandez Dom. mori desiderat,	148.
Fernandez Joann. patientiâ obstinatum convertit,	331.
Fidei augmentum in America,	21.
P. Fischer Hiero. victima fidei,	206.
P. de Fonseca Ignat. elogium,	87.
P. du Four Anton. post mortem incor- ruptus, ejus linteamine sanatur agro- rans,	124.
Francisca de Jesu coelitus edocetur de conversione S. Francisci Borgiæ,	144.
P. Francisci Hyacint. victima fidei,	241.
P. Frias Joan. præ fervore dicendi mo- ritur.	308.
Fuldenses turbæ tantisper compositæ,	315.
Furlanettus Jos. veneno extinguitur,	116.

G.

P. Galitia Hieron. mors dulcis, & sua- vis,	34.
Galli Superiores in Gallia ad postulatam Regis constituendi,	269.
P. Garassus Franc. victima charitatis,	286.
P. Garnetus Henric. victima fidei mag- nus Jesuita, & parvus Papa dictus,	128.

Index.

figillum Confessioni servat, facies oc- cisi in spica relucet,	19.
P. Garnetus. Tom. victima fidei,	319.
P. Gascon Petr. chirothecas gestare recu- sat, silentium commendat,	298.
P. Gawronski Stanif. neglector commo- ditatum, post mortem incorruptus in- ventus,	42.
Gagliardi Leon., mors in Societate amœ- na,	224.
Generalis Societatis potestas, & Authori- tas,	110.
Goanum Suburbium magna ex parte con- vertitur,	322.
Goffeti Jacob. Exemplar Coadjutorum,	184.
P. Gomez Martin. suam mortem præ- videt,	58.
P. Gomez Petr. Regem Bungi baptizat.	101.
P. Gonzalez Joan. victima excellentis charitatis,	206.
P. Gonzalez Roderic. in convertendis sa- gis industrius; Damon de illo, ille de damone vindictam sumit,	279.
P. Goveani Franc. speciosa mors,	338.
P. Goveano Instructor Filii Regis Angolæ, P. Goyf.	127.

Index.

- P. Goyffardus Mich. Pœnitentiarius indefessus, 273.
 P. Greef Anton. victima charitatis, 121.
 Gregorius XIII. in Pontificem eligitur, contra minus benevolos Societatem defendit, 165. De novo Societatem confirmat, 211. Societatis approbatis Sacerdotibus aperiendi literas Pœnitentiariæ copiam facit 10. Iudices Conservatores eligendi facultatem concedit, 211. Chorum à Societate aufert, vota simplicia approbat, permittit Ordinationem nostrorum ante Professionem, 182. Collegium Romanum extruit, 35. Illud fundat, 82. Privilegia mendicantium Societati communicat, 125. Indulgentias plenarias, facultatem Doctores promovendi, & Theologiam docendi concedit, 142. Beneficentissimus in pauperes, ejus elogium Brunbergæ lapidi incisum, 35. Non vult præjudicare electioni Generalis, 41. Ejusdem mors, 35. Mortuo parentat. Senatus Romanus, & Societas, 40.
 Gregorius X. V. Societatis institutum confirmat, 316.
 Gregorius XV. Indulgentias pro festo SS. Igua;

Index.

- Ignatii, & Xaverii in perpetuum concedit, 262. Carolo à Lotharingia ingrediendæ Societatis copiam facit. 81. Officium, & Missam de B. Aloysio concedit, 309.
 P. Grillus Hyacinth. victima charitatis, labores illius Deo grati. 202.
 P. Gualbertus Joann. per fortuitam libri apertionem ad Societatem vocatur, 113.
 P. Gueret Joann. graviter torquetur, sed absque sensu, Angelo custodi familiaris, 90.
 P. Gurrea Joann. à nudinis mimos, & meretrices prohibet, 93.
 P. de Guzman Jacinth. indefessus Missionarius, exultans moritur, 149.
H.
 P. Harcottus Thom. cum 5. sociis suspenditur, & laniatur, 375.
 Hæreticus Præco Viennâ excedere jubetur, 311.
 Hartus Joann. exul pro fide, 299.
 Hebdomas virtutum, 304.
 De

Index.

- De Henricis Anton. mortis suæ Vates;
325.
Henricus III. Rex Galliarum nonnisi Gallos in Gallia vult Superiores, 267. Burdigalâ Socios ex esse jubet, 90.
Henricus IV. Rex Gallia: vulneratur à sicario, magno Societatis luctu moritur, 168.
P. Henriquez Leo Obedientiâ, & humilitate Dæmoni terribilis, 29.
Herera Mich. Coadjutorum graduum præfacerdotio eligit, 245.
P. de Hieronymo Franc. virtutes, & miracula, 160.
P. Holtbegus Richard. per 50. annos in Anglia operarius, 212.
P. Hubatius Joan. Pater pauperum, quaternæ pestis victor, 282.
Humilitas commendatur, 25. Item 54. Ejus exercitium 264. Humilitas, & prudentia Concionatori necessaria, 6.
P. Huneken Frid. zelosus Missionarius, 225.
P. Hunthleus Jacob, omnibus amabilis, per annos 50. altiores profitetur scientias, 60.
P. Hurtadus Roderic. sub oratione in ære

Index.

- re sublimis, Dæmonis victor, 166.
I.
P. Jacknowicz Joan. humilis, & charitativus, 43.
Japoniæ Legati muneribus honorificentissimis Romæ donati, 24.
Jejunium pertinacem mulierem expugnat, 27.
S. Ignatius ad Pampelonam profertur, ejus magnanimitas, 192. à S. Petro sanatur, 336. Romam venit, in Providentia Divina confidit, 15. Contra calumnias mirè protegitur, 242. Patiens in carcere à suspitione periculosa absolvitur, 237. sacris Ordinibus initatur, 320. Titulo paupertatis sacrorum Ordinum testimonio donatur, 333. Generalatum suscipere cogitur, 68. septem Ecclesias Romæ invisit, vota lociorum suscipit, quâ Generalis rudes catechizat, 80. Socios Pragam expedit, 76. S. Ignatii honori Domus Professa Romæ votum facit, 288. Ejus imago maris tempestatem sedat, 235. Imperator Sinarum copiam exercendiæ fidei
Pars 2. Aa Catho.

Index.

- De Henricis Anton. mortis suæ Vates;
325.
Henricus III. Rex Galliarum nonnisi Gallos in Gallia vult Superiores, 267. Burdigalâ Socios ex esse jubet, 90.
Henricus IV. Rex Gallia: vulneratur à sicario, magno Societatis luctu moritur, 168.
P. Henriquez Leo Obedientiâ, & humilitate Dæmoni terribilis, 29.
Herera Mich. Coadjutorum graduum præfacerdotio eligit, 245.
P. de Hieronymo Franc. virtutes, & miracula, 160.
P. Holtbegus Richard. per 50. annos in Anglia operarius, 212.
P. Hubatius Joan. Pater pauperum, quaternæ pestis victor, 282.
Humilitas commendatur, 25. Item 54. Ejus exercitium 264. Humilitas, & prudentia Concionatori necessaria, 6.
P. Huneken Frid. zelosus Missionarius, 225.
P. Hunthleus Jacob, omnibus amabilis, per annos 50. altiores proficetur scientias, 60.
P. Hurtadus Roderic. sub oratione in ære

Index.

- re sublimis, Dæmonis victor, 166.
I.
P. Jacknowicz Joan. humilis, & charitativus, 43.
Japoniæ Legati muneribus honorificentissimis Romæ donati, 24.
Jejunium pertinacem mulierem expugnat, 27.
S. Ignatius ad Pampelonam profertur, ejus magnanimitas, 192. à S. Petro sanatur, 336. Romam venit, in Providentia Divina confidit, 15. Contra calumnias mirè protegitur, 242. Patiens in carcere à suspitione periculosa absolvitur, 237. sacris Ordinibus initatur, 320. Titulo paupertatis sacrorum Ordinum testimonio donatur, 333. Generalatum suscipere cogitur, 68. septem Ecclesias Romæ invisit, vota lociorum suscipit, quâ Generalis rudes catechizat, 80. Socios Pragam expedit, 76. S. Ignatii honori Domus Professa Romæ votum facit, 288. Ejus imago maris tempestatem sedat, 235. Imperator Sinarum copiam exercendiæ fidei
Pars 2. Aa Catho.

Index.

- Catholica facit, 215.
 P. Inchoff. Melch. Epistolam Messanen-
 sem B. Virg. defendit, 121.
 Indulgentia plenaria semel in anno nos-
 tris concessa, 142.
 Indulgentiæ in perpetuum pro festo S. Ig-
 natii, & Xaverii, 262.
 Ingolstadiensis Collegii initia, 262.
 Innocentia bestiis dominans, 267.
 P. Joannellus Franc. Conformitatis vo-
 luntatis propriæ cum Divina studiosis-
 simus, 327.
 Joannis III. Lusitaniæ Regis mors Socie-
 rati luctuosa, 281.
 P. Jocus Ignat. Pater pauperum, victi-
 ma charitatis, 276.
 S. Josephi Patrocinium, 3.
 Jubilæum, quomodo à nostris peragen-
 dum, 162.
 Judkiewicz Mich. ante somnum manus
 ligat, Cocus accuratus, 23.
 Junceda Joann. victima charitatis, 236.

K.

- P. Keilert Engelbert. felix in disponendis
 ad

Index.

- ad mortem, 49.
 P. Kolich Lucas Missionarius Castrensis,
 ejus zelus in expugnatione Budæ, 75.

L.

- P. Lainius Jac. evocatur è Galliis, hono-
 ratur in Belgio, 266. Theologus Tri-
 dentinus, 258.
 P. Lallemand Ludov. in Bibliis, & Brevia-
 rio etiam pauperrimus, ejus mors sanc-
 ta, 18.
 P. Lancicius Nicol. Sacerdotio initiatur,
 in ejus anima sibi Deus complacet, 52.
 incidit in latrones, ejusdem distractio,
 quæ? 233.
 P. de Laredo Franc. gratias agit pro fune-
 bri panegyri, 49.
 P. Lascius Martin. Senatam Cracovien-
 sem ab hæresi purgat, preces 40. hora-
 rum in Poloniam inducit, 204.
 Lechner Joann. victima charitatis, 11.
 P. de Ledesma Valer. choleram mortificat,
 brevis in somno, securus de salute,
 140.
 Legatio ad Sinensem Imperatorem abs-
 que

Index.

- que effectu, 102.
 Leopoldi I. Imperatoris Nativitas, 266.
 Ejus mors omnibus luctuosa, 135.
 Lelsii sententia à Nuncio Apostolico probatur, 337.
 Libelli famosi contra Societatem sparsi comburuntur, 341.
 Literæ, vide Epistole.
 Loffredus Anon. injuriam condonat, in agone B. Virg. & S. Ignatium aspectabilem habet, 217.
 P. Lohner Tobias variorum librorum Author, 217.
 P. Lopercius Petr. Fuldenses turbas componere nititur, 316.
 Lopez Didac. Certus de sua salute, 347.
 Lopez Franc. Humilitas, 254.
 Lopius nobilis Hispanus S. Ignatii calumniator divinitus punitur, 242.
 P. à Lotharingia Carol. honoribus abdicatis Societatem ingreditur, 107. Vestem Religiosam induit, 274. Quinrum votum adjicit, 107.
 P. Lupii Franc. abstinencia, misericordia erga pauperes, 172.

M.

Index.

- M.**
 P. Maccadius Joan. tres dies in vita juven- dos reputat, victima fidei, 201.
 P. Magius apud Hæterodoxos in estimati- one, Vindensis Collegii fundamenta ponit, 231. Ab Henrico III. Rege Galliarum peramanter excipitur, 267.
 P. Maignet Ludovici humilitas, & abne- gatio, 70.
 P. Malfion Simonis crudele Martyrium, 174.
 P. Mambrecus Joan. Missionarius Apostolicus Scotia, ejus amor erga Crucifi- xum, 108.
 P. Mansius Alphius Confessarius accura- tus, ejus sermo de Divinis, 98.
 P. Mansilla Franciscus à S. Xaverio ex Socie- tate dimittitur, 28.
 Marcellus II. Pontifex creatur, cum S. Ig- natio colloquium, 31. Mors ejusdem, 113.
 Marcus Antonius prædicator Sancti à populo insignitus, ejus oratio efficax, 275.

Aa3

S.

Index.

- S. Maria Magdalena, de Pazzis tria à Regi-
na Gallie petit. Ejus affectus in So-
cietatem, 210.
P. Marica Simon non nisi ex obedientia
mori cupit, 221.
Marinus Joan. Frater mansuetus dictus,
313.
P. Martinez Didaco Christus salutem In-
dorum commendat, 8.
Martinus Joan. accuratus infirmarius, 188.
Martinius Jos. instar deliri tractari rogat,
320.
P. Martinius Martin. atlantis sinici Au-
thor, 257.
P. Martinius Per. cum Sociis primus in Flo-
ridam solvit, 227.
Martius Mich. in manifestatione conscien-
tia sincerus, Favor Deiparæ erga illum,
232.
Martyria parva sunt sui ipsius victoria, 3.
Mathias Imperator beneficus erga Socie-
tatem, 280.
P. Meagk Joan. occisus à latronibus, 234.
Item, 235.
De Medeiros Gonf. revelatur prædes-
tinatio, 14.
P. Melindo Gonf. in calumniis Chris-
tus

Index.

- tus est solatio, 91.
P. de Mello Vaz Gonf. Concionator ce-
lebris, itineris comitem habuit. B.V. 169.
P. Mendez Alphons. Patriarcha Ethiopiae
pauper moritur, 342.
P. de Mendoza An. humilis summam gau-
dii in Crucifixo locat, 208.
P. de Mendoza Franc. victima fidei, 145.
P. de Mendoza Christoph. gloriosa fidei
victima, 94.
Mendoza Didac. moriens à B.V. visitatur,
191.
P. de Mendoza Franc. vir omnibus nume-
ris absolutus, 249.
Menefius Roderic. mira visa in Exercitiis
narrat, 131.
P. de Mercado Hieron. vita mortificata,
ejus agon à coelo protecto, 124. Mercator
Nicol. in carcere moritur, 339.
Mercurianus Everard. Societatis Genera-
lis, 45. 85. 291.
Meretricula mire emendata, 2.
P. Methamus Thom. carcere consump-
tus, 339.
P. de Miranda Ildeph. per 40. annos Mis-
sionarius, post fata incorruptus, 160.
Missæ indies auditæ fructus, 67.
Aa 4 Mis

Index.

Missiones de pœnitentia institutæ, 162.
 P. Moleri Bened. amor inimicorum castitas, 78.
 Molina, doctrina coronam Clementis VIII. Disputatione 16ta propugnata, 52. Item Disput. 17timâ, 134. Disput. 18tavâ, 265. Disp. 19nâ, 318. Disput. 27timâ, 85. Disp. 28vâ, 114. Disp. 29nâ, 143. Disp. 30ma, 222. Disp. 31mâ, 345. contra Molinæ doctrinam conficta decreta rejiciuntur, 86. defenditur ab Academia Complutensi 16. Item ab Alberto Archiduce Cardinali, 44. Adversarii malunt libram Molina, quàm Societatem aggredi, 72. Causa hæc, & Disputationes tot, tantaque tandem finiuntur, 172.
 Monerius Petr. conscientie intaminata, 224
 Monita privata Societatis prohibita, 135.
 P. Monroy Petr. è Coadjuvatore Sacerdos ejus humilitas, 103.
 Morbus purgatorium delet, 244.
 Mortis desiderium, 148.
 Mortificatio commendata, 315. Item, 191. Ejus præmium, 9.
 Mulier ob sacrilegam confessionem damnata, 15.
 Mulie.

Index.

Mulieribus quomodo conversandum, 55.

N.

Nankini Societas templum erigit, 127.
 P. Natalis Hieron. quâ Commissarius ad Hispanias mittitur, 31. In Africam solvens naufragium paritur, 333.
 P. Navarola Joan. æquanimitas, in præsentia Dei semper vivere satagit, 187.
 Navigatio Indica periculosa, occasio multorum fructuum, 1.
 Nereus Emman. victima fidei, 269.
 Nesvisiense Collegium fundatur, 326.
 P. Netervillus Robert. victima fidei, 290.
 P. Nickel Gos. Vicarium postulat, 150.
 P. Nierembergus Joann. Conscientiarum præclarus Director, ejus mors suavissima, 27.
 S. Nerius Philipp. Societatis candidatus, erga S. Ignatium mirè affectus, 213.
 P. Nunnez Leonard. propter unum convertendum Brasiliam perit, 346.
 P. Nunnus Joann. in Patriarcham consecratur, 135.
 O.

Index:

O.

- Obedia, & humilitas terribilis Dæmoni, 29.
 P. Oldetonus Eduard. victima fidei, 26.
 P. Oleskiewicz Barth. Orationi deditus, ejus amor erga paupertatem, 292.
 P. Oliva Joann. Vicarius Generalis cum jure successione electus, 259.
 Oliverius Ant. victima charitatis, 148.
 P. Onneking Conrad. Concionator zelus, 164.
 Oratio externa, & contemplatio Societati debita, 148.
 Oratio per flammam manifestatur, 240.
 P. Orlandinus Nicol. primus historia Societatis scriptor, 184.
 P. Ortiz de Zovanda Didac. victima fidei, 19.
 P. Osonus Gaspar victima fidei, 3.
 P. Oviedus Andr. consecratur in Episcopum, 135.
P.
 P. Paciecus Franc. cum 8. sociis inter Psal,

Index.

- Psalmodum concētus comburitur, 307.
 P. Paez Petri labores in Æthiopia, à Sultano post fata deploratur, 194.
 P. Paez Gaspar. mors gloriosa, sanguis ejus in aëre evanescit, 94.
 P. Pagius Franc. victima fidei, 112.
 Parisiensis tumultus inter Academicos, 239.
 Parnesius Joann. prolixè meditatur, ejus jejunium, 228.
 P. Parricius Joan. osor vanæ gloriæ, ejus actus heroici, 197.
 Paulus III. Pontifex Societati facultatem concedit concionandi, &c, 246. Breve dat quoad Coadjutores spirituales, & temporales, 253.
 Paulus IV. Pontifex creatur, familiaris S. Ignatio, 203. A Societate abalienatus denuo eidem favet, 301. Socios Pragæ destinatos adhortatur, 76.
 Paulus V. creatur Pontifex, disputationibus de auxiliis gratiæ finem imponit, 171.
 Pax inter Sinas, & Moschos ope Nostrorum promovetur, 281.
 P. Peittemberger Matth. ope S. Norberti à struma sanatus ad Societatem suscipitur, 255.
 P. Pel,

Index.

- P. Pelletarius Joan. ab hereticis in carcere tractus, 186.
 P. Percira Ioan. victima fidei, 123.
 Perez Mich. victima charitatis, 257.
 P. Personius Robert. Angliam petit, 66.
 Item 235. Ejus labores ibidem, & pericula, 57.
 P. Picolominci Franc. varia officia cum laude gesta, ejus patiendi desiderium, 294.
 P. Pierius Dominic. pluribus annis humaniores literas docet, Boni Patris nomen obtinuit, 30.
 P. Pignatellus Luc. victima charitatis, 339.
 Pius IV. Patrocinium, & Protectionem Societatis ipse suscipit, 123. cum augmento confirmat facultatem à Prædecessoribus datam, 49. Societatem Cardulo Regi Galliarum commendat, 225.
 S. Pius V. confirmat Authoritatem Generalis Societatis, 110. Archiepiscopo Coloniensi Socios commendat, 196. Mors ejusdem, 17.
 Pœnitentiaria Vaticana Societati conferitur, 20. Idem confirmatur, 199.
 P. Polus Barth. Missionarius agendo, & patiendo fortis, 156.
 P. Poncoortus Claud. ope B. V. morte accelerata obit, 116.

Index.

- P. à Poso Ildephonf. nunquam iratus, ejus oculorum modestia, 342.
 P. Poslevini patrocinium à Rigensibus imploratur, 250.
 P. Potier Gabr. resignatus in voluntatem Superiorum, 151.
 Prædeterminationis æterna certitudo, 140.
 Pragensis Collegii initia, 76.
 P. Preitemberger Mar. muscas enecat vi obedientiæ, 22.
 Primitiarum solemnitas, 304.
 Probatio humilitatis, 278.
 Procrastinatio punita, 136.

Q.

- P. Quadrius Anton. cum fructu in navi concionatur, 2. Viciniam Goanam ferre totam convertit, 303.

R.

- P. Rabus Just. mirè non solum ad fidem Orthodoxam, sed etiam ad Societatem tran-

Index.

- transit, 4. fructuosa ejus conciones di-
verforum idiomatum, 4.
P. Radau Mich. Missionarius Apostoli-
cus, 63.
P. Ramirez Joan. miros fructus facit con-
cionando, 14.
P. Rastellus Joan. pro P. Hoffeo se ipsum
devovet, 290.
Regio monti in Prussia Missio inchoatur,
29.
S. Regis Joan. Franc. mors sanctissima, 209.
P. Rho Jac. Mathematicus, Sinarum Im-
peratorum charus, 103.
P. de Ribera Joannis castitas, 253.
P. Ricciolus Joan. Mathematicus præcla-
rus, 328.
P. Riccius Matt. Missionem Sinensem aus-
picatur, eamque promovet, ope Deipa-
ra à calumniis liberatur, Mandarinus
159. Ad Imperatorem Sinensem cum
muneribus venit, 222. à fuga retinetur
Nankini per visum, 239. Ibidem mirè
domum obtinet, 111. Nanchino ejec-
tus Christum sibi propitium fore intelli-
git 340. Inter labores Apostolicos mori-
tur, 126.
Rigense Collegium Societati traditur cum
tem-

Index.

- templo S. Magdalene, 102
Item eidem additur templum S. Jacobi,
21.
Rigensium iniqua postulata rejecta, 250.
P. de Ripalda Joan. Theologus eximius,
99.
P. Riparius Anton. victima fidei, 3.
P. de Roa Martini laudabile gubernium,
18.
P. Roberti Venust. victima charitatis,
133.
P. Roderici Simonis abnegatio sui ipsius,
130. In Lusitania retinetur, 62.
P. Rodericius Christoph. tribulationum
cupidus vincula expetit, 176.
P. Rodericius Petr. repentinè, sed non
improvisè moritur, 229.
P. Rodriguez Franc. victima fidei, 241.
Romana Professorum domus erigitur,
330.
Rosarii Mariani præsidium contra præ-
dones, 336. Item contra tantum fero-
cientem, 275.
P. Rosessii Gregor. patiendi desiderium,
173.
P. Rosmer Paul. Amator paupertatis, 265.
Rosen Dan. Christo in Eucharistia viso
convertitur, 67.
P.

Index.

- P. Ruels Gaspar pudicitiae, & obedientiae exemplar, 47.
 P. Rufinus Albert. Collegium Regiense fundat, in aula intaminatus, 84.
 P. Ryggerius Mich. primus apud Sinas fixi domicilium, 158.
 P. Ruiz Anton. Amor Seraphicus, cor Marianum ejus pectori insertum, 43.
 P. Rywocky Joan. studiosus mortificationum, 24.

S.

- Saa Andr. moriendi veniam petit, 316.
 P. de Saavedra Isid. pius obitus, 37.
 P. Sagerius Car. victima fidei, 209.
 P. Salmeron Theologus Tridentinus, 258.
 P. Sanchez Ant. sui ipsius abnegatio, 66.
 P. Sanchez Barth. ope D. Xaverii ab impuritate immunis, suum Martyrium in illius imagine cognoscit, victima fidei, 260.
 P. Sanchez Emman. victima fidei, 19.
 P. Sanchez Thom. balbuties linguæ ope B. Virg. sublata, ejus virtutes, & doctrina, 190.
 P. Sandæus Max. pluribus annis Sodalitatum

Index.

- tum Praefes, 313.
 P. de San Vitores Did. victima fidei, 9.
 Sarabias Didac. patiens in injuriis. Rosario contra Pradones se tuetur, 335.
 P. Sarbiewski Mar. gemmâ regiâ honoratus Poëta Lyricus, 10.
 Schacher Christian. pauper in vestitu, in comitiva Sacerdotum piè occupatus, 98.
 P. Scottus Gaspar matheos peritiâ insignis, 202.
 P. Scribanus Car. in conscientia examinanda sedulus, Cultor Marianus, Superior erga infirmos charitativus, 323.
 Sectarii in Transylvania cum nostris congregari disputando horrent, 119.
 Senensis Collegii inita, 54.
 P. Serarius Nicol. versu: *Gloria Patri, &c.* multum delectatur, 195.
 Sevilla Joann. fervens in perenda admissione ad Societatem, ejus humilitas, 195.
 Silentii commendatio, 298.
 Sixtus V. Pontifex creatur, 89.
 P. Slostowsky Joan. à B. Virg. ad Societatem vocatur, ab eadem quidquid petit, impetrat, 96.
 Societas confirmatur à Pio IV. 49.
 Gregorio XV. collaudatur, 81. Item
Pars 2. Bb 107.

Index.

107. Falsa contra illam edita decreta per Innocentium X. rejiciuntur, 86. ope Alexandri VII. restituitur in ditionem Ventam, 25. Protectionem ejusdem assumit ipse Pontifex, 123. Communicationem privilegiorum aliorum ordinum accipit, 125. Commendatur à Ferdinando II. Imperatore, 154. Beata compellatur à Paulo IV. 203. participat merita cum Carthusianis, 171. parentat Leopoldo Casari, 136. Penetrat in Africam, 127. Societas ratione laxitatis in sigillo Confessionis insimulata, innocens declaratur, 223. à Pio IV. commendatur, 225. Item à Carolo Rege Galliarum, 225.
- P. Soto Major Jac. ejus divine presentie exercitium, infirmitatis remedium, victima charitatis, 132.
- P. Spinola Andr. consuetam Societatis suppellectilem pretiosam arbitratur, victima charitatis, 271.
- P. Spinola Car. cum Sociis sinistro evenru solvit in Japoniam, vice altera felicitus idem iter tentat, 36.
- Spinosa Joan. à culpa lethali immunis, è Turcica captivitate mire liberatur, 79.
- Spectra exorcismo fugantur, 111.
- P. Spoz

Index.

- P. Spotecus Christi carceris injuriis consumptus, 285.
- P. Stengelius Georg. complurium librorum Author, exemplar vitæ religiosæ, 38.
- P. Stribigk Andr. fortis, & suavis Concionator, 79.
- Stephanus Bathoreus Rex ad Societatem Polonâ per honorificas dat literas, 321.
- P. Strunica Didac. prodigiosè pyratas Anglos declinat, in morbo cœlitus cibatur, 39.
- P. Suarez Franc. mire in Societatem recipitur, 287. Immunitatem Ecclesiasticam propugnat, 334. Ejus liber ab ignominia Anglicana vindicatus in Hispania, & Galliis, 329. Ejus Doctrina æstimatur, 96. & 97.
- P. Suarez Jac. in vocatione constans, ejus fervorem in oratione flamma prodit, 240.
- P. Suarez Joan. donum orationis, ejus dictamina ad consequendam perfectionem, 145.
- Superior Christo fit similis, 152.
- T.**
- P. Tanner Adam. ingenio, & eruditione præf.
- Bb 2

Index.

- præstans, ejus opera Theologica, 212.
 P. Tavora Georg. victima charitatis, 17.
 Tempestas contra Societatem Parisiis cas-
 so effectu concitata, 16.
 P. Texeyra Emm. ejus corpus odore fra-
 grat, 69.
 Thenensis Joan. in morbo patiens, Ange-
 lum habet excitatorem, 166.
 P. Thomas Anton. ad scribendam geo-
 graphicè Tartariam ablegatus, 215.
 Toletanæ Professorum Domus initia, 243.
 P. Toletus Franc. ingenii prodigium dictus,
 246.
 P. Tollenarius Joan. ejus acta heroica,
 mors sancta, 12.
 P. Tонера Jac. Concionator eximius, plu-
 viam de cælo provocat, 254.
 Tornaco ejiciuntur Socii, 247.
 Trajecto expediuntur Socii, 110.
 Trevirensis Collegii initia, 306.
 Trnoska Vven. à latronibus occisus, 234.
 Tabullinus Joan. mortificationis studio-
 sus, 38.
 P. Turrianus Mich. in prima Congrega-
 tione Generali pro bono publico zelat,
 151.
 Tuculanæ Domus initia, 247.
 P. Thamariz Franciscus, 56.

V.

Index.

V.

- P. Vagnontius Alphons. vir Apostolicus, 702.
 P. de Valenzia Gregor. Doctor Docto-
 rum, malleus hereticorum, 95.
 P. Valefius Jac. victima charitatis, 251.
 P. Valefius Domi. cultor eximius pauper-
 tatis, 268.
 P. VandenBergen Franc. vir Apostolicus, 3.
 P. Varesinus Theo. victima charitatis, 237.
 P. Varsevicius Stanif. frustra Sueciam ad
 Ecclesiam Romanā reducere tentat, 259.
 P. Vasus Joan. nunquam mentitus, 319.
 P. Valia Gabr. honori Deiparæ deditus, 275.
 Veley Claudius in agone à Christo con-
 fortatur, 317.
 P. de Venegas Melch. hebdomas virtu-
 tum, 304.
 Veneti Collegii initia 45. Inde exulare co-
 guntur, 155.
 P. Vestonius Guil. exul pro fide squalore
 carceris consumptus, 32.
 Via arcta in coelum, 249.
 Vicarii Generalis potestas, 157.
 Victoria sui parvum Martyrium, 3.
 P. Viera Sebast. in scrobe Japonica glorio-
 sus Martyr, 255.
 P. Vi.

Index.

- præstans, ejus opera Theologica, 212.
 P. Tavora Georg. victima charitatis, 17.
 Tempestas contra Societatem Parisiis cas-
 so effectu concitata, 16.
 P. Texeyra Emm. ejus corpus odore fra-
 grat, 69.
 Thenensis Joan. in morbo patiens, Ange-
 lum habet excitatorem, 166.
 P. Thomas Anton. ad scribendam geo-
 graphicè Tartariam ablegatus, 215.
 Toletanæ Professorum Domus initia, 243.
 P. Toletus Franc. ingenii prodigium dictus,
 246.
 P. Tollenarius Joan. ejus acta heroica,
 mors sancta, 12.
 P. Tonera Jac. Concionator eximius, plu-
 viam de cælo provocat, 254.
 Tornaco ejiciuntur Socii, 247.
 Trajecto expediuntur Socii, 110.
 Trevirensis Collegii initia, 306.
 Trnoska Vven. à latronibus occisus, 234.
 Tabullinus Joan. mortificationis studio-
 sus, 38.
 P. Turrianus Mich. in prima Congrega-
 tione Generali pro bono publico zelat,
 151.
 Tuculanæ Domus initia, 247.
 P. Thamariz Franciscus, 56.

V.

Index.

V.

- P. Vagnontius Alphons. vir Apostolicus, 702.
 P. de Valenzia Gregor. Doctor Docto-
 rum, malleus hereticorum, 95.
 P. Valefius Jac. victima charitatis, 251.
 P. Valefius Domi. cultor eximius pauper-
 tatis, 268.
 P. VandenBergen Franc. vir Apostolicus, 3.
 P. Vareseinus Theo. victima charitatis, 237.
 P. Varsevicius Stanif. frustra Sueciam ad
 Ecclesiam Romanā reducere tentat, 259.
 P. Vasus Joan. nunquam mentitus, 319.
 P. Valia Gabr. honori Deiparæ deditus, 275.
 Veley Claudius in agone à Christo con-
 fortatur, 317.
 P. de Venegas Melch. hebdomas virtu-
 tum, 304.
 Veneti Collegii initia 45. Inde exulare co-
 guntur, 155.
 P. Vestonius Guil. exul pro fide squalore
 carceris consumptus, 32.
 Via arcta in coelum, 249.
 Vicarii Generalis potestas, 157.
 Victoria sui parvum Martyrium, 3.
 P. Viera Sebast. in scrobe Japonica glorio-
 sus Martyr, 255.
 P. Vi.

Index.

- P. Villalpandus Joan. fabricam Templi Solymæi representat, 202.
 P. de Villanova Franc. mortificationis studiosus, 138.
 Vilnensis Collegii initia, 230.
 Vitriarius Mat. ærumnis carceris consumptus, 339.
 P. Viverius Christoph. Deiparæ patrocinio mortis periculum evadit, 283.
 Vocatio ad Societatem divinitus facta, 113. 132. 164.
 P. Voglerius Joan. Hæreticis invisus, 331.
 Vora simplicia approbantur, 183.
 P. Vragonitius Petr. ope Deiparæ ex vulnere convalescit, 248.
 P. Vvalpolus Henr. gloriosa fidei victima, ejus amor in hostes, 63.
 P. Vvicius Jac. Biblia in linguam Polonicam transfer, 332.
 P. Vviglocky Albert. Ecclesiastes celebrimus statuâ B. V. incendiû avertit, 183.
 P. Vviperman Sim. osculo à B. V. honoratur, 95.
 P. Vvisocky Sim. Pauperum Pater, 280.
 P. Vvoyniez Gaf. victima fidei, 137.
 P. Vvrichtus Petr. victima fidei, 228.

X.

Index.

X.

- S. Xaverius sacris Ordinibus initiatur, 320.
 Ejus amor paupertatis, 24. Ulyssipone solvit in idiam ibid. P. Franc. Mansillam è Societate dimittit. 28. Ejus obedientiæ ardor, 32. Goâ solvit in Sinas, 51. Futura prædicit, 51. Arcana conscientia inspicit, maris malaciam prædicit, febrium ardorem restinguit, 92. Pedibus Episcopi Goani advolvitur, 138. *Magnus Pater* dicitur in Oriente 140. Malacâ contra voluntatem Navarchi solvens feliciter in Japoniam venit, 320. In Indiam tendens amicos invisere recusat, 344.
 S. Xaverii epistola ad Pereiram, 5. Ad P. Gonzalez de prudentia, & humilitate, ad P. Barzaum de gubernio Nostrorum, 19. suppetias pro Indiis petit, 32. Ad P. Cyprianum de concordia cum Magistratibus, & Prælatiis servanda, 47. Ad P. Barzaum de cauta conversatione cum mulieribus, 55. de pensionibus accurate exigendis, 88. Ad Socios Goanos de difficultate laborum Apostolicorum, 153. Ad P. Mansillam de patientia, 167. Ad Jac. Pereiram de frustrato successu Missio.

Index.

- Missionis Sinicæ, 325. de conversione
quorundam Japonum, 314. Ad Socios
Goanos de itinere Japonico, 305. Ad
Joannem III. Lusitaniæ Regem de Præ-
fecto Malacensi commendatitiæ, 317.
S. Xaverii patrocinio mortui resuscitan-
tur, 7. moribunda respirat, itè sanita-
ti restituitur infirma, 106. 123. 127.
151. 163. 168. 227. Coram icone ejus
lampas se sola extinguitur, & reaccen-
ditur, 276. Ejus imago Neapoli miracu-
lis inclarescit, 185. Cruce recta quid por-
tenderit, 260. Ab Urbe Neapolitana in
Patronum eligitur, 277. Neapolim à peste
liberat, 227. Castitatem cuidam clien-
ti conservat, 260.
P. Xaverius Hieron. in Imperium Mogo-
ris pervenit, 136. 295. ejusdem in cœlo
Thalamus, 295.

Z.

- P. Zucchi Nic. Concionator extempora-
neus, 198.
P. de Zuniga Jac. Dei providentiam in
morbo circa cibos desideratos experitur,
11.

F I N I S.

NUEVO
LIOTEC